

Forslag til

Tekstbok for Den norske kirke 2010

Høringsversjon
vedtatt i Nemnd for gudstjenesteliv april 2008

Vedtak, prinsipper og målsetting

Kirkemøtet 2006 vedtok - etter anbefaling fra Nemnd for gudstjenesteliv - at den nye tekstboken skulle ha tre tekstrekker og følge en "nordisk modell", altså med forbilde i tekstbokrevisjonene i Finland og Sverige i 2000 og 2002. Kirkemøtet hilste også velkommen at det til hver kirkeårsdag knyttes en poetisk tekst og en fortelling.

Den poetiske teksten kan synges mellom de to første tekstlesningene eller brukes andre steder i gudstjenesten, men skal ikke være en fjerde lesetekst. Fortellingstekstene kan velges i stedet for de oppsatte tekstene, for eksempel ved familie-gudstjenester og søndagsskolesamlinger. Blant fortellingstekstene er det også tatt med noen kjernetekster, som velsignelsen og "den lille bibel". Samlet sett gir disse tekstene en *bibelhistorie* for barn og voksne.

Disse prinsippene er lagt til grunn for forslaget til tekstbok:

- a. Bredt tilfang av tekster
- b. Sammenheng mellom tekstene på samme dag
- c. Progresjon fra søndag til søndag
- d. Vurdering av tekstenes lengde
- e. Egnethet for høytlesning
- f. Inkluderende språk
- g. Egnethet ved familie-gudstjenester
- h. Ekumenisk perspektiv
- i. Tilgang på prekenressurser
- j. Tydeligere tekstvalg til 1. og 3. trosartikkel

Forslaget er ikke en justering av nåværende tekstbok, men en ny tekstbok med ekumenisk perspektiv. Målet har vært tekstrekker som de fleste i kirken kan kjenne som sine.

Se nærmere presentasjon av forslaget i dokumentet *Forslag til nye tekstrekker 2010 - prinsipper og vurderinger*. Der er det også tatt med oversikt over fortellingstekstene.

Bibelutgaver

De gammeltestamentlige tekstene er hentet fra Bibelselskapets utgave 1978/85 og de nytestamentlige fra utgaven i 2005. Det er forventet komplett oversettelse av Bibelen i 2010 slik at den nye oversettelsen kan gjøres gjeldende i den nye tekstboken.

Justering av tekstene

Ord i kursiv viser at teksten er justert, for eksempel slik: Ord som *og* og *da* er tatt bort i begynnelsen av teksten. I stedet for *han* og *der* er det satt inn navn eller sted som fremgår av versene foran teksten. Justeringene skal bare formidle praktiske opplysninger; de skal ikke innebære tolkninger av teksten. Det er ikke føyd inn "Jesus sa:" foran utsagn av Jesus.

Hensikten med justeringene er at teksten skal gi mening uten forutgående forklaring. Teksten skal ikke si noe annet som tekstutsnitt enn det den sier i sin sammenheng.

1. SØNDAG I ADVENTSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 80, 2 / 3b / 4 Omkved: Sak 9,9a

Omkved: Rop høyt av glede, Sions datter, bryt ut i jubel, Jerusalem! Se, din konge kommer til deg.

1. Hør oss, Israels hyrde, du som fører Josef som en hjord! Du som troner over kjerubene, vis deg i stråleglans!

2. Vekk din kraft og kom oss til hjelp!

3. Reis oss opp igjen, Gud, la ditt ansikt lyse, så vi blir frelst.

Poetisk tekst på 3. søndag i adventstiden kan brukes i hele adventstiden.

Fortelling: Matt 21,1-16

1. søndag i adventstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Sakarja:

Rop høyt av glede, Sions datter, bryt ut i jubel, Jerusalem! Se, din konge kommer til deg. Rettferdig er han, og seier er gitt ham; ydmyk er han og rir på et esel, på den unge eselfolen. 10 Jeg vil utrydde vognene i Efraim og hestene i Jerusalem, og stridsbuen skal brytes i stykker. Han skal skape fred for folkene, hans velde skal nå fra hav til hav, fra Eufrat til jordens ender. (Sak 9,9-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Dere vet hvilken tid det nå er: Timen er kommet da dere må våkne opp av søvnen, for frelsen er oss nærmere nå enn da vi kom til tro. 12 Natten er snart slutt, og dagen er nær. La oss derfor legge bort mørkets gjerninger og kle oss i lysets rustning. 13 La oss leve sømmelig som på lyse dagen, ikke i festing og fyll, hor og utskeielser, strid og misunnelse. 14 Men kle dere i Herren Jesus Kristus, og vær ikke så opptatt av kroppen at det vekker begjær. (Rom 13,11-14)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Da de nærmet seg Jerusalem og kom til Betfage ved Oljeberget, sendte Jesus to disipler av sted 2 og sa til dem: "Gå inn i landsbyen som ligger foran dere! Der skal dere straks finne et esel som står bundet og har en fole hos seg. Løs dem og lei dem hit til meg! 3 Og om noen kommer med spørsmål, skal dere svare: `Herren har bruk for dem.` Da skal han straks sende dem med dere." 4 Dette skjedde for at det ordet skulle oppfylles som er talt gjennom profeten: 5 Si til Sions datter: Se, din konge kommer til deg, ydmyk, ridende på et esel, og på trekkdyrets fole. 6 Disiplene gikk av sted og gjorde som Jesus hadde sagt, 7 og hentet eselet og folen. Så la de kappene sine på dem, og han satte seg opp. 8 Mange i folkemengden bredte kappene sine ut over veien, andre skar grener av trærne og strødde på veien. 9 Og mengden som gikk foran og de som fulgte etter, ropte: Hosianna, Davids sønn! Velsignet være han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det høyeste! (Matt 21,1-9)

Her slutter lesningen av evangeliet.

1. søndag i adventstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Jorden og det som fyller den, verden og de som bor i den, alt hører Herren til. 2 For han har grunnlagt jorden på havet, reist den over strømmene i dypet. 3 "Hvem kan gå opp til Herrens fjell, hvem får stå på hans hellige sted?" 4 "Den som har skyldfrie hender og et rent hjerte, den som ikke farer med svik og ikke sverger falsk ed, 5 han får velsignelse fra Herren og rettferd fra Gud, sin frelser." 6 "Her er det folk som spør etter Herren, som søker ditt åsyn, Jakobs Gud." 7 "Løft hodene, dere porter, ja, løft dere, eldgamle dører, så ærens konge kan dra inn!" 8 "Hvem er denne ærens konge?" "Det er Herren, den veldige helt, Herren, den sterke i strid." 9 "Løft hodene, dere porter, ja, løft dere, eldgamle dører, så ærens konge kan dra inn!" 10 "Hvem er denne ærens konge?" "Det er Herren, Allhørs Gud. Han er ærens konge." (Salme 24,1-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes åpenbaring:

Jeg så at han som satt på tronen, hadde en bokrull i sin høyre hånd. Det var skrevet både inni og utenpå den, og den var forseglet med sju segl. 2 Da så jeg en mektig engel som ropte med høy røst: «Hvem er verdig til å åpne boken og bryte seglene?» 3 Men verken i himmelen eller på jorden eller under jorden var det noen som kunne åpne boken eller se i den. 4 Da gråt jeg sårt, fordi ingen var funnet verdig til å åpne boken eller se i den. 5 Men en av de eldste sa til meg: «Gråt ikke! For løven av Juda stamme, Davids rotskudd, har seiret og kan åpne boken og de sju seglene.» 6 Og jeg så et lam som sto midt på tronen, mellom de fire skapningene og i kretsen av de eldste, og det så ut som lammet var slaktet. Det hadde sju horn og sju øyne, og øynene er Guds sju ånder som er sendt ut over hele jorden. 7 Lammet kom og tok imot bokrullen fra den høyre hånden til ham som satt på tronen. 8 Da det tok boken, falt de fire skapningene og de tjuefire eldste ned for Lammet. Hver av dem hadde en harpe og gullskåler fulle av røkelse, det er de helliges bønner. (Åp 5,1-8)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Jesus kom til Nasaret, hvor han var vokst opp, og på sabbaten gikk han inn i synagogen slik han pleide. Da han reiste seg for å lese, 17 rakte de ham profeten Jesajas bok. Han åpnet bokrullen og fant stedet der det står skrevet: 18 Herrens Ånd er over meg, for han har salvet meg til å forkynne godt budskap for fattige. Han har sendt meg for å rope ut at fanger skal få frihet og blinde få synet igjen, for å sette undertrykte fri 19 og rope ut et nådens år fra Herren. 20 Så rullet han bokrullen sammen, rakte den til synagogetjeneren og satte seg. Alle i synagogen stirret spent på ham. 21 Han begynte da med å si: "I dag er dette skriftordet blitt oppfylt mens dere hørte på." 22 Alle roste ham og undret seg over de nådens ord som kom fra hans munn. "Er ikke dette Josefs sønn?" spurte de. 23 Da sa Jesus til dem: "Dere vil sikkert minne meg om dette ordtaket: 'Lege, leg deg selv!' Dere vil si: 'Vi har hørt om alt som har skjedd i Kapernaum. Gjør det samme her på ditt eget hjemsted!'" (Luk 4,16-23)

Her slutter lesningen av evangeliet.

1. søndag i adventstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Se, Gud er min frelse, jeg er trygg og frykter ikke. For Herren er min kraft og min styrke, og han er blitt min redning. 3 Med glede skal dere øse vann av frelsens kilder. 4 Den dagen skal dere si: Lovpris Herren og påkall hans navn! Gjør hans gjerninger kjent blant folkene, forkynn at hans navn er opphøyet! 5 Syng for Herren, for han har gjort storverk, la det kunngjøres over hele jorden! 6 Rop av fryd og jubel, dere som bor på Sion! For Israels Hellige er stor, han er midt iblant dere. (Jes 12,2-6)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' åpenbaring:

Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, vil jeg gå inn til ham og holde måltid, jeg med ham og han med meg. 21 Den som seirer, vil jeg la sitte sammen med meg på min trone, slik jeg selv har seiret og satt meg med min Far på hans trone. 22 Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene! (Åp 3,20-22)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Etter at Johannes var blitt fengslet, kom Jesus til Galilea og forkynte Guds evangelium 15 og sa: "Tiden er inne, Guds rike er kommet nær. Vend om og tro på evangeliet!" (Mark 1,14-15)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. SØNDAG I ADVENTSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 85, 10 / 11 / 12 Omkved: v 14

Omkved: Rettfærd går foran ham, og frelse følger i hans spor.

1. Hans frelse er nær for dem som frykter ham, hans herlighet skal bo i vårt land.
2. Godhet og sannhet skal møte hverandre, rettfærd og fred kysse hverandre.
3. Trofasthet skal gro opp av jorden og rettfærd se ned fra himmelen.

Poetisk tekst på 3. søndag i adventstiden kan brukes i hele adventstiden.

Fortelling: 1 Mos 17,15-17;18,1-15 eller Joh 14,1-6

2. søndag i adventstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Det ord som Jesaja, sønn av Amos, mottok i et syn om Juda og Jerusalem. 2 Det skal skje i de siste dager, da skal fjellet der Herrens hus står, være grunnfestet på toppen av fjellene og høyt hevet over alle høyder. Og alle hedningefolk skal strømme til det. 3 Mange folkeslag skal gå av sted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens berg, til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi vandre på hans stier! For fra Sion skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem. 4 Han skal dømme mellom hedningefolkene og skifte rett for mange folkeslag. De skal smi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver. Et folk skal ikke lenger løfte sverd mot et annet, og de skal ikke lenger lære å føre krig. 5 Jakobs hus! Kom, la oss vandre i Herrens lys! (Jes 2,1-5)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til Titus:

Guds nåde er blitt åpenbart til frelse for alle mennesker. 12 Den oppdrar oss til å si nei til et ugudeligg liv og verdslige lyster og leve forstandig, rettskaffent og gudfryktig i den verden som nå er, 13 mens vi venter på vårt salige håp: at vår store Gud og frelser Kristus Jesus skal komme i herlighet. (Tit 2,11-13)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Når en kvinne skal føde, er hun engstelig, for hennes time er kommet. Men når barnet er født, har hun glemt smertene i sin glede over at et menneske er kommet til verden. 22 Også dere er engstelige nå. Men jeg skal se dere igjen, og hjertet deres skal bli fylt av glede, og ingen skal ta gleden fra dere. 23 På den dagen skal dere ikke ha mer å spørre meg om. Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis dere ber Far om noe, skal han gi dere det i mitt navn. 24 Hittil har dere ikke bedt om noe i mitt navn. Be, og dere skal få, så gleden deres kan være fullkommen. (Joh 16,21-24)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. søndag i adventstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Se, jeg skaper en ny himmel og en ny jord. Ingen skal minnes det som var, ingen skal tenke på det mer. 18 Ja, gled og fryd dere til evig tid over det som jeg skaper! For jeg skaper Jerusalem om til en jublende by, og de som bor der, vil jeg gjøre til et lykkelig folk. 19 Jeg vil fryde meg over Jerusalem og glede meg over mitt folk. Aldri mer skal det høres gråt eller klageskrik i byen. (Jes 65,17-19)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Det sier jeg, søsken: Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike, og det forgjengelige skal ikke arve uforgjengelighet. 51 Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle forvandles, 52 brått, på et øyeblikk, ved det siste basunstøt. For basunen skal lyde, de døde skal stå opp i uforgjengelighet, og vi skal bli forvandlet. 53 For det forgjengelige må bli kledd i uforgjengelighet, og det dødelige må bli kledd i udødelighet. 54 Og når dette forgjengelige er kledd i uforgjengelighet og dette dødelige er kledd i udødelighet, da oppfylles det som står skrevet: Døden er oppslukt, seieren vunnet. 55 Død, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier? (1 Kor 15,50-55)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Jesus fortalte dem en lignelse: "Se på fikentreet og alle andre trær! 30 Når dere ser at de springer ut, vet dere av dere selv at nå er sommeren nær. 31 Slik skal også dere vite, når dere ser dette skje, at Guds rike er nær. 32 Sannelig, jeg sier dere: Denne slekt skal ikke forgå før alt dette skjer. 33 Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå. 34 Vær på vakt, og la dere ikke sløve av svir og drikk og dagliglivets bekymringer, så den dagen plutselig kommer over dere 35 som en snare. For den dagen skal komme over alle som bor over hele jorden. 36 Våk hver tid og stund og be om å få kraft til å komme velberget fra alt det som skal hende, og bli stående for Menneskesønnen." (Luk 21,29-36)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. søndag i adventstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Herrens øye hviler på dem som frykter ham og venter på hans miskunn, 19 så han kan fri dem fra døden og berge dem gjennom hungersnød. 20 Vi venter med lengsel på Herren, han er vår hjelp og vårt skjold. 21 Vårt hjerte gleder seg i ham, for vi setter vår lit til hans hellige navn. 22 La din miskunn være over oss, Herre! Det er deg vi venter på. (Salme 33,18-22)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i brevet til hebreerne:

Da Gud ga Abraham løftet, sverget han ved seg selv, for han hadde ingen større å sverge ved. 14 Han sa: Sannelig, jeg vil velsigne deg rikt og gjøre din ætt uendelig tallrik. 15 Og Abraham ventet tålmodig og fikk det Gud hadde lovet ham. 16 Mennesker sverger jo ved en som er større, og eden er en stadfestelse som gjør slutt på alle innvendinger. 17 Gud ville gjøre det helt klart for arvingene til løftet at hans beslutning var uforanderlig. Derfor gikk han også god for den med en ed. 18 Med løfte og ed, to ting som ikke kan forandres - og Gud kan ikke lyve - skulle vi ha en mektig trøst, vi som har søkt tilflukt ved å gripe det håpet som ligger foran oss. 19 Dette håpet er et trygt og fast anker for sjelen. Det når inn gjennom forhenget, 20 dit Jesus gikk inn som forløper for oss, han som til evig tid er blitt øversteprest av samme slag som Melkisedek. (Hebr 6,13-20)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg! 2 I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde jeg da sagt dere at jeg går og vil gjøre i stand et sted for dere? 3 Og når jeg har gått og gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, så dere skal være der jeg er. 4 Og dit jeg går, vet dere veien." (Joh 14,1-4)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. SØNDAG I ADVENTSTIDEN

Poetisk tekst: Luk 1, 78 / 79 Omkved: v 68

Omkved: Lovet være Herren, Israels Gud, for han har sett til sitt folk og forløst det.

1. for vår Gud er rik på miskunn. Og slik skal lyset fra det høye gjeste oss som en soloppgang
2. og skinne for dem som bor i mørke og dødens skygge, og lede våre føtter inn på fredens vei.

Poetisk tekst på 3. søndag i adventstiden kan brukes i hele adventstiden.

Fortelling: Jes 9,2-7

3. søndag i adventstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Ørken og villmark skal glede seg, ødemarken skal juble og blomstre. 2 Den skal blomstre rikt som liljen og juble, ja rope av fryd. Libanons herlighet får den i gave, Karmels og Sarons prakt. Folket skal få se Herrens herlighet, stråleglansen fra vår Gud. 3 Styrk de slappe hender, gi kraft til de vaklende knær! 4 Si til de urolige hjerter: Vær frimodige, vær ikke redde! Se, der er deres Gud. Nå kommer han for å straffe, Gud vil gjøre gjengjeld. Han kommer selv og frelser dere. 5 Da skal blindes øyne åpnes og døves ører lukkes opp. 6 Da skal den lamme springe som hjorten, og den stumme skal juble med sin tunge. For i ørkenen bryter kilder fram, bekker på de tørre stepper. 7 Den glødende sand blir til sivgrodd sjø, det tørstende land til vannrike kilder. Sjakalenes mark blir en hvileplass, hvor gresset gror mellom rør og siv. 8 Og der skal det være en kongsvei, Den hellige vei skal den kalles. Ingen uren skal ferdes på den, den skal være en pilegrimsvei for Guds folk; selv ikke dårer skal gå seg vill. 9 Der skal ingen løver ferdes og ingen rovdyr sette sin fot; de skal ikke finnes mer. Men de som er utfridd, skal vandre der, 10 de som Herren har løst ut, vender nå tilbake. De kommer til Sion med jubel, med evig glede om sin panne. Fryd og glede skal møte dem, sorg og sukk må rømme. (Jes 35,1-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Dere skal se på oss som Kristi tjenere og forvaltere av Guds mysterier. 2 Av forvaltere kreves det at de viser troskap. 3 Men for meg betyr det ingenting om jeg blir dømt av dere eller av noen menneskelig domstol. Jeg er heller ikke min egen dommer. 4 For jeg vet ikke om noe galt jeg har gjort. Men jeg er ikke dermed frikjent, for Herren er den som dømmer meg. 5 Døm derfor ikke før tiden, før Herren kommer. Han skal få fram i lyset det som er skjult i mørket, og avsløre hjertets tanker. Da skal Gud gi enhver den ros han har fortjent. (1 Kor 4,1-5)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Matteusevangeliet:

Ifengselet fikk Johannes høre om alt Kristus gjorde. Han sendte bud med disiplene sine og spurte: 3 "Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?" 4 Jesus svarte dem: "Gå og fortell Johannes hva dere hører og ser: 5 Blinde ser, og lamme går, spedalske renses, og døve hører, døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige. 6 Og salig er den som ikke vender seg bort fra meg." 7 Da de gikk, begynte Jesus å tale til folket om Johannes: "Hva dro dere ut i ødemarken for å se? Et siv som svaier i vinden? 8 Nei! Hva gikk dere ut for å se? En mann kledd i fine klær? De som går i fine klær, bor i kongenes slott. 9 Hva gikk dere da ut for å se? En profet? Ja, jeg sier dere: Mer enn en profet! 10 Det er om ham det står skrevet: Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde veien for deg. 11 Sannelig, jeg sier dere: Blant dem som er født av kvinner, har det ikke stått fram noen større enn døperen Johannes. Men den minste i himmelriket er større enn han. (Matt 11,2-11)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. søndag i adventstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Trøst, ja, trøst mitt folk! sier deres Gud. 2 Tal vennlig til Jerusalem, og rop ut til henne at hennes strid er endt og hennes skyld betalt, at hun har fått fra Herrens hånd dobbelt for alle sine synder. 3 Hør, det er en som roper i ødemarken: Rydd vei for Herren, legg en kongsvei for vår Gud rett igjennom ørkenen! 4 Hver dal skal heves, hvert fjell, hver haug skal

jevnes. Bakket land skal bli til slette og kollene til flat mark. 5 Herrens herlighet skal åpenbares, alle mennesker skal se det. Dette er ordet fra Herrens munn. (Jes 40,1-5)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Jakobs brev:

Vær tålmodige, søsken, til Herren kommer! En bonde må vente på jordens dyrebare grøde og være tålmodig til både høstregnet og vårregnet har falt. 8 Også dere må være tålmodige og gjøre hjertene sterke, for Herren kommer snart. (Jak 5,7-8)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Istore skarer dro folk ut for å bli døpt av Johannes, og han sa til dem: "Ormeyngel! Hvem har lært dere hvordan dere skal slippe unna den kommende vrede? 8 Så bær da frukt som svarer til omvendelsen. Og begynn ikke å si til dere selv: `Vi har Abraham til far.` For jeg sier dere: Gud kan reise opp barn for Abraham av disse steinene. 9 Øksa ligger allerede ved roten av trærne; hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden." 10 "Hva skal vi da gjøre?" spurte folk. 11 Han svarte: "Den som har to kjortler, skal dele med den som ikke har noen, og den som har mat, skal gjøre det samme." 12 Det kom også noen tollere for å bli døpt, og de sa til ham: "Mester, hva skal vi gjøre?" 13 "Krev ikke inn mer enn det som er fastsatt," svarte han. 14 Også noen soldater spurte ham: "Hva skal så vi gjøre?" Og til dem sa han: "Press ikke penger av noen ved vold eller falske anklager, men nøy dere med lønnen deres." 15 Folket gikk nå med forventning, og alle tenkte i sitt stille sinn at Johannes kanskje var Messias. 16 Da tok Johannes til orde og sa til dem alle: "Jeg døper dere med vann. Men det kommer én som er sterkere enn jeg, og jeg er ikke verdig til å løse sandalremmen hans. Han skal døpe dere med Hellig Ånd og ild. 17 Han står med kasteskovlen i hånden for å rense kornet på treskeplassen og samle hveten i låven sin. Men agnene skal han brenne opp med en ild som aldri slukner." 18 Dette og mye annet la han folket på sinne når han forkynte budskapet for dem. (Luk 3,7-18)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. søndag i adventstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Malaki:

Kom i hu loven til Moses, min tjener, den jeg gav ham på Horeb for hele Israel, både forskrifter og domsregler. 5 Se, jeg sender profeten Elia til dere før Herrens dag kommer, den store og skremmende. 6 Han skal vende fedrenes hjerter til barna og barnas hjerter til fedrene, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann. (Mal 4,4-6)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters andre brev:

Derfor står også profetordet så mye fastere for oss. Dette ordet gjør dere rett i å holde fast på. Det er en lampe som lyser på et mørkt sted til dagen gryr og morgenstjernen stiger opp i deres hjerter. 20 Men dere må framfor alt vite at en ikke kan tyde noe profetord i Skriften på egen hånd. 21 For aldri ble noen profeti båret fram fordi et menneske ville det, men drevet av Den hellige ånd talte mennesker ord fra Gud. (2 Pet 1,19-21)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Matteusevangeliet:

Fra døperen Johannes' dager og like til nå trenger himmelriket seg fram, og de som trenger på, river det til seg. 13 For alle profetene og loven har profetert fram til Johannes. 14 Og om dere vil ta imot det: Han er den Elia som skulle komme. 15 Den som har ører, hør! 16 Men hva skal jeg sammenligne denne slekt med? Den ligner barn som sitter på torget og roper til hverandre: 17 `Vi spilte på fløyte for dere, men dere ville ikke danse. Vi sang klagesanger, men dere ville ikke sørge.` 18 For Johannes kom; han verken spiste eller drakk, og folk sier: `Han er besatt.` 19 Menneskesønnen kom; han spiser og drikker, og de sier: `Se, for en storeter og vindrikker, venn med tollere og syndere!` - Men Visdommen har fått rett, det bekrefter dens gjerninger. (Matt 11,12-19)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. SØNDAG I ADVENTSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 145, 10 / 11 / 12 Omkved: v 13

Omkved: Ditt rike står gjennom alle tider, ditt herrevælde gjennom alle slekter.

1. Hele din skapning takker deg, Herre, de som holder din pakt, lover deg.
2. De taler om ditt herlige kongedømme, forteller om din veldige kraft,
3. for at menneskene skal få kjenne din velde og den strålende herlighet i ditt rike.

Poetisk tekst på 3. søndag i adventstiden kan brukes i hele adventstiden.

Fortelling: Luk 1,39-45

4. søndag i adventstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Ruts bok:

Boas tok Rut hjem til seg, og hun ble hans kone. Da han kom sammen med henne, lot Herren henne bli med barn, og hun fødte en sønn. 14 Da sa kvinnene til No'omi: "Lovet være Herren, som ikke lot deg mangle en løsningsmann i dag! Måtte denne sønnen bli navngjeten i Israel! 15 Han skal gi deg ny kraft og sørge for deg i alderdommen. For din svigerdatter har født ham, hun som er så glad i deg, og som er mer for deg enn sju sønner." 16 Så tok No'omi gutten og la ham på fanget sitt, og hun ble hans fostermor. 17 Grannekonene gav ham navn og sa: "No'omi har fått en sønn!" De kalte ham Obed. Han fikk sønnen Isai, som ble far til David. (Rut 4,13-17)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' bev til romerne:

Det sier jeg dere: Kristus ble en tjener for de omskårne for å vise at Gud taler sant og for å stadfeste løftene til fedrene, 9 men også for at hedningfolkene skal ære Gud for hans barmhjertighet. Som det står skrevet: Derfor vil jeg prise deg blant folkene og lovsynge ditt navn. 10 Videre heter det: Gled dere, folkeslag, sammen med hans folk. 11 Og igjen: Lovsyng Herren, alle folkeslag, pris ham, alle stammer. 12 Og Jesaja sier: Isais rotskudd skal komme, han som reiser seg

for å herske over folkene, til ham skal folkeslagene sette sitt håp. 13 Må håpets Gud fylle dere med all glede og fred i troen, så dere kan bli rike på håp ved Den hellige ånds kraft. (Rom 15,8-13)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Matteusevangeliet:

Dette er ættetavlen til Jesus Kristus, Davids sønn og Abrahams sønn: 2 Abraham fikk sønnen Isak, Isak fikk Jakob, Jakob fikk Juda og brødrene hans, 3 Juda fikk sønnene Peres og Serah med Tamar, Peres fikk Hesron, Hesron fikk Aram, 4 Aram fikk Amminadab, Amminadab fikk Naksjon, Naksjon fikk Salma, 5 Salma fikk sønnen Boas med Rahab; Boas fikk sønnen Obed med Rut, Obed fikk Isai, 6 og Isai ble far til kong David. David fikk sønnen Salomo med Urias hustru, 7 Salomo fikk Rehabeam, Rehabeam fikk Abia, Abia fikk Asa, 8 Asa fikk Josjafat, Josjafat fikk Joram, Joram fikk Ussia, 9 Ussia fikk Jotam, Jotam fikk Akas, Akas fikk Hiskia, 10 Hiskia fikk Manasse, Manasse fikk Amon, Amon fikk Josjia, 11 og Josjia ble far til Jojakim og brødrene hans, på den tiden da folket ble bortført til Babylon. 12 Etter bortføringen til Babylon fikk Jojakim sønnen Sjealtiel, Sjealtiel fikk Serubabel, 13 Serubabel fikk Abiud, Abiud fikk Eljakim, Eljakim fikk Asor, 14 Asor fikk Sadok, Sadok fikk Akim, Akim fikk Eliud, 15 Eliud fikk Eleasar, Eleasar fikk Mattan, Mattan fikk Jakob, 16 og Jakob ble far til Josef, Marias mann. Av henne ble Jesus født, han som kalles Kristus. (Matt 1,1-16)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. søndag i adventstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Mika:

Men du, Betlehem, Efrata, den ringeste blant ættene i Juda! Fra deg lar jeg komme en mann som skal være hersker over Israel. Han har sitt opphav i gammel tid, han er fra eldgamle dager. 2 Så lar Gud dem gå sine egne veier inntil hun som skal føde, har født. Da kommer resten av hans brødre tilbake til Israels sønner. 3 Han skal stå og gjete i Herrens kraft, med makt og myndighet fra Herren sin Gud. Nå skal de bo i trygghet, for hans velde når til jordens ender. 4 Han skal bringe fred. (Mi 5,1-4a)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Filipperbrevet:

Gled dere alltid i Herren! Igjen vil jeg si:
Gled dere! 5 La alle mennesker få merke at
dere er vennlige. Herren er nær! 6 Vær
ikke bekymret for noe! Men legg alt dere
har på hjertet, fram for Gud. Be og kall på ham
med takk! 7 Og Guds fred, som overgår all
forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i
Kristus Jesus. (Fil 4,4-7)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Lukasevangeliet:

Noen dager senere dro Maria av sted og
skyndte seg opp i fjellbygdene, til den
byen i Juda 40 hvor Sakarja bodde. Der
gikk hun inn til Elisabet og hilste på
hende. 41 Da Elisabet hørte Marias hilsen, sparket
barnet i magen hennes. Hun ble fylt av Den hellige
ånd 42 og sa med høy røst: "Velsignet er du blant
kvinner, og velsignet er frukten i ditt morsliv. 43
Men hvordan kan det skje at min Herres mor
kommer til meg? 44 For da din hilsen nådde øret
mitt, sparket barnet i magen min av fryd. 45 Og
salig er hun som trodde, for det som Herren har
sagt henne, skal gå i oppfyllelse." (Luk 1,39-45)
Her slutter lesningen av evangeliet.

4. søndag i adventstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet hos profeten Sefanja:

Bryt ut i jubel, Sions datter, Israel, rop av
fryd! Gled deg, Jerusalems datter, og juble
av hele ditt hjerte! 15 Herren har fridd deg
fra straffedommen og tatt dine fiender bort.
Herren, Israels konge, er hos deg, du skal ikke
lenger frykte noe vondt. 16 Den dagen skal de si til
Jerusalem: Frykt ikke, Sion! La ikke hendene
synke! 17 Herren din Gud er hos deg, en helt som
har makt til å frelse. Han gleder og fryder seg over
deg og gir deg på ny sin kjærlighet. Han jubler
over deg med fryd (Sef 3,14-17)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til
korinterne:

Så sant Gud er trofast: Det vi sier til dere, er
ikke samtidig ja og nei. 19 For Guds Sønn,
Jesus Kristus, som vi har forkynt for dere,
jeg, Silvanus og Timoteus, han var ikke ja
og nei; i ham er det bare ja. 20 For i ham har alle
Guds løfter fått sitt ja. Derfor sier vi også ved ham
vårt amen, til Guds ære. 21 Gud er den som
grunnfester både oss og dere i Kristus, og som har
salvet oss. 22 Han har også satt sitt segl på oss og
gitt oss Ånden som pant i våre hjerter. (2 Kor 1,18-
22)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Lukasevangeliet:

Maria sa: "Min sjel opphøyer Herren, 47
og min ånd fryder seg i Gud, min frelser.
48 For han har sett til sin ringe
tjenerinne. Og se, fra nå av skal alle
slekter prise meg salig, 49 for store ting har han
gjort mot meg, han, den mektige; hellig er hans
navn. 50 Fra slekt til slekt varer hans miskunn for
dem som frykter ham. 51 Han gjorde storverk med
sin sterke arm; han spredte dem som bar
hovmodstanker i hjertet. 52 Han støtte herskere
ned fra tronen og opphøyet de lave. 53 Han mettet
de sultne med gode gaver, men sendte de rike
tomhendte fra seg. 54 Han tok seg av Israel, sin
tjener, og kom i hu sin miskunn 55 slik han lovet
våre fedre, Abraham og hans ætt, til evig tid." (Luk
1,46-55)

Her slutter lesningen av evangeliet.

JULAF TEN**Poetisk tekst: Salme 96, 1 / 3 / 11 Omkved: v 2**

Omkved: Syng for Herren, pris hans navn, forkynn fra dag til dag hans frelse!

1. Syng en ny sang for Herren! Hele jorden, syng for ham!
2. Fortell blant folkeslag om hans herlighet, blant alle folk om hans under!
3. Himmelen skal glede seg, jorden skal juble, havet og alt som er i det, skal bruse.

Poetisk tekst på julaften kan brukes i hele jule- og nyttårstiden.**Alle rekker**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Det skal ikke lenger være mørke for det land som er i trengsel. 2 Det folk som vandrer i mørket, får se et stort lys; over dem som bor i skyggelandet, stråler lyset fram. 3 Du lar dem juble høyt og gjør gleden stor. De gleder seg for ditt åsyn som en gleder seg i kornhøsten, som en jubler når hærfang skiftes. 4 For åket som tynget folket, stangen over nakken på det og staven som driveren brukte, har du brutt i stykker som på Midjans dag. 5 Ja, hver støvel som trampet i stridsgny, og hver kappe som er tilsølt med blod, skal brennes opp og bli til føde for ilden. 6 For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skulder, og hans navn skal være: Underfull Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far og Fredsfyrste. 7 Så skal herreveldet bli stort og freden være uten ende over Davids trone og hans kongerike. Han skal gjøre det fast og holde det oppe ved rett og rettferdighet fra nå og til evig tid. Herren, Allhærs Gud, skal gjøre dette i sin brennende iver. (Jes 9,1a og 2-7)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i brevet til Johannes' første brev:

Det som var fra begynnelsen, det vi har hørt, det vi har sett med våre øyne, det vi så og våre hender tok på, om det bærer vi bud, om livets ord. 2 Og livet ble åpenbaret, vi har sett det og vitner om det og forkynner dere det evige liv, som var hos Faderen og ble åpenbaret for oss. 3 Det som vi har sett og hørt, forkynner vi

også for dere, for at dere skal ha samfunn med oss, vi som har samfunn med Faderen og hans Sønn Jesus Kristus. 4 Og vi skriver dette for at vår glede skal være fullkommen. (1 Joh 1,1-4)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. 2 Denne første innskrivning ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. 3 Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by. 4 Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, 5 for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som ventet barn. 6 Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, 7 og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe. For de fant ikke husrom noe sted. 8 Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute på markene og holdt nattevakt over flokken sin. 9 Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. 10 Men engelen sa til dem: "Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: 11 I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. 12 Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe." 13 Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: 14 "Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker som Gud har glede i!" 15 Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: "La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss." 16 Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. 17 Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. 18 Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. 19 Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. 20 Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem. (Luk 2,1-20)

Her slutter lesningen av evangeliet.

JULENATT / OTTESANG

Poetisk tekst: Salme 139, 11 / 12 Omkved: Salmer 97 nr 249

Omkved: Nattens mørke er ikke mørke, Gud, for deg. Som dagens klare lys skinner natten.

1. *Sier* jeg: "La mørket dekke meg og lyset omkring meg bli til natt",

2. så er ikke mørket mørkt for deg, og natten er lys som dagen, ja, mørket er som lyset.

Poetisk tekst på julaften kan brukes i hele jule- og nyttårstiden.

Alle rekker

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Mika:

Men du, Betlehem, Efrata, den ringeste blant ættene i Juda! Fra deg lar jeg komme en mann som skal være hersker over Israel. Han har sitt opphav i gammel tid, han er fra eldgamle dager. 2 Så lar Gud dem gå sine egne veier inntil hun som skal føde, har født. Da kommer resten av hans brødre tilbake til Israels sønner. 3 Han skal stå og gjete i Herrens kraft, med makt og myndighet fra Herren sin Gud. Nå skal de bo i trygghet, for hans velde når til jordens ender. 4 Han skal bringe fred. (Mi 5,1-4a)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

Det som var fra begynnelsen, det vi har hørt, det vi har sett med våre øyne, det vi så og våre hender tok på, om det bærer vi bud, om livets ord. 2 Og livet ble åpenbaret, vi har sett det og vitner om det og forkynner dere det evige liv, som var hos Faderen og ble åpenbaret for oss. 3 Det som vi har sett og hørt, forkynner vi også for dere, for at dere skal ha samfunn med oss, vi som har samfunn med Faderen og hans Sønn Jesus Kristus. 4 Og vi skriver dette for at vår glede skal være fullkommen. (1 Joh 1,1-4)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Med Jesu Kristi fødsel gikk det slik til: Hans mor Maria var lovet bort til Josef. Men før de var kommet sammen, viste det seg at hun var med barn ved Den hellige ånd. 19 Josef, hennes mann, som var rettskaffen og ikke ønsket å føre skam over henne, ville da skille seg fra henne i all stillhet. 20 Men da han hadde bestemt seg for dette, viste en Herrens engel seg for ham i en drøm og sa: "Josef, Davids sønn! Vær ikke redd for å ta Maria hjem til deg som din hustru. For barnet som er unnfanget i henne, er av Den hellige ånd. 21 Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder." 22 Alt dette skjedde for at det ordet skulle oppfylles som Herren har talt gjennom profeten: 23 Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel - det betyr: Gud med oss. 24 Da Josef våknet av søvnen, gjorde han som Herrens engel hadde pålagt ham og tok henne hjem til seg som sin hustru. (Matt 1,18-24)

Her slutter lesningen av evangeliet

JULEDAG

Poetisk tekst: Salme 98, 1 / 4 Omkved: Jes 9,6 (NoS 915)

Omkved: Et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skulder.

1. Syng en ny sang for Herren, for han har gjort under. Hans høyre hånd har gitt ham seier, hans hellige arm har hjulpet ham.

2. La hyllingsrop lyde for Herren, hele jorden! Bryt ut i jubel og lovsang!

Poetisk tekst på julaften kan brukes i hele jule- og nyttårstiden.

Alle rekker

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Hvor fagert det er når den som bringer gledesbud, kommer løpende over fjell, melder fred og bærer godt budskap, forkynner frelse og sier til Sion: "Din Gud er konge!" 8 Hør, dine vaktmenn roper høyt, de jubler alle sammen. Like for sine øyne ser de at Herren vender tilbake til Sion. 9 Bryt ut i samstemmig jubel, Jerusalems ruiner! For Herren trøster sitt folk og løser ut Jerusalem. 10 Herren viser sin hellige arm for alle folkeslags øyne. Hele den vide jord får se frelsen fra vår Gud. (Jes 52,7-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i brevet til hebreerne:

Mange ganger og på mange måter har Gud i tidligere tider talt til fedrene gjennom profetene. 2 Men nå, i disse siste dager, har han talt til oss gjennom Sønnen.

Ham har Gud innsatt som arving over alle ting, for ved ham skapte han verden. 3 Han er utstrålingen av Guds herlighet og bildet av hans vesen, og han bærer alt ved sitt mektige ord. Da han hadde fullført renselsen for våre synder, satte han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye. 4 Slik ble han mye større enn englene, for det navnet han har fått i arv, er så mye større enn deres. 5 For aldri har Gud sagt til noen engel: Du er min sønn, jeg har født deg i dag. Eller, som det også står: Jeg vil være hans far, og han skal være min sønn. 6 Og når han på nytt fører den førstefødte inn i verden, sier han: Alle Guds engler skal tilbe ham. (Hebr 1,1-6)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. 2 Han var i begynnelsen hos Gud. 3 Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til. Det som ble til 4 i ham, var liv, og livet var menneskenes lys. 5 Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det. 6 Et menneske sto fram, utsendt av Gud. Johannes var hans navn. 7 Han kom for å vitne. Han skulle vitne om lyset, så alle skulle komme til tro ved ham. 8 Selv var han ikke lyset, men han skulle vitne om lyset. 9 Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden. 10 Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, men verden kjente ham ikke. 11 Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham. 12 Men alle som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn. 13 De er ikke født av kjøtt og blod, ikke av menneskers vilje og ikke av manns vilje, men av Gud. 14 Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet. (Joh 1,1-14)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. JULEDAG

Poetisk tekst: Salme 17, 6 / 7 Omkved: v 8

Omkved: Vokt meg som din øyesten, skjul meg i skyggen av dine vinger.

1. Jeg roper til deg, for du svarer meg, Gud. Vend øret til meg og hør mine ord!

2. Vis din godhet i underfull gjerning! Du frelser dem som flykter for fiender og søker tilflukt ved din høyre hånd.

Poetisk tekst på julaften kan brukes i hele jule- og nyttårstiden.

Fortelling: Luk 2,15-20

2. juledag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i andre Krønikebok:

De forlot huset til Herren, fedrenes Gud, og dyrket Asjera-pæler og gudebilder. Fordi de gjorde seg skyldige i dette, kom Guds vrede over folket i Juda og Jerusalem. 19 Herren sendte profeter blant dem for å føre dem tilbake til seg. Profetene advarte dem, men de ville ikke høre. 20 Da kom Guds Ånd over Sakarja, sønn av presten Jojada. Han trådte fram for folket og sa til dem: "Så sier Gud: Hvorfor bryter dere Herrens bud? Da går det dere ikke vel. Dere har vendt dere bort fra Herren; derfor vender han seg bort fra dere." 21 Men de sammensverget seg mot Sakarja, og på kongens befaling steinet de ham i forgården til Herrens hus. (2 Krøn 24,18-21)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Har det noen gang vært en profet som fedrene deres ikke forfulgte? De drepte dem som på forhånd forkynte at Den rettferdige skulle komme. Og nå har dere forrådt og myrdet ham, 53 dere som mottok loven på befaling fra engler, men ikke holdt den." 54 Da de hørte dette, ble de så forbitret i sitt hjerte at de skar tenner mot ham. 55 Men Stefanus var fylt av Den hellige ånd og rettet blikket mot himmelen, og der så han Guds herlighet og Jesus stå ved Guds høyre hånd. 56 Da sa han: "Jeg ser himmelen åpen og Menneskesønnen stå ved Guds høyre hånd." 57 Men da skrek de høyt og holdt seg for ørene, og alle som en stormet de mot ham. 58 De drev ham foran seg og steinet ham utenfor byen. Vitnene la

av seg kappene sine ved føttene til en ung mann som het Saulus. 59 Mens de steinet Stefanus, ba han og sa: "Herre Jesus, ta imot min ånd." 60 Så falt han på kne og ropte med høy røst: "Herre, tilregn dem ikke denne synden!" Med disse ordene sovnet han inn. (Apg 7,52-60)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Da vismennene var dratt bort, viste Herrens engel seg for Josef i en drøm og sa: "Stå opp, ta med deg barnet og barnets mor og flykt til Egypt, og bli der til jeg sier fra! For Herodes kommer til å lete etter barnet for å drepe det." 14 Han sto da opp, tok barnet og moren med seg og dro samme natt av sted til Egypt. 15 Der ble han til Herodes var død. Slik skulle det ordet oppfylles som Herren har talt gjennom profeten: Fra Egypt kalte jeg min sønn. (Matt 2,13-15)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. juledag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Salig er den som ikke følger ugudelige menneskers råd og ikke slår inn på synderes vei eller sitter sammen med spottere, 2 men har sin glede i Herrens lov og grunner på den dag og natt. 3 Han er lik et tre, plantet ved bekker med rennende vann: det gir sin frukt i rette tid, og løvet visner ikke på det. Alt det han gjør, skal lykkes for ham. 4 Slik er det ikke med de ugudelige. De er lik agner som spredes for vinden. 5 Derfor kan ingen ugudelige bli stående når dommen felles, og ingen syndere skal være med i de rettferdiges forsamling. 6 For Herren kjenner de rettferdiges vei, men de ugudeliges vei fører til undergang. (Salme 1,1-6)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til Timoteus:

Samstemt bekjenner vi at gudsfryktens mysterium er stort. Han ble åpenbart i kjøtt og blod, rettferdiggjort i Ånden, sett av engler, forkynt for folkeslag, trodd i verden, tatt opp i herlighet. (1 Tim 3,16)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: "La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss." 16 Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. 17 Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. 18 Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. 19 Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. 20 Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem. (Luk 2,15-20)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. juledag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i andre Mosebok:

Herren sa til Moses: "Det du ber om, vil jeg gjøre, for du har funnet nåde hos meg, og jeg kjenner deg ved navn." 18 "La meg da få se din herlighet!" sa Moses. 19 Han svarte: "Jeg vil gå forbi deg i all min godhet og rope ut for deg mitt navn, Herren. For jeg er nådig mot den jeg viser nåde, og barmhjertig mot den jeg forbarmer meg over. 20 Du kan ikke få se mitt ansikt," sa han, "for det menneske som ser meg, kan ikke leve." 21 Siden sa Herren: "Se, her er et sted tett ved meg; still deg der på berget! 22 Når så min herlighet går forbi, vil jeg la deg stå i fjellkløften, og jeg vil dekke deg med min hånd til jeg er kommet forbi. 23 Så vil jeg ta min hånd bort; da kan du se meg bakfra; men mitt ansikt kan ingen se." (2 Mos 33,17-23)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' åpenbaring:

Jeg så, og jeg hørte lyden av mange engler omkring tronen og de fire skapningene og de eldste - det var myriader på myriader og tusener på tusener. 12 De ropte med høy røst: Verdig er Lammet som ble slaktet, verdig til å få all makt og rikdom, visdom og styrke, ære og pris og takk. 13 Og hver skapning i himmelen og på jorden og under jorden og på havet, ja, alt som finnes i dem, hørte jeg si: Ham som sitter på tronen, ham og Lammet være takk og ære, pris og makt i all evighet. (Åp 5,11-13)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet. 15 Johannes vitner om ham og roper ut: "Det var om ham jeg sa: Han som kommer etter meg, er kommet før meg, for han var til før meg." 16 Av hans fylde har vi alle fått, nåde over nåde. 17 For loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus. 18 Ingen har noen gang sett Gud, men den enbårne, som er Gud, og som er i Fars favn, han har vist oss hvem han er. (Joh 1,14-18)

Her slutter lesningen av evangeliet.

ROMJULSSØNDAG**Poetisk tekst: Salme 71, 4 / 6 / 7 Omkved: v 5a**

Omkved: Herre, Gud, du er jo mitt håp.

1. Fri meg, Gud, fra de ondes hånd, fra dem som farer med vold og urett!
2. Fra fødselen av har jeg støttet meg til deg, du drog meg fram av mors liv. Deg vil jeg alltid prise.
3. Jeg er blitt som et under for mange, du er min sikre tilflukt.

Poetisk tekst på julaften kan brukes i hele jule- og nyttårstiden.

Fortelling: Matt 2,13-15 og 19-23

Romjulssøndag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Så sier Herren: Hør, det lyder klagerop i Rama, det er noen som gråter sårt. Rakel gråter over sine barn og vil ikke la seg trøste, fordi de er borte. 16 Så sier Herren: Hold opp med å gråte, tørk tårene fra dine øyne! Du skal få lønn for ditt strev, sier Herren, de skal komme hjem fra fiendeland. 17 Det er håp for din fremtid, sier Herren, barna skal vende hjem til sitt land. (Jer 31,15-17)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til galaterne:

Itidens fylde sendte Gud sin Sønn, født av en kvinne og født under loven. 5 Han skulle kjøpe fri dem som sto under loven, så vi kunne få retten til å være Guds barn. 6 Fordi dere er barn, har Gud sendt sin Sønns Ånd inn i våre hjerter, og Ånden roper: "Abba, Far!" 7 Derfor er du ikke lenger slave, men sønn. Og er du sønn, er du også arving, innsatt av Gud. (Gal 4,4-7)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Da Herodes forsto at vismennene hadde narret ham, ble han rasende. Han sendte ut folk og drepte alle guttebarn i Betlehem og omegn som var to år eller yngre. Dette svarte til den tiden han hadde fått vite av vismennene. 17 Da ble det ordet oppfylt som er talt gjennom profeten Jeremia: 18 I Rama høres rop, gråt og høylytt klage: Rakel gråter over sine barn og vil ikke la seg trøste. For de er ikke mer. 19 Etter at Herodes var død, viste Herrens engel seg i en drøm for Josef i Egypt 20 og sa: "Stå opp, ta med deg barnet og barnets mor og dra til Israels land! For de som ville ta livet av barnet, er døde." 21 Han sto da opp, tok med seg barnet og barnets mor og kom til Israels land. 22 Men da han fikk høre at Arkelaos var blitt konge i Judea etter sin far Herodes, våget han ikke å slå seg ned der. Han ble varslet i en drøm og dro til Galilea. 23 Da han kom dit, bosatte han seg i en by som heter Nasaret. Slik skulle det ordet oppfylles som er talt gjennom profetene, at han skulle kalles en nasareer. (Matt 2,16-23)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Romjulssøndag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i andre Mosebok:

Kongen i Egypt sa til hebreerkvinnenes jordmødre - den ene hette Sjifra og den andre Pua: 16 "Når dere hjelper en hebreerkvinne til å føde, skal dere se etter i fødestolen: Er det da en gutt, skal dere drepe ham; er det en pike, kan hun få leve." 17 Men jordmødrene fryktet Gud og gjorde ikke som egypterkongen bød dem; de lot guttene leve. 18 Da kalte kongen jordmødrene til seg og sa til dem: "Hvorfor gjør dere dette og lar guttene leve?" 19 Jordmødrene svarte farao: "De hebraiske kvinnene er ikke slik som de egyptiske, de er sterkere; før jordmoren kommer til dem, har de født." 20 Da gjorde Gud vel imot jordmødrene. Folket økte og ble meget tallrikt. 21 Og fordi jordmødrene fryktet Gud, gav han dem etterkommere. (2 Mos 1,15-21)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Tiden nærmet seg da Gud skulle innfri det løftet han hadde gitt Abraham. Folket hadde vokst og var blitt tallrikt i Egypt. 18 En ny konge kom til makten i Egypt, en som ikke visste noe om Josef. 19 Han brukte list mot folket vårt, mishandlet fedrene våre og tvang dem til å sette ut spedbarna sine så de ikke skulle leve opp. 20 På den tiden ble Moses født. Han var et vakkert barn i Guds øyne. Tre måneder ble han oppfostret i farens hus. 21 Så ble han satt ut, men faraos datter fant ham og oppdro ham som sin egen sønn. 22 Slik ble Moses opplært i all egyptisk visdom, og han var full av kraft både i ord og handling. (Apg 7,17-22)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Det var en kvinne *i tempelet* som var profet, Anna, Fanuels datter, av Asjers stamme. Hun var høyt oppe i årene. Som ung hadde hun vært gift i sju år 37 og hadde siden levd som enke til hun nå var åttifire år. Hun forlot aldri tempelet, men tjente Gud i faste og bønn natt og dag. 38 I samme stund kom også hun fram og lovpriste Gud, og hun fortalte om barnet til alle som ventet på frihet for Jerusalem. (Luk 2,36-38)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Romjuls søndag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Før veene kommer, har kvinnen født, før riene kommer, har hun fått en gutt. 8 Hvem har hørt noe slikt, hvem har sett noe lignende? Kan et land bli til på en eneste dag, kan et folk bli født på et øyeblikk? Men Sion fødte sine barn med det samme veene kom. 9 Skulle jeg åpne morslivet og ikke la det bli noen fødsel? sier Herren. Skulle jeg la fødselen begynne og så stanse den? sier din Gud. 10 Gled dere med Jerusalem, og fryd dere over henne, alle dere som har henne kjær! Ta del i hennes glede og fryd, alle dere som sørger over henne! 11 Så skal dere suge og bli mette ved hennes barm som gir trøst, ja, dere skal drikke og glede dere ved hennes herlige bryst. (Jes 66,7-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

A, dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige hans dommer er, hvor ufattelige hans veier! 34 Hvem kjente Herrens tanke, og hvem var hans rådgiver? 35 Hvem ga ham noe først, så han skulle få noe igjen? 36 For fra ham og ved ham og til ham er alle ting. Ham være ære i all evighet! Amen. (Rom 11,33-36)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

I Jerusalem bodde det en mann som het Simeon. Han var rettskaffen og gudfryktig og ventet på Israels trøst. Den hellige ånd var over ham, 26 og Ånden hadde latt ham få vite at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens salvede. 27 Nå kom han til tempelet, ledet av Ånden. Og da Jesu foreldre kom med barnet for å gjøre med ham som skikken var etter loven, 28 tok Simeon barnet opp i armene sine. Han lovpriste Gud og sa: 29 "Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, slik som du har lovet. 30 For mine øyne har sett din frelse, 31 som du har beredt for alle folks åsyn, 32 et lys til åpenbaring for hedninger og ditt folk Israel til ære." 33 Hans far og mor undret seg over det som ble sagt om ham. 34 Og Simeon velsignet dem og sa til hans mor Maria: "Se, han er satt til fall og oppreisning for mange i Israel, og til et tegn som blir motsagt 35 - ja, også gjennom din egen sjel skal det gå et sverd. Slik skal de tanker mange bærer i hjertet, komme for dagen." (Luk 2,25-35)

Her slutter lesningen av evangeliet.

NYTTÅRSAFTEN**Poetisk tekst: Salme 121, 1 / 2 / 3-4 Omkved: v 8**

Omkved: Herren skal bevare din utgang og din inngang fra nå og til evig tid.

1. Jeg løfter mine øyne opp mot fjellene: Hvor skal min hjelp komme fra?
2. Min hjelp kommer fra Herren, han som skapte himmel og jord.
3. Han lar ikke din fot bli ustø, din vokter blunder ikke. Nei, han blunder ikke og sover ikke, Israels vokter.

Poetisk tekst på julaften kan brukes i hele jule- og nyttårstiden.**Nyttårsaften - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Forkynnerens bok:

Alt har sin faste tid, alt som skjer under himmelen, har sin tid: 2 en tid til å fødes, en tid til å dø, en tid til å plante, en tid til å rykke opp; 4 en tid til å gråte, en tid til å le, en tid til å sørge, en tid til å danse; 5 en tid til å kaste steiner, en tid til å samle dem, en tid til å ta i favn, en tid til å la det være; 6 en tid til å lete, en tid til å miste, en tid til å gjemme, en tid til å kaste; 7 en tid til å rive sund, en tid til å bøte, en tid til å tie, en tid til å tale; 11 Alt skapte han vakkert i sin tid. Også evigheten har han lagt i menneskenes hjerter. (Fork 3,1-2 og 4-7 og 11a)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters første brev:

Ved å lyde sannheten har dere rensset sjelen så dere kan leve i oppriktig søskenkjærlighet. Elsk hverandre inderlig av et rent hjerte! 23 For dere er født på ny, ikke av forgjengelig sæd, men av uforgjengelig, ved Guds levende ord som er og blir. 24 For hvert menneske er som gress og all dets prakt som blomsten i gresset. Gresset visner, og blomsten faller av, 25 men Herrens ord varer til evig tid. Dette er det ordet som er forkynt for dere. (1 Pet 1,22-25)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Jesus fortalte denne lignelsen: "En mann hadde et fikentre som var plantet i vingården hans. Han kom for å se etter frukt på det, men fant ingen. 7 Da sa han til gartneren: "Nå er det

tredje året jeg kommer og leter etter frukt på dette fikentreet uten å finne noe. Hogg det ned! Hvorfor skal det stå der og suge ut jorden?" 8 Men gartneren svarte: "Herre, la det stå dette året også, så skal jeg grave omkring det og gjødsle det. 9 Kanskje det da vil bære neste gang. Hvis ikke, får du hogge det ned." (Luk 13,6-9)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Nyttårsaften - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp. (Jer 29,11)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters andre brev:

Vær på vakt, så dere ikke lar dere rive med og blir ført vill av mennesker uten holdepunkt, og mister fotfestet. 18 Dere skal vokse i nåden og i kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus. Ham være ære, nå og til evighetens dag! Amen. (2 Pet 3,17b-18)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet. (Joh 14,27)
Her slutter lesningen av evangeliet.

Nyttårsaften - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Klagesangene:

Herrens miskunn er ikke forbi, hans barmhjertighet tar ikke slutt. 23 Den er ny hver morgen, stor er din trofasthet. 24 Jeg sier: Herren er min lodd, derfor står mitt håp til ham. 25 Herren er god mot dem som venter på ham og søker ham. 26 Det er godt å være stille og vente på hjelp fra Herren. (Klag 3,22-26)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes første brev:

Dette er budskapet vi har hørt av ham og forkynner for dere: Gud er lys, det finnes ikke mørke i ham. 6 Sier vi at vi har

fellesskap med ham, men vandrer i mørket, da lyver vi og følger ikke sannheten. 7 Men dersom vi vandrer i lyset, slik han selv er i lyset, da har vi fellesskap med hverandre, og blodet fra Jesus, hans Sønn, renses oss for all synd. (1 Joh 1,5-7)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. 29 Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for sjelen. 30 For mitt åk er godt og min byrde lett." (Matt 11,28-30)

Her slutter lesningen av evangeliet.

NYTTÅRS DAG / JESU NAVNEDAG

Poetisk tekst: Salme 8, 4 / 5 / 6-7 Omkved: v 2a

Omkved: Herre, vår Gud, hvor herlig ditt navn er over hele jorden.

1. Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingrer, månen og stjernene som du har satt der,
2. hva er da et menneske, siden du kommer det i hu, et menneskebarn, siden du tar deg av det?
3. Du gjorde ham lite ringere enn Gud og kronet ham med ære og herlighet. Du gjorde ham til herre over dine henders verk, alt la du under hans føtter.

Poetisk tekst på julaften kan brukes i hele jule- og nyttårstiden.

Fortelling: Matt 1,18-25

Nyttårsdag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i fjerde Mosebok:

Herren sa til Moses: 23 Du skal tale til Aron og hans sønner og si til dem: Når dere velsigner israelittene, skal dere si: 24 Herren velsigne deg og bevare deg! 25 Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig! 26 Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred! 27 Når de således uttaler mitt navn over israelittene, vil jeg velsigne dem. (4 Mos 6,22-27)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til filipperne:

Vis samme sinnelag som Kristus Jesus! 6 Han var i Guds skikkelse og så det ikke som et rov å være Gud lik, 7 men ga avkall på sitt eget, tok på seg tjenerskikkelse og ble mennesker lik. Da han sto fram som menneske, 8 fornedret han seg selv og ble lydig til døden, ja, døden på korset. 9 Derfor har også Gud opphøyet ham til det høyeste og gitt ham navnet over alle navn. 10 I Jesu navn skal derfor hvert kne bøye seg, i himmelen, på jorden og under jorden, 11 og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, Gud vår Far til ære! (Fil 2,5-11)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Da åtte dager var gått og han skulle omskjæres, fikk han navnet Jesus, det som engelen hadde gitt ham før han ble unnfanget i mors liv. (Luk 2,21)
Her slutter lesningen av evangeliet.

Nyttårsdag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Om våre misgjerninger vitner mot oss, grip likevel inn for ditt navns skyld, Herre! Gang på gang har vi falt fra og syndet imot deg. 8 Herre, du som er Israels håp og frelser i nødens stund, hvorfor er du bare som en gjest i landet, lik en vandringsmann som søker nattely? 9 Hvorfor er du som en rådvill mann, lik en kriger som ikke kan hjelpe? Du er jo midt iblant oss, Herre, ditt navn er nevnt over oss. Så gå da ikke fra oss! (Jer 14,7-9)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til galaterne:

Itidens fylde sendte Gud sin Sønn, født av en kvinne og født under loven. 5 Han skulle kjøpe fri dem som sto under loven, så vi kunne få retten til å være Guds barn. 6 Fordi dere er barn, har Gud sendt sin Sønnns Ånd inn i våre hjerter, og Ånden roper: "Abba, Far!" 7 Derfor er du ikke lenger slave, men sønn. Og er du sønn, er du også arving, innsatt av Gud. (Gal 4,4-7)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

En Herrens engel seg for Josef i en drøm og sa: "Josef, Davids sønn! Vær ikke redd for å ta Maria hjem til deg som din hustru. For barnet som er unnfanget i henne, er av Den hellige ånd. 21 Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder." (Matt 1,20-21)
Her slutter lesningen av evangeliet.

Nyttårsdag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet i Salmenes bok:

La hans navn bestå til evig tid; la det skyte friske skudd så lenge solen skinner. Alle folk skal velsigne seg med det og prise ham lykkelig. 18 Lovet være Herren, Israels Gud, han som gjør under, han alene! 19 Hans herlige navn være evig lovet! Hele jorden er full av hans herlighet. Amen, amen. (Salme 72,17-19)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Hvis du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, da skal du bli frelst. 10 Med hjertet tror vi så vi blir rettferdige for Gud, med munnen bekjenner vi så vi blir frelst. 11 Skriften sier: Ingen som tror på ham, skal bli til skamme. 12 For her er det ikke forskjell på jøde og greker. Alle har samme Herre, og han er rik nok for alle som påkaller ham. 13 Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. (Rom 10,9-13)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Det dere ber om i mitt navn, vil jeg gjøre, så Far skal bli æret gjennom Sønnen. 14 Dersom dere ber meg om noe i mitt navn, vil jeg gjøre det. (Joh 14,13-14)
Her slutter lesningen av evangeliet.

KRISTI ÅPENBARINGSDAG*Poetisk tekst: Salme 72, 10a / 10b-11 / 12**Omkved: Salme 95,6**Omkved:* Kom, vi vil bøye oss og tilbe, bøye kne for Herren, vår skaper!

1. Konger fra Tarsis og fjerne kyster skal sende skatt til ham.
2. Kongene av Saba og Seba skal komme med sine gaver. 11 Ham skal alle konger hylle, alle folkeslag skal tjene ham.
3. For han berger de fattige som roper om hjelp, de arme som ingen hjelper har.

*Poetisk tekst på 3. søndag i åpenbaringstiden kan brukes i hele åpenbaringstiden.**Fortelling: Matt 2,1-12***Kristi åpenbaringsdag - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Reis deg i stråleglans! For nå kommer ditt lys, Herrens herlighet går opp over deg. 2 Se, mørke dekker jorden, det er stummende mørkt over folkene. Men over deg stråler Herren fram, hans herlighet åpenbares over deg. 3 Mot ditt lys skal folkeslag vandre, konger skal gå mot din solrenningsglans. 4 Løft dine øyne og se deg om! De samler seg alle og kommer til deg. Dine sønner kommer langt bortefra, dine døtre blir båret på armen. 5 Da skal du se det og stråle av glede, hjertet skal skjelve og vide seg ut. For havets rikdom strømmer imot deg, folkenes skatter kommer til deg. 6 Et mylder av kameler dekker landet, kamelfoler fra Midjan og Efa. Der kommer alle fra Saba, gull og røkelse fører de med seg. Med glede forkynner de Herrens pris. (Jes 60,1-6)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Derfor bøyer jeg mine knær - jeg, Paulus, som nå er Kristi Jesu fange for dere hedningers skyld. 2 Dere har hørt om den forvalteroppgave Gud i sin nåde har gitt meg hos dere. 3 I en åpenbaring ble mysteriet gjort kjent for meg. Jeg har ovenfor skrevet ganske kort om dette, 4 og når dere hører det opplest, kan dere skjønne hvilken innsikt jeg har i Kristi mysterium. 5 Det var ikke gjort kjent for menneskene i tidligere slekter, men nå er dette mysteriet ved

Ånden blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter: 6 at hedningene har del i samme arv, samme kropp og samme løfte i Kristus Jesus ved evangeliet. 7 Jeg ble en tjener for dette evangelium da Gud med sin veldige kraft ga meg sin nådegave. (Ef 3,1-7)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Da Jesus var født i Betlehem i Judea, på den tiden Herodes var konge, kom noen vismenn fra Østen til Jerusalem 2 og spurte: "Hvor er jødernes konge som nå er født? Vi har sett hans stjerne gå opp, og vi er kommet for å hylle ham." 3 Da kong Herodes hørte det, ble han svært urolig, og hele Jerusalem med ham. 4 Han kalte sammen alle overprestene og folkets skriftlærde og spurte dem ut om hvor Messias skulle bli født. 5 "I Betlehem i Judea," svarte de, "for slik står det skrevet hos profeten: 6 Du Betlehem i Juda land er slett ikke den ringeste av fyrstene i Juda. For fra deg skal det komme en fyrste som skal være hyrde for mitt folk Israel." 7 Da kalte Herodes vismennene til seg i all stillhet og spurte dem nøye ut om tiden da stjernen hadde vist seg. 8 Så sendte han dem til Betlehem og sa: "Dra av sted og forhør dere nøye om barnet! Og når dere har funnet det, så meld fra til meg, for at også jeg kan komme og hylle det." 9 Da de hadde hørt kongens ord, dro de av sted. Og se, stjernen som de hadde sett gå opp, gikk foran dem inntil den ble stående over stedet der barnet var. 10 Da de så stjernen, ble de fylt av jublende glede. 11 De gikk inn i huset og fikk se barnet og dets mor, Maria, og de falt på kne og hyllet ham. Så åpnet de sine skrin og bar fram gaver til barnet: gull, røkelse og myrra. 12 Men i en drøm ble de varslet om at de ikke måtte vende tilbake til Herodes, og de tok en annen vei hjem til sitt land. (Matt 2,1-12)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Kristi åpenbaringsdag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Hør på meg, dere fjerne kyster, lytt, dere folk langt borte! Fra mors liv av har Herren kalt meg, før jeg ble født, har han nevnt mitt navn. 2 Han har gjort min munn til et kvast sverd og skjult meg i skyggen av sin hånd. Han har gjort meg til en spiss pil og holder meg gjemt i sitt kogger. 3 Han sa til meg: "Du er min tjener, Israel, på deg vil jeg vise min herlighet." 4 Men jeg sa: "Jeg har strevd forgjeves, til ingen nytte har jeg brukt opp min kraft. Min rett

er likevel hos Herren, min lønn er hos min Gud." 5 "Og nå," sier Herren, som fra jeg var i mors liv har formet meg til sin tjener for å føre Jakob tilbake til ham og samle Israel hos ham - jeg er æret i Herrens øyne, min Gud er blitt min styrke, 6 "det er ikke nok at du er min tjener som skal reise opp igjen Jakobs stammer og føre de bevarte av Israel tilbake. Jeg gjør deg til et lys for folkeslag, så min frelse kan nå til jordens ende." 7 Så sier Herren, folkets forløser, Israels Hellige, til ham som er foraktet og avskydd av folk, en trelle under dem som har makten: Konger skal se det og reise seg, fyrster skal kaste seg til jorden, for Herrens skyld, han som er trofast, for Israels Hellige, som valgte deg ut. (Jes 49,1-7)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Alt som før er skrevet, er skrevet for at vi skal lære av det: Vi skal ha håp gjennom den tålmodighet og trøst som skriftene gir.

5 Må tålmodighetens og trøstens Gud hjelpe dere alle til å vise enighet, etter Jesu Kristi vilje. 6 Da kan dere samstemt og med én munn prise Gud, vår Herre Jesu Kristi Far. (Rom 15,4-6)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Hvert år pleide Jesu foreldre å dra til Jerusalem for å feire påske. 42 Da han var blitt tolv år, dro de som vanlig opp til høytiden. 43 Men da høytidsdagene var over og de skulle hjem, ble gutten Jesus igjen i Jerusalem uten at foreldrene visste om det. 44 De trodde han var med i reisefølget, og gikk en dagsreise før de begynte å lete etter ham blant slektninger og venner. 45 Da de ikke fant ham, vendte de tilbake til Jerusalem for å lete etter ham der. 46 Først etter tre dager fant de ham i tempelet. Der satt han blant lærerne, lyttet til dem og stilte spørsmål. 47 Alle som hørte ham, undret seg over hvor forstandig han var, og hvor godt han svarte. 48 Da foreldrene så ham, ble de slått av undring, og hans mor sa: "Barnet mitt, hvorfor har du gjort dette mot oss? Din far og jeg har lett etter deg og vært så redde." 49 Men han svarte: "Hvorfor lette dere etter meg? Visste dere ikke at jeg må være i min Fars hus?" 50 Men de forsto ikke hva han mente med det han sa til dem. 51 Så ble han med hjem til Nasaret og var

lydig mot dem. Men hans mor tok vare på alt dette i sitt hjerte. 52 Og Jesus gikk fram i alder og visdom. Han var til glede for Gud og mennesker. (Luk 2,41-52)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Kristi åpenbaringsdag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Lytt til meg, mitt folk, vend øret til, du min folkeætt! For lov går ut fra meg, min rett blir til lys for folkene. 5 Min rettferd nærmer seg, min frelse bryter fram, mine armer skal hjelpe folkene så de får sin rett. Fjerne kyster håper på meg, de venter på min sterke arm. 6 Løft øynene mot himmelen, og se på jorden her nede! Himmelen skal forsvinne som røk, jorden skal slites ut som klær, og de som bor der, skal dø som mygg. Men min frelse skal vare evig, min rettferd skal aldri få ende. 7 Hør på meg, dere som har kjennskap til rettferd, du folk som har min lov i hjertet! Vær ikke redd for menneskers hån, bli ikke skremt av deres spottende ord! 8 De skal bli som møllspiste klær, lik ulltøy som er fortært av mott. Men min rettferd skal vare evig, min frelse fra slekt til slekt. (Jes 51,4-8)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Vi tar avstand fra alt som er skammelig og ikke tåler lyset, vi bruker ikke knep og forfalsker ikke Guds ord. Åpent legger vi sannheten fram, og for Guds ansikt stiller vi oss selv fram så alle mennesker kan dømme oss etter sin egen samvittighet. 3 Er vårt evangelium skjult, så er det skjult for dem som går bortapt. 4 For denne verdens gud har blindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset som stråler fram fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde. 5 Vi forkynner ikke oss selv, men Jesus Kristus som Herre og oss som tjenere for dere - for Jesu skyld. 6 For Gud, som sa: "Lys skal stråle fram fra mørket", han har også latt lyset skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi ansikt skal lyse fram. (2 Kor 4,2-6)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Men Jesus ropte ut: "Den som tror på meg, tror ikke på meg, men på ham som har sendt meg. 45 Og den som ser meg, ser

ham som har sendt meg. 46 Som lys er jeg kommet til verden, for at ingen som tror på meg, skal bli i mørket. 47 Den som hører mine ord og ikke holder fast på dem, dømmer ikke jeg. For jeg er ikke kommet for å dømme verden, men for å frelse verden. (Joh 12,44-47)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. SØNDAG I ÅPENBARINGSTIDEN

Poetisk tekst: Jes 12, 2 / 4 / 5 Omkved: v 3

Omkved: Med glede skal dere øse vann av frelsens kilder.

1. Se, Gud er min frelse, jeg er trygg og frykter ikke. For Herren er min kraft og min styrke, og han er blitt min redning.
2. Den dagen skal dere si: Lovpris Herren og påkall hans navn! Gjør hans gjerninger kjent blant folkene, forkynn at hans navn er opphøyet!
3. Syng for Herren, for han har gjort storverk, la det kunngjøres over hele jorden!

Poetisk tekst på 3. søndag i åpenbaringstiden kan brukes i hele åpenbaringstiden.

Fortelling: Matt 3,13-17 eller 1 Mos 28,10-29,1

2. søndag i åpenbaringstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Se, min tjener som jeg støtter, min utvalgte som jeg har behag i. Jeg har lagt min Ånd på ham, han skal bringe retten ut til folkene. 2 Han skal ikke skrike og ikke rope og ikke la sin røst bli hørt på gaten. 3 Han skal ikke bryte et knekket rør og ikke slukke en rykende veke. Med troskap skal han føre retten ut. 4 Han skal ikke bli utmattet og ikke bryte sammen, før han har utbredt retten på jorden. Fjerne kyster venter på hans lære. (Jes 42,1-4)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til kolosserne:

Han er den usynlige Guds bilde, den førstefødte før alt det skapte. 16 For i ham er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, troner og herskere, makter og åndskrefter - alt er skapt ved ham og til ham. 17 Han er før alt, og i ham blir alt holdt sammen. 18 Han er hodet for kroppen, som er kirken. Han er opphavet, den førstefødte av de døde, så han i ett og alt kan være den fremste. 19 For i ham ville Gud la hele sin fylde ta bolig, 20 og ved ham ville Gud forsone alt med seg selv, det som er på jorden, og det som er i himmelen, da han skapte fred ved hans blod på korset. (Kol 1,15-20)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Jesus kom fra Galilea til Johannes ved Jordan for å bli døpt av ham. 14 Men Johannes ville hindre ham og sa: "Jeg trenger å bli døpt av deg, og så kommer du til meg?" 15 Jesus svarte: "La det nå skje! Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet." Da lot Johannes det skje. 16 Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg, og han så Guds Ånd komme ned over seg som en due. 17 Og det lød en røst fra himmelen: "Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede." (Matt 3,13-17)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. søndag i åpenbaringstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Farao gav alle folkene sine dette påbud: "Hver sønn som blir født hos hebreerne, skal dere kaste i Nilen; men døtrene skal dere la leve!" 2,1 En mann av Levis ætt gikk bort og giftet seg med en pike av samme ætt. 2 Kvinnen ble med barn og fikk en sønn. Hun syntes det var en vakker gutt, og gjemte ham i tre måneder. 3 Da kunne hun ikke holde ham skjult lenger. Derfor tok hun en kiste av papyrusrør til ham. Den tettet hun med jordbek og tjære, og så la hun gutten oppi og satte kisten i sivet ved Nil-bredden. 4 Hans søster stod et stykke borte for å se hvordan det gikk med ham. 5 Da kom faraos datter ned til elven for å bade, mens pikene hennes gikk fram og tilbake på elvebredden. Hun fikk øye på kisten i sivet og sendte trelkvinnen sin for å hente den. 6 Så åpnet hun den og fikk se barnet, en liten gutt, som lå og gråt. Hun syntes synd på ham og sa: "Det er et av barna til hebreerne." 7 Da kom guttens søster og sa til faraos datter: "Skal jeg gå og hente en hebreerkone som gir bryst, så hun kan fostre opp barnet for deg?" 8 "Ja, gjør det!" svarte faraos datter. Så gikk piken og hentet guttens mor. 9 Kongsdatteren sa til henne: "Ta denne gutten og fostre ham opp for meg! Jeg skal lønne deg for det." Og konen tok gutten og fostret ham opp. 10 Da han ble stor, gikk hun til kongsdatteren med ham, og han ble som en sønn for henne. Hun kalte ham Moses; "for jeg har dratt ham opp av vannet," sa hun. (2 Mos 1,22-2,10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

I ham har vi friheten, kjøpt med hans blod, tilgivelse for syndene. Så rik er Guds nåde, 8 som han har latt strømme over oss med all visdom og forstand, 9 da han kunngjorde for oss sin viljes mysterium, det han gjerne ville gjøre i ham. 10 Han ville fullføre sin frelsesplan i tidens fylde: å sammenfatte alt i Kristus, alt i himmel og på jord i ham. 11 I ham er også vi blitt arvinger, vi som på forhånd var bestemt til det etter Guds forsett, han som gjennomfører alt etter sin egen plan og vilje. 12 Slik skulle vi være til lov og pris for hans herlighet, vi som alt nå har satt vårt håp til Kristus. (Ef 1,7-12)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

En røst roper i ødemarken: Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette! 4 Slik sto døperen Johannes fram i ødemarken og forkynte en omvendelsesdåp som ga tilgivelse for syndene. 5 Fra hele Judea og Jerusalem dro alle ut til ham. De bekjente sine synder og ble døpt av ham i Jordanelven. 6 Johannes gikk kledd i en kappe av kamelhår og hadde et lærbelte om livet, og han levde av gresshopper og villhonning. 7 Han forkynte: "Det kommer en etter meg som er sterkere enn jeg, og jeg er ikke verdig til å bøye meg ned og løse sandalremmen hans. 8 Jeg har døpt dere med vann, men han skal døpe dere med Den hellige ånd." 9 På den tiden kom Jesus fra Nasaret i Galilea og ble døpt i Jordan av Johannes. 10 Straks han steg opp av vannet, så han himmelen dele seg, og han så Ånden komme ned over ham som en due. 11 Og det lød en røst fra himmelen: "Du er min Sønn, den elskede, i deg har jeg min glede." (Mark 1,3-11)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. søndag i åpenbaringstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Jakob drog fra Be'er-Sjeba og gav seg på veien til Karan. 11 Da solen var gått ned, kom han til et sted hvor han slo seg til for natten. Han tok en av steinene der på stedet, la den bak hodet og la seg til å sove. 12 Da hadde Jakob en drøm. Han så en stige som var reist på jorden og nådde til himmelen. Og se, Guds engler steg opp og ned på den. 13 Da stod Herren foran ham og sa: "Jeg er Herren, din far Abrahams Gud og Isaks Gud. Det landet du ligger i, vil jeg gi deg og din

ætt. 14 Din ætt skal bli som støvet på jorden. Du skal bre deg ut mot vest og øst, mot nord og sør, og i deg og din ætt skal alle slekter på jorden velsignes. 15 Se, jeg vil være med deg og bevare deg hvor du går, og føre deg tilbake til dette landet. For jeg skal ikke forlate deg, men gjøre det jeg har lovt deg." 16 Da Jakob våknet av søvnen, sa han: "Sannelig, Herren er på dette sted, og jeg visste det ikke!" 17 Da ble han grepet av frykt og sa: "Hvor skremmende dette stedet er! Her er Guds hus, her er himmelens port." 18 Morgenen etter stod Jakob tidlig opp. Han tok den steinen han hadde hatt bak hodet, reiste den som en minnestein og helte olje over den. 19 Han gav stedet navnet Betel. Før hette byen Lus. 20 Så gav Jakob dette løftet: "Vil Gud være med meg og bevare meg på denne ferden, vil han gi meg brød å spise og klær å ha på meg, 21 og la meg komme vel hjem igjen til min fars hus, så skal Herren være min Gud. 22 Denne steinen som jeg har reist til minnestein, skal være et Guds hus; og av alt du gir meg, skal jeg gi deg tiende." 29,1 Så gav Jakob seg på veien igjen og kom til østmennenes land. (1 Mos 28,10-29,1)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters første brev:

Legg bort all ondskap, falskhet og hykleri, misunnelse og sladder, 2 og lengt som nnyfødte barn etter ordets rene melk, så dere ved den kan vokse til frelse. 3 For dere har smakt at Herren er god. 4 Kom til ham, den levende stein, som ble vraket av mennesker, men er utvalgt og dyrebar for Gud. (1 Pet 2,1-4)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Dagen etter ser Johannes Jesus komme gående mot seg, og han sier: "Se, Guds lam, som bærer bort verdens synd! 30 Om ham var det jeg sa: Etter meg kommer det en mann som er kommet før meg, for han var til før meg. 31 Jeg kjente ham ikke. Men jeg er kommet og døper med vann for at han skal bli åpenbart for Israel." 32 Og Johannes vitnet og sa: "Jeg så Ånden dale ned fra himmelen som en due, og den ble værende over ham. 33 Jeg kjente ham ikke. Men han som sendte meg for å døpe med vann, sa til meg: Ham du ser Ånden dale ned over og bli hos, han er det som døper med Den hellige ånd. 34 Jeg har sett det, og jeg har vitnet: Han er Guds Sønn." (Joh 1,29-34)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. SØNDAG I ÅPENBARINGSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 36, 6 / 8 / 9 Omkved: v 10

Omkved: Hos deg er livets kilde, i ditt lys ser vi lys.

1. Herre, til himmelen rekker din miskunn, din trofasthet når til skyene.
2. Herre, hvor dyrebar din miskunn er! I skyggen av dine vinger, Gud, søker menneskebarna ly.
3. De får spise seg mette av det beste i ditt hus, du lar dem drikke av din gledes bekk.

Poetisk tekst på 3. søndag i åpenbaringstiden kan brukes i hele åpenbaringstiden.

Fortelling: Luk 2,40-52 eller Joh 2,1-11

3. søndag i åpenbaringstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salomos ordspråk:

Visdommen har bygd sitt hus og hogd til sine sju søyler. 2 Hun har slaktet fe, blandet vin og dekket sitt bord. 3 Hun har sendt sine piker av sted og roper oppe fra byens høyder: 4 "Den uerfarne kan vende seg hit." Og til den som er tankeløs, sier hun: 5 "Kom og spis av min mat, og drikk av den vin jeg har blandet. 6 La tankeløsheten fare, så skal dere få leve, gå fram på fornuftens vei!" (Ordsp 9,1-6)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' åpenbaring:

Jeg så en ny himmel og en ny jord, for den første himmel og den første jord var borte, og havet fantes ikke mer. 2 Og jeg så den hellige by, det nye Jerusalem, stige ned fra himmelen, fra Gud, gjort i stand og pyntet som en brud for sin brudgom. 3 Fra tronen hørte jeg en høy røst som sa: "Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem. Han skal være deres Gud. 4 Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte. For det som en gang var, er borte." 5 Han som sitter på tronen, sa: "Se, jeg gjør alle ting nye." Og han la til: "Skriv det ned, for dette er troverdige og sanne ord." (Åp 21,1-5)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Den tredje dagen var det et bryllup i Kana i Galilea. Jesu mor var der. 2 Også Jesus og disiplene hans var innbudt. 3 Da vinen tok slutt, sa Jesu mor til ham: "De har ikke mer vin." 4 "Kvinne, hva vil du meg?" sa Jesus. "Min time er ennå ikke kommet." 5 Men hans mor sa til tjenerne: "Det han sier til dere, skal dere gjøre." 6 Det sto seks vannkar av stein der, slike som brukes i jødernes rensesskikker. Hvert av dem rommet to eller tre anker. 7 "Fyll karene med vann," sa Jesus til tjenerne. De fylte dem til randen. 8 "Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren," sa han. Det gjorde de. 9 Kjøkemesteren smakte på vannet. Det var blitt til vin. Han visste ikke hvor den var kommet fra, men tjenerne som hadde øst opp vannet, visste det. Da ropte han på brudgommen 10 og sa: "Andre setter først fram den gode vinen, og når gjestene blir beruset, kommer de med den dårlige. Men du har spart den gode vinen til nå." 11 Dette var det første tegnet Jesus gjorde, det var i Kana i Galilea. Han åpenbarte sin herlighet, og disiplene hans trodde på ham. (Joh 2,1-11)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. søndag i åpenbaringstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Abrahams trell lot kamelene legge seg ned ved en brønn utenfor byen. Det var i kveldingen, på den tid kvinnene pleier å gå ut for å hente vann. 12 Og han bad: "Herre, du som er min husbond Abrahams Gud, la det lykkes for meg i dag, og vis godhet mot Abraham, husbonden min! 13 Nå står jeg her ved kilden, mens de unge pikene i byen kommer ut etter vann. 14 Sier jeg til en pike: Hell på krukken så jeg får drikke! og hun svarer: Bare drikk du, og jeg vil også la dine kameler drikke - la det da være henne som du har bestemt for din tjener Isak! På den måten kan jeg skjønne at du har vist godhet mot husbonden min." 15 Før han var ferdig med bønnen, traff det seg så at Rebekka, datter til Betuel, kom ut med en krukke på skulderen. Betuel var sønn av Milka og Nakor, bror til Abraham. 16 Det var en meget vakker pike, en jomfru som ingen mann hadde vært nær. Hun gikk ned til kilden og fylte krukken. Da hun kom opp igjen, 17 løp trellden imot henne og sa: "La meg få drikke litt vann fra krukken din!" 18 Hun svarte: "Drikk, herre!" og hun skyndte seg og tok krukken ned i hånden og lot ham drikke. 19 Da han hadde drukket seg utørst, sa hun: "Jeg vil hente vann til

kamelene dine også, så de kan få slukke tørsten." 20 Og hun skyndte seg og tømte krukken i vannkaret. Så løp hun til brønnen igjen etter vann og lot alle kamelene hans få drikke. 21 Mannen stod taus og så på henne. Han ville vite om Herren hadde latt ferden lykkes for ham eller ikke. 22 Da kamelene hadde drukket, tok mannen fram en gullring som veide en halv sekel, og to armbånd av gull til henne; de veide ti sekel. 23 Og han sa: "Hvem er du datter til? Kjære, si meg det! Er det rom for oss i din fars hus, så vi kan overnatte der?" 24 Hun svarte: "Jeg er datter til Betuel, sønn av Nakor og Milka. 24,58 Så ropte de på Rebekka og sa til henne: "Vil du reise med denne mannen?" Hun svarte: "Ja, det vil jeg." 59 Så lot de sin søster Rebekka og fostermoren hennes fare sammen med Abrahams trell og hans menn. (1 Mos 24,11-24.58-59)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' åpenbaring:

Jeg, Jesus, har sendt min engel for å vitne om dette for dere i menighetene. Jeg er Davids rotskudd og ætt, den klare morgenstjerne." 17 Ånden og bruden sier: "Kom!" Og den som hører det, skal si: "Kom!" Den som tørster, skal komme, og den som vil, skal få livets vann uten betaling. (Åp 22,16-17)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Jesus måtte reise gjennom Samaria, 5 og der kom han til en by som het Sykar, like ved det jordstykket Jakob ga sin sønn Josef. 6 Der var Jakobsilden. Jesus var sliten etter vandringen, og han satte seg ned ved kilden. Det var omkring den sjetten time. 7 Da kommer en samaritansk kvinne for å hente vann. Jesus sier til henne: "La meg få drikke." 8 Disiplene hans var nå gått inn i byen for å kjøpe mat. 9 Hun sier: "Hvordan kan du som er jøde, be meg, en samaritansk kvinne, om å få drikke?" For jødene omgås ikke samaritanene. 10 Jesus svarte: "Om du hadde kjent Guds gave og visst hvem det er som ber deg om drikke, da hadde du bedt ham, og han hadde gitt deg levende vann." 11 "Herre," sa kvinnen, "du har ikke noe å dra opp vann med, og brønnen er dyp. Hvor får du så det levende vannet fra? 12 Du er vel ikke større enn vår stamfar Jakob? Han ga oss brønnen, og både han selv, sønnene hans og buskapen drakk av den." 13 Jesus svarte: "Den som drikker av dette vannet, blir tørst igjen. 14 Men den som drikker av det vannet jeg vil gi, skal aldri mer tørste. For det

vannet jeg vil gi, blir i ham en kilde med vann som veller fram og gir evig liv." 15 Kvinnen sier til ham: "Herre, gi meg dette vannet, så jeg ikke blir tørst igjen, og slipper å gå hit og hente opp vann." 16 Da sa Jesus til henne: "Gå og hent mannen din, og kom så hit." 17 "Jeg har ingen mann," svarte kvinnen. "Du har rett når du sier at du ikke har noen mann," sa Jesus, 18 "For du har hatt fem menn, og han du nå har, er ikke din mann. Det du sier, er sant." 19 "Herre, jeg ser at du er en profet," sa kvinnen. 20 "Våre fedre tilba Gud på dette fjellet, men dere sier at Jerusalem er stedet der en skal tilbe." 21 Jesus sier til henne: "Tro meg, kvinne, den time kommer da det verken er på dette fjellet eller i Jerusalem dere skal tilbe Far. 22 Dere tilber det dere ikke kjenner, men vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene. 23 Men den time kommer, ja, den er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Far i ånd og sannhet. For slike tilbedere vil Far ha. 24 Gud er ånd, og den som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet." 25 "Jeg vet at Messias kommer," sier kvinnen - Messias er det samme som Kristus - "og når han kommer, skal han fortelle oss alt." 26 Jesus sier til henne: "Det er jeg, jeg som snakker med deg." (Joh 4,4-26)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. søndag i åpenbaringstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i femte Mosebok:

Da dere hørte røsten ut av mørket, mens fjellet stod i lys lue, kom dere til meg, alle stammehøvdingene og de eldste blant dere, 24 og sa: "Se, Herren vår Gud har latt oss se sin herlighet og sin storhet, og vi har hørt hans røst ut av ilden. I dag har vi sett at Gud kan tale med mennesker uten at de dør. 25 Hvorfor skal vi da dø nå? Denne store ilden vil fortære oss. Hører vi enda lenger på røsten av Herren vår Gud, må vi dø. 26 Finnes det noe menneske på jorden som har hørt den levende Gud tale ut av ilden, slik som vi, og enda blitt i live? 27 Gå du borttil og hør hva Herren vår Gud sier! Så kan du fortelle oss alt det han sier til deg, og vi skal høre det og leve etter det." (5 Mos 5,23-27)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i brevet til Hebreerne:

Jesus, som for en kort tid var stilt lavere enn englene, ham ser vi nå kronet med herlighet og ære fordi han led døden. Slik skulle han ved Guds nåde smake døden for alle. 10 For Gud,

som er endemål og opphav for alt, han ville føre mange barn til herlighet. Da måtte han la frelsens opphavsmann nå fullendelsen gjennom lidelser. (Hebr 2,9-10)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Dersom jeg vitner om meg selv, er mitt vitneutsagn ikke gyldig. 32 Men det er en annen som vitner om meg, og jeg vet at hans vitneutsagn om meg er sant. 33 Dere sendte bud til Johannes, og han har vitnet for sannheten. 34 Men jeg er ikke avhengig av at noe menneske vitner om meg. Dette sier jeg for at dere skal bli frelst. 35 Johannes var en brennende og skinnende lampe, og for en tid ville dere glede dere i lyset fra ham. 36 Men jeg har et sterkere vitneutsagn enn det Johannes ga: de gjerninger Far har gitt meg å fullføre. Og det er disse gjerningene jeg gjør, som vitner om at Far har sendt meg. (Joh 5,31-36)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. SØNDAG I ÅPENBARINGSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 102, 16 / 17 / 18 Omkved: v 19b

Omkved: Et nyskapt folk skal prise Herren.

1. Folkeslag skal frykte Herrens navn, alle jordens konger din herlighet.
2. For Herren vil bygge Sion opp igjen og vise seg i sin herlighet.
3. Han hører på de elendiges bønn og ringeakter dem ikke.

Poetisk tekst på 3. søndag i åpenbaringstiden kan brukes i hele åpenbaringstiden.

Fortelling: Joh 4,46-54 eller Luk 17,11-19

4. søndag i åpenbaringstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salomos ordspråk:

Synd gjør den som forakter sin neste, sæl er den som har medynk med de arme. 22 De som tenker ut ondt, farer vill, de som har godt i sinne, møter miskunn og troskap. 25 Et troverdig vitne berger liv, men den som farer med løgn, er en sviker. 31 Den som er hard mot en stakkar, håner hans skaper, den som er mild mot de fattige, ærer Gud. (Ordspr 14,21-22.25.31)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til filipperne:

Min lengsel og mitt håp er at jeg ikke i noe skal bli til skamme, men at Kristus, nå som alltid, skal bli opphøyd for alle øyne gjennom det som hender med kroppen min, enten jeg skal leve eller dø. (Fil 1,20)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

En sabbat underviste han i en av synagogene. 11 Der var det en kvinne som hadde vært plaget av en sykdomsånd i atten år. Hun var helt krumbøyd og kunne ikke rette seg opp. 12 Da Jesus fikk se henne, kalte han henne til seg og sa: "Kvinne, du er løst fra sykdommen din." 13 Han la hendene på henne, og straks rettet hun seg opp og lovpriste Gud. 14 Men synagogeforstanderen ble forarget fordi Jesus helbredet på sabbaten, og han sa til forsamlingen: "Det er seks dager til å arbeide på. Da kan dere

komme og la dere helbrede, men ikke på sabbaten." 15 "Hyklere," svarte Herren, "løser ikke hver eneste en av dere oxen eller eselet fra båsen også på sabbaten og leier dem ut så de får drikke? 16 Men her er en Abrahams datter som Satan har holdt bundet i hele atten år. Skulle ikke hun bli løst fra denne lenken på en sabbat?" (Luk 13,10-16)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. søndag i åpenbaringstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Gud sa: "Nå har nødropet fra israelittene nådd opp til meg, og jeg har sett hvordan egypterne plager dem. 10 Gå av sted! Jeg sender deg til farao. Du skal føre mitt folk, israelittene, ut av Egypt." 11 Men Moses sa til Gud: "Hvem er vel jeg? Kan jeg gå til farao og føre israelittene ut av Egypt?" 12 "Ja," svarte han, "for jeg vil være med deg! Du skal få et tegn på at det er jeg som har sendt deg. Når du har ført folket ut av Egypt, skal dere holde gudstjeneste på dette fjellet." 4,10 Men Moses sa til Herren: "Hør meg, Herre! Jeg har aldri vært noen ordets mann, verken før eller nå etter at du begynte å tale til din tjener; jeg har vanskelig for å tale og uttrykke meg." 11 Da sa Herren: "Hvem er det som har gitt mennesket munn? Hvem er det som gjør stum eller døv, seende eller blind? Er det ikke jeg, Herren? 12 Gå nå, så skal jeg være med deg når du taler, og lære deg hva du skal si!" 13 Men han sa: "Å Herre, send en annen, send hvem du vil!" 14 Da ble Herren harm på Moses og sa: "Har du ikke din bror Aron, levitten? Jeg vet at han kan tale. Nå kommer han og møter deg, og når han ser deg, blir han inderlig glad. 15 Du skal tale til ham og legge ordene i munnen på ham. Så skal jeg være med både deg og ham når dere taler, og lære dere hva dere skal gjøre. 16 Han skal tale til folket for deg. Slik skal han være munn for deg, og du skal være som Gud for ham. (2 Mos 3,9-12; 4,10-16)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Gud sier til Moses: Jeg viser godhet mot den jeg vil, og er barmhjertig mot den jeg vil. 16 Så kommer det altså ikke an på den som vil eller anstrenger seg, men på Gud som viser godhet. 17 For Skriften sier til farao: Jeg lot deg stå fram for å vise min makt på deg og for å la mitt navn bli forkynt over hele jorden. 18 Altså viser han godhet mot den han vil, og forherder den han vil. 19 Nå vil du vel innvende: "Hva har han

da å bebreide oss? Hvem kan stå imot hans vilje?" 20 Men hvem er du, menneske, som tar til motmæle mot Gud? Kan verket si til håndverkeren: "Hvorfor gjorde du meg slik?" 21 Bestemmer ikke pottemakeren over leiren, så han av samme leirklump kan lage én krukke til fint bruk og en annen til simplere bruk? 22 Og enda Gud ville vise sin vrede og gjøre sin makt kjent, har han tålmodig båret over med de krukkene som var under vreden, de som var laget for å gå til grunne. 23 Han gjorde det for å gjøre kjent hvor rik hans herlighet er for dem som han ville vise godhet, og som var gjort ferdige for herligheten. 24 Også oss har han kalt til å være slike krukker, ikke bare blant jødene, men også blant hedningene. 25 Slik sier han det hos Hosea: Det folk som ikke var mitt, vil jeg kalle mitt folk, og henne jeg ikke elsket, vil jeg kalle min elskede. 26 På det sted hvor Gud sa til dem: `Dere er ikke mitt folk`, der skal de bli kalt den levende Guds barn. (Rom 9,15-26)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Da Jesus kom gående, så han en mann som var født blind. 2 Disiplene spurte da: "Rabbi, hvem er det som har syndet, han selv eller hans foreldre, siden han ble født blind?" 3 Jesus svarte: "Verken han eller hans foreldre har syndet. Men nå kan Guds gjerninger bli åpenbart på ham. 4 Så lenge det er dag, må vi gjøre hans gjerninger som har sendt meg. Det kommer en natt da ingen kan arbeide. 5 Så lenge jeg er i verden, er jeg verdens lys." 6 Da han hadde sagt dette, spyttet han på jorden, laget til leire med spyttet og smurte den på mannens øyne. 7 Så sa han: "Gå og vask deg i Siloadammen." Siloa betyr utsendt. Mannen gikk dit og vasket seg, og han kom tilbake seende. 35b *Jesus møtte ham og spurte ham: "Tror du på Menneskesønnen?"* 36 Han svarte: "Hvem er han da, Herre, så jeg kan tro på ham?" 37 Jesus svarte: "Du har sett ham, det er han som snakker med deg." 38 "Jeg tror, Herre," sa mannen og kastet seg ned for ham. (Joh 9,1-7.35b-38)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. søndag i åpenbaringstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Kongebok:

Na'aman, arameerkongens hærfører, hadde mye å si hos sin herre og var høyt aktet; for ved hans hjelp hadde Herren gitt arameerne seier. Han var en stor kriger, men han hadde en hudsykdom som gjorde ham

uren. 2 På et herjetokt hadde arameerne en gang tatt med seg en liten pike fra Israel som fange. Nå tjente hun hos Na'amans kone. 3 En dag sa piken til sin matmor: "Bare husbonden min kunne komme til profeten som bor i Samaria, skulle han nok befri ham for hudsykdommen." 4 Na'aman gikk til sin herre og fortalte ham hva piken fra Israel hadde sagt. 5 Da sa arameerkongen: "Bare dra dit! Jeg skal sende med deg et brev til kongen i Israel." Så drog han av sted og tok med seg ti talenter sølv, seks tusen sekel gull og ti festdrakter. 9 Så kom da Na'aman med hester og vogner og stanset ved døren til Elisjas hus. 10 Elisja sendte et bud ut til ham og sa: "Gå og vask deg sju ganger i Jordan! Så skal kroppen din bli frisk og du bli ren." 11 Da ble Na'aman sint og drog bort. Han sa: "Jeg trodde da at han ville komme ut til meg, stå fram og påkalle Herren sin Gud og føre hånden fram og tilbake over det syke sted, så jeg ble befridd for sykdommen. 12 Er ikke elvene ved Damaskus, Abana og Parpar, like gode som alle vassdrag i Israel? Kunne jeg ikke vaske meg i dem og bli ren?" Så snudde han om og drog bort i fullt sinne. 13 Men Na'amans tjenere kom til ham og sa: "Kjære husbond, hadde profeten pålagt deg noe vanskelig, ville du ikke da ha gjort det? Hvor mye mer nå når han bare sier til deg at du skal vaske deg og bli ren!" 14 Så drog Na'aman ned til Jordan og dukket seg sju ganger i elven, slik gudsmannen hadde sagt. Da ble kroppen hans frisk igjen som kroppen til en liten gutt, og han ble ren. 15 Så vendte han tilbake til gudsmannen med hele sitt følge. Da han kom dit, gikk han fram for profeten og sa: "Nå vet jeg at det ikke finnes noen Gud på hele jorden uten i Israel. Ta da imot en gave fra din tjener!" (2 Kong 5,1-5.9-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Jeg som er den minste av de hellige, har fått den nåde å forkynne evangeliet om Kristi ufattelige rikdom for folkeslagene 9 og bringe Guds frelsesplan fram i lyset, det mysteriet som fra evighet av har vært skjult hos Gud, han som skapte alt. 10 Slik skulle hans mangfoldige visdom bli kunngjort gjennom kirken for maktene og åndskreftene i himmelrommet, 11 etter Guds evige forsett, som han nå har fullført i Kristus Jesus, vår Herre. 12 I ham har vi frimodighet, og i troen på ham kan vi komme fram for Gud med tillit. (Ef 3,8-12)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Jesus kom nå igjen til Kana i Galilea, der han hadde gjort vann til vin. I Kapernaum bodde en kongelig embetsmann. Han hadde en sønn som var syk. 47 Da han fikk høre at Jesus var kommet fra Judea til Galilea, gikk han til ham og ba ham komme ned og gjøre sønnen frisk, for gutten var døden nær. 48 Jesus sa til ham: "Uten at dere ser tegn og under, tror dere ikke." 49 "Kom, Herre, før gutten min dør!" sa mannen. 50 "Gå hjem, sønnen din lever!" sa Jesus til ham. Mannen trodde det ordet Jesus sa til ham, og gikk av sted. 51 Da han ennå var på hjemveien, kom tjenerne og møtte ham, og de fortalte at gutten hans levde. 52 Han spurte dem når det var blitt bedre med ham. De svarte: "I går, ved den sjuende time, forsvant feberen." 53 Faren skjønnte at det var skjedd akkurat da Jesus sa til ham: "Sønnen din lever." Og han og hele familien hans kom til tro. 54 Dette var Jesu andre tegn, som han gjorde da han kom fra Judea til Galilea. (Joh 4,46-54)

Her slutter lesningen av evangeliet.

5. SØNDAG I ÅPENBARINGSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 29, 3 / 4 / 10 Omkved: v 2a

Omkved: Gi Herren den ære hans navn skal ha!

1. Herrens røst lyder over vannet, ærens Gud lar tordenen drønne, Herren over det veldige hav.

2. Herrens røst lyder med velde, Herrens røst er herlig.

3. Herren troner over himmelhavet, han troner som konge for evig.

Poetisk tekst på 3. søndag i åpenbaringstiden kan brukes i hele åpenbaringstiden.

Fortelling: Matt 14,22-34

5. søndag i åpenbaringstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

En tid etter at dette hadde hendt, kom Herrens ord til Abram i et syn, og det lød så: "Frykt ikke, Abram! Jeg er ditt skjold; din lønn skal bli meget stor." 2 Men Abram svarte: "Herre, min Gud, hva vil du gi meg? Jeg går jo barnløs bort, og Elieser fra Damaskus skal arve mitt hus. 3 Meg har du ikke gitt barn," sa Abram, "og en trell i mitt hus kommer til å arve meg." 4 Da kom Herrens ord til Abram, og det lød så: "Nei, han skal ikke arve deg, men din egen sønn skal bli din arving." 5 Så tok Herren ham med seg ut og sa til ham: "Se opp mot himmelen og tell stjernene, om du er i stand til det! Så tallrik skal ætten din bli." 6 Abram trodde Herren, og derfor regnet Herren ham som rettferdig. (1 Mos 15,1-6)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Hva skal vi da si om Abraham, vår stamfar? Hva oppnådde han? 2 Dersom han ble rettferdig ved sine gjerninger, da hadde han jo noe å være stolt av. Men overfor Gud har han ikke det. 3 For hva sier Skriften? Abraham trodde Gud, og derfor regnet Gud ham som rettferdig. 4 Den som har gjerninger å vise til, får lønn etter fortjeneste, ikke av nåde. 5 Men den som ikke har det, men som tror på ham som rettferdiggjør den ugudelige, blir regnet som rettferdig fordi han tror. 6 Slik priser også David et menneske salig når Gud regner det som rettferdig

uten at det har gjerninger: 7 Salige er de som har fått sine lovbrudd tilgitt og sine synder skjult. 8 Salig er det mennesket som Herren ikke tilregner synd. (Rom 4,1-8)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Noen dager senere kom Jesus igjen til Kapernaum, og det ble kjent at han var hjemme. 2 Det samlet seg så mange at de ikke fikk plass, ikke engang utenfor døren. Mens han forkynte Ordet for dem, 3 kom de til ham med en som var lam. Det var fire mann som bar ham. 4 Men de kunne ikke komme fram til ham på grunn av trengselen. Derfor brøt de opp taket over stedet der han var, laget en åpning og firte ned båret som den lamme lå på. 5 Da Jesus så deres tro, sa han til den lamme: "Sønn, dine synder er tilgitt." 6 Nå satt det noen skriftlærde der, og de tenkte med seg selv: 7 "Hvordan kan han si slikt? Han spotter Gud! Hvem andre kan tilgi synder enn én - det er Gud?" 8 Straks visste Jesus i sin ånd at de tenkte slik, og han sa til dem: "Hvorfor går dere med slike tanker i hjertet? 9 Hva er lettest å si til den lamme: `Dine synder er tilgitt`, eller: `Stå opp, ta båret din og gå`? 10 Men for at dere skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å tilgi synder" - og nå vender han seg til den lamme - 11 "Jeg sier deg: Stå opp, ta båret din og gå hjem!" 12 Og mannen reiste seg, tok straks båret og gikk ut rett for øynene på dem, så alle ble ute av seg av undring. De priste Gud og sa: "Noe slikt har vi aldri sett." (Mark 2,1-12)

Her slutter lesningen av evangeliet.

5. søndag i åpenbaringstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Noen dro ut på havet med skip, drev handel på store hav. 24 De fikk se Herrens gjerninger, hans underverk ute på dypet. 25 Han bød, og det blåste opp til uvær, havets bølger gikk høye. 26 De steg mot himmelen, sank i dypet, så folk mistet motet i nøden. 27 De tumlet og ravet som drukne, var helt fra sans og samling. 28 Da ropte de i sin nød til Herren, og han førte dem ut av trengslene. 29 Han fikk stormen til å stilne, havets bølger falt til ro. 30 Glade ble de da det stilnet; han

førte dem til den havn de ønsket. 31 De skal takke Herren for hans miskunn, at han gjør under for menneskene. 32 De skal lovsynge ham i folkets forsamling og prise ham i kretsen av de eldste. (Sal 107,23-32)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Vi vil at dere skal vite, søsken, om den nød vi led i Asia. Det var mye mer enn vi kunne bære. Vi så ingen utvei til å berge livet, 9 men regnet oss alt som dødsdømte. For vi skulle ikke stole på oss selv, men på Gud, som oppreiser de døde. 10 Han reddet oss fra den visse død, og han skal gjøre det igjen. Til ham har vi satt vårt håp, og han skal redde oss på ny. 11 Også dere må hjelpe til ved å be for oss. Når mange ber, vil takken for den nådige hjelp vi får, stige opp fra manges munn. (2 Kor 1,8-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Straks etter fikk han disiplene til å gå i båten og dra i forveien over til den andre siden, mens han selv sendte folket av sted. 23 Da han hadde gjort det, gikk han opp i fjellet for å være for seg selv og be. Da kvelden kom, var han der alene. 24 Båten var allerede langt fra land, og den kjempet seg fram i bølgene, for det var motvind. 25 Men i den fjerde nattevakt kom han til dem, gående på sjøen. 26 Da disiplene fikk se ham der han gikk på vannet, ble de skrekkslagne. "Det er et gjenferd!" sa de og skrek av angst. 27 Men i det samme talte Jesus til dem: "Vær ved godt mot! Det er jeg, vær ikke redde!" 28 Da sa Peter til ham: "Herre, er det deg, så si at jeg skal komme til deg på vannet." 29 "Kom!" sa Jesus. Peter steg ut av båten og gikk på vannet bort til Jesus. 30 Men da han så hvor hardt det blåste, ble han redd. Han begynte å synke, og ropte: "Herre, berg meg!" 31 Straks rakte Jesus hånden ut og grep fatt i ham og sa: "Du lite troende - hvorfor tvilte du?" 32 Så steg de opp i båten, og vinden stilnet. 33 Men de som var i båten, tilba ham og sa: "Du er i sannhet Guds Sønn." (Matt 14,22-33)

Her slutter lesningen av evangeliet.

5. søndag i åpenbaringstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Av David. Min sjel, lov Herren! Ja, alt som i meg er, skal love hans hellige navn. 2 Min sjel, lov Herren, glem ikke alle hans velgjerninger! 3 Han tilgir all din skyld og leger all din sykdom. 4 Han frir ditt liv fra graven og kroner

deg med godhet og miskunn. 5 Han fyller ditt liv med det som godt er, og gjør deg ung igjen som ørnen. 6 Herren griper inn og frelser, lar alle undertrykte få sin rett. (Sal 103,1-6)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Jakobs brev:

Er det noen blant dere som lider? Da skal han be. Er noen glad til sinns? Da skal han synge lovsanger. 14 Er noen blant dere syk?

Han skal kalle til seg menighetens eldste, og de skal be over ham og salve ham med olje i Herrens navn. 15 Da skal troens bønn redde den syke, og Herren skal reise ham opp. Har han gjort synder, skal han få dem tilgitt. 16 Bekjenn da syndene for hverandre og be for hverandre, så dere kan bli helbredet. Et rettferdig menneskes bønn er virksom og utretter mye. (Jak 5,13-16)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Det var en av jødernes høytider, og Jesus dro opp til Jerusalem. 2 Ved Saueporten i Jerusalem ligger en dam som på hebraisk heter Betesda. Den er omgitt av fem bueganger. 3 Der lå det en mengde mennesker som var syke, blinde, lamme og uføre. De ventet på at vannet skulle komme i bevegelse, 4 for en Herrens engel steg fra tid til annen ned i dammen og rørte opp vannet. Den første som steg ned i dammen etter at vannet var blitt rørt opp, ble frisk, uansett hvilken sykdom han hadde. 5 Det var en mann der som hadde vært syk i trettiåtte år. 6 Jesus så ham ligge der og visste at han hadde vært syk lenge, og sa til ham: "Vil du bli frisk?" 7 Den syke svarte: "Herre, jeg har ingen som kan få meg ned i dammen når vannet blir rørt opp. Og når jeg kommer fram, går alltid en annen uti før meg." 8 Da sier Jesus til ham: "Stå opp, ta båret din og gå!" 9 Straks ble mannen frisk, og han tok båret sin og gikk. (Joh 5,1-9a)

Her slutter lesningen av evangeliet.

6. SØNDAG I ÅPENBARINGSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 48, 10 / 11 / 12 Omkved: Salme 122,1

Omkved: Jeg er glad når de sier til meg: "Vi vil gå til Herrens hus."

1. Vi grunner på din trofasthet, Gud, i ditt hellige tempel.
2. Gud, ditt navn er kjent; det lovsynges like til jordens ender. Din høyre hånd er full av rettferd.
3. På Sion-fjellet gleder de seg, og i Judas byer jubler de over dine dommer.

Poetisk tekst på 3. søndag i åpenbaringstiden kan brukes i hele åpenbaringstiden.

Fortelling: Luk 15,1-10

6. søndag i åpenbaringstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Nehemjas bok:

Israelittene samlet seg alle som én på plassen foran Vannporten. De bad Esra, den skriftlærde, hente boken med Moseloven, som Herren hadde gitt Israel. 2 Og presten Esra tok loven fram for menigheten, for menn og kvinner og alle som kunne forstå det de hørte. Det var den første dagen i den sjuende måneden. 3 Han stod på plassen foran Vannporten fra tidlig om morgenen til midt på dagen og leste opp av loven for mennene og kvinnene og alle som kunne forstå det. Og hele folket lyttet oppmerksomt til det som stod i lovbooken. 4 Esra, den skriftlærde, stod på en forhøyning av tre som de hadde laget til dette. 5 Esra åpnet bokrullen så hele folket så det; for han stod høyere enn de andre. Med det samme han åpnet den, reiste hele folket seg. 6 Esra lovpriste Herren, den store Gud, og folket løftet hendene og sa: "Amen, amen." Så bøyde de kne og kastet seg ned for Herren med ansiktet mot jorden. 7 Levittene forklarte loven for folket mens de stod der. 8 De leste opp av Guds lovbook, stykke for stykke, og tolket det som ble lest, så folket skjønte det. 9 Stattholderen Nehemja, presten Esra, den skriftlærde, og levittene som underviste folket, sa da til folkemengden: "Denne dagen er helliget Herren deres Gud. Dere skal ikke sørge og gråte!" For hele folket gråt da de hørte det som stod i loven. 10 Så sa Esra til dem: "Gå nå hjem, spis festkost og drikk søt vin! Send også noe av det til dem som ingen dekker bord for. Denne dagen er jo viet til vår Herre. Vær ikke bedrøvet! For gleden i Herren er deres styrke." 11 Levittene beroliget

folket. "Vær stille," sa de, "og sørg ikke, for dette er en hellig dag." 12 Så gikk alle bort. De spiste og drakk, sendte gaver og holdt en stor gledesfest. For de hadde skjønnet det som ble sagt til dem. (Neh 8,1-4a.5-6.7b-12)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Jeg formaner dere ved Guds barmhjertighet, søsken: Bær kroppen fram som et levende og hellig offer til glede for Gud. Det skal være deres åndelige gudstjeneste. 2 Innrett dere ikke etter den nåværende verden, men la dere forvandle ved at sinnet fornyes, så dere kan dømmes om hva som er Guds vilje: det gode, det som er til glede for Gud, det fullkomne. (Rom 12,1-2)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Da de kom inn i Jerusalem, gikk Jesus opp på tempelplassen og ga seg til å jage ut dem som solgte og kjøpte der. Han veltet pengevekslernes bord og duehandlernes benker, 16 og han ga ingen lov til å bære noe med seg over tempelplassen. 17 Og han lærte dem: "Står det ikke skrevet: Mitt hus skal kalles et bønnens hus for alle folkeslag? Men dere har gjort det til en røverhule." 18 Overprestene og de skriftlærde fikk høre dette, og de prøvde å finne ut hvordan de kunne få tatt livet av ham. For de var redd ham, fordi folket var overveldet av hans lære. 19 Om kvelden dro Jesus og disiplene ut av byen. (Mark 11,15-19)

Her slutter lesningen av evangeliet.

6. søndag i åpenbaringstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Hvor elskelige dine boliger er, Herre, Allhørs Gud! 3 Min sjel lengtet, ja, fortærtes av lengsel etter Herrens tempelgårder. Nå jubler hjerte og kropp mot den levende Gud. 4 Ja, fuglen har funnet et hjem, svalen har fått seg et rede, hvor den kan legge sine unger, ved dine altere, Herre, Allhørs Gud, min konge og min Gud. 5 Salige er de som bor i ditt hus, de skal alltid love deg. 6 Salige er de som har sin styrke i deg, de som lengter etter å dra opp til

templet. 7 Når de drar igjennom den tørre dal, gjør de den til en kildevang; høstregnet dekker den med signing. 8 De går fra kraft til kraft, til de trer fram for Gud på Sion. (Salme 84,2-8)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Brevet til hebreerne:

La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av håpet, for han som ga løftet, er trofast. 24 La oss ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger. 25 Og la oss ikke holde oss borte når menigheten vår samles, som noen har for vane. La oss heller oppmuntre hverandre, og det så mye mer som dere ser at dagen nærmer seg. (Hebr 10,23-25)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Nå kom tiden for tempelinnvielsesfesten i Jerusalem. Det var vinter. 23 Jesus gikk omkring i Salomos søylehall på tempelplassen. 24 Jødene flokket seg om ham og spurte: "Hvor lenge vil du holde oss i uvisshet? Er du Messias, så si oss det rett ut!" 25 Jesus svarte: "Jeg har sagt det til dere, men dere tror meg ikke. De gjerningene jeg gjør i min Fars navn, vitner om meg. 26 Men dere tror meg ikke, for dere hører ikke til blant mine sauer. 27 Mine sauer hører min røst; jeg kjenner dem, og de følger meg. 28 Jeg gir dem evig liv. De skal aldri i evighet gå tapt, og ingen skal rive dem ut av min hånd. 29 Min Far, som har gitt meg dem, er større enn alle, og ingen kan rive noen ut av min Fars hånd. 30 Jeg og Far er ett." (Joh 10,22-30)

Her slutter lesningen av evangeliet.

6. søndag i åpenbaringstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Likesom regnet og snøen faller ned fra himmelen og ikke vender tilbake dit før det har vannet jorden, gjort den fruktbar og latt det spire og gro på den, gitt såkorn til den som skal så, og brød til den som skal spise, 11 slik er det også med mitt ord, det som går ut av min munn. Det vender ikke tomt tilbake til meg, men utfører det jeg vil, og fullfører det jeg sender det til. (Jes 55,10-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til kolosserne:

Dere er Guds utvalgte, helliget og elsket av ham. Kle dere derfor i inderlig medfølelse og vær gode, milde, ydmyke og tålmodige, 13 så dere bærer over med hverandre og tilgir hverandre hvis den ene har noe å bebreide den andre. Som Herren har tilgitt dere, skal dere tilgi hverandre. 14 Og over alt dette: Kle dere i kjærlighet, som er båndet som binder sammen og gjør fullkommen. 15 La Kristi fred råde i hjertet, for til det ble dere kalt da dere ble én kropp. Og vær takknemlige! 16 La Kristi ord få rikelig rom hos dere! Undervis og rettled hverandre med all visdom, syng salmer, viser og åndelige sanger til Gud av et takknemlig hjerte. 17 Og la alt dere sier og gjør, skje i Herren Jesu navn, med takk til Gud, vår Far, ved ham. (Kol 3,12-17)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Sammen med dem gikk han ned igjen og stanset på en slette. Der var det samlet en stor flokk av disiplene hans og en stor mengde mennesker fra hele Judea og Jerusalem og fra kyststrøkene ved Tyros og Sidon. 18 De var kommet for å høre ham og bli helbredet for sine sykdommer. Også dem som var plaget av urene ånder, gjorde han friske. 19 Og alle i mengden prøvde å få røre ved ham, for det gikk ut fra ham en kraft som helbredet alle. (Luk 6,17-19)

Her slutter lesningen av evangeliet.

7. SØNDAG I ÅPENBARINGSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 42, 2 / 3 / 4 Omkved: v 9a

Omkved: Måtte Herren vise sin miskunn om dagen og jeg få synge hans pris om natten.

1. Likesom hjorten stunder etter bekker med rennende vann, slik stunder også min sjel etter deg, min Gud.

2. Min sjel tørster etter Gud, etter den levende Gud. Når kan jeg få komme og tre fram for hans åsyn?

3. Mine tårer er blitt min mat både dag og natt. Dagen lang kommer folk og sier: "Hvor er nå din Gud?"

Poetisk tekst på 3. søndag i åpenbaringstiden kan brukes i hele åpenbaringstiden.

Fortelling: Luk 12,35-40

7. søndag i åpenbaringstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Da Herren vendte Sions lagnad, var det for oss som en drøm. 2 Da fyltes vår munn med latter, vår tunge med jubelrop. Da sa de blant folkene: "Store ting har Herren gjort mot disse." 3 Ja, store ting har Herren gjort mot oss, og vi ble glade. 4 Vend vår lagnad, Herre, som bekkene i Negev! 5 De som sår med tårer, skal høste med jubelrop. 6 Gråtende går de og sår sitt korn, med jubel skal de komme og bære sine kornband. (Salme 126,1-6)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til filipperne:

Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus! 3 Jeg takker alltid min Gud når jeg tenker på dere, 4 og alltid, i alle mine bønner, ber jeg for dere alle med glede. 5 For fra første dag og fram til nå har dere stått sammen med meg i arbeidet for evangeliet. 6 Og jeg er trygg på at han som begynte sin gode gjerning i dere, skal fullføre den helt til Jesu Kristi dag. (Fil 1,2-6)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Himmelriket er likt en jordeier som gikk ut tidlig en morgen for å leie folk til å arbeide i vingården sin. 2 Han ble enig med arbeiderne om en denar for dagen, og sendte dem av sted til vingården. 3 Ved den tredje time gikk han igjen ut, og han fikk se noen andre stå ledige på torget. 4 Han sa til dem: "Gå også dere bort i vingården! Jeg vil gi dere det som rett er." 5 Og de gikk. Ved den sjette time og ved den niende time gikk han ut og gjorde det samme. 6 Da han gikk ut ved den ellevte time, fant han enda noen som sto der, og han spurte dem: "Hvorfor står dere her hele dagen uten å arbeide?" 7 "Fordi ingen har leid oss," svarte de. Han sa til dem: "Gå bort i vingården, dere også." 8 Da kvelden kom, sa eieren av vingården til forvalteren: "Rop inn arbeiderne og la dem få lønnen sin! Begynn med de siste og gå videre til de første." 9 De som var leid ved den ellevte time, kom da og fikk en denar hver. 10 Da de første kom fram, ventet de å få mer; men også de fikk en denar. 11 De tok imot den, men murret mot jordeieren 12 og sa: "De som kom sist, har arbeidet bare én time, og du stiller dem likt med oss, vi som har båret dagens byrde og hete." 13 Han vendte seg til en av dem og sa: "Venn, jeg gjør deg ikke urett. Ble du ikke enig med meg om en denar? 14 Ta ditt og gå! Men jeg vil gi ham som kom sist, det samme som deg. 15 Har jeg ikke lov til å gjøre som jeg vil med det som er mitt? Eller ser du med onde øyne på at jeg er god?" 16 Slik skal de siste bli de første, og de første de siste. (Matt 20,1-16)

Her slutter lesningen av evangeliet.

7. søndag i åpenbaringstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salomos ordspråk:

Rettferdiges sti er som morgenenens lysskjær, det vokser til det blir høylys dag. 19 Men belgmørk er veien hvor de onde går, de vet ikke hva de kan snuble i. 20 Lytt til det jeg sier, min sønn, vend øret til og hør mine ord! 21 Slipp dem aldri ut av syne, bevar dem dypt i ditt hjerte! 22 For de gir liv til den som finner dem, og helsebot for hele kroppen. 23 Bevar ditt hjerte framfor alt du bevarer, for livet går ut fra det. 24 Hold deg fra å tale falskt, bruk aldri leppene til svik! 25 Ha øynene rettet framover, fest blikket på det som ligger foran deg! 26 Legg merke til de spor du skal følge, hold hele veien stø kurs! 27 Vik ikke av til høyre eller venstre, hold foten borte fra det som er ondt! (Ordsp 4,18-27)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Johannes' åpenbaring:

Se, jeg kommer snart, og lønnen jeg vil gi, har jeg med meg. Jeg skal gjengjelde hver og en etter hans gjerning. 13 Jeg er Alfa og Omega, den første og den siste, begynnelsen og enden. 14 Salige er de som vasker sine kapper. De skal få rett til å spise av livets tre og gå gjennom portene inn i byen. (Åp 22,12-14)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Om noen sier til dere: 'Se, her er Messias!' eller: 'Se, der er han!' - så tro det ikke! 22 For falske messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre tegn og under for om mulig å føre de utvalgte vill. 23 Vær på vakt! Jeg har sagt dere alt på forhånd. 24 Men i de dager, etter denne trengselstiden, skal solen bli formørket og månen miste sitt lys. 25 Stjernene skal falle fra himmelen, og himmelrommets krefter skal rokkes. 26 Da skal de se Menneskesønnen komme i skyene med stor makt og herlighet. 27 Han skal sende ut englene og samle sine utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra jordens ytterste grense til himmelens ytterste grense. (Mark 13,21-27)
Her slutter lesningen av evangeliet.

7. søndag i åpenbaringstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet i Salmenes bok:

La meg følge dine forskrifter av hele mitt hjerte, så jeg ikke blir til skamme. 81 Min sjel fortæres av lengsel etter din frelse, og jeg venter på ditt ord. 82 Mine øyne lengter etter ditt ord, og jeg spør: "Når vil du trøste meg?" 83 For jeg er blitt som en tørr skinnsekk; men dine forskrifter glemmer jeg ikke. (Salme 119,80-83)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

Ja, bli i ham, barn! Da kan vi være frimodige når Kristus åpenbarer seg, og ikke bli vist bort med skam når han kommer. 29 Når dere vet at han er rettferdig, skjønner dere at den som gjør det som er rett, er født av ham. 3,1 Se hvor stor kjærlighet Far har vist oss: Vi får kalles Guds barn, ja, vi er det! Verden kjenner oss ikke, fordi den ikke kjenner ham. (1 Joh 2,28-3,1)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Spenn beltet om livet og hold lampene tent! 36 Vær lik tjenere som venter sin herre hjem fra bryllupsfest og står klar til å lukke opp for ham så snart han kommer og banker på. 37 Lykkelige er de tjenere som herren finner våkne når han kommer! Sannelig, jeg sier dere: Han skal binde opp kjortelen, la dem gå til bords og selv gå fram og tjene dem. 38 Ja, lykkelige er de som han finner våkne, selv om han ikke kommer før i andre eller tredje nattevakt. 39 Men det skal dere vite: Dersom huseieren visste i hvilken time tyven kom, ville han ikke la ham bryte seg inn i huset. 40 Vær også dere forberedt! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det." (Luk 12,35-40)
Her slutter lesningen av evangeliet.

VINGÅRDSSØNDAG

Poetisk tekst: Salme 25, 4 / 5 / 6 Omkved: v 8

Omkved: God og rettviss er Herren; derfor viser han syndere veien.

1. Herre, vis meg dine veier, og lær meg dine stier!
2. La meg få vandre i din sannhet: lær meg, Gud, for du er min frelser. Jeg venter dagen lang på deg.
3. Kom i hu din barmhjertighet og dine velgjerninger, Herre; for de er fra evighet.

Fortelling: Matt 20,1-16

Vingårdssøndag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

S yng om den herlige vingård! 3 Det er jeg, Herren, som vokter den og stadig vanner den. Jeg vokter den både dag og natt for at ikke noen skal skade den. 4 Nå er jeg ikke lenger harm. Men finner jeg torn og tistel, da går jeg til kamp imot dem og brenner opp alt sammen, 5 - hvis de da ikke søker vern hos meg og slutter fred med meg, ja, slutter fred med meg. 6 I dager som kommer skal Jakob slå rot, Israel skal vokse og blomstre og fylle hele verden med frukt. (Jes 27,2-6)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Paulus, som etter Guds vilje er kalt til Kristi Jesu apostel, og vår bror Sostenes 2 hilser Guds menighet i Korint, dere som er helliget ved Kristus Jesus og kalt til å være hellige. Vi hilser også alle som hver på sitt sted påkaller vår Herre Jesu Kristi navn - han som er deres og vår Herre: 3 Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus! (1 Kor 1,1-3)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Himmelriket kan lignes med en husbond som gikk ut tidlig en morgen for å leie folk til å arbeide i vingården sin. 2 Han ble enig med arbeiderne om en denar for dagen, og sendte dem av sted til vingården. 3 Ved den tredje time gikk han igjen ut, og han fikk se noen stå ledige på torget. 4 Han sa til dem: Gå også dere bort i vingården! Jeg vil gi dere det som rett er. 5 Og de gikk. Ved den sjette time og ved den niende

time gikk han ut og gjorde likedan. 6 Da han gikk ut ved den ellefte time, fant han ennå noen som stod der, og han spurte dem: Hvorfor står dere her hele dagen uten å arbeide? 7 Fordi ingen har leid oss, svarte de. Han sa til dem: Gå bort i vingården, dere også. 8 Da kvelden kom, sa eieren av vingården til forvalteren: Kall på arbeiderne og gi dem lønn! Begynn med de siste og gå videre til de første. 9 De som var leid ved den ellefte time, kom da og fikk en denar hver. 10 Da de første kom fram, ventet de å få mer; men også de fikk en denar. 11 De tok imot den, men gav seg til å klage på husbonden 12 og sa: De som kom sist, har arbeidet bare én time, og du stiller dem likt med oss, vi som har båret dagens byrde og hete. 13 Han vendte seg til en av dem og sa: Min venn, jeg gjør deg ikke urett. Ble du ikke enig med meg om en denar? 14 Ta ditt og gå! Men jeg vil gi ham som kom sist, det samme som deg. 15 Har jeg ikke lov til å gjøre med mitt som jeg selv vil? Eller ser du med onde øyne på at jeg er god? 16 Slik skal de siste bli de første, og de første de siste." (Matt 20,1-16)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Vingårdssøndag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jona:

Folket i Ninive vendte om fra sin onde ferd, og da Gud så det, endret han sin plan og gjorde ikke alvor av å sende den ulykken han hadde varslet. 4,1 Men dette mislikte Jona sterkt, og han ble harm. 2 Han bad til Herren: "Å, Herre! Var det ikke det jeg tenkte da jeg ennå var i mitt hjemland! Derfor prøvde jeg først å rømme til Tarsis. For jeg visste at du er en nådig og barmhjertig Gud, langmodig og rik på miskunn, og at du kan endre din plan, så du ikke lar ulykken komme. 3 Men nå, Herre, ta mitt liv! For jeg vil heller dø enn leve." 4 Men Herren svarte: "Har du grunn til å være harm?" 5 Jona var gått ut av byen og hadde slått seg ned på østsiden av den. Der hadde han laget seg en løvhytte og satt seg i skyggen under den for å se hvordan det gikk med byen. 6 Da lot Herren Gud en ricinus-busk vokse opp over Jona og kaste skygge over hans hode for å fri ham fra hans mismot. Jona hadde stor glede av ricinus-busken. 7 Men ved daggry neste morgen sendte Gud en orm, og den stakk ricinus-busken så den visnet. 8 Da solen stod opp, sendte Gud en brennende østavind, og solen stakk Jona i hodet så han ble helt utmattet. Han ønsket seg døden og sa: "Jeg vil heller dø enn leve." 9 Men Gud sa til Jona: "Har du grunn til å være harm over ricinus-busken?" Han svarte: "Ja, jeg har så god grunn til å

være harm at jeg kunne dø." 10 Da sa Herren: "Du er bedrøvet over ricinus-busken, som du ikke har hatt noe strev med og ikke fått til å vokse, som ble til på en natt og ble ødelagt på en natt. 11 Skulle da ikke jeg være bedrøvet over storbyen Ninive hvor det bor mer enn tolv ganger ti tusen mennesker som ikke vet forskjell på høyre og venstre, og hvor det også fins en mengde dyr?" (Jona 3,10-4,11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus andre brev til korinterne:

Jeg takker alltid min Gud når jeg tenker på dere, 4 og alltid, i alle mine bønner, ber jeg for dere alle med glede. 5 For fra første dag og fram til nå har dere stått sammen med meg i arbeidet for evangeliet. 6 Og jeg er trygg på at han som begynte sin gode gjerning i dere, skal fullføre den - helt til Jesu Kristi dag. 7 Med rette tenker jeg slik om dere alle, for jeg bærer dere i mitt hjerte. Både når jeg er i lenker, og når jeg forsvarer og stadfester evangeliet, har dere alle fellesskap med meg i nåden. 8 Ja, Gud er mitt vitne på at jeg lengter etter dere alle med Kristi Jesu hjertelag. 9 Og dette ber jeg om, at deres kjærlighet må bli mer og mer rik på innsikt og dømmekraft, 10 slik at dere kan forstå og avgjøre hva som er viktig, og stå rene og uten feil på Kristi dag, 11 fylt av rettferds frukt som vokser fram ved Jesus Kristus, til lov og ære for Gud. (Fil 1,3-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Spenn beltet om livet og hold lampene tent, 36 lik tjenere som venter sin herre hjem fra gjestebud og står klar til å lukke opp for ham så snart han kommer og banker på. 37 Lykkelige er de tjenere som herren finner våkne når han kommer! Sannelig, jeg sier dere: Han skal spenne beltet om livet, la dem gå til bords og selv gå fram og tjene dem. 38 Ja, lykkelige er de som han finner beredt, selv om han først kommer i andre eller tredje nattevakt. 39 Men det skal dere vite: Dersom husbonden visste når tyven kom, ville han ikke la ham bryte inn i huset sitt. 40 Vær også dere beredt! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det. (Luk 12,35-40)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Vingårdssøndag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Samuelsbok:

Herren sa til Samuel: "Hvor lenge vil du sørge over Saul? Jeg har jo forkastet ham som konge over Israel. Fyll hornet ditt med olje og gå! Jeg sender deg til Isai i Betlehem, for jeg har utsett meg en av hans sønner til å være konge." 4 Samuel gjorde som Herren hadde sagt. Da han kom til Betlehem, gikk byens eldste skjelvende imot ham og spurte: "Betyr det noe godt at du kommer?" 5 Han svarte: "Ja, det betyr noe godt; jeg kommer for å ofre til Herren. La dere innvie og kom med meg til ofringen." Så innviet han Isai og sønnene hans og innbød dem til ofringen. 6 Da de kom, og han fikk se Eliab, tenkte han: "Her står den Herren vil salve, foran Herren." 7 Men Herren sa til Samuel: "Se ikke på hans utseende og høye vekst, for jeg har forkastet ham. Gud ser ikke på det som menneskene ser på. Menneskene ser på det ytre, men Herren ser på hjertet." 8 Da ropte Isai på Abinadab og lot ham tre fram for Samuel. Men Samuel sa: "Heller ikke ham har Herren utvalgt." 9 Så lot Isai Sjamma tre fram; men Samuel sa: "Heller ikke ham har Herren utvalgt." 10 Slik lot Isai de sju sønnene sine tre fram for Samuel; men Samuel sa til Isai: "Herren har ikke utvalgt noen av disse." 11 Da spurte Samuel: "Var dette alle guttene dine?" "Nei," svarte Isai, "det er enda en igjen, den yngste. Han er ute og gjeter småfeet." "Send bud etter ham!" sa Samuel. "Vi setter oss ikke til bords før han kommer." 12 Så sendte Isai bud etter ham. Han var rødkinnet, hadde vakre øyne og fagert utseende. Herren sa: "Reis deg og salv ham, for han er det." 13 Da tok Samuel oljehornet og salvet ham der han stod blant brødrene sine. Fra den dagen kom Herrens Ånd over David og var med ham siden. Så brøt Samuel opp og drog tilbake til Rama. (1 Sam 16,1.4-13)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til filipperne:

Det som før var en vinning for meg, det regner jeg nå for Kristi skyld som tap. 8 Ja, jeg regner alt som tap, fordi det å kjenne Kristus Jesus, min Herre, er så mye mer verd. For hans skyld har jeg tapt alt, og alt jeg har tapt, regner jeg som verdiløst skrap, bare jeg kan vinne Kristus 9 og bli funnet i ham, ikke med min egen rettferdighet, den som loven gir, men med den rettferdigheten jeg får ved troen på Kristus. Det er rettferdigheten fra Gud, bygd på tro. 10 Da

kjenner jeg ham og kraften av hans oppstandelse, får del i hans lidelser og blir ham lik når jeg dør som han 11 - måtte jeg bare nå fram til oppstandelsen fra de døde! 12 Jeg mener ikke at jeg alt har nådd dette, eller alt er fullkommen, men jeg jager fram mot det for å gripe det, fordi jeg selv er grepet av Kristus Jesus. 13 Søsken, jeg tror ikke om meg selv at jeg har grepet det. Men én ting gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak, og strekker meg etter det som er foran, 14 og jager fram mot målet, mot den seiersprisen som Gud fra det høye har kalt oss til i Kristus Jesus. (Fil 3,7-14)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Peter tok til orde og sa: "Hva så med oss? Vi har forlatt alt og fulgt deg. Hva skal vi få?" 28 Jesus sa til dem: "Sannelig, jeg sier dere: Når verden skal fødes på ny, og Menneskesønnen sitter på tronen i sin herlighet, da skal også dere som har fulgt meg, sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer. 29 Og enhver som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller barn eller åkrer for mitt navns skyld, skal få mangedobbelt igjen og få evig liv i eie. 30 Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste skal bli de første. (Matt 19,27-30)

Her slutter lesningen av evangeliet.

SÅMANNSSØNDAG

Poetisk tekst: Salme 119, 130 / 131 / 133 Omkved: v 132a

Omkved: Vend deg til meg og vær meg nådig!

1. Dine ord gir lys når de åpner seg, de gir uerfarne innsikt.
2. Begjærlig åpner jeg munnen, for jeg lengter etter dine bud.
3. Gjør mine fottrinn faste ved ditt ord, la ingen urett få makt over meg!

Fortelling: Luk 8,4-15

Såmannssøndag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke mine veier, lyder ordet fra Herren. 9 Som himmelen er høyere enn jorden, er mine veier høyere enn deres veier og mine tanker høyere enn deres tanker. 10 Likesom regnet og snøen faller ned fra himmelen og ikke vender tilbake dit før det har vannet jorden, gjort den fruktbar og latt det spire og gro på den, gitt såkorn til den som skal så, og brød til den som skal spise, 11 slik er det også med mitt ord, det som går ut av min munn. Det vender ikke tomt tilbake til meg, men utfører det jeg vil, og fullfører det jeg sender det til. (Jes 55,8-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Jeg skammer meg ikke over evangeliet. Det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, jøde først og så greker. 17 For i det åpenbares Guds rettferdighet av tro til tro, slik det står skrevet: Den rettferdige skal leve ved tro. (Rom 1,16-17)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Mye folk strømmet nå til fra byene omkring. Da en stor mengde hadde samlet seg om *Jesus*, fortalte han en lignelse: 5 "En mann gikk ut for å så kornet sitt. Og da han sådde, falt noe ved veien; det ble tråkket ned, og fuglene under himmelen kom og tok det. 6 Noe falt på steingrunn, og det visnet straks det kom opp, fordi det ikke fikk væte. 7 Noe falt blant tornebusker, og tornebuskene vokste opp sammen

med det og kvalte det. 8 Men noe falt i god jord, og det vokste opp og bar frukt, hele hundre foll." Da han hadde sagt dette, ropte han ut: "Den som har ører å høre med, hør!" 9 Disiplene spurte ham hva denne lignelsen betydde. 10 Han svarte: "Dere er det gitt å kjenne Guds rikes hemmeligheter. Men de andre får det i lignelser, for at de skal se, men ikke skjelne, og høre, men ikke skjønne. 11 Lignelsen skal tydes slik: Såkornet er Guds ord. 12 De ved veien er de som hører det, men så kommer djevelen og tar ordet bort fra deres hjerte, for at de ikke skal tro og bli frelst. 13 De på steingrunn er de som tar imot ordet med glede når de hører det. Men de har ingen rot og tror bare en tid; når de blir satt på prøve, faller de fra. 14 Det som falt blant tornebusker, er de som nok hører ordet, men på sin vei gjennom livet kveles de av bekymringer og rikdom og nytelser, så de ikke bærer fullmoden frukt. 15 Men det i den gode jord, det er de som hører ordet og tar vare på det i et fint og godt hjerte, så de holder ut og bærer frukt. (Luk 8,4-15)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Såmannssøndag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Du lokket meg, Herre, og jeg lot meg lokke, du ble for sterk for meg og vant. Jeg er til latter hele dagen, alle spotter meg. 8 Så ofte jeg taler, må jeg skrike og rope: "Vold og overfall!" For Herrens ord er dagen lang blitt til spott og skam for meg. 9 Men når jeg tenkte: "Jeg vil glemme ham og ikke lenger tale i hans navn", da ble det som flammende ild i mitt indre, innstengt i mine ben. Jeg strevde for å holde det tilbake, men jeg greide det ikke. (Jer 20,7-9)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. 14 Men hvordan kan de påkalle en de ikke tror på? Hvordan kan de tro på en de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre uten at noen forkynner? 15 Og hvordan kan de forkynne hvis de ikke er utsendt? Det står jo skrevet: Hvor herlig lyder fottrinnene av dem som bringer godt budskap! 16 Men ikke alle var lydige mot evangeliet. Jesaja sier: Herre, hvem trodde vårt budskap? 17 Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord. (Rom 10,13-17)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Slik er det med Guds rike: En mann har sådd korn i jorden. 27 Han sover og står opp, det blir natt og det blir dag, og kornet spirer og vokser opp; hvordan det går til, vet han ikke. 28 Av seg selv gir jorden grøde: først strå, så aks og til sist modent korn i akset. 29 Så snart grøden er moden, svinger han sigden; for høsten er kommet." 30 Han sa: "Hva skal vi sammenligne Guds rike med? Hvilken lignelse skal vi bruke? 31 Det er som sennepsfrøet. Når det legges i jorden, er det mindre enn noe annet frø i verden, 32 men når det er sådd, vokser det opp og blir større enn alle andre hagevekster og får så store grener at fuglene under himmelen kan bygge rede i skyggen mellom dem." 33 Med mange slike lignelser forkynte *Jesus* Ordet for dem, så mye de var i stand til å høre. 34 Uten lignelser talte han ikke til dem. Men når han var alene med disiplene, forklarte han alt for dem. (Mark 4,26-34)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Såmannssøndag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Femte Mosebok:

Du skal frykte Herren din Gud så lenge du lever, og holde alle hans forskrifter og bud som jeg gir deg, både du og din sønn og din sønnesønn, så du kan få et langt liv. 4 Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én. 5 Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt. 6 Disse ord og bud som jeg gir deg i dag, skal du bevare i ditt hjerte. 7 Du skal gjenta dem for dine barn og tale om dem når du sitter hjemme og når du går på veien, når du legger deg og når du står opp. 8 Bind dem på hånden som et merke og ha dem på pannen som en minneseddel. 9 Skriv dem på dørstolpene i huset ditt og på portene dine. (5 Mos 6,2.4-9)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus andre brev til Timoteus:

Paulus, Kristi Jesu apostel, utsendt ved Guds vilje for å forkynne løftet om liv i Kristus Jesus, 2 hilser Timoteus, mitt kjære barn: Nåde, barmhjertighet og fred fra Gud, vår Far, og Kristus Jesus, vår Herre! 3 Jeg takker stadig for deg og husker på deg natt og dag i mine bønner til Gud, som jeg tjener med en ren samvittighet slik som mine forfedre. 4 Jeg glemmer ikke tårene dine, og jeg lengter etter å se deg igjen - det ville gjøre meg inderlig glad. 5 Jeg husker din oppriktige tro, som først bodde i din mormor Lois og i din mor Evnike, og jeg er overbevist om at den også bor i deg. 3,14 Men du skal holde fast på det du har lært og er blitt overbevist om. Du vet jo hvem du har lært det av. 15 Helt fra du var et lite barn, har du kjent de hellige skriftene, de som kan gi deg visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus. 16 Hver bok i Skriften er innblåst av Gud og nyttig til opplæring, tilrettevisning, veiledning og oppdragelse i rettferd, 17 så det mennesket som tilhører Gud, kan være fullt utrustet til all god gjerning. (2 Tim 1,1-5;3,14-17)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Mange av disiplene hans sa da de hørte det: "Dette er harde ord! Hvem kan høre på slikt?" 61 Jesus visste med seg selv at disiplene hans murret på grunn av dette, og han sa: "Blir dere støtt av dette? 62 Hva så når dere ser Menneskesønnen stige opp dit hvor han var før? 63 Det er Ånden som gjør levende, kjøtt og blod duger ikke. De ordene jeg har talt til dere, er ånd og liv. 64 Men det er noen av dere som ikke tror." For Jesus visste fra første stund hvem som ikke trodde, og hvem som skulle forråde ham. 65 Og han la til: "Derfor sa jeg til dere: Ingen kan komme til meg uten at det blir gitt ham av Far." 66 Etter dette trakk mange av disiplene seg unna og gikk ikke lenger omkring sammen med ham. 67 Da spurte Jesus de tolv: "Vil også dere gå bort?" 68 Simon Peter svarte: "Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, 69 og vi tror og vet at du er Guds Hellige." (Joh 6,60-69)

Her slutter lesningen av evangeliet.

FASTELAVNSSØNDAG

Poetisk tekst / Bibelsk salme: Salme 86, 5 / 6 / 7
Omkved: v 11a

Omkved: Herre, lær meg din vei, så jeg kan vandre i din sannhet.

1. Du er god og tilgir gjerne; Herre, du er rik på miskunn mot alle som påkaller deg.
2. Herre, vend øret til min bønn, lytt til meg når jeg trygler og ber!
3. Jeg roper til deg på nødens dag, for du vil bønnhøre meg.

Poetisk tekst på 1. søndag i fastetiden kan brukes i hele fastetiden.

Fortelling: Ester 3,7-11 og 4,1-17 og 9,20-22 eller Mark 10,46-52

Fastelavnssøndag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Høysangen:

Sett meg som segl på ditt hjerte, som et segl på din arm! For kjærligheten er sterk som døden, lidenskapen mektig som dødsriket. Den flammer opp som ild, som en mektig flamme. 7 Ingen vannflom slokker kjærligheten, elver kan ikke skylle den bort. Om noen gav alt han eide for å vinne kjærlighet, ville han bare møte forakt. (Høys 8,6-7)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Om jeg taler med menneskers og englers tunger, men ikke har kjærlighet, da er jeg bare drønnende malm eller en klingende bjelle. 2 Om jeg har profetisk gave, kjenner alle hemmeligheter og eier all kunnskap, om jeg har all tro så jeg kan flytte fjell, men ikke har kjærlighet, da er jeg intet. 3 Om jeg gir alt jeg eier til brød for de fattige, ja, om jeg gir meg selv til å brennes, men ikke har kjærlighet, da har jeg ingen ting vunnet. 4 Kjærligheten er tålmodig, kjærligheten er velvillig, den misunner ikke, skryter ikke, er ikke hovmodig. 5 Kjærligheten krenker ikke, søker

ikke sitt eget, er ikke oppfarende og gjemmer ikke på det onde. 6 Den gleder seg ikke over urett, men har sin glede i sannheten. 7 Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt. (1 Kor 13,1-7)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Han tok de tolv til side og sa til dem: "Se, vi går opp til Jerusalem, og alt det som profetene har skrevet om

Menneskesønnen, skal gå i oppfyllelse. 32 Han skal overgis til hedningene og bli hånt og mishandlet og spyttet på, 33 og de skal piske ham og slå ham i hjel. Og den tredje dagen skal han stå opp." 34 Men de skjønnte ikke noe av dette. Meningen var skjult for dem, og de forsto ikke det han sa. 35 Da Jesus nærmet seg Jeriko, satt en blind mann ved veien og tigget. 36 Mannen hørte at det var mye folk på veien, og spurte hva som sto på. 37 De svarte ham: "Jesus fra Nasaret kommer forbi." 38 Da ropte han: "Jesus, du Davids sønn, forbarm deg over meg!" 39 De som gikk foran, snakket strengt til ham og ba ham tie, men han ropte bare enda høyere: "Du Davids sønn, forbarm deg over meg!" 40 Jesus stanset og ba at den blinde skulle føres til ham. Da han kom nærmere, spurte Jesus ham: 41 "Hva vil du jeg skal gjøre for deg?" Han svarte: "Herre, la meg få synet igjen!" 42 Jesus sa til ham: "Bli seende! Din tro har frelst deg." 43 Straks kunne han se, og han ga seg i følge med Jesus og lovet Gud. Og hele folkemengden som så dette, lovpriste Gud. (Luk 18,31-43)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Fastelavnssøndag 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Se, min tjener skal ha fremgang, han skal stige, løftes og opphøyes. 14 Likesom mange ble forferdet ved synet av ham - han var verre tilredt enn noen mann og så ikke ut som et menneske, 15 så skal mange folkeslag undres over ham, og konger skal lukke sin munn. For de skal få se slikt som aldri ble meldt dem, uhørte ting blir de vitne til. (Jes 52,13-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til kolosserne:

Nå gleder jeg meg over mine lidelser for dere, og det som ennå mangler i Kristi lidelser, det utfyller jeg med min egen kropp; jeg lider for hans kropp, som er

kirken. 25 Jeg er blitt en tjener for kirken i kraft av det forvalteroppdraget Gud har gitt meg hos dere: å fullføre tjenesten med Guds ord, 26 det mysteriet som har vært skjult gjennom alle tider og for alle slekter, men som nå er blitt åpenbart for hans hellige. 27 Gud ville kunngjøre for dem hvor rikt og herlig dette mysteriet er for folkeslagene: Kristus er blant dere, håpet om herligheten! 28 Det er ham vi forkynner, og vi rettleder og underviser alle mennesker i den fulle visdom, for å føre hvert menneske fram til modenhet i Kristus. 29 For å nå dette målet arbeider og kjemper jeg i hans kraft, den som virker i meg med styrke. (Kol 1,24-29)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Johannes:

Det var noen grekere blant dem som var kommet for å feire høytiden. 21 De gikk til Filip, som var fra Betsaida i Galilea, og sa: "Herre, vi vil gjerne se Jesus." 22 Filip gikk og fortalte det til Andreas, og sammen gikk de og sa det til Jesus. 23 Jesus svarte: "Timen er kommet da Menneskesønnen skal bli herliggjort. 24 Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene kornet. Men hvis det dør, bærer det rik frukt. 25 Den som elsker sitt liv, skal miste det. Men den som hater sitt liv i denne verden, skal berge det og få evig liv. 26 Den som vil tjene meg, må følge meg, og der jeg er, skal også min tjener være. Den som tjener meg, skal Far gi ære. 27 Nå er min sjel fylt av angst. Men skal jeg så si: Far, frels meg fra denne timen? Nei, til denne timen skulle jeg komme. 28 Far, la ditt navn bli herliggjort!" Da lød det en røst fra himmelen: "Jeg har herliggjort det og skal igjen herliggjøre det." 29 Mengden som sto omkring og hørte dette, sa at det hadde tordnet. Andre sa: "Det var en engel som talte til ham." 30 Da sa Jesus: "Denne røsten lød ikke for min skyld, men for deres. 31 Nå felles dommen over denne verden, nå skal denne verdens fyrste kastes ut. 32 Og når jeg blir løftet opp fra jorden, skal jeg dra alle til meg." 33 Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle lide. (Joh 12,20-33)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Fastelavnssøndag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Sannelig, våre sykdommer tok han på seg, og våre smerter bar han. Vi trodde han var blitt rammet, slått av Gud og plaget. 5 Men han ble såret for våre overtredelser og knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham for at vi

skulle ha fred, ved hans sår har vi fått legedom. 6 Vi fór alle vill som sauer, vi vendte oss hver sin vei. Men skylden som vi alle hadde, lot Herren ramme ham. 7 Han ble mishandlet, men bar det ydmykt; han åpnet ikke sin munn, lik lammet som føres bort for å slaktes, lik sauene som tier når den klippes. Han åpnet ikke sin munn. 8 Gjennom trengsel og dom ble han revet bort. Men hvem i hans samtid aktet på det? Han ble utryddet av de levendes land, måtte dø for sitt folks overtredelse. 9 De gav ham en grav blant ugudelige, hos en rik mann, da han var død, enda han ikke hadde gjort noen urett, og det ikke fantes svik i hans munn. 10 Det var Herrens vilje å knuse ham med sykdom. Men fordi han gav sitt liv til soning, skal han få etterkommere og leve lenge, og ved ham skal Herrens vilje ha fremgang. 11 Etter all sin møye og sjelenød skal han se lys og mettes. Min rettferdige tjener skal gjøre de mange rettferdige når de kjenner ham; for han har båret deres synder. 12 Derfor overgir jeg de mange til ham, de mektige skal han få til bytte, fordi han gav sitt liv i døden og ble regnet blant overtredere. Han tok på seg de manges synd og gikk i forbønn for syndere. (Jes 53,4-12)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til Timoteus:

Jeg formaner dere framfor alt til å bære fram bønn og påkallelse, forbønn og takk for alle mennesker. 2 Be for konger og alle i ledende stillinger, så vi kan leve et stille og fredelig liv med gudsfrykt og verdighet i alt. 3 Dette er godt og noe Gud, vår frelser, gleder seg over, 4 han som vil at alle mennesker skal bli frelst og lære sannheten å kjenne. 5 For Gud er én og én mellommann er det mellom Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus, 6 han som ga seg selv som løsepenge for alle. (1 Tim 2,1-6a)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Markus:

De var nå på vei opp til Jerusalem, og Jesus gikk foran dem. Disiplene var oppskaket, og de som fulgte med, var redde. Da tok han på ny de tolv til side og begynte å tale om det som skulle hende ham: 33 "Se, vi går opp til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgis til overprestene og de skriftlærde. De skal dømme ham til døden og overgi ham til hedningene, 34 og de skal håne ham og spytte på ham, piske ham og slå ham i hjel. Og tre dager etter skal han stå opp."

35 Jakob og Johannes, Sebedeus-sønnene, kom til ham og sa: "Mester, det er noe vi vil be deg gjøre for oss." 36 "Hva er det jeg skal gjøre for dere?" spurte han. 37 De svarte: "La oss få sitte ved siden av deg i din herlighet, den ene på din høyre side og den andre på din venstre!" 38 Men Jesus sa til dem: "Dere vet ikke hva dere ber om. Kan dere drikke det begeret jeg drikker, eller bli døpt med den dåpen jeg døpes med?" 39 "Det kan vi," svarte de. Jesus sa til dem: "Det begeret jeg drikker, skal dere drikke, og den dåpen jeg døpes med, skal dere bli døpt med. 40 Men hvem som skal sitte ved min høyre eller venstre side, er det ikke min sak å avgjøre. Der skal de sitte som det er gjort i stand til." 41 Da de ti andre hørte dette, ble de sinte på Jakob og Johannes. 42 Men Jesus kalte dem til seg og sa: "Dere vet at de som blir regnet som fyrster over folkene, undertrykker dem, og stormennene deres styrer med hard hånd. 43 Men slik er det ikke blant dere. Den som vil bli stor blant dere, skal være deres tjener, 44 og den som vil være først blant dere, skal være alles slave. 45 For heller ikke Menneskesønnen er kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepenge for mange." (Mark 10,32-45)

Her slutter lesningen av evangeliet.

ASKEONSDAG**Poetisk tekst / Bibelsk salme: Salme 130, 1b-2a / 3 / 4 Omkved: v 5**

Omkved: Jeg venter, ja håper på Herren, jeg venter på hans ord.

1. Fra dypet roper jeg til deg, Herre. Herre, hør min røst!
2. Hvis du vil gjemme på syndeskyld, Herre, hvem kan da bli stående?
3. Men hos deg er tilgivelsen; derfor må vi frykte deg.

Poetisk tekst på 1. søndag i fastetiden kan brukes i hele fastetiden.**Askeonsdag - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Når dere faster, blir det strid og trette, og i ondskap slår dere med neven. Dere faster ikke slik i dag at bønner kan høres i det høye. 5 Er dette den faste jeg vil ha: en dag da mennesket plager seg selv, henger med hodet som sivet, kler seg i botsdrakt og ligger i aske? Kaller du dette for faste, er det en dag etter Herrens vilje? 6 Nei, slik er fasten som jeg vil ha: at du løslater dem som med urett er lenket, sprenger båndene i åket og setter de undertrykte fri, ja, bryter hvert åk i stykker, 7 at du deler ditt brød med dem som sulter, og lar hjemløse stakkarer komme i hus, at du sørger for klær når du ser en naken, og ikke svikter dine egne. 8 Da skal ditt lys bryte fram som når dagen gryr, dine sår skal snart leges og gro. Din rettferd skal gå foran deg og Herrens herlighet følge etter deg. 9 Da skal Herren svare når du kaller på ham, når du roper om hjelp, skal han si: "Her er jeg!" Når du tar bort hvert tyngende åk, når du holder opp med å peke fingrer og tale ondskapsfullt om andre, 10 når du deler ditt brød med den som sulter, og metter den som lider nød, da skal lyset renne for deg i mørket, og natten skal bli som høylys dag. (Jes 58,4-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, for Ånden er det segl dere er merket med helt til frihetens dag. 31 Slutt med all hardhet, hissigheit, sinne, bråk, spott og all annen ondskap. 32 Vær gode mot hverandre, vis medfølelse og tilgi hverandre, slik Gud har tilgitt dere i Kristus. (Ef 4,30-32)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Pass dere for å gjøre gode gjerninger for øynene på folk, for å bli sett av dem. Da får dere ingen lønn hos deres Far i himmelen. 2 Når du gir en gave til de fattige, skal du ikke utbasunere det, slik hyklerne gjør i synagogene og på gatene for å bli æret av mennesker. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn. 3 Når du gir en slik gave, skal ikke din venstre hånd vite hva den høyre gjør, 4 for at det kan være en gave i det skjulte. Og din Far som ser i det skjulte, skal lønne deg. 5 Når dere ber, skal dere ikke gjøre som hyklerne. De liker å stå i synagogene og på gatehjørnene og be for å vise seg for folk. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn. 6 Men når du ber, skal du gå inn i ditt rom og lukke din dør og be til din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg. 16 Når dere faster, skal dere ikke gå med dyster mine, slik som hyklerne. De forsømmer sitt utseende for at folk skal se at de faster. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn. 17 Men når du faster, skal du salve hodet og vaske ansiktet, 18 for at ingen skal se at du faster, bare din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg. (Matt 6,1-6 og 16-18)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Askeonsdag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jona:

Jona stod opp og gikk til Ninive, som Herren hadde sagt. Ninive var en stor by for Gud, tre dagsreiser lang. 4 Jona gikk en dagsreise inn i byen og ropte: "Om førti dager skal Ninive legges i grus!" 5 Da trodde folket i Ninive på Gud. De lyste ut faste og kledde seg i botsdrakt, både store og små. 6 Saken kom også kongen i Ninive for øre. Da reiste han seg fra tronstolen og tok av seg kongekappen. Han kledde seg i botsdrakt og satte seg i støvet. 7 Etter påbud fra kongen og hans stormenn ble det utropt i Ninive: "Verken

mennesker eller dyr, verken storfe eller småfe skal spise noe; de skal ikke gå på beite og ikke drikke vann. 8 Men de skal kle seg i botsdrakt, både mennesker og dyr, og rope til Gud av all makt og vende om fra sin onde ferd og den urett de gjør. 9 Kanskje Gud da vil endre sin plan og holde sin brennende vrede tilbake, så vi ikke går til grunne." 10 De vendte om fra sin onde ferd, og da Gud så det, endret han sin plan og gjorde ikke alvor av å sende den ulykken han hadde varslet. (Jona 3,3-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters andre brev:

Alt vi trenger for å leve i gudsfrykt, har hans guddommelige makt gitt oss i gave ved at vi kjenner ham som kalte oss ved sin egen herlighet og makt. 4 Slik har vi fått de største og mest dyrebare løfter. Ved dem skulle dere få del i guddommelig natur når dere har sluppet unna forfallet, som kommer fra lystene i verden. 5 Sett derfor all deres iver inn på å la troen føyes sammen med et rett liv, og det rette livet med innsikt, 6 innsikten med selvbeherskelse, selvbeherskelsen med utholdenhet, utholdenheten med gudsfrykt, 7 gudsfrykten med søskenkjærlighet og søskenkjærligheten med kjærlighet til alle. 8 For dersom alt dette finnes hos dere og får vokse, da vil dere ikke være uvirksomme og uten frukt, dere som kjenner vår Herre Jesus Kristus. 9 Men den som mangler dette, er nærsynt, ja, blind, og har glemt at han er blitt rensket for sine tidligere synder. 10 Derfor, søsken, må dere sette enda mer inn på å holde fast ved deres kall og utvelgelse. Gjør dere dette, skal dere aldri falle. 11 Da skal inngangen til vår Herre og frelser Jesu Kristi evige rike stå vidåpen for dere. (2 Pet 1,3-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Noen skriftlærde og fariseere tok da til orde og sa: "Mester, vi vil gjerne at du skal vise oss et tegn." 39 Men han svarte dem: "En ond og utro slekt krever tegn; men den skal ikke få noe annet tegn enn Jona-tegnet. 40 For som profeten Jona var tre dager og tre netter i den store fiskens buk, slik skal Menneskesønnen være tre dager og tre netter i jordens dyp. 41 Folk fra Ninive skal stå fram i dommen sammen med denne slekt og anklage den. For de vendte om da Jona forkynte sitt budskap - og her er mer enn Jona. 42 Dronningen

fra landet i sør skal tre fram i dommen sammen med denne slekt og anklage den. For hun kom helt fra jordens ende for å lytte til Salomos visdom - og her er mer enn Salomo. (Matt 12,38-42)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Askeonsdag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Joel:

Men selv nå, lyder ordet fra Herren, vend om til meg av et helt hjerte, med faste og gråt og klage! 13 Riv ikke klærne sund, men la angeren rive i hjertet! Vend om til Herren deres Gud! For han er nådig og barmhjertig, langmodig og rik på miskunn; han kan endre sin plan så han ikke lar ulykken komme. 14 Kanskje snur han om og endrer sin plan og lar velsignelse bli tilbake - grødeoffer og drikkoffer for Herren deres Gud. 15 Blås i horn på Sion, lys ut en faste og kunngjør høytidssamling! 16 Kall folket sammen og innvi forsamlingen, la de gamle komme, ta småbarn og spedbarn med. La brudgommen gå ut av sitt rom og bruden ut av sitt kammer! 17 Mellom forhallen og alteret skal prestene, Herrens tjenere, gråte og si: "Herre, spar ditt folk! Gjør ikke din eiendom til spott, la ikke fremmede herske over dem! Hvorfor skal de si blant folkene: Hvor er deres Gud?" 18 Da ble Herren fylt av brennende iver for sitt land og viste medynk med sitt folk. 19 Og Herren svarte sitt folk: Jeg sender dere korn og vin og olje, så dere kan bli mette. Aldri mer skal jeg gjøre dere til spott blant folkene. (Joel 2,12-19)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Imenigheten i Antiokia var det noen profeter og lærere: Barnabas og Simeon med tilnavnet Niger, Lukius fra Kyréne, Manaen, pleiebror til landsfyrsten Herodes, og dessuten Saulus. 2 En gang de holdt gudstjeneste og fastet, sa Den hellige ånd: "Ta ut Barnabas og Saulus for meg, så de kan gå til den oppgaven jeg har kalt dem til." 3 Etter faste og bønn la de hendene på dem og lot dem reise. 4 Disse to, som altså var blitt sendt ut av Den hellige ånd, dro til Selevkia og seilte derfra til Kypros. 14,22 De styrket disiplene og formante dem til å holde fast ved troen og sa: "Vi må gå inn i Guds rike gjennom mange trengsler." 23 I hver menighet valgte de ut eldste for dem, og under bønn og faste ga de dem over til Herren, han som de var kommet til tro på. (Apg 13,1-4;14,22-23)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Markus:

Fariseerne og disiplene til Johannes holdt faste, og det kom noen til Jesus og spurte: "Både disiplene til Johannes og fariseernes disipler faster. Hvorfor gjør ikke dine disipler det?" 19 "Kan vel bryllupsgjestene faste mens brudgommen er hos dem?" svarte Jesus. "Så lenge de har brudgommen hos seg, kan de ikke faste. 20 Men det skal komme en tid da brudgommen blir tatt fra dem, og på den dagen, da skal de faste. (Mark 2,18-20)

Her slutter lesningen av evangeliet.

1. SØNDAG I FASTETIDEN

Poetisk tekst / Bibelsk salme: Salme 25, 5 / 6 / 7
Omkved: v 4

Omkved: Herre, vis meg dine veier, og lær meg dine stier!

1. La meg få vandre i din sannhet: lær meg, Gud, for du er min frelser. Jeg venter dagen lang på deg.
2. Kom i hu din barmhjertighet og dine velgjerninger, Herre; for de er fra evighet.
3. Kom ikke i hu min ungdoms synder og mine overtredelser. Kom meg i hu i din trofasthet, Herre, for din godhets skyld.

Poetisk tekst på 1. søndag i fastetiden kan brukes i hele fastetiden.

Fortelling: 1 Mos 37

1. søndag i fastetiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Herren Gud plantet en hage i Eden, et sted i øst. Der satte han mannen han hadde formet. 9 Og Herren Gud lot alle slags trær vokse opp av jorden, herlige å se på og gode å spise av, og midt i hagen livets tre og treet som gir kunnskap om godt og ondt. 3,1 Slangen var listigere enn alle ville dyr som Herren Gud hadde skapt. Den sa til kvinnen: "Har Gud virkelig sagt at dere ikke skal spise av noe tre i hagen?" 2 Kvinnen svarte slangen: "Vi kan godt spise av frukten på trærne i hagen. 3 Bare om frukten på det treet som står midt i hagen, har Gud sagt: Den må dere ikke spise av og ikke røre; ellers skal dere dø!" 4 Da sa slangen til kvinnen: "Dere kommer slett ikke til å dø! 5 Men Gud vet at den dagen dere spiser av frukten, vil deres øyne bli åpnet; dere vil bli som Gud og kjenne godt og ondt." 6 Nå fikk kvinnen se at treet var godt å spise av og herlig å se på - et prektig tre, siden det kunne gi forstand. Så tok hun av frukten og spiste. Hun gav også mannen sin, som var med henne, og han spiste. 7 Da ble deres øyne åpnet, og de merket at de var nakne. Så flettet de sammen fikenblad og bandt dem om livet. 8 Da hørte de Herren Gud som vandret i hagen i den svale kveldsvinden. Og Adam og hans hustru gjemte seg for ham mellom trærne i hagen. (1 Mos 2,8-9 og 3,1-8)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Jakobs brev:

Salig er det mennesket som holder ut i fristelser. For når han har stått sin prøve, skal han få livets seierskrans, som Gud har lovet dem som elsker ham. 13 Ingen som blir fristet, må si: "Det er Gud som frister meg." For Gud fristes ikke av det onde, og selv frister han ingen. 14 Den som blir fristet, lokkes og dras av sin egen lyst. 15 Når lysten er blitt svanger, føder den synd, og når synden er moden, føder den død. 16 La dere ikke føre vill, mine kjære søsken! (Jak 1,12-16)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Jesus ble så av Ånden ført ut i ødemarken for å bli fristet av djevelen. 2 Han fastet i førti dager og førti netter og ble til sist sulten. 3 Da kom fristeren til ham og sa: "Er du Guds Sønn, så si at disse steinene skal bli til brød!" 4 Jesus svarte: "Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som kommer fra Guds munn." 5 Da tok djevelen ham med til den hellige by, stilte ham ytterst på tempelmuren 6 og sa: "Er du Guds Sønn, så kast deg ned herfra! For det står skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg. Og de skal bære deg på hendene, så du ikke støter foten mot noen stein." 7 Men Jesus sa til ham: "Det står også skrevet: Du skal ikke sette Herren din Gud på prøve." 8 Så tok djevelen ham med seg opp på et meget høyt fjell og viste ham alle verdens riker og deres herlighet 9 og sa: "Alt dette vil jeg gi deg dersom du faller ned og tilber meg." 10 Da sa Jesus til ham: "Bort fra meg, Satan! For det står skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene." 11 Da forlot djevelen ham, og se, engler kom og tjente ham. (Matt 4,1-11)

Her slutter lesningen av evangeliet.

1. søndag i fastetiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Adam levde sammen med sin hustru Eva. Hun ble med barn og fødte Kain. Da sa hun: "Jeg har fått en gutt av Herren." 2 Siden fødte hun Abel, hans bror. Abel ble sauegjeter, Kain ble jordbruker. 3 Da det var gått en tid, hendte det at Kain bar fram for Herren et offer av markens grøde. 4 Abel bar også fram offer; han gav av de førstefødte lammene i saueflokk sin og av fett på dem. Herren så med

velvilje på Abel og hans offergave, 5 men Kain og hans gave enste han ikke. Da ble Kain brennende harm og stirret ned for seg. 6 Herren sa til Kain: "Hvorfor er du harm, og hvorfor stirrer du ned for deg? 7 Hvordan er det? Har du godt i sinne, kan du løfte blikket. Men har du ikke godt i sinne, ligger synden på lur ved døren. Den vil ha makt over deg, men du skal være herre over den." (1 Mos 4,1-7)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

La oss ikke være misfornøyde og murre, slik noen av dem gjorde, de som ble drept av ødeleggeren. 11 Det som hendte med dem, skulle være til advarsel. Det ble skrevet til rettledning for oss, og til oss er de siste tider kommet. 12 Derfor må den som tror han står, passe seg så han ikke faller! 13 Dere har ikke møtt noen overmenneskelig fristelse. Og Gud er trofast, han vil ikke la dere bli fristet over evne. Nei, når dere blir fristet, vil han vise en utvei, slik at dere kan holde ut. 14 Derfor, mine kjære, hold dere langt borte fra avgudsdyrkelsen! (1 Kor 10,10-14)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Fra da av begynte Jesus Kristus å gjøre det klart for disiplene sine at han måtte dra til Jerusalem, og at de eldste, overprestene og de skriftlærde skulle la ham lide mye. Han skulle bli slått i hjel, og den tredje dagen skulle han reises opp. 22 Da tok Peter ham til side og ga seg til å irettesette ham: "Gud fri deg, Herre! Dette må ikke hende deg." 23 Men Jesus snudde seg og sa til Peter: "Vik bak meg, Satan! Du vil føre meg til fall. Du har ikke tanke for det som Gud vil, bare for det som menneskene vil." (Matt 16,21-23)

Her slutter lesningen av evangeliet.

1. søndag i fastetiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i andre Samuelsbok:

Herren sendte Natan til David. Han gikk inn til kongen og sa: "Det bodde to menn i en by. Den ene var rik og den andre fattig. 2 Den rike hadde småfe og storfe i mengde; 3 men den fattige hadde ikke annet enn et lite lam som han hadde kjøpt. Han alte det opp, og det vokste til sammen med barna hans. Det spiste av hans mat, drakk av hans skål, lå i hans fang og var som en datter for ham. 4 En dag fikk den rike

mannen besøk av en vandringsmann. Da kvidde han seg for å ta noe av sitt eget småfe eller storfe og lage i stand for vandringsmannen som var kommet til ham. Og han tok den fattiges eneste lam og laget det i stand for gjesten." 5 David ble brennende harm på den mannen og sa til Natan: "Så sant Herren lever, den mannen som har gjort dette, skal dø! 6 Og lammet skal han betale firedobbelt, fordi han gjorde dette og ikke viste skånsel." 7 Da sa Natan til David: "Du er mannen! Så sier Herren, Israels Gud: Jeg salvet deg til konge over Israel og berget deg fra Sauls hånd. 8 Jeg gav deg din herres hus og hans koner i din favn. Jeg gav deg både Israels- og Juda-riket. Og var det enda for lite, ville jeg ha lagt til både det ene og det andre. 9 Hvorfor har du da foraktet Herrens ord og gjort det som er ondt i Herrens øyne? Hetitten Uria har du drept med sverd. Du lot ammonittene drepe ham, og du tok hans kone og giftet deg med henne. 10 Så skal da sverdet aldri vike fra ditt hus, siden du har foraktet meg og tatt hetitten Urias kone. (2 Sam 12,1-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i brevet til hebreerne:

Siden vi har en stor øversteprest som har gått inn gjennom himlene, Jesus, Guds Sønn, så la oss holde fast ved bekjennelsen! 15 For vi har ikke en øversteprest som ikke kan lide med oss i vår svakhet, men en som er prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd. 16 La oss derfor frimodig tre fram for nådens trone, så vi kan finne barmhjertighet og nåde til hjelp i rette tid. 5,7 Da Jesus levde som menneske, ba han i nød, med høye rop og tårer, til ham som kunne frelse ham fra døden, og han ble bønnhørt fordi han var gudfryktig. 8 Enda han var Sønn, lærte han lydighet ved å lide. 9 Da han hadde nådd fullendelsen, ble han opphav til evig frelse for alle dem som adlyder ham, 10 han som av Gud ble kalt øversteprest av samme slag som Melkisedek. (Hebr 4,14-16 og 5,7-10)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Så kom Jesus sammen med disiplene til et sted som heter Getsemane, og han sa til dem: "Sett dere her, mens jeg går dit bort og ber." 37 Han tok med seg Peter og de to Sebedeus-sønnene, og han ble grepet av sorg og gru. 38 Da sa han til dem: "Min sjel er tynget til døden av sorg. Bli her og våk med meg!" 39 Han gikk fram et lite stykke, kastet seg ned med

ansiktet mot jorden og ba: "Min Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi. Men ikke som jeg vil, bare som du vil." 40 Da han kom tilbake til disiplene og fant dem sovende, sa han til Peter: "Så klarte dere ikke å våke med meg en eneste time? 41 Våk og be om at dere ikke må komme i fristelse! Ånden er villig, men kroppen er svak." (Matt 26,36-41)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. SØNDAG I FASTETIDEN

Poetisk tekst / Bibelsk salme: Salme 27, 1 / 7-8a / 8b-9a Omkved: v 9c

Omkved: Slipp meg ikke og forlat meg ikke, du Gud som er min frelser.

1. Herren er mitt lys og min frelse, hvem skal jeg da frykte? Herren er et vern om mitt liv, hvem skal jeg da skjelve for?
2. Hør meg, Herre, når jeg roper, vær meg nådig og svar meg! Jeg minnes at du har sagt: "Dere skal søke mitt åsyn!"
3. Nå søker jeg ditt åsyn. Skjul ikke ditt ansikt for meg!

Poetisk tekst på 1. søndag i fastetiden kan brukes i hele fastetiden.

Fortelling: 1 Mos 39

2. søndag i fastetiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Jakob var nå alene tilbake. Da kom det en mann og kjempet med ham, helt til det grydde av dag. 25 Da mannen så at han ikke kunne vinne over Jakob, gav han ham et slag over hofteskålen, så den gikk av ledd mens de kjempet. 26 Og han sa: "Slipp meg, for morgenen gryr!" Men Jakob svarte: "Jeg slipper deg ikke uten at du velsigner meg." 27 "Hva heter du?" spurte mannen. "Jakob," svarte han. 28 Da sa mannen: "Du skal ikke lenger hete Jakob, men Israel skal være ditt navn. For du har kjempet med Gud og mennesker og vunnet." 29 Da bad Jakob: "Kjære, si meg navnet ditt!" Han svarte: "Hvorfor spør du etter navnet mitt?" Så velsignet han ham der. 30 Jakob kalte stedet Peniel. "For jeg har sett Gud ansikt til ansikt og enda berget livet." 31 Med det samme han kom forbi Penuel, rant solen. Og han haltet på grunn av hoften. 32 Derfor er det så den dag i dag at israelittene aldri spiser muskelen over hofteskålen, fordi Jakob fikk et slag på hofteskålen, over hoftemuskelene. (1 Mos 32,24-32)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Jakobs brev:

Se det bare som en glede, søsken, når dere møter alle slags prøvelser. 3 For dere vet at når troen blir prøvet, skaper det utholdenhet. 4 Men utholdenheten må føre til fullkommen

gjerning, så dere kan være fullkomne og hele, uten noen mangel. 5 Om noen blant dere mangler visdom, skal han be til Gud, som villig og uten å bebreide gir til alle, og han skal få. (Jak 1,2-5)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Jesus dro derfra og tok veien til områdene omkring Tyros og Sidon. 22 En kanaaneisk kvinne fra disse traktene kom og ropte: "Herre, du Davids sønn, forbarm deg over meg! Min datter blir hardt plaget av en ond ånd." 23 Men han svarte henne ikke et ord. Disiplene kom da og ba ham: "Bli ferdig med henne, hun roper etter oss." 24 Men han svarte: "Jeg er ikke sendt til andre enn de bortkomne sauene i Israels hus." 25 Da kom hun og kastet seg ned for ham og sa: "Herre, hjelp meg!" 26 Han svarte: "Det er ikke rett å ta brødet fra barna og gi det til hundene." 27 "Det er sant, Herre," sa kvinnen, "men hundene spiser jo smulene som faller fra bordet hos eierne deres." 28 Da sa Jesus til henne: "Kvinne, din tro er stor. Det skal bli som du vil." Og datteren ble frisk fra samme stund. (Matt 15,21-28)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. søndag i fastetiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Da hørte de Herren Gud som vandret i hagen i den svale kveldsvinden. Og Adam og hans hustru gjemte seg for ham mellom trærne i hagen. 9 Men Herren Gud ropte på Adam og sa til ham: "Hvor er du?" 10 Han svarte: "Jeg hørte deg i hagen. Da ble jeg redd fordi jeg var naken, og jeg gjemte meg." 11 Da sa han: "Hvem har sagt deg at du er naken? Har du spist av det treet jeg forbød deg å spise av?" 12 Adam svarte: "Kvinnen som du har satt til å være hos meg, hun gav meg av treet, og jeg spiste." 13 Herren Gud sa til kvinnen: "Hva er det du har gjort?" Kvinnen svarte: "Slangen lokket meg, og jeg spiste." 14 Da sa Herren Gud til slangen: "Fordi du gjorde dette, skal du være forbannet framfor alt fe og alle ville dyr. På buken skal du krype, og mold skal du ete alle dine dager. 15 Jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, mellom ditt avkom og hennes ætt. Den skal knuse ditt hode, men du skal hogge den i hælen." (1 Mos 3,8-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Døden fikk herredømme på grunn av ett menneskes fall. Hvor mye mer skal da ikke de som tar imot Guds store nåde og rettferdighetens gave, eie livet og få herredømme ved den ene, Jesus Kristus. 18 Altså: Som ett menneskes fall ble til fordømmelse for alle mennesker, slik fører ett menneskes rettferdige gjerning til frifinnelse og liv for alle. 19 Slik det ene menneskets ulydighet gjorde de mange til syndere, skal nå den enes lydighet gjøre de mange rettferdige. (Rom 5,17-19)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

En av fariseerne innbød Jesus til å spise hos seg, og han gikk inn i fariseerens hus og tok plass ved bordet. 37 Nå var det en kvinne der i byen som levde et syndefullt liv. Da hun fikk vite at Jesus lå til bords i fariseerens hus, kom hun dit med en alabastkrukke med fin salve. 38 Hun stilte seg bak Jesus, nede ved føttene, og gråt. Så begynte hun å væte føttene hans med tårene, og tørket dem med håret sitt. Hun kysset føttene hans og smurte dem med salven. 39 Da fariseeren som hadde innbudt ham, så det, tenkte han med seg selv: "Var denne mannen en profet, ville han vite hva slags kvinne det er som rører ved ham, at hun fører et syndefullt liv." 40 Da tok Jesus til orde. "Simon," sa han til fariseeren, "jeg har noe å si deg." "Si det, mester," svarte han. 41 Jesus sa: "To menn hadde gjeld hos en pengeutlåner. Den ene skyldte fem hundre denarer, den andre femti. 42 Men da de ikke hadde noe å betale med, etterga han dem begge gjelden. Hvem av dem vil da holde mest av ham?" 43 Simon svarte: "Den han etterga mest, tenker jeg." "Du har rett," sa Jesus. 44 Så vendte han seg mot kvinnen og sa til Simon: "Ser du denne kvinnen? Jeg kom inn i ditt hus; du ga meg ikke vann til føttene, men hun vætte føttene mine med tårene sine og tørket dem med håret sitt. 45 Du ga meg ikke noe velkomstkys, men helt fra jeg kom, har hun ikke holdt opp med å kysse føttene mine. 46 Du salvet ikke hodet mitt med olje, men hun smurte føttene mine med den fineste salve. 47 Derfor sier jeg deg: Hennes mange synder er tilgitt, derfor har hun vist stor kjærlighet. Men den som får lite tilgitt, elsker lite." 48 Så sa han til kvinnen: "Dine synder er tilgitt." 49 Da begynte de andre gjestene å spørre seg selv:

"Hvem er han, som til og med tilgir synder?" 50 Men Jesus sa til kvinnen: "Din tro har frelst deg. Gå i fred!" (Luk 7,36-50)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. søndag i fastetiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Søk Herren mens han er å finne, kall på ham den stund han er nær! 7 Den ugudelige skal forlate sin vei og ugjerningsmannen oppgi sine tanker og vende om til Herren, så vil han vise barmhjertighet, til vår Gud, for han er rik på tilgivelse. 8 For mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke mine veier, lyder ordet fra Herren. 9 Som himmelen er høyere enn jorden, er mine veier høyere enn deres veier og mine tanker høyere enn deres tanker. (Jes 55,6-9)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Som hans medarbeidere oppfordrer vi dere til ikke å ta imot Guds nåde forgyeves. 2 For han sier: Jeg bønnhørte deg i rette tid og hjalp deg på frelsens dag. Se, nå er den rette tid, nå er frelsens dag! 3 Vi gir ikke mennesker noen grunn til å bli støtt bort, så tjenesten ikke skal bli spottet. 4 Nei, vi viser oss som Guds tjenere på alle måter: med stor tålmodighet i motgang, nød og angst, 5 under mishandling, i fengsel og i opptøyer, i hardt arbeid, i nattevåk og sult. 6 Vi går fram med redelighet og visdom, med tålmodighet og godhet, i Den hellige ånd, med oppriktig kjærlighet, 7 med sannhets ord og i Guds kraft, med rettferds våpen til angrep og til forsvar, 8 i ære og vanære, baktalt og hedret. De sier vi leder folk vill, men vi taler sant, 9 vi er miskjent, men likevel anerkjent, vi er døende, men se, vi lever! Vi blir slått, men ikke slått i hjel, 10 vi sørger, men er alltid glade, vi er fattige, men gjør mange rike, vi har ingenting, men eier alt. (2 Kor 6,1-10)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

På reisen til Jerusalem dro Jesus fra by til by og fra landsby til landsby og underviste. 23 Da var det en som spurte: "Herre, er det få som blir frelst?" Han sa til dem: 24 "Kjemp for å komme inn gjennom den trange dør! For jeg sier dere: Mange skal forsøke å komme inn, men ikke klare det. 25 Når husets herre først har reist

seg og lukket døren, og dere blir stående utenfor og banker på og sier: `Herre, lukk opp for oss!` - da skal han svare: `Jeg vet ikke hvor dere er fra.`
26 Da vil dere si: `Vi har jo spist og drukket sammen med deg, og du har undervist på gatene våre.` 27 Men han skal svare: `Jeg vet ikke hvor dere er fra. Bort fra meg, alle dere som gjør urett.`
28 Der skal dere gråte og skjære tenner når dere ser Abraham og Isak og Jakob og alle profetene i Guds rike, mens dere selv blir kastet utenfor. 29 Fra øst og vest og fra nord og sør skal mennesker komme og sitte til bords i Guds rike. 30 Da skal noen som er de siste, bli de første, og noen som er de første, bli de siste." (Luk 13,22-30)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. SØNDAG I FASTETIDEN

Poetisk tekst / Bibelsk salme: Salme 18, 4 / 5 / 7
Omkved: v 36a

Omkved: Du gir meg din frelse til skjold og støtter meg med din høyre hånd.

1. Jeg kaller på Herren, han som lovsynges, og jeg blir frelst fra mine fiender.
2. Dødens lenker sluttet seg om meg, undergangsstrømmene skremte meg.
3. Da kalte jeg på Herren i min nød og ropte til min Gud. Han hørte min røst fra sitt tempel, til hans øre nådde mitt rop.

Poetisk tekst på 1. søndag i fastetiden kan brukes i hele fastetiden.

Fortelling: 1 Mos 40,1-41,38

3. søndag i fastetiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Samuelsbok:

Det hendte da de kom hjem, da David vendte tilbake etter at han hadde felt filisteren, at kvinnene gikk ut fra alle byene i Israel for å møte kong Saul med sang og dans, med trommer, gledesrop og spill. 7 Og mens de spilte og danset, sang de: "Saul slo tusener, men David har slått titusener." 8 Da ble Saul brennende harm. Han mislikte dette verset og sa: "De gir David æren for titusener, men meg bare for tusener. Nå mangler det bare at han får kongedømmet." 9 Fra den dagen så Saul skjevt til David. 10 Dagen etter kom det en ond ånd fra Gud over Saul. Han ble helt fra seg inne i huset, og David spilte på harpen, som han pleide å gjøre hver dag. Saul hadde et spyd i hånden. 11 Han løftet spydet og tenkte: "Jeg vil støte det gjennom David og inn i veggen." Men David bøyd seg unna for ham to ganger. 12 Da ble Saul redd David; for Herren var med ham, men Saul hadde han forlatt. 13 Derfor sendte Saul ham fra seg og satte ham til høvding over en fylking på tusen mann. David førte hæren både ut i striden og hjem igjen. 14 David hadde lykken med seg i alt han tok seg fore, for Herren var med ham. 15 Da Saul så at det gikk godt for David, ble han enda mer redd ham. 16 Men hele Israel og Juda holdt av David, for han førte dem både når de drog ut i striden og når de vendte hjem igjen. (1 Sam 18,6-16)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Ha Gud som forbilde, dere som er hans elskede barn. 2 Lev i kjærlighet, slik Kristus elsket oss og ga seg selv for oss som en offergave, en velluktende duft for Gud. 8 En gang var dere selv mørke, men nå - i Herren - er dere lys. Lev da som lysets barn! 9 Lysets frukt er all godhet, rettferd og sannhet. 10 Prøv hva som er til glede for Herren! 11 Ta ikke del i mørkets gjerninger, for de bærer ingen frukt. Avslør dem heller! (Ef 5,1-2 og 8-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

En gang drev Jesus ut en ond ånd som var stum. Da den onde ånden fór ut, begynte den stumme å tale, og folk undret seg. 15 Men noen av dem sa: "Det er ved hjelp av Beelsebul, herskeren over de onde ånder, at han driver de onde åndene ut." 16 Andre ville sette ham på prøve og krevde et tegn fra himmelen av ham. 17 Men Jesus visste hva de tenkte, og sa til dem: "Hvert rike som kommer i strid med seg selv, blir lagt øde, og hus faller på hus. 18 Om nå Satan er kommet i strid med seg selv, hvordan kan da riket hans bli stående? Dere sier jo at det er ved Beelsebul jeg driver de onde åndene ut. 19 Men hvis det er ved Beelsebul jeg driver ut de onde åndene, hvem er det da deres egne folk driver dem ut ved? Derfor skal deres egne dømmes dere. 20 Men er det ved Guds finger jeg driver de onde åndene ut, da er jo Guds rike kommet til dere. 21 Når den sterke med våpen i hånd vokter gården sin, får det han eier, være i fred. 22 Men kommer det en som er enda sterkere og overmannen ham, da tar han fra den sterke alle våpnene som han satte sin lit til, og fordeler byttet. 23 Den som ikke er med meg, er mot meg, og den som ikke samler med meg, han sprer. 24 Når en uren ånd farer ut av et menneske, flakker den omkring over øde vidder på leting etter et hvilested, men uten å finne det. Da sier den: `Jeg vil vende tilbake til huset mitt, som jeg forlot.` 25 Og når den kommer dit, finner den huset feid og pyntet. 26 Da drar den av sted og får med seg sju andre ånder, verre enn den selv, og de flytter inn og slår seg til der. Og det siste blir verre for dette mennesket enn det første." (Luk 11,14-26)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. søndag i fastetiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Jobs bok:

Det hendte en dag at Guds sønner kom og trådte fram for Herren; blant dem var også Satan. 2 "Hvor kommer du fra?" spurte Herren. "Jeg har streifet omkring på jorden," svarte Satan. 3 Da sa Herren til ham: "La du merke til min tjener Job? Det fins ikke hans make på jorden. Han er en hederlig og rettskaffen mann, som frykter Gud og holder seg borte fra det som er ondt. Fremdeles er han like from. Uten grunn har du egget meg til å føre ham i ulykke." 4 Men Satan svarte: "Hud for hud! En mann gir jo gjerne alt han eier for sitt liv. 5 Men rekk bare hånden ut og rør ved hans ben og kjøtt, så skal du sannelig se at han spotter deg like opp i ansiktet." 6 Da sa Herren til Satan: "Han er i din makt. Spar bare livet hans!" 7 Så gikk Satan bort fra Herren, og han slo Job med vonde byller fra hode til hæl. 8 Job tok et potteskår og skrapte seg med, der han satt borte på avfallsdyngen. 9 Da sa hans kone til ham: "Er du fremdeles like from? Spott heller Gud og dø!" 10 Men han svarte: "Du taler som en ufornuftig kvinne. Skal vi bare ta imot det gode fra Gud? Skal vi ikke ta imot det vonde også?" Tross alt som hadde hendt, syndet ikke Job med sin munn. (Job 2,1-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

For at jeg ikke skal bli hovmodig på grunn av de høye åpenbaringene, har jeg fått en torn i kroppen, en Satans engel som skal slå meg - for at jeg ikke skal bli hovmodig. 8 Tre ganger ba jeg Herren om at den måtte bli tatt fra meg, 9 men han svarte: "Min nåde er nok for deg, for kraften fullendes i svakhet." Derfor vil jeg helst være stolt av mine svakheter, for at Kristi kraft kan ta bolig i meg. 10 Og derfor er jeg fylt av glede når jeg for Kristi skyld er svak, blir mishandlet, er i nød, forfølgelser og vanskeligheter. For når jeg er svak, da er jeg sterk. (2 Kor 12,7-10)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Markus:

En av mengden svarte: "Mester, jeg er kommet til deg med sønnen min fordi han er besatt av en ånd som gjør ham stum. 18 Når den tar fatt i ham, kaster den ham over ende, og han fråder og skjærer tenner og blir stiv.

Jeg bad disiplene dine drive den ut, men de maktet det ikke." 19 Da sa han til dem: "Du vantro slekt! Hvor lenge skal jeg være hos dere? Hvor lenge skal jeg holde ut med dere? Før gutten til meg!" 20 De kom med ham, og straks ånden fikk se Jesus, rev og slet den i gutten, så han falt over ende og vred seg og frådte. 21 Jesus spurte faren: "Hvor lenge har han hatt det slik?" "Fra han var liten gutt," svarte han. 22 "Mange ganger har ånden kastet ham både i ild og i vann for å ta livet av ham. Men om du kan gjøre noe, så ha medlidenhet og hjelp oss!" 23 "Om jeg kan?" svarte Jesus. "Alt er mulig for den som tror." 24 I det samme ropte guttens far: "Jeg tror, hjelp meg i min vantro!" 25 Da Jesus så folket stimle sammen, truet han den urene ånd og sa: "Jeg befaler deg, du stumme og døde ånd: Far ut av ham, og gå aldri mer inn i ham!" 26 Da skrek den høyt, slet voldsomt i gutten og fór ut. Gutten lå som livløs, og mange sa at han var død. 27 Men Jesus tok ham i hånden og hjalp ham opp, og han reiste seg. 28 Da Jesus var kommet i hus, og disiplene var alene med ham, spurte de: "Hvorfor kunne ikke vi drive den ut?" 29 Han svarte: "Dette slag kan bare drives ut ved bønn og faste." (Mark 9,17-29)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. søndag i fastetiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Sakarja:

Herren lot meg se øverstepresten Josva, som stod for Herrens engel, mens Satan stod på hans høyre side og førte klagemål mot ham. 2 Herren sa til Satan: "Måtte Herren vise deg til rette, Satan! Ja, måtte Herren som har utvalgt Jerusalem, vise deg til rette! Er ikke denne mann en brann, revet ut av ilden?" 3 Josva var kledd i skitne klær der han stod foran engelen. 4 Og engelen sa til dem som stod foran ham: "Ta de skitne klærne av ham!" Til Josva sa han: "Se, jeg tar bort din syndeskyld og vil kle deg i høytidsklær!" 5 Da sa jeg: "Sett en ren turban på hans hode!" Og de satte en ren turban på hans hode og tok på ham klærne, mens Herrens engel stod der. (Sak 3,1-5)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Til slutt: Bli sterke i Herren, i hans veldige kraft! 11 Ta på Guds fulle rustning, så dere kan stå dere mot djevelens listige knep. 12 For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot makter og åndskrefter, mot verdens

herskere i dette mørket, mot ondskapens åndehær i himmelrommet. 13 Ta derfor på Guds fulle rustning, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt. 14 Stå da fast! Spenn sannhetens belte rundt livet og kle dere i rettferdighetens brynje, 15 stå klar med fredens evangelium som sko på føttene. 16 Hold alltid troens skjold høyt! Med det kan dere slukke alle den ondes brennende piler. 17 Ta imot frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord. 18 Gjør dette i bønn, og legg alt fram for Gud! Be alltid i Ånden! Våk og hold ut i bønn for alle de hellige, 19 også for meg. Be om at de rette ordene må bli gitt meg når jeg skal tale, så jeg frimodig kan gjøre evangeliets mysterium kjent, 20 det som jeg er sendebud for også mens jeg er i lenker. Be om at jeg ved evangeliet får frimodighet til å tale slik jeg skal. (Ef 6,10-20)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Jesus sa til disiplene: Dere er de som har blitt hos meg i mine prøvelser. 29 Og nå overdrar jeg riket til dere, slik som min Far har overdratt det til meg, 30 for at dere skal spise og drikke ved mitt bord i mitt rike og sitte på troner som dommere over Israels tolv stammer. 31 Simon, Simon! Satan har krevd å få sikte dere som hvete. 32 Men jeg ba for deg at din tro ikke måtte svikte. Og når du en gang vender om, da styrk dine brødre!" 33 Peter sa: "Herre, med deg er jeg beredt til å gå både i fengsel og i død." 34 Men Jesus svarte: "Jeg sier deg, Peter: Før hanen galer i natt, skal du tre ganger ha nektet at du kjenner meg." (Luk 22,28-34)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. SØNDAG I FASTETIDEN

Poetisk tekst / Bibelsk salme: Salme 103, 3 / 4 / 5
Omkved: v 2 NoS 930

Omkved: Min sjel, lov Herren, glem ikke alle hans velgjerninger! (Norsk Salmebok 930)

1. Han tilgir all din skyld og leger all din sykdom.
2. Han frir ditt liv fra graven og kroner deg med godhet og miskunn.
3. Han fyller ditt liv med det som godt er, og gjør deg ung igjen som ørnen.

Poetisk tekst på 1. søndag i fastetiden kan brukes i hele fastetiden.

Fortelling: 1 Mos 45,1-15 og 50,15-21 Josef tilgir sine brødre

4. søndag i fastetiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Gdu ville sette Abraham på prøve. Han sa til ham: "Abraham!" Og Abraham svarte: "Ja, her er jeg." 2 Da sa han: "Ta Isak, din eneste sønn, som du er så glad i, og dra til Moria-landet! Der skal du ofre ham som brennoffer på et av fjellene som jeg vil vise deg!" 3 Morgenen etter stod Abraham tidlig opp, lesset på eselet sitt og tok med seg to av tjenesteguttene sine og sønnen Isak. Han kløvde ved til brennofferet, og så gav han seg på vei til det stedet Gud hadde sagt ham. 4 Den tredje dagen da Abraham så seg omkring, fikk han øye på stedet langt borte. 5 Da sa Abraham til tjenesteguttene sine: "Bli dere her med eselet, mens jeg og gutten går dit bort for å tilbe; og så kommer vi tilbake til dere." 6 Så tok Abraham offerveden og la den på Isak, sønnen sin. Selv tok han ilden og kniven i hånden; og så gikk de sammen, de to. 7 Da sa Isak til sin far Abraham: "Du far!" Og han svarte: "Ja, gutten min." Isak sa: "Se, her er ilden og veden, men hvor er lammet som vi skal ofre?" 8 Abraham svarte: "Gud vil nok selv se seg ut et offerlam, gutten min." Og så gikk de videre sammen, de to. 9 Da de kom til det stedet Gud hadde sagt, bygde Abraham et alter der og la veden til rette. Så bandt han Isak, sønnen sin, og la ham på alteret, oppå veden. 10 Og Abraham rakte ut hånden og tok kniven for å ofre sin sønn. 11 Da ropte Herrens engel til ham fra himmelen og sa: "Abraham, Abraham!" Og han svarte: "Ja, her er jeg." 12 Da sa engelen: "Legg ikke hånd på gutten og gjør ham ikke noe! For nå vet jeg at du frykter Gud, siden du ikke engang sparte din eneste sønn

for meg." 13 Da Abraham så opp, fikk han øye på en vær som hang fast etter hornene i et kjerr like bak ham. Da gikk han bort og tok væren og ofret den som brennoffer istedenfor sønnen sin. 14 Og Abraham kalte dette stedet "Herren ser". Og den dag i dag sier de: "På fjellet hvor Herren lar seg se." (1 Mos 22,1-14)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i brevet til hebreerne:

Kristus er kommet som øversteprest for alt det gode vi nå har. Han har gått igjennom det teltet som er større og mer fullkomment, og som ikke er laget av menneskehånd, det vil si: som ikke tilhører denne skapte verden. 12 Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen én gang for alle og kjøpte oss fri for evig. 13 Blodet av bukker og okser og asken av en kvige gjør hellig og ren i det ytre når det blir stenket på dem som er blitt urene. 14 Hvor mye mer skal ikke da Kristi blod rense samvittigheten vår fra døde gjerninger, så vi kan tjene den levende Gud. For Kristus har i kraft av en evig Ånd båret seg selv fram som et feilfritt offer for Gud. 15 Derfor er Kristus mellommann for en ny pakt. Han døde for å kjøpe oss fri fra lovbruddene under den første pakten, for at de som er kalt, skal få den evige arven som var lovet dem. (Hebr 9,11-15)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Johannes:

Mange av jødene som var kommet til Maria og hadde sett det Jesus gjorde, kom til tro på ham. 46 Men noen gikk til fariseerne og fortalte hva han hadde gjort. 47 Da kalte overprestene og fariseerne sammen Rådet, og de sa: "Hva skal vi gjøre? Dette mennesket gjør mange tegn. 48 Lar vi ham holde på slik, vil snart alle tro på ham. Så kommer romerne og tar både det hellige sted og folket vårt." 49 En av dem, Kaifas, som var øversteprest det året, sa da: "Dere skjønner ingenting. 50 Dere tenker ikke på at det er bedre for dere at ett menneske dør for folket, enn at hele folket går til grunne." 51 Dette sa han ikke av seg selv, men fordi han var øversteprest det året, talte han profetisk om at Jesus skulle dø for folket. 52 Ja, han skulle ikke bare dø for folket, han skulle også samle til ett de Guds barn som er spredt omkring. 53 Fra denne dagen la de planer om å drepe ham. (Joh 11,45-53)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. søndag i fastetiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Fjerde Mosebok :

Israelittene brøt opp fra fjellet Hor og tok veien mot Sivsjøen; for de ville gå utenom Edomlandet. Men underveis ble folket utålmodig 5 og talte mot Gud og mot Moses: "Hvorfor førte dere oss ut av Egypt når vi må dø her i ørkenen? Her er jo verken brød eller vann, og vi er inderlig lei av denne elendige maten." 6 Da sendte Herren giftslanger inn blant folket. De bet israelittene, og mange av dem døde. 7 Folket kom til Moses og sa: "Vi syndet da vi talte mot Herren og mot deg. Be nå til Herren at han må ta slangene bort fra oss!" Og Moses gikk i forbønn for folket. 8 Da sa Herren til ham: "Lag deg en slange og sett den på en stang! Hver den som blir bitt, skal berge livet når han ser opp på den." 9 Moses laget en kobberslange og satte den på en stang. Og det gikk slik at når en mann ble bitt av en slange, berget han livet ved å se på kobberslangen. (4 Mos 21,4-9)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Kristi kjærlighet tvinger oss. Vi vet at én er død for alle, derfor er de alle døde. 15 Og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som døde og sto opp for dem. 16 Så kjenner vi ikke lenger noen bare på menneskelig vis. Og har vi før kjent Kristus på menneskelig vis, så kjenner vi ham ikke lenger slik. 17 Nei, den som er i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til! 18 Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonte oss med seg selv og ga oss forsoningens tjeneste. 19 For det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, slik at han ikke stiller dem til regnskap for deres misgjerninger, og han betrodde budskapet om forsoningen til oss. 20 Så er vi da utsendinger for Kristus, og det er Gud selv som formaner gjennom oss. Vi ber dere på Kristi vegne: La dere forsones med Gud! 21 Han som ikke visste av synd, har han gjort til synd for oss, for at vi i ham skulle få Guds rettferdighet. (2 Kor 5,14-21)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Johannes:

Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Vi taler om det vi vet, og vitner om det vi har sett, men dere tar ikke imot vårt vitneutsagn. 12 Hvis dere ikke tror når jeg taler til dere om det jordiske, hvordan kan dere da tro når jeg taler om det himmelske? 13 Ingen annen er steget opp til himmelen enn han som er steget ned fra himmelen: Menneskesønnen. 14 Og slik Moses løftet opp slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli løftet opp, 15 for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv. 16 For så høyt har Gud elsket verden, at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. 17 Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham. 18 Den som tror på ham, blir ikke dømt. Den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønns navn. 19 Og dette er dommen: Lyset er kommet til verden, men menneskene elsket mørket høyere enn lyset, fordi deres gjerninger var onde. 20 For den som gjør det onde, hater lyset og kommer ikke til lyset, for at hans gjerninger ikke skal bli avslørt. 21 Men den som følger sannheten, kommer til lyset, så det skal bli klart at hans gjerninger er gjort i Gud." (Joh 3,11-21)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. søndag i fastetiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Femte Mosebok :

En gang kom det en mann fra Ba'al-Sjalisja. Han hadde med seg brød til gudsmannen *Elisja*, tjue byggbrød som var bakt av førstegrøden. Nyhøstet korn hadde han også i skreppen. Da sa Elisja: "Gi det til folkene, så de får spise." 43 Men tjeneren hans sa: "Hvordan kan jeg sette dette fram for hundre mann?" "Gi det til folkene, så de får spise," gjentok han. "For så sier Herren: De skal spise, og det skal bli mat til overs." 44 Så satte han det fram for dem. De spiste, og det ble mat til overs, som Herren hadde sagt. (2 Kong 4,42-44)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Velsignelsens beger som vi velsigner, gir ikke det oss del i Kristi blod? Brødet som vi bryter, gir ikke det del i Kristi kropp? 17 Fordi det er ett brød, er vi alle én kropp. For vi har alle del i det ene brød. (1 Kor 10,16-17)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Johannes:

Jesus dro over til den andre siden av Galileasjøen, som også kalles Tiberiassjøen. 2 En stor folkemengde fulgte etter ham, fordi de så tegnene han gjorde da han helbredet de syke. 3 Jesus gikk opp i fjellet, og der satte han seg sammen med disiplene sine. 4 Påsken, jødernes høytid, var nær. 5 Jesus løftet blikket og så at en stor folkemengde kom til ham. Han sa da til Filip: "Hvor skal vi kjøpe brød så alle disse kan få noe å spise?" 6 Dette sa han for å prøve ham, for han visste selv hva han ville gjøre. 7 Filip svarte: "Brød for to hundre denarer er ikke nok til at hver av dem kan få et lite stykke." 8 En annen av disiplene, Andreas, bror til Simon Peter, sa da til ham: 9 "Det er et barn her som har fem byggbrød og to fisker. Men hva er det til så mange?" 10 Da sa Jesus: "La folket sette seg." Det var mye gress på stedet, og de satte seg ned. De var omkring fem tusen menn. 11 Da tok Jesus brødene, ba takkebønnen og delte ut til dem som satt der. På samme måte delte han ut av fiskene, så mye de ville ha. 12 Da de var blitt mette, sa han til disiplene: "Samle sammen stykkene som er til overs, slik at ikke noe går til spille." 13 De gjorde det, og etter måltidet fylte de tolv kurver med stykker som var blitt igjen av de fem byggbrødene. 14 Da folk så det tegnet Jesus hadde gjort, sa de: "Dette er profeten som skal komme til verden!" 15 Jesus forsto at de ville komme og tvinge ham med seg for å gjøre ham til konge. Derfor trakk han seg bort igjen og gikk opp i fjellet, han alene. (Joh 6,1-15)

Her slutter lesningen av evangeliet.

MARIA BUDSKAPSDAG

Poetisk tekst / Bibelsk salme: Salme 113, 4 / 5-6 / 7 Omkved: v 2

Omkved: Lovet være Herrens navn fra nå og til evig tid!

1. Herren er opphøyet over alle folkeslag, over himmelen er hans herlighet.
2. Hvem er som Herren vår Gud, han som troner i det høye, som skuer ned i det dype, i himmelen og på jorden?
3. Han reiser de ringe opp av støvet og løfter de fattige fra asken.

Fortelling: Luk 1,26-38 Budskapet til Maria

Maria budskapsdag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Herren *talte til* Akas og sa: 11 "Krev deg et tegn fra Herren din Gud! Krev det nede i dødsriket eller oppe i det høye!" 12 Men Akas svarte: "Jeg vil ikke kreve noe og ikke sette Herren på prøve." 13 Da sa profeten: "Så hør da, Davids hus! Er det ikke nok at dere tretter mennesker, siden dere også tretter min Gud? 14 Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, en jomfru skal bli med barn; hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanuel." (Jes 7,10-14)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til galaterne:

Dere er alle Guds barn ved troen på Kristus Jesus. 27 Alle dere som er døpt til Kristus, har kledd dere i Kristus. 28 Her er ikke jøde eller greker, her er ikke slave eller fri, her er ikke mann og kvinne. Dere er alle én i Kristus Jesus. 29 Og hører dere Kristus til, er dere Abrahams ætt og arvinger etter løftet. 4,1 La meg forklare dette. Så lenge en arving er umyndig, står han likt med en slave, enda han eier alt. 2 Han står under formyndere og forvaltere helt til den tiden hans far har fastsatt. 3 Slik er det også med oss. Da vi var umyndige, var vi slaver under grunnkreftene i verden. 4 Men i tidens fylde sendte Gud sin Sønn, født av en kvinne og født under loven. 5 Han skulle kjøpe fri dem som sto under loven, så vi kunne få retten til å være Guds barn. 6 Fordi dere

er barn, har Gud sendt sin Sønn's Ånd inn i våre hjerter, og Ånden roper: "Abba, Far!" 7 Derfor er du ikke lenger slave, men sønn. Og er du sønn, er du også arving, innsatt av Gud. (Gal 3,26-4,7)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Da Elisabet var i sjetten måned, ble engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilea som het Nasaret, 27 til en jomfru som var lovet bort til Josef, en mann av Davids ætt. Jomfruens navn var Maria. 28 Engelen kom inn til henne og sa: "Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg!" 29 Hun ble forskrekket over engelens ord og undret seg over hva denne hilsenen skulle bety. 30 Men engelen sa til henne: "Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud. 31 Hør! Du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. 32 Han skal være stor og kalles Den høyestes Sønn, og Herren Gud skal gi ham hans far Davids trone. 33 Han skal være konge over Jakobs hus til evig tid; det skal ikke være ende på hans kongedømme." 34 Maria sa til engelen: "Hvordan skal dette kunne skje, når jeg ikke har vært sammen med noen mann?" 35 Engelen svarte: "Den hellige ånd skal komme over deg, og Den høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal barnet som blir født, være hellig og kalles Guds Sønn. 36 Og hør: Din slektning Elisabet venter en sønn, hun også, på sine gamle dager. Hun som ble kalt ufruktbar, er allerede i sjetten måned. 37 For ingen ting er umulig for Gud." 38 Da sa Maria: "Se, jeg er en tjener for Herren. La det skje med meg som du har sagt." Så forlot engelen henne. (Luk 1,26-38)
Her slutter lesningen av evangeliet.

Maria budskapsdag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Se, dager skal komme, lyder ordet fra Herren, da jeg oppfyller det gode løftet jeg gav Israel og Juda. 15 I de dager, når den tid kommer, lar jeg en rettfærdig spire vokse fram for Davids ætt. Han skal gjøre rett og rettfærd i landet. 16 I de dagene skal Juda bli frelst og Jerusalem bo trygt. Og dette er navnet byen skal få: "Herren, vår rettfærdighet". 17 For så sier Herren: Davids-ætten skal aldri mangle en mann til å sitte på Israels trone. (Jer 33,14-17)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i Kristus har velsignet oss med all Åndens velsignelse i himmelen. 4 I Kristus utvalgte han oss før verdens grunnvoll ble lagt til å stå for hans ansikt, hellige og uten feil. I kjærlighet 5 og etter sin egen gode vilje avgjorde han på forhånd at vi skulle få rett til å være hans barn ved Jesus Kristus, 6 til lov og pris for hans herlighet og nåde, som han overøste oss med i ham som han elsker så høyt. (Ef 1,3-6)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Maria sa: "Min sjel opphøyer Herren, 47 og min ånd fryder seg i Gud, min frelser. 48 For han har sett til sin ringe tjenerinne. Og se, fra nå av skal alle slekter prise meg salig, 49 for store ting har han gjort mot meg, han, den mektige; hellig er hans navn. 50 Fra slekt til slekt varer hans miskunn for dem som frykter ham. 51 Han gjorde storverk med sin sterke arm; han spredte dem som bar hovmodstanker i hjertet. 52 Han støtte herskere ned fra tronen og opphøyet de lave. 53 Han mettet de sultne med gode gaver, men sendte de rike tomhendte fra seg. 54 Han tok seg av Israel, sin tjener, og kom i hu sin miskunn 55 slik han lovet våre fedre, Abraham og hans ætt, til evig tid." (Luk 1,46-55)
Her slutter lesningen av evangeliet.

Maria budskapsdag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Samuelsbok:

Da Elkana drog opp igjen med alt husfolket sitt og skulle bære det årlige slaktofferet og løfteofferet fram for Herren, 22 ble ikke Hanna med. Hun sa til mannen sin: "Når gutten er avvent, vil jeg ta ham med, så han kan bli fremstilt for Herren, og siden være der all sin tid." 23 "Gjør som du synes best," svarte hennes mann Elkana. "Bli hjemme til du har avvent ham. Måtte Herren oppfylle sitt ord!" Så ble kvinnen hjemme og gav gutten bryst til han var avvent. 24 Men da hun hadde avvent ham, drog hun opp med ham. Hun hadde med seg en treårsgammel okse, en efa mel og en skinnsekk med vin og førte ham til Herrens hus i Sjilo. Han var da bare smågutten. 25 Så slaktet de oxen og førte gutten inn til Eli. 26 "Hør meg, herre!" sa hun. "Så sant du lever, herre, jeg er den kvinnen

som stod her hos deg og bad til Herren. 27 Denne gutten var det jeg bad om, og Herren har hørt min bønn. 28 Nå gir jeg ham tilbake til Herren for hele hans levetid; det var for Herrens skyld jeg bad om ham." Så bøyde de seg og tilbad Herren der. (1 Sam 1,21-28)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

Mine kjære, la oss elske hverandre! For kjærligheten er fra Gud, og hver den som elsker, er født av Gud og kjenner Gud. 8 Den som ikke elsker, har aldri kjent Gud, for Gud er kjærlighet. 9 Og ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart blant oss, at Gud sendte sin enbårne Sønn til verden for at vi skulle leve ved ham. 10 Ja, dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder. (1 Joh 4,7-10)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Johannes:

Ved Jesu kors sto hans mor, morens søster, Maria som var gift med Klopas, og Maria Magdalena. 26 Da Jesus så sin mor og ved siden av henne disippelen han elsket, sa han til sin mor: "Kvinne, dette er din sønn." 27 Deretter sa han til disippelen: "Dette er din mor." Fra da av tok disippelen henne hjem til seg. (Joh 19,25-27)

Her slutter lesningen av evangeliet.

PALMESØNDAG**Poetisk tekst / Bibelsk salme: Salme 118, 20 / 26 / 27 Omkved: v 1**

Omkved: Pris Herren, for han er god, evig varer hans miskunn!

1. Her er Herrens port, gjennom den går de rettskafne inn.
2. Velsignet være den som kommer i Herrens navn! Vi velsigner dere fra Herrens hus.
3. Herren er Gud, han gav oss lys. Knytt festtoget sammen med grener helt opp til alterets horn!

Poetisk tekst på 1. søndag i fastetiden kan brukes i hele fastetiden.

Fortelling: Matt 21,6-17**Palmesøndag - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Sakarja:

Rop høyt av glede, Sions datter, bryt ut i jubel, Jerusalem! Se, din konge kommer til deg. Rettferdig er han, og seier er gitt ham; ydmyk er han og rir på et esel, på den unge esefolen. 10 Jeg vil utrydde vognene i Efraim og hestene i Jerusalem, og stridsbuen skal brytes i stykker. Han skal skape fred for folkene, hans velde skal nå fra hav til hav, fra Eufrat til jordens ender. (Sak 9,9-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til filipperne:

Vis samme sinnelag som Kristus Jesus! 6 Han var i Guds skikkelse og så det ikke som et rov å være Gud lik, 7 men ga avkall på sitt eget, tok på seg tjenerskikkelse og ble mennesker lik. Da han sto fram som menneske, 8 fornedret han seg selv og ble lydig til døden, ja, døden på korset. 9 Derfor har også Gud opphøyet ham til det høyeste og gitt ham navnet over alle navn. 10 I Jesu navn skal derfor hvert kne bøye seg, i himmelen, på jorden og under jorden, 11 og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, Gud vår Far til ære! (Fil 2,5-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Johannes:

Seks dager før påske kom Jesus til Betania der Lasarus bodde, han som Jesus hadde vekket opp fra de døde. 2 Der ble det holdt et festmåltid for ham. Marta vartet opp, og Lasarus var blant dem som lå til bords sammen med ham. 3 Da kom Maria med et pund ekte, kostbar nardussalve, og med den salvet hun Jesu føtter og tørket dem med håret sitt. Hele huset ble fylt av duften. 4 Da sa Judas Iskariot, en av disiplene, han som siden forrådde ham: 5 "Hvorfor ble ikke denne salven solgt for tre hundre denarer og pengene gitt til de fattige?" 6 Dette sa han ikke fordi han hadde omsorg for de fattige, men fordi han var en tyv. Det var han som hadde pengekassen, og han pleide å ta av det som ble lagt i den. 7 Men Jesus sa: "La henne være! Hun har spart salven til den dagen jeg skal begraves. 8 De fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid." 9 Det ble kjent i den store mengden av jøder at Jesus var i Betania. Nå kom de dit, ikke bare for hans skyld, men også for å se Lasarus som han hadde vekket opp fra de døde. 10 Da la overprestene planer om å drepe Lasarus også. 11 For mange av jødene dro dit på grunn av ham og kom til tro på Jesus. 12 Dagen etter fikk folkemengden som var kommet til festen, høre at Jesus var på vei inn i Jerusalem. 13 Da tok de palmegrener og gikk ut for å møte ham, og de ropte: Hosianna! Velsignet være han som kommer i Herrens navn, Israels konge! (Joh 12,1-13)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Palmesøndag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

De fremmede som har sluttet seg til Herren, som vil tjene Herren og elske hans navn og være hans tjenere, alle som holder sabbaten og ikke vanhelliger den, men holder fast ved min pakt, 7 dem fører jeg til mitt hellige fjell og lar dem glede seg i mitt hus der de kan be. Deres brennoffer og slaktoffer skal bli mottatt vel på mitt alter. For mitt hus skal kalles et bønnens hus for alle folk. (Jes 56,6-7)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til Timoteus:

Jeg skriver dette til deg enda jeg håper å komme til deg snart. 15 Men hvis det trekker ut, vil jeg du skal vite hvordan en skal ferdes i Guds hus, som er den levende Guds menighet, sannhetens søyle og grunnvoll. 16 Samstemt

bekjenner vi at gudsfryktens mysterium er stort. Han ble åpenbart i kjøtt og blod, rettferdiggjort i Ånden, sett av engler, forkynt for folkeslag, trodd i verden, tatt opp i herlighet. (1 Tim 3,14-16)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Disiplene gikk av sted og gjorde som Jesus hadde sagt, 7 og hentet eselet og folen. Så la de kappene sine på dem, og han satte seg opp. 8 Mange i folkemengden bredte kappene sine ut over veien, andre skar grener av trærne og strødde på veien. 9 Og mengden som gikk foran og de som fulgte etter, ropte: Hosianna, Davids sønn! Velsignet være han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det høyeste! 10 Da han dro inn i Jerusalem, ble det uro i hele byen og de spurte: "Hvem er dette?" 11 Og mengden svarte: "Det er profeten Jesus fra Nasaret i Galilea." 12 Jesus gikk så inn på tempelplassen og jaget ut alle dem som solgte og kjøpte der. Han veltet pengevekslernes bord og duehandlernes benker 13 og sa til dem: "Det står skrevet: `Mitt hus skal kalles et bønnens hus.` Men dere gjør det til en røverhule." 14 På tempelplassen kom noen blinde og lamme til ham, og han helbredet dem. 15 Men da overprestene og de skriftlærde så undrene han gjorde, og hørte barna som ropte i helligdommen: "Hosianna, Davids sønn!" ble de forarget 16 og spurte ham: "Hører du hva de sier?" "Ja," svarte Jesus. "Har dere aldri lest: Fra småbarns og spedbarns munn har du latt lovsang lyde!" 17 Så forlot han dem og gikk ut av byen, til Betania. Der ble han natten over. (Matt 21,6-17)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Palmesøndag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Moses kalte sammen alle de eldste i Israel og sa til dem: "Gå og hent småfe til familiene deres og slakt påskelammet! 22 Så skal dere ta en isopkvast, dyppe den i blodet i skålen og stryke noe av blodet på dørbjelken og på dørstolpene. Og ingen av dere må gå ut gjennom husdøren sin før om morgenen. 23 For Herren vil gå gjennom landet og slå egypterne med ulykke. Og når han ser blodet på dørbjelken og dørstolpene, skal han gå forbi døren og ikke la ødeleggeren slippe inn i huset og drepe noen der. 24 Dette skal dere holde og ha som lov for dere og deres etterkommere til evig tid. 25 Når dere så kommer inn i det landet Herren etter sitt løfte vil gi dere, skal dere holde denne høytidsskikken ved

lag. 26 Og når barna deres spør hva dette er for en skikk, 27 skal dere svare: Det er påskeoffer til Herren, fordi han gikk forbi israelittenes hus i Egypt da han slo egypterne med ulykke, men sparte hjemmene våre." Da bøyde folket seg til jorden og tilbad. 28 Så gikk israelittene bort og gjorde dette. Det Herren hadde sagt til Moses og Aron, det gjorde de. (2 Mos 12,21-28)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Husk at dere den gang var uten Kristus, utestengt fra borgerretten i Israel, uten del i paktene og løftet, ja, uten håp og uten Gud i verden. 13 Men nå, i Kristus Jesus, er dere som var langt borte, kommet nær på grunn av Kristi blod. 14 For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og rev ned den muren som skilte, fiendskapet. Ved sin kropp 15 har han opphevet loven med dens bud og forskrifter. Slik stiftet han fred da han av de to skapte ett nytt menneske i seg. 16 I én kropp forsonet han dem begge med Gud da han døde på korset og slik drepte fiendskapet. (Ef 2,12-16)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Johannes:

Folkemengden som var kommet til festen, fikk høre at Jesus var på vei inn i Jerusalem. 13 Da tok de palmegrener og gikk ut for å møte ham, og de ropte: Hosianna! Velsignet være han som kommer i Herrens navn, Israels konge! 14 Jesus fant et esel og satte seg opp på det, slik det står skrevet: 15 Frykt ikke, Sions datter! Se, din konge kommer, ridende på en eselfole. 16 Dette skjønte ikke disiplene den gang. Men da Jesus var blitt herliggjort, husket de at dette sto skrevet om ham, og at folket hadde hilst ham slik. 17 Alle de som hadde vært til stede da han kalte Lasarus ut av graven og vekket ham opp fra de døde, vitnet om det. 18 Det var også derfor folk dro ut for å møte ham, fordi de fikk høre at han hadde gjort dette tegnet. 19 Fariseerne sa da til hverandre: "Der ser dere at ingenting nytter. All verden løper etter ham." 20 Det var noen grekere blant dem som var kommet for å feire høytiden. 21 De gikk til Filip, som var fra Betsaida i Galilea, og sa: "Herre, vi vil gjerne se Jesus." 22 Filip gikk og fortalte det til Andreas, og sammen gikk de og sa det til Jesus. 23 Jesus svarte: "Timen er kommet da

Menneskesønnen skal bli herliggjort. 24 Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene kornet. Men hvis det dør, bærer det rik frukt. (Joh 12,12-24)

Her slutter lesningen av evangeliet.

SKJÆRTORS DAG**Poetisk tekst: Salme 111, 2 / 4 / 5 Omkved: v 1a**

Omkved: Halleluja! Jeg vil takke Herren av hele mitt hjerte.

1. Store er Herrens gjerninger, gransket av alle som gleder seg over dem.
2. Han har skapt et minne om sine under, barmhjertig og nådig er Herren.
3. Han gir mat til dem som frykter ham, og kommer sin pakt i hu til evig tid.

Poetisk tekst på 1. søndag i fastetiden kan brukes i hele fastetiden.**Fortelling: Luk 22,14-23****Skjærtorsdag - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Herren sa til Moses og Aron mens de var i Egypt: 2 Denne måneden skal være nyttårs måneden for dere. Dere skal regne den for den første måneden i året. 3 Si til hele Israels menighet: På den tiende dagen i denne måneden skal hver husfar ta seg ut et lam, ett for hver husstand! 4 Men er en husstand for liten til å spise opp et lam, skal husfaren og nærmeste grannen ta ett sammen, etter som de har folk til. Dere skal ikke regne flere på hvert lam enn at alle blir mette. 5 Det må være et årsgammelt, lyteløst værlam. I stedet for et lam kan dere også ta et kje. 6 Dere skal ta vare på det til den fjortende dagen i denne måneden. Da skal hele Israels menighet slakte det straks etter at solen er gått ned. 7 Så skal de ta noe av blodet og stryke det på de to dørstolpene og dørbjelken i de husene hvor de spiser det. 8 Og kjøttet skal de spise samme natten; de skal steke det på ilden og spise det med usyret brød og bitre urter. 9 Dere må ikke spise det rått og ikke koke det i vann, men steke det over ilden, med hode, føtter og innvoller. 10 Heller ikke skal dere la noe bli tilbake til morgenen. Det som er igjen da, skal dere brenne opp. 11 Når dere spiser det, må dere ha belte om livet, sko på føttene og stav i hånden, og dere skal spise det i hast! Det er påskehelg for Herren. 12 For samme natt vil jeg gå gjennom Egypt og slå i hjel alle førstefødte i landet, både av folk og fe; og over alle gudene i Egypt vil jeg holde dom. Jeg er Herren. 13 Men blodet skal være det merke som viser hvilke hus dere er i. Når jeg ser blodet, vil jeg gå forbi. Ikke noe ødeleggende slag skal ramme dere når jeg slår

Egypt. 14 Siden skal denne dagen være en minnedag for dere. Da skal dere holde helg og høytid for Herren. En evig ordning skal det være for dere å feire den i slekt etter slekt. (2 Mos 12,1-14)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Vet dere ikke at litt surdeig gjennomsyrer deigen? 7 Rens ut den gamle surdeigen så dere kan være en ny deig! Dere er jo som usyret brød. For vårt påskelam er slaktet, Kristus. 8 Så la oss holde høytid, ikke med gammel surdeig av ondskap og synd, men med renhetens og sannhetens usyrede brød. (1 Kor 5,6b-8)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

På den første dagen i høytiden med usyret brød kom disiplene til Jesus og spurte: "Hvor vil du vi skal gjøre i stand til påskemåltidet for deg?" 18 Jesus svarte: "Gå inn i byen, til den mannen dere vet, og si til ham: `Mesteren sier: Min time er nær; hos deg vil jeg holde påskemåltid med disiplene mine.`" 19 Disiplene gjorde som Jesus hadde pålagt dem, og de gjorde i stand påskemåltidet. 20 Da det ble kveld, tok Jesus plass ved bordet sammen med de tolv. 21 Mens de spiste, sa han: "Sannelig, jeg sier dere: En av dere skal forråde meg." 22 Da ble de dypt bedrøvet, og den ene etter den andre sa til ham: "Det er vel ikke meg, Herre?" 23 Men han svarte: "Den som har dypet i fatet sammen med meg, han skal forråde meg. 24 Menneskesønnen går bort, som det står skrevet om ham; men ve det mennesket som forråder Menneskesønnen! Det hadde vært bedre for det mennesket om det aldri var født." 25 Judas, han som forrødte ham, spurte da: "Det er vel ikke meg, rabbi?" "Du har sagt det," svarte Jesus. 26 Mens de holdt måltid, tok Jesus et brød, takket og brøt det, ga disiplene og sa: "Ta imot og spis! Dette er min kropp." 27 Og han tok et beger, takket, ga dem og sa: "Drikk alle av det! 28 For dette er mitt blod, paktens blod, som blir utøst for mange så syndene blir tilgitt. 29 Jeg sier dere: Fra nå av skal jeg ikke drikke av denne vintreets frukt før den dagen jeg drikker den ny sammen med dere i min Fars rike." 30 Da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut til Oljeberget. (Matt 26,17-30)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Skjærtorsdag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Se, dager skal komme, sier Herren, da jeg slutter en ny pakt med Israels ætt og Judas ætt, 32 en pakt som er annerledes enn den jeg sluttet med deres fedre den gang jeg tok dem ved hånden og førte dem ut av Egypt, den pakten med meg som de brøt, enda jeg var deres rette herre, sier Herren. 33 Nei, slik er den pakten jeg vil slutte med Israels folk i dager som kommer, lyder ordet fra Herren: Jeg vil legge min lov i deres sinn og skrive den i deres hjerte. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk. 34 Da skal ingen lenger lære sin neste og sin bror og si: "Kjenn Herren!" For de skal alle kjenne meg, både små og store, sier Herren. For jeg vil tilgi deres misgjerning og ikke komme i hu deres synd. (Jer 31,31-34)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Brevet til hebreerne:

Så har vi da, søsken, frimodighet ved Jesu blod til å gå inn i helligdommen, 20 dit han har innviet en ny og levende vei for oss gjennom forhenget, som er hans kropp. 21 Og siden vi har en så stor prest over Guds hus, 22 så la oss komme fram med oppriktig hjerte og full visshet i troen, med hjertet rensset for vond samvittighet og kroppen badet i rent vann. 23 La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av håpet, for han som ga løftet, er trofast. 24 La oss ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger. 25 Og la oss ikke holde oss borte når menigheten vår samles, som noen har for vane. La oss heller oppmuntre hverandre, og det så mye mer som dere ser at dagen nærmer seg. (Hebr 10,19-25)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Da tiden var inne, tok Jesus plass ved bordet sammen med apostlene. 15 Og han sa til dem: "Jeg har lengtet inderlig etter å spise dette påskemåltidet med dere før jeg skal lide. 16 For jeg sier dere: Aldri mer skal jeg spise påskemåltidet før det har fått sin fullendelse i Guds rike." 17 Så tok han et beger, ba takkebønnen og sa: "Ta dette og del det mellom dere. 18 For jeg sier dere: Fra nå av skal jeg aldri mer drikke av vintreets frukt før Guds rike er kommet." 19 Så tok han et brød, takket og brøt det, ga dem og sa:

"Dette er min kropp, som gis for dere. Gjør dette til minne om meg." 20 Likeså tok han begeret etter måltidet og sa: "Dette begeret er den nye pakt i mitt blod, som blir utøst for dere. 21 Men se: Han som forråder meg, har hånden her på bordet sammen med meg. 22 For Menneskesønnen går bort, slik det er bestemt; men ve det mennesket som forråder ham!" 23 Da begynte de å trette om hvem av dem det kunne være som skulle gjøre dette. (Luk 22,14-23)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Skjærtorsdag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Da Moses kom og bar fram for folket alle Herrens bud og alle rettsreglene, svarte de samstemmig: "Alle de bud Herren har gitt oss, vil vi holde." 4 Så skrev Moses opp alle de ord Herren hadde talt. Neste morgen stod han tidlig opp og bygde et alter like ved fjellet og reiste tolv steinstøtter for de tolv Israels-stammene. 5 Siden sendte han ut noen unge israelitter. De bar fram brennoffer og slaktet okser til måltidsoffer for Herren. 6 Moses tok halvparten av blodet og helte det opp i skålene; den andre halvparten stenket han på alteret. 7 Så tok han paktsboken og leste den opp for folket, og de sa: "Vi vil være lydige og gjøre alt det Herren har sagt." 8 Da tok Moses blodet, stenket det på folket og sa: "Dette er blodet som hører til den pakten Herren slutter med dere på grunnlag av alle disse ordene." 9 Så gikk Moses og Aron, Nadab og Abihu og sytti av Israels eldste opp på fjellet. 10 Der fikk de se Israels Gud. Under hans føtter var det som et gulv av safirsten, klart som himmelen selv. 11 Men han løftet ikke sin hånd mot Israels gjeveste menn. De skuet Gud, og de spiste og drakk. (2 Mos 24,3-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Jeg har mottatt fra Herren det jeg også har gitt videre til dere: I den natt da Herren Jesus ble forrådt, tok han et brød, 24 takket, brøt det og sa: "Dette er min kropp, som er for dere. Gjør dette til minne om meg!" 25 Likeså tok han begeret etter måltidet og sa: "Dette begeret er den nye pakt i mitt blod. Hver gang dere drikker av det, gjør det til minne om meg!" 26 For hver gang dere spiser dette brødet og drikker av begeret, forkynner dere Herrens død helt til han kommer. (1 Kor 11,23-26)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Det var like før påskehøytiden, og Jesus visste at hans time var kommet da han skulle gå bort fra denne verden og til sin Far. Han hadde elsket sine egne som var i verden, og han elsket dem helt til det siste. 2 De holdt måltid. Djevelen hadde alt gitt Judas, sønn av Simon Iskariot, den tanken i hjertet at han skulle forråde ham. 3 Jesus visste at Far hadde gitt alt i hans hånd, og at han var utgått fra Gud og gikk til Gud. 4 Da reiser han seg fra måltidet, legger av seg kappen, tar et linklede og binder det om seg. 5 Så heller han vann i et fat og begynner å vaske disiplenes føtter og tørke dem med linkledet som han hadde rundt livet. 6 Han kommer til Simon Peter. Peter sier: "Herre, vasker du mine føtter?" 7 Jesus svarte: "Det jeg gjør, forstår du ikke nå, men du skal forstå det siden." 8 "Aldri i evighet skal du vaske mine føtter," sier Peter. "Hvis jeg ikke vasker deg, har du ingen del i meg," svarte Jesus. 9 Da sier Peter: "Herre, ikke bare føttene, men hendene og hodet også!" 10 Jesus sier til ham: "Den som er badet, er helt ren og trenger bare å vaske føttene. Dere er rene - men ikke alle." 11 For han visste hvem som skulle forråde ham. Derfor sa han: "Dere er ikke alle rene." 12 Da han hadde vasket føttene deres og tatt på seg kappen, tok han plass ved bordet igjen. Så sa han til dem: "Forstår dere hva jeg har gjort for dere? 13 Dere kaller meg mester og herre, og dere gjør det med rette, for jeg er det. 14 Når jeg som er herren og mesteren, har vasket deres føtter, da skylder også dere å vaske hverandres føtter. 15 Jeg har gitt dere et forbilde: Slik jeg har gjort mot dere, skal også dere gjøre. 16 Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Tjeneren er ikke større enn sin herre, og utsendingen er ikke større enn han som har sendt ham. 17 Nå vet dere dette. Og salige er dere så sant dere også gjør det. (Joh 13,1-17)

Her slutter lesningen av evangeliet.

LANGFREDAG

En av de fire lidelsesberetningene leses hvert år i rekkefølgen Matteus, Markus, Lukas og Johannes. Matteus leses i 2011.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Matt 26,30-27,50

Her slutter lesningen av evangeliet.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Mark 14,26-15,37

Her slutter lesningen av evangeliet.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Luk 22,39-23,46

Her slutter lesningen av evangeliet.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Joh 18,1 - 19,30

Her slutter lesningen av evangeliet.

PÅSKENATT / OTTESANG

**Poetisk tekst: Salme 118, 14 / 15a / 16 Omkved:
Kristus er sannelig oppstanden... (NoS 920)**

Omkved: Kristus er sannelig oppstanden, halleluja.
Han har seiret over døden, halleluja.

1. Herren er min kraft og min styrke, og han er blitt min redning.
2. Hør, jubel og seiersrop lyder i de rettferdiges telt! Herrens høyre hånd gjør storverk,
3. Herrens hånd reiser opp. Herrens høyre hånd gjør storverk.

Poetisk tekst på Påskedag kan brukes i hele påsketiden.**Påskennatt - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet i Første Mosebok:

I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden.
2 Jordan var øde og tom, og mørke lå over havdypet. Men Guds Ånd svevet over vannet.
3 Da sa Gud: "Det bli lys!" Og det ble lys. 4 Gud så at lyset var godt, og han skilte lyset fra mørket.
5 Gud kalte lyset dag, og mørket kalte han natt. Og det ble kveld, og det ble morgen, første dag. 26 Da sa Gud: "La oss skape mennesker i vårt bilde, som et avbilde av oss! De skal råde over fiskene i havet og fuglene under himmelen, over feet og alle ville dyr og alt krypet som det kryr av på jorden." 27 Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem.
28 Gud velsignet dem og sa til dem: "Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere! Dere skal råde over fiskene i havet og fuglene under himmelen og alle dyr som det kryr av på jorden!" 29 Og Gud sa: "Se, jeg gir dere alle planter som setter frø, så mange som det finnes på hele jorden, og alle trær som bærer frukt med frø i. De skal være til føde for dere. 30 Og til alle dyr på jorden og alle fugler under himmelen og alt som kryper på jorden, alt som har livsånde i seg, gir jeg alle grønne planter til føde." Og det ble slik. 31 Gud så på alt det han hadde gjort, og se, det var overmåte godt. Og det ble kveld, og det ble morgen, sjettedag. 2,1 Slik ble himmelen og jorden fullført med hele sin hær. 2 Den sjuende dagen hadde Gud fullført hele sitt verk. Og Gud hvilte den sjuende dagen etter at han hadde gjort alt dette. (1 Mos 1,1-5 og 1,26-2,2)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Herren sa til Moses: 2 "Si til israelittene at de skal snu om og slå leir foran Pi-Hakiroth, rett imot Ba'al-Safon, mellom Migdol og havet! Der skal dere slå leir nede ved sjøen. 3 Så kommer farao til å tenke at israelittene har gått seg vill i landet og ikke finner ut av ørkenen igjen. 4 Og jeg vil forherde ham, så han setter etter dem. Da skal jeg vise min guddomsakt på farao og hele hans hær. Og egypterne skal sanne at jeg er Herren." Israelittene gjorde som Herren sa. 5 Da egypterkongen fikk melding om at folket hadde flyktet, skiftet de sinn, både han og mennene hans. "Hva er det vi har gjort," sa de, "vi som slapp Israel fri fra arbeidet hos oss!" 6 Så spente han for vognen og tok hæren sin med seg. 7 Han tok seks hundre av de beste vognene og alle de andre vognene i Egypt, og djerpe stridsmenn var det på dem alle. 8 For Herren forherdet farao, kongen i Egypt, så han satte etter israelittene, da de drog ut med fast forsett. 9 Egypterne satte etter dem med alle vognene og hestfolket, ja, hele faraos hær, og nådde dem igjen ved Pi-Hakiroth, der de lå i leir nede ved sjøen, rett imot Ba'al-Safon. 10 Da farao nærmet seg, fikk israelittene se at egypterne kom etter dem. De ble livende redde og ropte til Herren. 11 Og de sa til Moses: "Fantes det ikke graver i Egypt siden du har ført oss hit for at vi skal dø i ørkenen? Hvorfor har du ført oss bort fra Egypt og gjort dette mot oss? 12 Var det ikke det vi sa til deg i Egypt: La oss få være i fred; vi vil tjene egypterne! Det er bedre for oss å tjene dem enn å dø i ørkenen." 13 Da sa Moses til folket: "Vær ikke redde! Stå bare fast, så skal dere få se hvordan Herren frelser dere i dag! For slik som dere ser egypterne i dag, skal dere aldri se dem mer. 14 Herren skal stride for dere, og dere skal være stille." 15 Herren sa til Moses: "Hvorfor roper du til meg? Si til israelittene at de skal bryte opp! 16 Du skal bare løfte staven din og rekke hånden ut over sjøen og skille den, så israelittene kan gå midt igjennom sjøen på tørre bunnen. 17 Jeg vil forherde egypterne så de setter etter dere. Og jeg skal vise min guddomsakt på farao og hele hans hær, på vognene og hestfolket hans. 18 Egypterne skal få kjenne at jeg er Herren, når jeg viser min makt på farao og vognene og hestfolket hans." 19 Guds engel, som gikk foran Israels hær, byttet nå plass og gikk etter folket. Skystøtten som var foran dem, flyttet seg og tok plass bak dem, 20 så den kom mellom egypternes hær og Israels hær. På den ene siden var skyen mørk, og på den andre siden lyste den opp natten, og hærene kom ikke inn på hverandre hele natten. 21 Da rakte Moses hånden

ut over sjøen, og Herren sendte en sterk østavind som blåste hele natten, så vannet drev bort, og det tørre land kom fram. Vannet skilte seg, 22 og israelittene gikk tvers igjennom sjøen på tørre bunnen, mens vannet stod som en mur på begge sider. (2 Mos 14,1-22)

Her slutter andre lesning.

Den tredje lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død? 4 Vi ble altså begravet med ham da vi ble døpt med denne dåp til døden, for at vi skal leve det nye livet, likesom Kristus ble reist opp fra de døde ved Faderens veldige kraft. 5 Har vi vokst sammen med Kristus i en død som er lik hans, skal vi også være ett med ham i en oppstandelse som er lik hans. 6 Vi vet at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham, for at det legeme som er under synden, skulle gjøres til intet og vi ikke lenger være slaver under synden. 7 For synden har ikke lenger noen rett over den som er død. 8 Er vi døde med Kristus, tror vi også at vi skal leve med ham. 9 Vi vet at når Kristus er oppreist fra de døde, så dør han ikke mer, for døden har ikke lenger makt over ham. 10 Gjennom sin død gjorde han opp med synden, én gang for alle. Det liv han lever, er et liv for Gud. 11 På samme måte skal dere regne dere som døde for synden, men som levende for Gud i Kristus Jesus. (Rom 6,3-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Da sabbaten var over, kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende oljer for å gå og salve ham. 2 Meget tidlig den første dag i uken kom de til graven, da solen gikk opp. 3 De sa til hverandre: "Hvem skal vi få til å rulle bort steinen fra inngangen til graven?" 4 Men da de så opp, fikk de se at steinen var veltet fra. Den var meget stor. 5 Da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte på høyre side, kledd i en hvit, lang kjortel, og de ble forferdet. 6 Men han sa til dem: "Vær ikke forferdet! Dere søker Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er oppstått, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham! 7 Men gå av sted og si til hans disipler og til Peter: Han går i forveien

for dere til Galilea. Der skal dere få se ham, slik som han sa dere." 8 Da gikk de ut og flyktet bort fra graven, skjelvende og forferdet. De sa ikke et ord til noen; for de var redde. (Mark 16,1-8)

Her slutter lesningen av evangeliet.

PÅSKEDAG

**Poetisk tekst: Salme 118, 14 / 15a / 16 Omkved:
Kristus er sannelig oppstanden... (NoS 920)**

Omkved: Kristus er sannelig oppstanden, halleluja.
Han har seiret over døden, halleluja.

1. Herren er min kraft og min styrke, og han er blitt min redning.
2. Hør, jubel og seiersrop lyder i de rettferdiges telt! Herrens høyre hånd gjør storverk,
3. Herrens hånd reiser opp. Herrens høyre hånd gjør storverk.

Poetisk tekst på Påskedag kan brukes i hele påsketiden.

Fortelling: Matt 28,1-10

Påskedag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Jeg skal ikke dø, men leve og fortelle om Herrens gjerninger. 18 Hardt har Herren tuktet meg, men han overgav meg ikke til døden. 19 Lukk rettferdsporten opp for meg, jeg vil gå inn og prise Herren! 20 Her er Herrens port, gjennom den går de rettskafne inn. 21 Jeg takker deg fordi du har svart meg, fordi du ble min redning. 22 Den steinen bygningsmennene vraket, er blitt hjørnestein. 23 Dette er Herrens eget verk, underfullt er det i våre øyne. 24 Dette er dagen som Herren har gjort; la oss juble og glede oss på den! (Salme 118,17-24)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Jeg kunngjør for dere, søsken, det evangelium jeg forkynte dere, det dere har mottatt og står på. 2 Gjennom det blir dere også frelst, når dere holder fast på ordet slik jeg forkynte det, ellers blir det forgjeves at dere kom til tro. 3 For først og fremst overga jeg til dere det jeg selv har tatt imot, at Kristus døde for våre synder som skriftene har sagt, 4 at han ble begravet, at han sto opp den tredje dagen som skriftene har sagt, 5 og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv. 6 Deretter viste han seg for mer enn fem hundre troende søsken på én gang. Av dem lever de fleste ennå, men noen er sovnet inn. 7 Deretter viste han seg for Jakob, deretter for alle apostlene. 8 Aller

sist viste han seg for meg, jeg som bare er et ufullbåret foster. 9 For jeg er den minste av apostlene, jeg er ikke verdig til å kalles apostel, for jeg har forfulgt Guds kirke. 10 Men ved Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde mot meg har ikke vært bortkastet. For jeg har arbeidet mer enn noen av dem, det vil si ikke jeg, men Guds nåde som er med meg. 11 Men enten det er meg eller de andre - dette forkynner vi, og dette har dere tatt imot i tro. (1 Kor 15,1-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Da sabbaten var over, kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende oljer for å gå og salve ham. 2 Tidlig om morgenen den første dagen i uken kom de til graven da solen gikk opp. 3 De sa til hverandre: "Hvem skal vi få til å rulle bort steinen fra inngangen til graven?" 4 Men da de så opp, fikk de se at steinen var rullet fra. Den var meget stor. 5 Da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte på høyre side, kledd i en hvit, lang kjortel, og de ble forferdet. 6 Men han sa til dem: "Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er stått opp, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham! 7 Men gå og si til disiplene hans og til Peter: `Han går i forveien for dere til Galilea. Der skal dere få se ham, slik som han sa dere.`" 8 Da gikk de ut og flyktet bort fra graven, skjelvende og ute av seg. De sa ikke et ord til noen, for de var redde. (Mark 16,1-8)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Påskedag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

På dette fjell skal Herren, Allhærs Gud, gjøre et gjestebud for alle folk, et gjestebud med fete retter, et gjestebud med gammel vin, med fete, margfulle retter og gammel, klart vin. 7 På dette fjell skal han fjerne sløret som tilhyller alle folk, dekket som er lagt over alle folkeslag. 8 Han skal oppsluke døden for evig. Herren vår Gud skal tørke tårene bort fra hvert ansikt. Fra hele jorden skal han ta bort den skjensel hans folk lider. For Herren har talt. 9 Den dagen skal de si: "Se, dette er vår Gud! Vi ventet på ham, og han frelste oss; dette er Herren som vi satte vårt håp til. La oss juble og glede oss over hans frelse!" (Jes 25,6-9)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Vi vet jo at når Kristus er oppreist fra de døde, så dør han ikke mer; døden har ikke lenger makt over ham. 10 For døden han døde, den døde han for synden, én gang for alle, men livet han lever, det lever han for Gud. 11 På samme måte skal dere regne dere som døde for synden, men som levende for Gud i Kristus Jesus. (Rom 6,9-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. 2 Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. 3 Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. 4 Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde. 5 Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: "Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, han som ble korsfestet. 6 Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå! 7 Skynd dere av sted og si til disiplene hans: `Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.` - Nå har jeg sagt dere det." 8 Da skyndte de seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til disiplene. 9 Og se, Jesus kom mot dem og sa: "Vær hilset!" De gikk fram og omfavnet føttene hans og tilba ham. 10 Jesus sa til dem: "Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg." (Matt 28,1-10)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Påskedag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok :

Moses og israelittene sang denne lovsangen for Herren: Jeg vil lovsynge Herren, for han er høy og herlig; hest og kriger styrtet han i sjøen. 2 Herren er min kraft og min styrke, og han er blitt min redning. Han er min Gud, ham vil jeg love, min fars Gud, ham vil jeg lovsynge. 3 Herren er en stridsmann, Herren er hans navn. 4 Faraos vogner og hans hær kastet han i sjøen; i Sivsjøen druknet hans djerveste stridsmenn. 5 Vannet fra havdypet skjulte dem, de sank i dypet som stein. 6 Din høyre hånd, Herre, er herlig og sterk, din høyre hånd knuser fiender,

Herre. 7 I din velde slår du dine motstandere ned; du slipper løs din brennende vrede, og den fortærer dem som halm. 8 Ved ditt åndepust tårnet vannet seg opp, bølgene stod som en voll, og dypets strømmer størknet. 9 Fienden sa: "Jeg følger etter og når dem igjen, deler bytte og stiller min trang på dem. Jeg drar sverdet og utrydder dem med min hånd." 10 Du blåste med din ånde, og havet dekket dem, de sank som bly i det veldige vann. 11 Hvem er som du blant gudene, Herre? Hvem er som du, så herlig og hellig, skremmende i storverk, underfull i gjerning? (2 Mos 15,1-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til kolosserne:

Idåpen ble dere begravet med ham, og i den ble dere også reist opp med ham, ved troen på Guds kraft, han som reiste Kristus opp fra de døde. 13 Dere var døde på grunn av misgjerningene og deres uomskårne kjøtt og blod. Men han gjorde dere levende sammen med Kristus da han tilga oss alle våre misgjerninger. 14 Gjeldsbrevet mot oss slettet han, det som var skrevet med lovbud; han tok det bort fra oss da han naglet det til korset. 15 Han kledde maktene og åndskreftene nakne og stilte dem fram til spott og spe da han viste seg som deres seierherre på korset. (Kol 2,12-15)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Tidlig om morgenen den første dagen i uken, mens det ennå er mørkt, kommer Maria Magdalena til graven. Da ser hun at steinen foran graven er tatt bort. 2 Hun løper av sted og kommer til Simon Peter og den andre disippelen, han som Jesus hadde kjær, og hun sier: "De har tatt Herren bort fra graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham." 3 Da dro Peter og den andre disippelen ut og kom til graven. 4 De løp sammen, men den andre disippelen løp fortere enn Peter og kom først. 5 Han bøyd seg fram og så linklærne ligge der, men gikk ikke inn i graven. 6 Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn. Han så linklærne som lå der, 7 og tørkleet som Jesus hadde hatt over hodet. Det lå ikke sammen med linklærne, men sammenrullet på et sted for seg selv. 8 Da gikk den andre disippelen også inn, han som var kommet først til graven. Han så og trodde. 9 Fram til da hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han måtte stå opp fra de døde. 10 Disiplene gikk så hjem. (Joh 20,1-10)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. PÅSKEDAG

Poetisk tekst: Salme 16, v 8 / 9 / 10 Omkved: v 11b

Omkved: For ditt åsyn er det en fylde av glede, ved din høyre hånd en evig fryd.

1. Alltid har jeg Herren for øye; han er ved min høyre side, jeg skal aldri vakle.
2. Derfor er det glede i mitt hjerte og jubel i min sjel; ja, også min kropp kan være trygg.
3. Du overgir meg ikke til dødsriket, du lar ikke din trofaste tjener gå til grunne.

Poetisk tekst på Påskedag kan brukes i hele påsketiden

Fortelling: Luk 24,36-45 eller Joh 3,16

2. påskedag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jona:

Herren sendte en stor fisk som slukte Jona; og han var i fiskens buk i tre dager og tre netter. 2 Jona bad til Herren sin Gud fra fiskens buk. 3 Han sa: Jeg kalte på Herren i min nød, og han bønnhørte meg. Jeg ropte fra dødsrikets dyp, og du hørte min røst. 4 Du kastet meg i dypet midt på havet, og strømmen omgav meg. Dine brenninger og bølger slo alle over meg. 5 Jeg tenkte: Jeg er støtt bort fra deg. Skal jeg aldri mer få se ditt hellige tempel? 6 Vannet nådde meg helt til halsen, havdypet omsluttet meg på alle kanter. Tang slynget seg om mitt hode. 7 Til fjellenes grunn fór jeg ned. Jordens bommer lukket seg etter meg for alltid. Men, Herre min Gud, du førte meg levende opp av graven. 8 Da min sjel var kraftløs, kom jeg Herren i hu, og min bønn nådde opp til deg, til ditt hellige tempel. 9 De som dyrker falske og gagnløse guder, har oppgitt sin troskap mot deg. 10 Men jeg vil ofre til deg med takkesang. Det jeg har lovt, vil jeg holde. Frelsen kommer fra Herren. 11 Da talte Herren til fisken, og den spydde Jona opp på land. (Jona 2,1-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Nå forkynner vi det gode budskapet for dere, at det løftet som ble gitt til fedrene, 33 har Gud oppfylt for oss som er barna deres, da han reiste opp Jesus. Slik står det også skrevet i den andre salme: Du er min sønn, jeg har

født deg i dag. 34 Men at han reiste ham opp fra de døde så han aldri skal gå til grunne, det har han sagt slik: Jeg vil oppfylle for dere de hellige og ubrytelige løftene til David. 35 Og et annet sted sier han: Du skal ikke la din Hellige gå til grunne. (Apg 13,32-35)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Samme dag var to disipler på vei til en landsby som heter Emmaus, seksti stadier fra Jerusalem, 14 og de samtalte om alt det som var skjedd. 15 Mens de nå snakket sammen og drøftet dette, kom Jesus selv og slo følge med dem. 16 Men øynene deres ble hindret i å se, så de ikke kjente ham igjen. 17 Han sa da til dem: "Hva er det dere går og snakker så ivrig om?" De stanset og så bedrøvet opp, 18 og den ene, han som het Kleopas, svarte: "Du må være den eneste tilreisende i Jerusalem som ikke vet hva som er hendt der i disse dager." 19 "Hva da?" spurte han. "Det med Jesus fra Nasaret," svarte de. "Han var en profet, mektig i ord og gjerning for Gud og hele folket. 20 Men våre overprester og rådsherrer utleverte ham og fikk ham dømt til døden og korsfestet ham. 21 Og vi som hadde håpet at det var han som skulle befri Israel! Dessuten: I dag er det alt tredje dagen siden dette hendte. 22 Og nå har også noen kvinner blant oss gjort oss forvirret. De gikk ut til graven tidlig i dag morges, 23 men de fant ikke hans kropp. De kom tilbake og fortalte at de hadde sett et syn av engler som sa at han lever. 24 Noen av våre gikk da til graven, og de fant det slik som kvinnene hadde sagt, men ham selv så de ikke." 25 Da sa han til dem: "Så uforstandige dere er, og så trege til å tro alt det profetene har sagt! 26 Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet?" 27 Og han begynte å utlegge for dem det som står om ham i alle skriftene, helt fra Moses av og hos alle profetene. 28 De nærmet seg nå den landsbyen de skulle til, og han lot som han ville dra videre. 29 Men de ba ham inntrengende: "Bli hos oss! Det lir mot kveld, og dagen heller." Da gikk han med inn og ble hos dem. 30 Og mens han satt til bords med dem, tok han brødet, ba takkebønnen, brøt det og ga dem. 31 Da ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen. Men han ble usynlig for dem. 32 De sa til hverandre: "Brant ikke hjertet i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss?" 33 Og de brøt opp med en gang og vendte tilbake til Jerusalem. De fant der de elleve og vennene deres samlet, 34

og disse sa: "Herren er virkelig stått opp og har vist seg for Simon." 35 Så fortalte de to om det som hadde hendt på veien, og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet. (Luk 24,13-35)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. påskedag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Josef orket ikke lenger å legge bånd på seg for alle dem som stod omkring ham. Han ropte: "La alle de andre gå ut fra meg!" Så var det ingen andre til stede da Josef lot brødrene få vite hvem han var. 2 Han satte i å gråte så høyt at egypterne hørte det, ja, de hørte det tilmed i faraos hus. 3 Så sa han til brødrene sine: "Jeg er Josef! Er far i live ennå?" Men brødrene kunne ikke svare ham, så forskrekket stod de der foran ham. 4 Josef sa til dem: "Kom hit til meg!" Da de kom bort til ham, sa han: Jeg er Josef, deres bror, som dere solgte til Egypt. 5 Men nå skal dere ikke være bedrøvet eller urolige fordi dere solgte meg hit. Det var jo for å berge liv at Gud sendte meg i forveien for dere. 6 Nå har vi hatt to uår i landet, og ennå i fem år til skal det verken pløyes eller høstes. 7 Men Gud sendte meg i forveien for dere fordi han ville la en rest av dere være igjen på jorden og berge mange levende gjennom nøden. 8 Så er det da ikke dere, men Gud som har sendt meg hit. Han har satt meg til far for farao, til herre over hele hans hus og til styrer over hele Egypt. 9 Skynd dere nå og dra hjem til far og si: Så sier din sønn Josef: "Gud har satt meg til herre over hele Egypt. Kom ned til meg, og dryg ikke! 10 Du skal få bo i Gosen og være i nærheten av meg, både du og dine barn og dine barnebarn, med ditt småfe og storfe og alt det du eier. 11 Og jeg skal sørge for deg der - for det kommer ennå fem uår - så verken du eller ditt hus eller noen av dine skal lide nød." 12 Nå ser dere med egne øyne, både dere og min bror Benjamin, hvem det er som taler til dere. 13 Fortell da min far om all den ære og makt jeg har i Egypt, og om alt dere har sett! Og skynd dere å føre far hit ned! 14 Så kastet Josef seg om halsen på sin bror Benjamin og gråt; og Benjamin gråt i armene hans. 15 Han kysset alle sine brødre og gråt mens han omfavnet dem. Siden talte hans brødre med ham. (1 Mos 45,1-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters første brev:

Dere vet at det ikke var med forgjengelige ting som sølv eller gull dere ble kjøpt fri fra det tomme livet dere overtok fra fedrene, 19 det var med Kristi dyrebare blod, blodet av et lam uten feil og lyte. 20 Han var bestemt til dette før verdens grunnvoll ble lagt, og for deres skyld er han blitt åpenbart nå ved tidenes ende. 21 Ved ham er dere kommet til tro på Gud, som reiste Kristus opp fra de døde og ga ham herlighet. Derfor er deres tro også håp til Gud. 22 Ved å lyde sannheten har dere rensset sjelen så dere kan leve i oppriktig søskenkjærlighet. Elsk hverandre inderlig av et rent hjerte! 23 For dere er født på ny, ikke av forgjengelig sæd, men av uforgjengelig, ved Guds levende ord som er og blir. (1 Pet 1,18-23)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Mens de snakket *sammen*, sto Jesus selv midt iblant dem og sa: "Fred være med dere!" 37 De ble forferdet og redde, for de trodde de så en ånd. 38 Men han sa til dem: "Hvorfor er dere grepet av angst, og hvorfor våkner tvilen i hjertet deres? 39 Se på hendene og føttene mine; det er jeg. Ta på meg og se! En ånd har ikke kjøtt og bein, som dere ser at jeg har." 40 Dermed viste han dem sine hender og føtter. 41 Da de i sin glede ennå ikke kunne tro, men bare undret seg, spurte han dem: "Har dere noe å spise her?" 42 De ga ham et stykke stekt fisk, 43 og han tok det og spiste mens de så på. 44 Så sa han til dem: "Det var dette jeg talte om da jeg ennå var sammen med dere og sa at alt måtte oppfylles som står skrevet om meg i Moseloven, hos profetene og i Salmene." 45 Da åpnet han deres forstand så de kunne forstå skriftene. (Luk 24,36-45)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. påskedag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Gråtende kommer de, med ydmyk bønn; jeg leder og fører dem til bekker med rennende vann, på jevn vei, der de ikke snubler. Jeg viser meg som far for Israel, Efraim er min førstefødte sønn. 10 Folkeslag, hør Herrens ord! Forkynn det til fjerne kyster og si: Han som spredte Israel, samler og vokter det som gjeteren vokter sin flokk. 11 For Herren har fridd Jakob ut og løst ham ut av overmannens vold. 12 De

kommer med jubelrop til Sion-fjellet, de stråler av glede over Herrens gode gaver: korn og vin og olje, sauer, geiter og okser. Selv skal de være som en vannrik hage og ikke lenger lide nød. 13 Da skal pikene danse av glede og gamle menn glede seg med de unge. Jeg vender deres sorg til fryd, og trøster og gleder dem som sørget. (Jer 31,9-13)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Kristi kjærlighet tvinger oss. Vi vet at én er død for alle, derfor er de alle døde. 15 Og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som døde og sto opp for dem. 16 Så kjenner vi ikke lenger noen bare på menneskelig vis. Og har vi før kjent Kristus på menneskelig vis, så kjenner vi ham ikke lenger slik. 17 Nei, den som er i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til! (2 Kor 5,14-17)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Maria Magdalena sto like utenfor graven og gråt. Gråtende bøyde hun seg fram og så inn i graven. 12 Da fikk hun se to hvitkleddede engler sitte der Jesu kropp hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene. 13 "Hvorfor gråter du, kvinne?" spurte de. Hun svarte: "De har tatt min Herre bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham." 14 I det samme snudde hun seg og så Jesus stå der, men hun skjønnte ikke at det var han. 15 "Hvorfor gråter du, kvinne?" spør Jesus. "Hvem leter du etter?" Hun trodde at det var gartneren, og sa til ham: "Herre, hvis du har tatt ham bort, så si meg hvor du har lagt ham, så skal jeg ta ham med meg." 16 "Maria," sa Jesus. Da snudde hun seg og sa til ham på hebraisk: "Rabbuni" - det betyr mester. 17 Jesus sier til henne: "Rør meg ikke, for jeg har ennå ikke steget opp til Far. Men gå til mine søsken og si til dem at jeg stiger opp til ham som er min Far og Far for dere, min Gud og deres Gud." 18 Da gikk Maria Magdalena av sted og sa til disiplene: "Jeg har sett Herren!" Og hun fortalte hva han hadde sagt til henne. (Joh 20,11-18)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Poetisk tekst: Salme 116, 7 / 8 / 9 Omkved: v 5

Omkved: Herren er nådig og rettferdig, barmhjertig er vår Gud.

1. Fall til ro igjen, min sjel, for Herren har gjort vel imot deg!
2. Ja, du har reddet mitt liv fra døden, mitt øye fra gråt og min fot fra fall.
3. Jeg får vandre for Herrens åsyn i de levendes land.

Poetisk tekst på Påskedag kan brukes i hele påsketiden

Fortelling: Joh 21,1-19 eller Joh 20,24-31

2. søndag i påsketiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Dere er mine vitner, sier Herren, og min tjener som jeg har utvalgt, for at dere skal kjenne meg og tro på meg og innse at jeg er Gud. Før meg er ingen gud blitt til, og etter meg skal ingen komme. 11 Jeg, ja jeg alene, er Herren, foruten meg er det ingen frelser. 12 Det er jeg som har forutsagt dette, har brakt frelse og gjort det kjent, jeg og ingen fremmed gud hos dere. Dere er mine vitner, sier Herren. Jeg er Gud, 13 og det er jeg fra evighet av. Ingen kan rive noe ut av min hånd; det jeg gjør, kan ingen gjøre ugjort. (Jes 43,10-13)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

I min første bok, gode Teofilos, skrev jeg om alt det Jesus gjorde og lærte, fra han begynte 2 og helt til den dagen han ble tatt opp til himmelen. Da hadde han ved Den hellige ånd gitt sine befalinger til de apostler han hadde utvalgt. 3 Etter å ha lidd døden, sto han levende fram for dem med mange klare bevis på at han levde: I førti dager viste han seg for dem og talte om det som hører Guds rike til. 4 En gang han spiste sammen med dem, sa han: "Dere skal ikke forlate Jerusalem, men

vente på det som Far har lovet, det som dere har hørt av meg. 5 For Johannes døypte med vann, men dere skal om noen få dager bli døpt med Den hellige ånd." (Apg 1,1-5)
Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Når det blir forkynt at Kristus er stått opp fra de døde, hvordan kan noen blant dere da si at det ikke finnes noen oppstandelse fra de døde? 13 For hvis de døde ikke står opp, er heller ikke Kristus stått opp. 14 Men er ikke Kristus stått opp, da er vårt budskap tomt, og deres tro er også tom. 15 Da står vi som falske vitner om Gud. For da har vi vitnet imot Gud når vi sier at han har oppreist Kristus, noe han ikke har gjort hvis døde ikke står opp. 16 For hvis døde ikke står opp, er jo heller ikke Kristus stått opp. 17 Men hvis Kristus ikke er stått opp, da er deres tro uten mening, og dere er fremdeles i deres synder. 18 Da er også de fortapt som har sovnet inn i Kristus. 19 Hvis vårt håp til Kristus bare gjelder for dette livet, er vi de ynkeligste av alle mennesker. 20 Men nå er jo Kristus stått opp fra de døde, som førstegrøden av dem som er sovnet inn. 21 Fordi døden kom ved et menneske, er også de dødes oppstandelse kommet ved et menneske. (1 Kor 15,12-21)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Siden åpenbarte Jesus seg enda en gang for disiplene ved Tiberiassjøen. Det gikk slik til: 2 Simon Peter, Tomas, som ble kalt Tvillingen, Natanael fra Kana i Galilea, Sebedeus-sønnene og to andre av disiplene hans var sammen der. 3 Simon Peter sier til de andre: "Jeg drar ut og fisker." "Vi blir også med," sa de. De gikk av sted og steg i båten. Men den natten fikk de ingenting. 4 Da morgenen kom, sto Jesus på stranden, men disiplene visste ikke at det var han. 5 "Har dere fått noe, barna mine?" sa Jesus til dem. "Nei," svarte de. 6 "Kast garnet ut på høyre side av båten, så skal dere få fisk," sa Jesus. De kastet garnet ut, og nå klarte de ikke å dra det opp, så mye fisk hadde de fått. 7 Disippelen som Jesus hadde kjær, sa da til Peter: "Det er Herren." Da Simon Peter hørte at det var Herren, bandt han kappen om seg - den hadde han tatt av - og kastet seg i sjøen. 8 De andre disiplene kom etter i båten og dro garnet med fisken etter seg. De var ikke langt fra land, bare omkring to hundre alen. 9 Da de var kommet i

land, så de et bål der, og det lå fisk og brød på glørne. 10 "Kom hit med noen av de fiskene dere nettopp fikk," sa Jesus til dem. 11 Simon Peter gikk da om bord i båten og trakk garnet i land. Det var fullt av stor fisk, ett hundre og femtittre i alt. Men enda det var så mange, revnet ikke garnet. 12 Jesus sa til dem: "Kom og få mat!" Ingen av disiplene våget å spørre ham: "Hvem er du?" De visste at det var Herren. 13 Så gikk Jesus fram, tok brødet og ga dem, det samme gjorde han med fisken. 14 Dette var tredje gang Jesus åpenbarte seg for disiplene etter at han var stått opp fra de døde. (Joh 21,1-14)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. søndag i påsketiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

På den tid, lyder ordet fra Herren, vil jeg være Gud for alle Israels ætter, og de skal være mitt folk. 2 Så sier Herren: Det folk som slapp unna sverdet, har funnet nåde i ørkenen. Israel skal dra av sted og finne ro. 3 Langt bortefra viste Herren seg for dem: Med evig kjærlighet har jeg elsket deg, derfor lar jeg min miskunn mot deg vare. 4 Enda en gang vil jeg bygge deg, ja, du skal bygges opp igjen, Israel, du unge jomfru. Igjen skal du pryde deg med håndtrommer og gå ut i dansen med de glade. 5 Igjen skal du plante vingårder på fjellene i Samaria, og de som planter, skal selv nyte frukten. 6 Ja, det kommer en dag da vaktmenn skal rope på Efraim-fjellet: Kom, la oss dra opp til Sion, til Herren vår Gud. (Jer 31,1-6)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

I min første bok, gode Teofilos, skrev jeg om alt det Jesus gjorde og lærte, fra han begynte 2 og helt til den dagen han ble tatt opp til himmelen. Da hadde han ved Den hellige ånd gitt sine befalinger til de apostler han hadde utvalgt. 3 Etter å ha lidd døden, sto han levende fram for dem med mange klare bevis på at han levde: I førti dager viste han seg for dem og talte om det som hører Guds rike til. 4 En gang han spiste sammen med dem, sa han: "Dere skal ikke forlate Jerusalem, men

vente på det som Far har lovet, det som dere har hørt av meg. 5 For Johannes døypte med vann, men dere skal om noen få dager bli døpt med Den hellige ånd." (Apg 1,1-5)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

Enhver som tror at Jesus er Kristus, er født av Gud. Og den som elsker Gud, som har født oss, elsker også den som er født av ham. 2 Kjennetegnet på at vi elsker Guds barn, er at vi elsker Gud og holder hans bud. 3 Å elske Gud er å holde hans bud. Og hans bud er ikke tunge. 4 For alt som er født av Gud, seirer over verden. Og det som har seiret over verden, er vår tro. 5 Hvem andre seirer over verden enn den som tror at Jesus er Guds Sønn? (1 Joh 5,1-5)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Da de var ferdige med måltidet, sier Jesus til Simon Peter: "Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn disse?" Han svarte: "Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær." Jesus sier til ham: "Fø lammene mine!" 16 Igjen, for annen gang, sier han: "Simon, sønn av Johannes, elsker du meg?" "Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær," svarte Peter. Jesus sier: "Vær gjeter for sauene mine!" 17 Så sier han for tredje gang: "Simon, sønn av Johannes, har du meg kjær?" Peter ble bedrøvet over at Jesus for tredje gang spurte om han hadde ham kjær, og han sa: "Herre, du vet alt. Du vet at jeg har deg kjær." Jesus sier til ham: "Fø sauene mine! 18 Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Da du var ung, bandt du beltet om deg og gikk dit du selv ville. Men når du blir gammel, skal du strekke ut hendene dine, og en annen skal binde beltet om deg og føre deg dit du ikke vil." 19 Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Da han hadde sagt dette, sa han til Peter: "Følg meg!" (Joh 21,15-19)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. søndag i påsketiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Sakarja:

Så sier Herren, Allhærs Gud: Om dette synes umulig for dem som i de dager er igjen av dette folket, skulle det være umulig for meg? lyder ordet fra Herren, Allhærs Gud. 7 Så sier Herren, Allhærs Gud: Se, jeg frelser mitt folk fra

landene i øst og i vest. 8 Jeg fører dem hjem; midt i Jerusalem skal de bo. De skal være mitt folk, og i troskap og rettferdighet vil jeg være deres Gud. (Sak 8,6-8)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

I min første bok, gode Teofilos, skrev jeg om alt det Jesus gjorde og lærte, fra han begynte 2 og helt til den dagen han ble tatt opp til himmelen. Da hadde han ved Den hellige ånd gitt sine befalinger til de apostler han hadde utvalgt. 3 Etter å ha lidd døden, sto han levende fram for dem med mange klare bevis på at han levde: I førti dager viste han seg for dem og talte om det som hører Guds rike til. 4 En gang han spiste sammen med dem, sa han: "Dere skal ikke forlate Jerusalem, men vente på det som Far har lovet, det som dere har hørt av meg. 5 For Johannes døypte med vann, men dere skal om noen få dager bli døpt med Den hellige ånd." (Apg 1,1-5)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters første brev:

Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde, 4 til en arv som aldri forgår, aldri skitnes til og aldri visner. Den er gjemt i himmelen for dere, 5 dere som i Guds kraft blir bevart ved tro så dere når fram til frelsen. Den ligger alt ferdig til å bli åpenbart ved tidens ende. 6 Derfor kan dere juble av glede, selv om dere nå en kort tid, om så må være, har det tungt i mange slags prøvelser. 7 Slik blir troen deres prøvet. Selv forgjengelig gull blir prøvet i ild. Troen, som er mye mer verd, må også prøves, så den kan bli til pris og herlighet og ære for dere når Jesus Kristus åpenbarer seg. 8 Ham elsker dere, enda dere ikke har sett ham; ham tror dere på, enda dere nå ikke ser ham. Og dere jubler og er fylt av en glede så herlig at den ikke kan rommes i ord, 9 for dere når troens mål: frelse for deres sjeler. (1 Pet 1,3-9)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Tomas, en av de tolv, han som ble kalt Tvillingen, var ikke sammen med de andre disiplene da Jesus kom. 25 "Vi har sett Herren," sa de til ham. Men han sa: "Dersom jeg ikke får se naglemerkene i hendene hans og får legge fingeren i dem og stikke hånden i siden hans, kan jeg ikke tro." 26 Åtte dager senere var disiplene igjen samlet, og Tomas var sammen med dem. Da kom Jesus mens dørene var lukket. Han sto midt iblant dem og sa: "Fred være med dere." 27 Så sier han til Tomas: "Kom med fingeren din, se her er hendene mine. Kom med hånden din og stikk den i siden min. Og vær ikke vantro, men troende!" 28 "Min Herre og min Gud!" sa Tomas. 29 Jesus sier til ham: "Fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser, og likevel tror." 30 Jesus gjorde også mange andre tegn for øynene på disiplene, tegn som det ikke er skrevet om i denne boken. 31 Men disse er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn. (Joh 20,24-31)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Poetisk tekst: Salme 23, 2-3a / 3b / 4 / 5 / 6

Omkved: v 1 NoS 319 og 310 (Resitasjonstone NoS 882)

Omkved: Herren er min hyrde, jeg mangler ingen ting.

1. Han lar meg ligge i grønne enger; han fører meg til vann der jeg finner hvile, og gir meg ny kraft.

2. Han leder meg på de rette stier for sitt navns skyld.

3. Selv om jeg går i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for noe vondt. For du er med meg. Din kjepp og din stav, de trøster meg.

4. Du dekker bord for meg like for øynene på mine fiender. Du salver mitt hode med olje, mitt beger flyter over.

5. Bare godhet og miskunn skal følge meg alle mine dager, og jeg får bo i Herrens hus gjennom lange tider.

Poetisk tekst på Påskedag kan brukes i hele påsketiden

Fortelling: 1 Sam 3,1-11 eller 5 Mos 6,1-9

3. søndag i påsketiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Esekiel:

Så sier Herren Gud: Selv vil jeg lete etter sauene mine og ha tilsyn med dem. 12 Likesom en gjeter er hos flokken sin og tar seg av sauene den dagen de blir spredt, slik vil jeg ta meg av sauene mine og berge dem hjem igjen fra alle stedene de kom til den mørke og skytunge dagen da de ble spredt. 13 Jeg vil hente dem fra folkene, samle dem fra landene og føre dem til deres eget land. Så skal jeg vokte dem på Israels fjell, i dalene og overalt hvor de ellers bor i landet. 14 På gode beitemarker vil jeg gjete dem; på Israels høye fjell skal de ha sin havnegang. Der oppe på Israels fjell skal de roe seg på grønne voller og gå på fete beiter. 15 Selv vil jeg gjete sauene mine og la dem få roe seg, sier Herren Gud. 16 De bortkomne vil jeg lete etter, og de som er drevet fra hverandre, vil jeg føre tilbake. De som er skadet, vil jeg forbinde, og de syke vil jeg styrke. De fete og sterke vil jeg vokte og gjete på rett vis. (Esek 34,11-16)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene: "Hva skal vi gjøre, brødre?" 38 Peter svarte dem: "Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn, hver og en av dere, så dere kan få tilgivelse for syndene, og dere skal få Den hellige ånds gave. 39 For løftet gjelder dere og barna deres og alle som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller på." 40 Også med mange andre ord vitnet han for dem, og han formante dem: "La dere frelse fra denne vrangsnudde slekten." 41 De som tok imot budskapet hans, ble døpt, og den dagen ble det lagt til omkring tre tusen mennesker. (Apg 2,37-41)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters første brev:

Om dere holder ut i lidelser når dere gjør det rette, da er det godt i Guds øyne. 21 Det var jo dette dere ble kalt til. For Kristus led for dere og etterlot dere et eksempel, for at dere skulle følge i hans spor. 22 Han gjorde ingen synd, og det fantes ikke svik i hans munn. 23 Han svarte ikke med hån når han ble hånet, han truet ikke når han led, men overlot sin sak til ham som dømmer rettferdig. 24 På sin egen kropp bar han våre synder opp på treet, så vi skulle dø bort fra syndene og leve for rettferdigheten. Ved hans sår har dere fått legedom. 25 Dere var som bortkomne sauer, men nå har dere vendt om til ham som er hyrde og tilsynsmann for deres sjeler. (1 Pet 2,20b-25)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Jeg er den gode gjeteren. Den gode gjeteren gir sitt liv for sauene. 12 Men den som er leiekar og ikke gjeter, og som selv ikke eier sauene, han forlater dem og flykter når han ser ulven komme, og ulven kaster seg over dem og sprer flokken. 13 For han er bare leiekar og har ingen omsorg for sauene. 14 Jeg er den gode gjeteren. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg, 15 slik som Far kjenner meg og jeg kjenner Far. Jeg gir mitt liv for sauene. 16 Jeg har også andre sauer, som ikke hører til denne flokken. Også dem må jeg lede. De skal høre min røst, og det skal bli én flokk og én gjeter. 17 Far elsker meg fordi jeg gir mitt liv

for siden å ta det tilbake. 18 Ingen tar mitt liv, jeg gir det frivillig. For jeg har makt til å gi mitt liv og makt til å ta det tilbake igjen. Dette er oppdraget jeg har fått av min Far. (Joh 10,11-18)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. søndag i påsketiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Esekiel:

Jeg vil sette én hyrde over dem, min tjener David, som skal gjete dem. Han skal gjete dem og være deres hyrde. 24 Jeg, Herren, vil være deres Gud, og min tjener David skal være fyrste blant dem. Jeg, Herren, har talt. 25 Så slutter jeg en fredspakt med dem. Jeg rydder ut villdyrene i landet, så folk kan bo trygt i ødemarken og sove i skogene. 26 Jeg lar dem og landet omkring min haug bli velsignet. Jeg sender regn i rette tid, regn som blir til velsignelse. 27 Trærne på marken skal bære frukt; jorden skal gi sin grøde, og folk skal bo trygt i landet. De skal sanne at jeg er Herren, når jeg bryter i stykker stengene på deres åk og berger dem fra folk som holder dem i trelldom. 28 De skal ikke lenger bli et bytte for folkene, og villdyrene skal ikke ete dem. Trygt skal de bo, og ingen skal skremme dem. 29 Da gjør jeg i stand en hage som blir til berging for dem. Nå skal ingen i landet rives bort av sult, og de skal aldri mer tåle spott fra de andre folkene. 30 Da skal de sanne at jeg, Herren deres Gud, er med dem, og at de er mitt folk, Israel, sier Herren Gud. 31 Dere, sauene mine, hjorden som jeg gjeter, dere er bare mennesker, men jeg er deres Gud, lyder ordet fra Herren Gud. (Esek 34,23-31)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Peter begynte han å tale til folket: "Israelitter, hvorfor er dere forundret over dette? Hvorfor stirrer dere på oss som om det var vår egen kraft eller fromhet som gjorde at denne mannen kan gå? 13 Nei, Abrahams og Isaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin tjener Jesus. Dere utleverte ham og fornektet ham for Pilatus, som hadde besluttet å gi ham fri. 14 Dere fornektet Den hellige og rettfærdige og ba om å få løslatt en morder. 15 Men livets opphavsmann drepte dere, han som Gud reiste opp fra de døde, det er vi vitner om. 16 Ved troen på Jesu navn har dette

skjedd, for det navnet har gitt styrke til denne mannen som dere både ser og kjenner. Den tro vi får gjennom dette navnet, har gitt mannen full førlighet igjen, slik dere alle kan se. 17 Jeg vet nok, brødre, at dere handlet i uvitenhet, akkurat som rådsherrerne deres. 18 Men slik oppfylte Gud det han hadde latt alle profetene forkynne på forhånd, at hans Messias skulle lide. 19 Angre derfor og vend om, så syndene deres blir strøket ut. 20 Da skal det komme tider med lindring fra Herren, og han skal sende den Messias som er bestemt for dere, Jesus. 21 Han må være i himmelen til tiden kommer da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om fra eldgamle dager ved sine hellige profeters munn. (Apg 3,12-21)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Brevet til hebreerne:

Fredens Gud, han som i kraft av en evig pakts blod førte den store hyrden for sauene, vår Herre Jesus Kristus, opp fra de døde, 21 må han utruste dere med alt godt, så dere gjør hans vilje. Ja, måtte han ved Jesus Kristus skape i oss det som er godt i hans øyne. Ham være ære i all evighet! Amen. (Hebr 13,20-21)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som ikke går inn til saueflokken gjennom porten, men klatrer over et annet sted, han er en tyv og en røver. 2 Men den som kommer inn gjennom porten, er gjeter for sauene. 3 Portvokteren åpner for ham, og sauene hører stemmen hans. Han kaller sine egne sauer ved navn og fører dem ut. 4 Og når han har fått ut alle sine, går han foran dem, og sauene følger ham, for de kjenner stemmen hans. 5 Men en fremmed følger de ikke. De flykter fra ham, fordi de ikke kjenner den fremmedes stemme." 6 Denne lignelsen fortalte Jesus, men de skjønnte ikke hva han mente. 7 Da sa Jesus: "Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Jeg er porten inn til sauene. 8 Alle de som er kommet før meg, er tyver og røvere, men sauene har ikke hørt på dem. 9 Jeg er porten. Den som går inn gjennom meg, skal bli frelst og fritt gå inn og ut og finne beite. 10 Tyven kommer bare for å stjele, drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod. (Joh 10,1-10)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. søndag i påsketiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Samuelsbok :

Samuel gav seg på vei til Rama, og Saul drog hjem til Sauls Gibeaa. 35 Og Samuel besøkte ikke Saul mer så lenge han levde, for han sørget over Saul. Men Herren angret at han hadde gjort Saul til konge over Israel. 16,1 Herren sa til Samuel: "Hvor lenge vil du sørge over Saul? Jeg har jo forkastet ham som konge over Israel. Fyll hornet ditt med olje og gå! Jeg sender deg til Isai i Betlehem, for jeg har utsett meg en av hans sønner til å være konge." 2 Samuel svarte: "Hvordan kan jeg gå dit? Får Saul høre det, dreper han meg." Da sa Herren: "Ta med deg en kvige, og si at du kommer for å ofre til Herren. 3 Be så Isai komme til ofringen! Siden vil jeg si deg hva du skal gjøre, og den jeg da nevner, skal du salve for meg." 4 Samuel gjorde som Herren hadde sagt. Da han kom til Betlehem, gikk byens eldste skjelvende imot ham og spurte: "Betyr det noe godt at du kommer?" 5 Han svarte: "Ja, det betyr noe godt; jeg kommer for å ofre til Herren. La dere innvie og kom med meg til ofringen." Så innviet han Isai og sønnene hans og innbød dem til ofringen. 6 Da de kom, og han fikk se Eliab, tenkte han: "Her står den Herren vil salve, foran Herren." 7 Men Herren sa til Samuel: "Se ikke på hans utseende og høye vekst, for jeg har forkastet ham. Gud ser ikke på det som menneskene ser på. Menneskene ser på det ytre, men Herren ser på hjertet." 8 Da ropte Isai på Abinadab og lot ham tre fram for Samuel. Men Samuel sa: "Heller ikke ham har Herren utvalgt." 9 Så lot Isai Sjamma tre fram; men Samuel sa: "Heller ikke ham har Herren utvalgt." 10 Slik lot Isai de sju sønnene sine tre fram for Samuel; men Samuel sa til Isai: "Herren har ikke utvalgt noen av disse." 11 Da spurte Samuel: "Var dette alle guttene dine?" "Nei," svarte Isai, "det er enda en igjen, den yngste. Han er ute og gjeter småfeet." "Send bud etter ham!" sa Samuel. "Vi setter oss ikke til bords før han kommer." 12 Så sendte Isai bud etter ham. Han var rødkinnet, hadde vakre øyne og fagert utseende. Herren sa: "Reis deg og salv ham, for han er det." 13 Da tok Samuel oljehornet og salvet ham der han stod blant brødrene sine. Fra den dagen kom Herrens Ånd over David og var med ham siden. Så brøt Samuel opp og drog tilbake til Rama. (1 Sam 15,34-16,13)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

De tok apostlene med seg og førte dem fram for Rådet. Og øverstepresten begynte å forhøre dem: 28 "Vi påla dere strengt at dere ikke skulle undervise i dette navnet. Og nå har dere spredt læren deres over hele Jerusalem og vil legge skylden for denne mannens blod over på oss." 29 Men Peter og de andre apostlene svarte: "En skal lyde Gud mer enn mennesker. 30 Våre fedres Gud reiste opp Jesus, han som dere hengte på et tre og drepte. 31 Ham har Gud opphøyd og satt ved sin høyre hånd som fyrste og frelser, slik at han kan gi Israel omvendelse og tilgivelse for syndene. 32 Vi er vitner om alt dette, vi og Den hellige ånd som Gud har gitt dem som er lydige mot ham." 33 Da de hørte det, ble de rasende og bestemte seg for å rydde dem av veien. 34 Men da reiste det seg en mann i Rådet, fariseeren Gamaliel, en lovlærer som hele folket satte høyt. Han befalte dem å føre mennene ut en liten stund 35 og sa: "Israelitter, tenk dere godt om før dere gjør noe med disse mennene. 36 For en tid siden sto Tevdas fram. Han ga seg ut for å være noe stort, og omkring fire hundre mann sluttet seg til ham. Men han ble drept, og alle tilhengerne hans ble spredt og forsvant. 37 Etter ham, da folketellingen pågikk, kom galileeren Judas. Han fikk folk med seg, men også han omkom, og alle tilhengerne hans ble spredt. 38 Og nå sier jeg dere: Hold dere unna disse mennene. Slipp dem fri! For dersom dette er menneskers vilje og verk, blir det ingenting av det. 39 Men er det av Gud, da kan dere ikke stoppe dem. Pass dere, ellers kan det vise seg at dere kjemper mot Gud." De fulgte dette rådet 40 og kalte apostlene inn igjen. De lot dem piske, forbød dem å tale i Jesu navn og slapp dem fri. 41 De forlot Rådet og gledet seg over at de var funnet verdige til å bli vanæret for Navnets skyld. 42 Men de lot seg ikke stanse. Både i tempelet og i hjemmene underviste de dag etter dag og forkynte evangeliet om at Jesus er Messias. (Apg 5,27-42)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Peters første brev:

De eldste blant dere ber jeg inntrengende, jeg som selv er en eldste og et vitne om Kristi lidelser og har del i herligheten som skal åpenbares: 2 Vær hyrder for den Guds flokk som dere har hos dere! Ha tilsyn med den, ikke av tvang, men av fri vilje, slik Gud vil, og ikke for vinnings skyld, men av hjertet. 3 Gjør dere ikke til herrer over dem som Gud har gitt dere ansvar for, men vær et forbilde for flokken. 4 Når den øverste hyrden åpenbarer seg, skal dere få herlighetens krans som aldri visner. (1 Pet 5,1-4)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Apostlene samlet *seg hos* Jesus og fortalte ham alt det de hadde gjort og hva de hadde lært folket. 31 Og han sa til dem: "Kom med til et ensomt sted, hvor vi kan være alene, og hvil litt!" For det var så mange som kom og gikk at de ikke engang fikk tid til å spise. 32 Så drog de ut med båten til et ensomt sted, hvor de kunne være for seg selv. 33 Men mange så at de drog bort og kjente dem igjen, og fra alle byene kom de løpende og nådde fram før dem. 34 Da nå Jesus gikk i land, fikk han se en mengde mennesker. Han syntes inderlig synd på dem, for de var som sauer uten hyrde. Og han gav seg til å lære dem lenge og grundig. (Mark 6,30-34)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Poetisk tekst: Salme 30, 6a / 6b / 12 Omkved: v 5

Omkved: Spill for Herren, dere hans fromme, og lovsyng hans hellige navn!

1. Et øyeblikk varer hans vrede, hans nåde varer livet ut.
2. Om kvelden kommer gråt som gjest, om morgenen blir det frydesang.
3. Du vendte min sorg og klage til dans, du løste mine sørgeklær og hyllet meg i gledens drakt.

Poetisk tekst på Påskedag kan brukes i hele påsketiden

Fortelling: 1 Sam 15,34-16,13

4. søndag i påsketiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

En liten stund forlot jeg deg, men i min store barmhjertighet fører jeg deg hjem igjen. 8 Da vreden steg opp i meg, skjulte jeg ansiktet for deg et øyeblikk. Nå forbarmer jeg meg over deg med evig miskunn, sier Herren, din forløser. 9 For meg er dette som i Noahs dager, den gang jeg sverget at Noah-flommen aldri mer skulle komme over jorden. Slik sverger jeg nå at jeg ikke mer skal bli harm på deg og refse deg. 10 For om fjellene viker og haugene vakler, skal min miskunn aldri vike fra deg, og min fredspakt skal ikke røkkes, sier Herren, som er barmhjertig mot deg. (Jes 54,7-10)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Alle som bodde i Lod og på Saronsletta, så ham, og de vendte om til Herren. 36 I Jaffa bodde en kvinnelig disippel som het Tabita, på gresk Dorkas. Hun gjorde mye godt og tok seg av de fattige. 37 Men nettopp på denne tiden ble hun syk og døde. De hadde vasket henne og lagt henne i et rom ovenpå. 38 Lod ligger i nærheten av Jaffa, og disiplene fikk høre at Peter oppholdt seg der. De sendte da to menn av sted for å be ham komme til dem med en eneste gang. 39 Peter gjorde seg klar og ble med dem. Da han kom fram, førte de ham ovenpå, der alle enkene samlet seg rundt

ham. De gråt og viste fram kjortlene og kappene Dorkas hadde sydd mens hun ennå var blant dem. 40 Peter sendte alle ut, falt på kne og ba. Så snudde han seg mot den døde og sa: "Tabita, stå opp!" Hun åpnet øynene, så på Peter og satte seg opp. 41 Han rakte henne hånden og hjalp henne til å reise seg. Så kalte han inn de hellige og enkene og viste dem at hun levde. 42 Dette ble kjent over hele Jaffa, og mange kom til tro på Herren. 43 Peter ble boende ganske lenge i Jaffa hos en garver som het Simon. (Apg 9,35-43)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Brevet til hebreerne:

Jesus led utenfor porten, for å hellige folket ved sitt eget blod. 13 Så la oss gå ut til ham utenfor leiren og bære hans vanære. 14 For her på jorden har vi ingen by som består; vi lengter etter den som skal komme. 15 La oss da ved ham stadig bære fram for Gud vår lovprisning som offer, det vil si frukten av lepper som bekjenner hans navn. 16 Men glem ikke å gjøre godt og dele med andre, for slike offer er etter Guds vilje. (Hebr 13,12-16)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Om en liten stund ser dere meg ikke lenger, men om en liten stund igjen skal dere se meg." 17 Da sa noen av disiplene hans til hverandre: "Hva mener han med å si: 'Om en liten stund ser dere meg ikke lenger, men om en liten stund igjen skal dere se meg', og: 'Jeg går til Far'? 18 Hva mener han med 'om en liten stund'? Vi skjønner ikke hva han snakker om." 19 Jesus visste at de ville spørre ham, og han sa: "Snakker dere om det jeg sa: 'Om en liten stund ser dere meg ikke lenger, men om en liten stund igjen skal dere se meg'? 20 Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Dere skal gråte og klage, men verden skal glede seg. Dere skal sørge, men sorgen skal bli forvandlet til glede. 21 Når en kvinne skal føde, er hun engstelig, for hennes time er kommet. Men når barnet er født, har hun glemt smertene i sin glede over at et menneske er kommet til verden. 22 Også dere er engstelige nå. Men jeg skal se dere igjen, og hjertet deres skal bli fylt av glede, og ingen skal ta gleden fra dere. (Joh 16,16-22)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. søndag i påsketiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Løft øynene mot det høye og se: Hvem var det som skapte disse? Han som mønstrer deres hær og fører dem ut og nevner alle ved navn. Hans kraft er så stor og hans styrke så veldig at ikke en av dem savnes. 27 Jakob, hvorfor taler du slik? Israel, hvorfor sier du: "Min livsvei er skjult for Herren, min Gud bryr seg ikke om min rett"? 28 Vet du det ikke, har du ikke hørt det? Herren er den evige Gud som skapte den vide jord. Han blir ikke trett eller utmattet, uransakelig er hans forstand. 29 Han gir den trette kraft, og den som ingen krefter har, gir han stor styrke. 30 Gutter kan bli trette og slitne, unge menn kan snuble og falle. 31 Men de som venter på Herren, får ny kraft; de løfter vingene som ørnen, de løper og blir ikke utmattet, de går og blir ikke trette. (Jes 40,26-31)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

En Herrens engel talte til Filip og sa: "Gjør deg klar og dra sørover på veien fra Jerusalem til Gaza." Dette er en øde strekning. 27 Filip gjorde seg i stand og dro av sted. Han fikk se en etiopisk hoffmann, en høy embetsmann som hadde tilsyn med skattkammeret hos Kandake, dronningen i Etiopia. Han hadde vært i Jerusalem for å tilbe. 28 Nå var han på vei hjem og satt i vognen sin og leste fra profeten Jesaja. 29 Da sa Ånden til Filip: "Gå bort til vognen og hold deg tett opp til den." 30 Filip sprang bort, og da han hørte at han leste fra profeten Jesaja, spurte han: "Forstår du det du leser?" 31 "Hvordan skal jeg kunne forstå," sa han, "når ingen forklarer det for meg?" Så ba han Filip komme opp i vognen og sette seg ved siden av ham. 32 Det stykket i Skriften han holdt på å lese, var dette: Lik sauene som føres bort for å slaktes, lik lammet som tier når det klippes, åpnet han ikke sin munn. 33 Da han var fornedret, ble dommen over ham opphevet. Hvem kan fortelle om hans ætt? For hans liv er tatt bort fra jorden. 34 Hoffmannen sa da til Filip: "Si meg, hvem er det profeten taler om her? Er det om seg selv eller om en annen?" 35 Da tok Filip til orde. Han begynte med dette skriftstedet

og forkynte evangeliet om Jesus for ham. 36 Mens de kjørte langs veien, kom de til et sted hvor det var vann, og hoffmannen sa: "Se, her er vann. Hva er til hinder for at jeg blir døpt?" 37 Filip svarte: "Hvis du tror av hele ditt hjerte, kan det skje." Da sa han: "Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn." 38 Så lot han vognen stanse, og de steg ned i vannet, både Filip og hoffmannen, og Filip døyte ham. 39 Da de steg opp av vannet, rykket Herrens Ånd Filip bort, og hoffmannen så ham ikke lenger. Han fortsatte lykkelig videre på sin vei. (Apg 8,26-39)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

For vi vet at han som reiste opp Herren Jesus, han skal også reise oss opp sammen med ham og føre oss fram sammen med dere. 15 Men alt skjer for deres skyld, for at nåden skal bli stor og få takken til å stige fra så mange flere - til Guds ære. 16 Derfor mister vi ikke motet, for selv om vårt ytre menneske går til grunne, blir vårt indre menneske fornyet dag for dag. 17 De trengslene vi nå må bære, er lette, og de skaper for oss en evig rikdom av herlighet som veier uendelig mye mer. 18 Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige tar slutt, det usynlige er evig. (2 Kor 4,14-18)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg! 2 I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde jeg da sagt dere at jeg går og vil gjøre i stand et sted for dere? 3 Og når jeg har gått og gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, så dere skal være der jeg er. 4 Og dit jeg går, vet dere veien." 5 Tomas sier til ham: "Herre, vi vet ikke hvor du går. Hvordan kan vi da vite veien?" 6 Jesus sier: "Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg. 7 Har dere kjent meg, skal dere også kjenne min Far. Fra nå av kjenner dere ham og har sett ham." 8 Da sier Filip: "Herre, vis oss Far, det er nok for oss." 9 Jesus svarer: "Kjenner du meg ikke, Filip, enda jeg har vært hos dere så lenge? Den som har sett meg, har sett Far. Hvordan kan du da si: `Vis oss Far`? 10 Tror du ikke at jeg er i Far og Far i meg? De ord jeg sier til dere, har jeg ikke fra meg selv: Far er i meg og gjør sine gjerninger. 11 Tro meg: Jeg er i Far og Far i meg. Om ikke for annet, så tro det for

selve gjerningenes skyld. 12 Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som tror på meg, skal også gjøre de gjerninger jeg gjør, ja, enda større gjerninger, for jeg går til Far. 13 Og det dere ber om i mitt navn, vil jeg gjøre, så Far skal bli æret gjennom Sønnen. 14 Dersom dere ber meg om noe i mitt navn, vil jeg gjøre det. (Joh 14,1-14)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. søndag i påsketiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Femte Mosebok :

Moses gikk fra Moab-steppene opp på Nebo, toppen av Pisga-fjellet, som ligger rett imot Jeriko. Og Herren lot ham se hele landet: Gilead like til Dan, 2 hele Naftalis, Efraims og Manasses land og hele Juda til havet i vest, 3 Negev og Jordan-sletten, dalen ved Jeriko, Palmebyen, helt ned til Soar. 4 Herren sa til ham: "Dette er det landet som jeg med ed lovt Abraham, Isak og Jakob at jeg ville gi deres ætt. Nå har jeg latt deg se det med egne øyne, men du får ikke komme inn i det." 5 Så døde Moses, Herrens tjener, der i Moab, slik som Herren hadde sagt. 6 Og han gravla ham nede i dalen i Moab, rett imot Bet-Peor. Men til denne dag har ingen visst hvor graven er. (5 Mos 34,1-6)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Saulus raste fremdeles mot Herrens disipler og truet dem på livet. Han gikk til øverstepresten 2 og ba om brev til synagogene i Damaskus for å kunne finne dem som hørte til Veien, både menn og kvinner, og føre dem i lenker til Jerusalem. 3 Underveis, da han nærmet seg Damaskus, strålte plutselig et lys fra himmelen omkring ham. 4 Han falt til jorden og hørte en røst som sa: "Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?" 5 "Hvem er du, Herre?" spurte Saul. Og svaret lød: "Jeg er Jesus, han som du forfølger. 6 Men reis deg nå og gå inn i byen. Der vil noen si deg hva du skal gjøre." 7 Mennene som fulgte ham, sto målløse; de hørte røsten, men så ingen. 8 Saulus reiste seg og åpnet øynene, men han kunne ikke se. Så de tok ham i hånden og leide ham inn til Damaskus. 9 I tre dager var han uten syn, og han verken spiste eller drakk. 10 I Damaskus bodde en disippel som het

Ananias. I et syn sa Herren til ham: "Ananias!" Han svarte: "Her er jeg, Herre." 11 Og Herren sa: "Gå bort i den gaten som kalles Den rette, og i huset til Judas skal du spørre etter Saulus fra Tarsos. For se, han ber. 12 Og han har hatt et syn og sett en mann som heter Ananias komme og legge hendene på ham, så han får synet igjen." 13 Men Ananias svarte: "Herre, jeg har hørt mange fortelle om denne mannen og alt det onde han har gjort mot dine hellige i Jerusalem. 14 Og nå er han her med fullmakt fra overprestene for å sette i lenker alle som påkaller ditt navn." 15 Men Herren sa til ham: "Gå! For jeg har utvalgt ham som mitt redskap til å bære mitt navn fram for hedningfolk og konger og for Israels folk. 16 Og jeg skal vise ham alt han må lide for mitt navns skyld." 17 Da gikk Ananias, og han kom inn i huset, la hendene på ham og sa: "Saul, min bror! Herren selv, Jesus som viste seg for deg på veien hit, han har sendt meg for at du skal få synet igjen og bli fylt av Den hellige ånd." 18 Straks var det som om skjell falt fra øynene hans, og han kunne se. Han sto opp og ble døpt. 19 Så spiste han og kom til krefter. Han ble noen dager hos disiplene i Damaskus. (Apg 9,1-19)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til filipperne:

Følg mitt eksempel, søsken, og se opp til dem som lever etter det forbilde dere har i oss. 18 For, som jeg ofte har sagt og nå gjentar med tårer: Mange lever som fiender av Kristi kors. 19 Fortapelse er deres mål og magen deres gud, skam gjør de til ære, og de søker bare det jordiske. 20 Men vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi frelseren, Herren Jesus Kristus. 21 Han skal forvandle vår skrøpelige kropp og gjøre den lik den kroppen han selv har i herligheten. For han har makt til å underlegge seg alt. (Fil 3,17-21)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Da Judas var gått, sa Jesus: "Nå ble Menneskesønnen herliggjort, og Gud ble herliggjort gjennom ham. 32 Og er Gud blitt herliggjort gjennom ham, skal Gud også herliggjøre ham, og gjøre det snart. 33 Mine barn! Ennå en liten stund er jeg hos dere. Dere skal søke meg, men det jeg sa til jødene, sier jeg nå til dere

også: Dit jeg går, kan dere ikke komme. 34 Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre. 35 Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre." (Joh 13,31-35)

Her slutter lesningen av evangeliet.

5. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Poetisk tekst: Salme 84, 3 / 4 / 5-6 Omkved: v 2

Omkved: Hvor elskelige dine boliger er, Herre, Allhærs Gud!

1. Min sjel lengtet, ja, fortært av lengsel etter Herrens tempelgårder. Nå jubler hjerte og kropp mot den levende Gud.
2. Ja, fuglen har funnet et hjem, svalen har fått seg et rede, hvor den kan legge sine unger, ved dine altere, Herre, Allhærs Gud, min konge og min Gud.
3. Salige er de som bor i ditt hus, de skal alltid love deg. Salige er de som har sin styrke i deg, de som lengter etter å dra opp til templet.

Poetisk tekst på Påskedag kan brukes i hele påsketiden

Fortelling: 1 Sam 17,58-18,16

5. søndag i påsketiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Hosea:

Jeg vil lege deres frafall, og jeg vil elske dem av hjertet, for min vrede har vendt seg fra dem. 6 Jeg vil være som dugg for Israel; han skal blomstre som en lilje og slå røtter som trærne på Libanon. 7 Hans rotskudd skal bre seg utover, han skal være fager som oliventreet og ange som skogen på Libanon. 8 De skal atter bo i min skygge, og igjen skal de dyrke korn. De skal blomstre som et vintre, få ry som vinen fra Libanon. 9 Hva skal Efraim med avguder mer? Jeg vil bønhøre ham og se til ham. Jeg er som en grønn syress, fra meg skal din frukt komme. (Hos 14,5-9)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Hele mengden av troende var ett i hjerte og sinn, og ingen regnet det de eide som sitt eget; de hadde alt felles. 33 Med stor kraft bar apostlene fram vitnesbyrdet om Herren Jesu oppstandelse, og stor nåde var over dem alle. 34 Ingen av

dem led nød, for de som eide jord eller hus, solgte det og kom med pengene 35 og la dem for apostlenes føtter. Så fikk hver enkelt tildelt det han trengte. (Apg 4,32-35)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

Kjærligheten er ikke det at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder. 11 Mine kjære, har Gud elsket oss slik, da skylder også vi å elske hverandre. 12 Ingen har noen gang sett Gud; men dersom vi elsker hverandre, blir Gud i oss, og hans kjærlighet er fullendt i oss. 13 At vi blir i ham og han i oss, det vet vi fordi han har gitt oss av sin Ånd. 14 Vi har sett og vitner om at Faderen har sendt Sønnen som verdens frelser. 15 Den som bekjenner at Jesus er Guds Sønn, i ham blir Gud, og han selv blir i Gud. 16 Vi har lært å kjenne den kjærlighet Gud har til oss, og vi har trodd på den. Gud er kjærlighet, og den som blir i kjærligheten, blir i Gud, og Gud i ham. (1 Joh 4,10-16)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Jeg er det sanne vintre, og min Far er vinbonden. 2 Hver gren på meg som ikke bærer frukt, tar han bort, og hver gren som bærer frukt, renser han så den skal bære mer. 3 Dere er alt rene på grunn av det ordet jeg har talt til dere. 4 Bli i meg, så blir jeg i dere. Slik som grenen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare hvis den blir på vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt hvis dere ikke blir i meg. 5 Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som blir i meg og jeg i ham, bærer mye frukt. For uten meg kan dere ingen ting gjøre. 6 Den som ikke blir i meg, blir kastet utenfor som en gren og visner. Og grenene blir samlet sammen og kastet på ilden, og de brenner. 7 Hvis dere blir i meg og mine ord blir i dere, da be om hva dere vil, og dere skal få det. 8 For ved dette blir min Far æret, at dere bærer mye frukt og blir mine disipler. (Joh 15,1-8)

Her slutter lesningen av evangeliet.

5. søndag i påsketiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Kongebok:

Da det var gått en tid, tørket bekken bort, for det kom ikke regn i landet. 8 Da kom Herrens ord til Elia, og det lød så: 9 "Dra

av sted til Sarepta, som hører til Sidon, og gi deg til der! Jeg har sagt fra til en enke som bor der, at hun skal sørge for mat til deg." 10 Elia drog av sted til Sarepta. Da han kom til byporten, fikk han se en enke som gikk og sanket ved. Han ropte til henne og sa: "Hent litt vann til meg i en skål, så jeg får drikke!" 11 Da hun gikk for å hente vann, ropte han etter henne: "Ta også med et stykke brød til meg!" 12 Hun svarte: "Så sant Herren din Gud lever: Jeg eier ikke en brødbit; jeg har bare en neve mel i krukken og litt olje i kruset. Nå går jeg her og sanker noen vedpinner og vil gå hjem og lage mat til meg og sønnen min. Så kan vi spise og legge oss til å dø." 13 Elia sa til henne: "Vær ikke redd! Gå hjem og gjør som du har sagt! Men bak først et lite brød av melet, og kom ut til meg med det! Siden kan du lage til noe for deg og sønnen din. 14 For så sier Herren, Israels Gud: Melkrukken skal ikke bli tom, og det skal ikke mangle olje i kruset til den dagen kommer da Herren sender regn over jorden." 15 Da gikk hun og gjorde som Elia hadde sagt, og siden hadde de mat i lang tid, både han og hun og folket i hennes hus. 16 Melkrukken ble ikke tom, og oljen i kruset tok ikke slutt. Det gikk som Herren hadde sagt gjennom Elia. (1 Kong 17,7-16)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

De holdt seg trofast til apostlenes lære og fellesskapet, til brødsbrytelsen og bønnene. 43 Hver og en ble grepet av ærefrykt, og mange under og tegn ble gjort av apostlene. 44 Alle de troende holdt sammen og hadde alt felles. 45 De solgte eiendommene sine og det de ellers eide, og delte ut til alle etter som hver enkelt trengte det. 46 Hver dag holdt de trofast sammen på tempelplassen, og i hjemmene brøt de brødet og spiste sammen med oppriktig og hjertelig glede. 47 De sang og lovpriste Gud og var godt likt i hele folket. Og hver dag la Herren til nye som lot seg frelse. (Apg 2,42-47)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Jeg formaner dere ved Guds barmhjertighet, søsken: Bær kroppen fram som et levende og hellig offer til glede for Gud. Det skal være deres åndelige gudstjeneste. 2 Innrett dere ikke etter den nåværende verden, men la dere forvandle

ved at sinnet fornyes, så dere kan dømme om hva som er Guds vilje: det gode, det som er til glede for Gud, det fullkomne. 3 Ved den nåde jeg har fått, sier jeg til hver enkelt av dere: Tenk ikke for store tanker om deg selv, men tenk sindig! Hver og en skal holde seg til det mål av tro som Gud har gitt ham. (Rom 12,1-3)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Jesus sa: "Hva skal jeg sammenligne Guds rike med? 21 Det er likt en surdeig som en kvinne tok og la inn i tre mål mel, så det hele til slutt var gjennomsyret." (Luk 13,20-21)

Her slutter lesningen av evangeliet.

5. søndag i påsketiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Salomo sa: Herren har sagt at han vil bo i det dunkle. 13 Nå har jeg bygd deg en bolig, et sted der du kan bo til evig tid. 27 Men bor Gud virkelig på jorden? Se, himmelen, den høye himmel, rommer deg ikke, langt mindre dette huset som jeg har bygd! 28 Vend deg til din tjeners inderlige bønn, Herre, min Gud, og hør det rop og den bønn som din tjener bærer fram for deg i dag! 29 Våk over dette huset natt og dag, over det stedet der ditt navn skal bo, som du har sagt. Hør de bønner som din tjener bærer fram, vendt mot dette sted! (1 Kong 8,12-13 og 27-29)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Apostlene og brødrene omkring i Judea fikk nå høre at også hedningene hadde tatt imot Guds ord. 2 Da Peter kom opp til Jerusalem, gikk de omskårne i rette med ham og sa: 3 "Du har tatt inn hos uomskårne og spist sammen med dem." 4 Da begynte Peter å forklare alt for dem fra først til sist: 5 "Jeg var i byen Jaffa. Mens jeg ba, kom jeg i ekstase og fikk et syn. Noe dalte ned, akkurat som en stor duk som ble firt ned fra himmelen etter de fire hjørnene, og den kom helt ned til meg. 6 Jeg så nærmere på den og gransket den, og da fikk jeg se de firbente dyrene på jorden, de ville dyrene, krypdyrene og fuglene under himmelen. 7 Jeg hørte også en røst si til meg: `Ta for

deg, Peter, slakt og spis. 8 Jeg svarte: `Ikke tale om, Herre! For aldri er noe vanhellig og urent kommet inn i min munn. 9 For andre gang lød røsten fra himmelen: `Det som Gud har sagt er rent, må ikke du kalle urent. 10 Dette hendte tre ganger, og alt ble tatt opp til himmelen igjen. 11 I det samme sto det tre menn utenfor huset hvor vi bodde. De var utsendt til meg fra Cæsarea. 12 Ånden sa til meg at jeg skulle dra sammen med dem uten å nøle. Disse seks brødrene reiste også med, og vi gikk inn i mannens hus. 13 Han fortalte oss hvordan han i sitt eget hus hadde sett en engel som sa: `Send bud til Jaffa og be Simon med tilnavnet Peter komme hit. 14 Han skal tale til deg med ord som blir til frelse for deg og hele ditt hus. 15 Og da jeg begynte å tale, kom Den hellige ånd over dem, akkurat som over oss i begynnelsen. 16 Da husket jeg Herrens ord, at han sa: `Johannes døpte med vann, men dere skal bli døpt med Den hellige ånd. 17 Når Gud har gitt dem den samme gaven som vi fikk da vi kom til tro på Herren Jesus Kristus, hvem er da jeg, at jeg skulle kunne hindre Gud?" 18 Da de hørte dette, slo de seg til ro, og de lovpriste Gud og sa: "Så har da Gud også latt hedningene få vende om til livet!" (Apg 11,1-18)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Dere er ikke lenger fremmede og utlendinger. Nei, dere er de helliges medborgere og Guds familie. 20 Dere er bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, med Kristus Jesus selv som hjørnesteinen. 21 Han holder hele bygningen sammen, så den i Herren vokser til et hellig tempel, 22 og gjennom ham blir også dere bygd opp til en bolig for Gud i Ånden. (Ef 2,19-22)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Jeg ber for dem. Jeg ber ikke for verden, men for dem som du har gitt meg, for de er dine. 10 Alt mitt er ditt, og det som er ditt, er mitt, og jeg er forherliget gjennom dem. 11 Jeg blir ikke lenger i verden, men de er i verden, og jeg går til deg. Hellige Far, bevar dem i ditt navn, det navn du har gitt meg, så de kan være ett, likesom vi er ett. (Joh 17,9-11)

Her slutter lesningen av evangeliet.

6. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Poetisk tekst: Salme 66, 18 / 19 / 20 Omkved: v 1

Omkved: La hyllingsrop lyde for Gud, hele jorden.

1. Hadde jeg hatt urett i sinne, ville Herren ikke ha hørt meg.
2. Men Gud har sannelig hørt! Han lyttet til mitt bønnerop.
3. Lovet være Gud som ikke avslo min bønn og ikke tok sin miskunn fra meg.

Poetisk tekst på Påskedag kan brukes i hele påsketiden

Fortelling: 2 Sam 1,2-5 og 14-17 og 12,1-10

6. søndag etter påske - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Så sier Herren: Når sytti år er gått for Babylonia, skal jeg se til dere. Jeg vil gjøre det jeg har lovt, og føre dere tilbake til dette sted. 11 For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp. 12 Når dere kaller på meg og kommer til meg med deres bønner, vil jeg høre på dere. 13 Når dere søker meg, skal dere finne meg. Ja, søker dere meg av et helt hjerte, 14 lar jeg dere finne meg, sier Herren. Så vil jeg vende lagnaden for dere og samle dere fra alle de folk og steder som jeg har drevet dere bort til, lyder ordet fra Herren. Og jeg vil la dere komme tilbake til det stedet jeg førte dere bort ifra. (Jer 29,10-14)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Stefanus var fylt av Den hellige ånd og rettet blikket mot himmelen, og der så han Guds herlighet og Jesus stå ved Guds høyre hånd. 56 Da sa han: "Jeg ser himmelen åpen og Menneskesønnen stå ved Guds høyre hånd." 57 Men da skrek de høyt og holdt seg for ørene, og alle som en stormet de mot ham. 58 De drev ham foran seg og steinet ham utenfor byen. Vitnene la av seg kappene sine ved føttene til en ung mann som het Saulus. 59 Mens de steinet Stefanus, ba han og sa: "Herre Jesus, ta

imot min ånd." 60 Så falt han på kne og ropte med høy røst: "Herre, tilregn dem ikke denne synden!" Med disse ordene sovnet han inn. (Apg 7,55-60)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Jeg bøyer mine knær for Far, 15 han som har gitt navn til alt som kalles far i himmel og på jord. 16 Må han som er så rik på herlighet, gi deres indre menneske kraft og styrke ved sin Ånd. 17 Må Kristus ved troen bo i deres hjerter og dere stå rotfestet og grunnfestet i kjærlighet. 18 Må dere sammen med alle de hellige bli i stand til å fatte bredden og lengden, høyden og dybden, 19 ja, kjenne Kristi kjærlighet, som overgår all kunnskap. Må dere bli fylt av hele Guds fylde! 20 Han som virker i oss med sin kraft g kan gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår, 21 ham være ære i kirken og i Kristus Jesus gjennom alle slekter og evigheter! Amen. (Ef 3,14-21)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Dere er engstelige nå. Men jeg skal se dere igjen, og hjertet deres skal bli fylt av glede, og ingen skal ta gleden fra dere. 23 På den dagen skal dere ikke ha mer å spørre meg om. Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis dere ber Far om noe, skal han gi dere det i mitt navn. 24 Hittil har dere ikke bedt om noe i mitt navn. Be, og dere skal få, så gleden deres kan være fullkommen. 25 Dette har jeg sagt dere i lignelser. Det kommer en tid da jeg ikke skal tale i bilder, men åpent og rett fram fortelle dere om Far. 26 Den dagen skal dere be i mitt navn, jeg trenger ikke spørre Far for dere da. 27 For Far selv elsker dere, fordi dere har elsket meg og trodd at jeg er kommet fra Gud. 28 Jeg er utgått fra Far og er kommet til verden. Jeg forlater verden igjen og går til Far. (Joh 16,22-28)

Her slutter lesningen av evangeliet.

6. søndag i påsketiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Forkynnerens bok:

Vokt din fot når du går til Guds hus! Det er bedre at du kommer dit for å høre enn at dårer bærer fram offer; for uvitende er de og gjør det onde. 5,1 Vær ikke for snar med munnen, og la ikke hjertet forhaste seg når du vil tale et ord for Guds ansikt. For Gud er i himmelen og du på jorden, la derfor dine ord være få! 2 Med hardt slit følger drømmer og med mange ord dumt

snakk. 3 Når du gir Gud et løfte, dryg da ikke med å oppfylle det. For han bryr seg ikke om dårer. Gjør det du lover! 4 Det er bedre at du ikke gir noe løfte enn at du lover og ikke holder ord. 5 La ikke munnen føre skyld over deg, og si ikke til Guds sendebud: "Jeg gjorde det av vanvare." Hvorfor vil du gjøre Gud harm med det du sier, så han ødelegger det du har gjort? 6 Med mange drømmer og mange ord følger stor tomhet. Men du skal ha age for Gud. (Fork 4,17-5,6)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Etter at *Peter og Johannes* var løslatt, gikk de til sine egne og fortalte hva overprestene og de eldste hadde sagt. 24 Da de andre hørte det, ba de til Gud med ett sinn og én stemme og sa: "Herre, du som skapte himmelen og jorden og havet og alt som er i dem, 25 du lot Den hellige ånd si dette gjennom din tjener David, vår far: Hvorfor raser hedningene? Hvorfor legger folkene unyttige planer? 26 Jordens konger reiser seg, og fyrstene slår seg sammen mot Herren og hans Salvede. 27 Ja, i denne byen slo de seg sannelig sammen mot din hellige tjener Jesus, som du salvet. Både Herodes og Pontius Pilatus sammen med hedningfolkene og Israels stammer - 28 alle har de gjort det som du ved din hånd og din vilje hadde bestemt skulle skje. 29 Og nå, Herre, hold øye med truslene deres og la dine tjenere tale ditt ord med frimodighet. 30 Rekk ut din hånd, så det skjer helbredelser og tegn og under ved din hellige tjener Jesu navn." 31 Da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet. De ble alle fylt av Den hellige ånd og talte Guds ord med frimodighet. (Apg 4,23-31)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Vi vet at helt til denne dag sukker og stønner alt det skapte samstemt, som i fødselsrier. 23 Ja, enda mer: Også vi som har fått Ånden, den første frukt av høsten som kommer, sukker med oss selv og lengter etter å bli Guds barn fullt og helt når kroppen vår blir satt fri. 24 For i håpet er vi frelst. Et håp vi alt ser oppfylt, er ikke noe håp. Hvordan kan noen håpe på det de ser? 25 Men hvis vi håper på noe vi ikke ser, da venter vi med tålmodighet. 26 På samme måte

kommer også Ånden oss til hjelp i vår svakhet. For vi vet ikke hva vi skal be om for å be rett, men Ånden selv går i forbønn for oss med sukk uten ord. 27 Og han som gransker hjertene, vet hva Ånden vil; for Ånden ber for de hellige etter Guds vilje. (Rom 8,22-27)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Når dere ber, skal dere ikke ramse opp ord slik hedningene gjør; de tror de blir bønnhørt ved å bruke mange ord. 8 Vær ikke lik dem! For dere har en Far som vet hva dere trenger, før dere ber ham om det. 9 Slik skal dere da be: Vår Far i himmelen! La navnet ditt helliges. 10 La riket ditt komme. La viljen din skje på jorden slik som i himmelen. 11 Gi oss i dag vårt daglige brød, 12 og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere. 13 Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde. For riket er ditt og makten og æren i evighet. Amen. 14 For dersom dere tilgir menneskene de misgjerningene de har gjort, skal også deres himmelske Far tilgi dere. 15 Men dersom dere ikke tilgir menneskene, skal heller ikke deres Far tilgi de misgjerningene dere har gjort. (Matt 6,7-15)

Her slutter lesningen av evangeliet.

6. søndag i påsketiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Kongebok:

IGibeon viste Herren seg for Salomo i en drøm om natten. Han sa: "Si hva du vil jeg skal gi deg!" 6 Salomo svarte: "Du har vist stor godhet mot din tjener David, min far, fordi han vandret for ditt åsyn i troskap og rettferd og hadde et hjerte som var oppriktig mot deg. Og denne store godhet mot ham har du holdt fast ved. Du har gitt ham en sønn som skal sitte på hans trone, slik det er i dag. 7 Nå har du, Herre min Gud, gjort meg, din tjener, til konge etter min far David. Men jeg er jo bare en ung gutt og vet ikke hvordan jeg skal bære meg at som fører. 8 Her står din tjener midt iblant ditt folk, som du har utvalgt, et folk så stort og tallrikt at det ikke kan telles eller regnes. 9 Så gi da din tjener et lydørt hjerte, så jeg kan styre ditt folk og skille mellom godt og ondt. For hvem kan ellers styre dette folket, så stort som det er?" 10 Herren syntes godt om Salomos bønn. 11 Og Gud sa til ham: "Siden du bad om dette og ikke om et langt liv eller rikdom eller at dine fiender skulle dø, men bad om forstand til å skjønne hva som er rett, 12 så vil jeg gjøre det du har bedt om. Jeg vil gi deg et hjerte som er så vist og forstandig at din like aldri før har vært og heller ikke skal komme siden. 13

Men jeg vil også gi deg det du ikke bad om, både rikdom og ære. Så lenge du lever, skal det ikke finnes din like blant kongene. 14 Og hvis du vandrer på mine veier og holder mine lover og bud, likesom din far David gjorde, vil jeg gi deg et langt liv." (1 Kong 3,5-14)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Ved midnattstider holdt Paulus og Silas bønn og sang lovsanger til Gud, og fangene lyttet til dem. 26 Plutselig kom det et kraftig jordskjelv, så grunnmuren i fengselet ristet. Straks sprang alle dørene opp, og lenkene løsnet av alle fangene. 27 Fangevokteren fór opp av søvnen og så at fengselsdørene sto åpne. Han grep et sverd og ville drepe seg, fordi han trodde fangene var rømt. 28 Men av all sin kraft ropte Paulus til ham: "Ikke gjør deg selv noe vondt! Vi er her alle sammen." 29 Fangevokteren ba om å få lys, løp inn og falt skjelvende ned for Paulus og Silas. 30 Så førte han dem utenfor og sa: "Hva skal jeg gjøre, gode herrer, for å bli frelst?" 31 De svarte: "Tro på Herren Jesus, så skal du og dine bli frelst." 32 Og de forkynte Herrens ord for ham og alle i hans hus. 33 I denne sene nattetimen tok han dem med seg og vasket sårene deres, og han ble straks døpt med alle sine. 34 Så tok han dem hjem og ga dem mat, og han gledet seg sammen med hele sitt hus over å ha fått troen på Gud. 35 Da det var blitt dag, sendte dommerne rettsbetjentene av sted med denne ordren: "Løslat mennene!" 36 Fangevokteren meldte fra om dette til Paulus og sa: "Dommerne sender beskjed om at dere skal løslates. Kom nå ut og dra bort med fred." 37 Men Paulus svarte: "Uten lov og dom er vi blitt pisket offentlig og kastet i fengsel, enda vi er romerske borgere. Og nå skal vi altså sendes bort i all hemmelighet. Nei, takk! De får selv komme og føre oss ut." 38 Rettsbetjentene brakte dette svaret til dommerne, som ble skremt da de fikk vite at de var romerske borgere. 39 De kom og ba om unnskyldning, fulgte dem ut av fengselet

og ba dem reise fra byen. 40 Da de var ute av fengselet, gikk de hjem til Lydia. Her traff de søsknene og satte mot i dem. Så dro de videre. (Apg 16,25-40)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

Dette har jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønnns navn. 14 Og dette er vår frimodige tillit til ham: at han hører oss når vi ber om noe som er etter hans vilje. 15 Og når vi vet at han hører oss hva vi enn ber om, så vet vi at vi allerede har det vi har bedt ham om. (1 Joh 5,13-15)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Jesus fortalte dem en lignelse om at de alltid skulle be og ikke miste motet: 2 "I en by var det en dommer som ikke fryktet Gud og ikke tok hensyn til noe menneske. 3 I samme by var det en enke som stadig på ny kom til ham og sa: `Hjelp meg mot min motpart, så jeg kan få min rett.` 4 Lenge ville han ikke, men til slutt sa han til seg selv: `Enda jeg ikke frykter Gud og ikke tar hensyn til noe menneske, 5 får jeg hjelpe denne enken til hennes rett, siden hun plager meg slik, ellers ender det vel med at hun flyr like i synet på meg.`" 6 Og Herren sa: "Hør hva denne uhederlige dommeren sier! 7 Skulle ikke da Gud hjelpe sine utvalgte til deres rett, de som roper til ham dag og natt? Er han sen til å hjelpe dem? 8 Jeg sier dere: Han skal sørge for at de får sin rett, og det snart. Men når Menneskesønnen kommer, vil han da finne troen på jorden?" (Luk 18,1-8)

Her slutter lesningen av evangeliet.

KRISTI HIMMELFARTSDAG**Poetisk tekst: Salme 113, 5 / 6 / 7 Omkved: v 3**

Omkved: Fra soloppgang til solnedgang skal Herrens navn være lovet.

1. Hvem er som Herren vår Gud, han som troner i det høye,
2. som skuer ned i det dype, i himmelen og på jorden?
3. Han reiser de ringe opp av støvet og løfter de fattige fra asken.

Poetisk tekst på Påskedag kan brukes i hele påsketiden**Fortelling: Apg 1,1-14****Kristi himmelfartsdag - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Kongebok:

Den gang Herren tok Elia opp til himmelen i en storm, gikk det slik til: Elia og Elisja gikk sammen ut fra Gilgal. 2 Elia sa til Elisja: "Bli du her; for Herren sender meg til Betel." Men Elisja svarte: "Så sant Herren lever, og så sant du selv lever: Jeg vil ikke skille lag med deg." Så gikk de ned til Betel. 3 Profetdisiplene i Betel kom ut til Elisja og sa til ham: "Vet du at Herren i dag vil ta din mester bort over hodet på deg?" Han svarte: "Ja, jeg vet det, jeg også. Ti bare stille!" 4 Så sa Elia til ham: "Bli her, Elisja, for Herren sender meg til Jeriko." Han svarte: "Så sant Herren lever, og så sant du selv lever: Jeg vil ikke skille lag med deg." Så gikk de til Jeriko. 5 Profetdisiplene der i byen kom bort til Elisja og sa til ham: "Vet du at Herren i dag vil ta din mester bort over hodet på deg?" Han svarte: "Ja, jeg vet det. Ti bare stille!" 6 Nå sa Elia til ham: "Bli du her; for Herren sender meg til Jordan." Elisja svarte: "Så sant Herren lever, og så sant du lever selv: Jeg vil ikke skille lag med deg." Så gikk de videre sammen. 7 Da kom femti av profetdisiplene ut og stilte seg opp rett imot dem et stykke unna, mens de to stod ved Jordan. 8 Elia tok kappen sin, rullet den sammen og slo på vannet. Da delte vannet seg, og begge gikk over på tørr bunn. 9 Mens de gikk over, sa Elia til Elisja: "Si hva du vil at jeg skal gjøre for deg før jeg blir tatt fra deg." Elisja sa: "La meg da få din ånd i dobbelt mål!" 10 Elia svarte: "Det er ikke lite, det du ber om. Men hvis du ser meg når jeg blir tatt bort fra deg, skal du få det, ellers ikke." 11 Mens de gikk der og talte sammen, kom det brått en ildvogn med ildhester foran og skilte dem fra hverandre. Og Elia fór opp til himmelen i stormen. 12 Da Elisja så dette, ropte

han: "Min far, min far! Israels vogner og hestfolk!" Da han ikke kunne se ham lenger, tok han tak i klærne sine og rev dem i to stykker. 13 Så tok han opp Elia kappe som var falt av ham. Han gikk tilbake og stilte seg ved bredden av Jordan. 14 Der tok han kappen som var falt av Elia, slo på vannet og sa: "Hvor er Herren, Elia Gud?" Da Elisja slo på vannet, delte det seg, og han gikk over. (2 Kong 2,1-14)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

I min første bok, gode Teofilos, skrev jeg om alt det Jesus gjorde og lærte, fra han begynte 2 og helt til den dagen han ble tatt opp til himmelen. Da hadde han ved Den hellige ånd gitt sine befalinger til de apostler han hadde utvalgt. 3 Etter å ha lidd døden, sto han levende fram for dem med mange klare bevis på at han levde: I førti dager viste han seg for dem og talte om det som hører Guds rike til. 4 En gang han spiste sammen med dem, sa han: "Dere skal ikke forlate Jerusalem, men vente på det som Far har lovet, det som dere har hørt av meg. 5 For Johannes døpte med vann, men dere skal om noen få dager bli døpt med Den hellige ånd." 6 Mens de var sammen, spurte de ham: "Herre, er tiden nå kommet da du vil gjenreise riket for Israel?" 7 Han svarte: "Det er ikke dere gitt å kjenne tider og stunder som Far har fastsatt av sin egen makt. 8 Men dere skal få kraft når Den hellige ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og helt til jordens ender." 9 Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort foran øynene deres. 10 Som de nå stirret mot himmelen mens han dro bort, sto med ett to menn i hvite klær foran dem 11 og sa: "Galileere, hvorfor står dere og ser mot himmelen? Denne Jesus som ble tatt bort fra dere opp til himmelen, han skal komme igjen på samme måte som dere har sett ham fare opp til himmelen." (Apg 1,1-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Til hver enkelt av oss er nåden gitt, alt etter som Kristi gave blir tilmålt. 8 Derfor står det: Han steg opp i det høye og bortførte fanger, til menneskene ga han gaver. 9 At han steg opp, må jo bety at han først var steget ned til det aller laveste, til jorden. 10 Han som steg ned, er den samme som steg høyt opp over alle himler for å fylle alt. (Ef 4,7-10)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Etter at Herren Jesus hadde talt med dem, ble han tatt opp til himmelen og satte seg ved Guds høyre hånd. 20 Men de gikk ut og forkynte overalt, og Herren virket med og stadfestet Ordet gjennom de tegn som fulgte. (Mark 16,19-20)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Kristi himmelfartsdag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Daniel:

Videre så jeg i mine nattsyner: Se, med himmelens skyer kom det en som var lik en menneskesønn. Han nærmet seg den gamle av dager og ble ført fram for ham. 14 Han fikk herredømme, ære og rike; folk og stammer med ulike språk, alle folkeslag skal tjene ham. Hans velde er et evig velde, det skal ikke forgå; hans rike går aldri til grunne. (Dan 7,13-14)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

I min første bok, gode Teofilos, skrev jeg om alt det Jesus gjorde og lærte, fra han begynte 2 og helt til den dagen han ble tatt opp til himmelen. Da hadde han ved Den hellige ånd gitt sine befalinger til de apostler han hadde utvalgt. 3 Etter å ha lidd døden, sto han levende fram for dem med mange klare bevis på at han levde: I førti dager viste han seg for dem og talte om det som hører Guds rike til. 4 En gang han spiste sammen med dem, sa han: "Dere skal ikke forlate Jerusalem, men vente på det som Far har lovet, det som dere har hørt av meg. 5 For Johannes døpte med vann, men dere skal om noen få dager

bli døpt med Den hellige ånd." 6 Mens de var sammen, spurte de ham: "Herre, er tiden nå kommet da du vil gjenreise riket for Israel?" 7 Han svarte: "Det er ikke dere gitt å kjenne tider og stunder som Far har fastsatt av sin egen makt. 8 Men dere skal få kraft når Den hellige ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og helt til jordens ender." 9 Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort foran øynene deres. 10 Som de nå stirret mot himmelen mens han dro bort, sto med ett to menn i hvite klær foran dem 11 og sa: "Galileere, hvorfor står dere og ser mot himmelen? Denne Jesus som ble tatt bort fra dere opp til himmelen, han skal komme igjen på samme måte som dere har sett ham fare opp til himmelen." (Apg 1,1-11)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Men den rettferdigheten som kommer av tro, sier: Tenk ikke med deg selv: Hvem skal fare opp til himmelen? - det vil si for å hente Kristus ned - 7 eller: Hvem skal stige ned i avgrunnen? - det vil si for å hente Kristus opp fra de døde. 8 Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte. Dette er troens ord, det som vi forkynner. 9 For hvis du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, da skal du bli frelst. 10 Med hjertet tror vi så vi blir rettferdige for Gud, med munnen bekjenner vi så vi blir frelst. 11 Skriften sier: Ingen som tror på ham, skal bli til skamme. 12 For her er det ikke forskjell på jøde og greker. Alle har samme Herre, og han er rik nok for alle som påkaller ham. 13 Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. (Rom 10,6-13)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Jesus sa til dem: "Slik står det skrevet: Messias skal lide og stå opp fra de døde tredje dag, 47 og i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem. 48 Dere er vitner om dette. 49 Og se, jeg sender over dere det som min Far har lovet. Men dere skal bli i byen til dere blir utrustet med kraft fra det høye." 50 Så førte han dem ut mot Betania, og han løftet hendene og velsignet dem. 51 Og mens han velsignet dem, skiltes han

fra dem og ble tatt opp til himmelen. 52 De falt på kne og tilba ham. Så vendte de tilbake til Jerusalem i stor glede. 53 Siden var de stadig i tempelet og lovpriste Gud. (Luk 24,46-53)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Kristi himmelfartsdag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Jeg vil glede og fryde meg i Herren, min sjel skal juble i min Gud. For han har kledd meg i frelsens drakt og svøpt meg i rettferdighets kappe, lik en brudgom som pryder sitt hode, lik en brud som pynter seg med sine smykker. 11 For likesom jorden lar spirene vokse, som en hage lar vekstene gro, slik skal Herren vår Gud la rettferdighet spire fram og lovsang lyde for alle folkeslag. (Jes 61,10-11)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

I min første bok, gode Teofilos, skrev jeg om alt det Jesus gjorde og lærte, fra han begynte 2 og helt til den dagen han ble tatt opp til himmelen. Da hadde han ved Den hellige ånd gitt sine befalinger til de apostler han hadde utvalgt. 3 Etter å ha lidd døden, sto han levende fram for dem med mange klare bevis på at han levde: I førti dager viste han seg for dem og talte om det som hører Guds rike til. 4 En gang han spiste sammen med dem, sa han: "Dere skal ikke forlate Jerusalem, men vente på det som Far har lovet, det som dere har hørt av meg. 5 For Johannes døpte med vann, men dere skal om noen få dager bli døpt med Den hellige ånd." 6 Mens de var sammen, spurte de ham: "Herre, er tiden nå kommet da du vil gjenreise riket for Israel?" 7 Han svarte: "Det er ikke dere gitt å kjenne tider og stunder som Far har fastsatt av sin egen makt. 8 Men dere skal få kraft når Den hellige ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og helt til jordens ender." 9 Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort foran øynene deres. 10 Som de nå stirret mot himmelen mens han dro bort, sto med ett to menn i hvite klær foran dem 11 og sa: "Galileere, hvorfor står dere og ser mot himmelen? Denne

Jesus som ble tatt bort fra dere opp til himmelen, han skal komme igjen på samme måte som dere har sett ham fare opp til himmelen." (Apg 1,1-11)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens Far, må la dere få en Ånd som gir visdom og åpenbaring, så dere lærer Gud å kjenne. 18 Må han gi dere lys til hjertets øyne, så dere får innsikt i det håp han har kalt dere til, hvor rik og herlig hans arv er for de hellige, 19 og hvor overveldende hans kraft er hos oss som tror. 20 Med denne veldige makt og styrke reiste han Kristus opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i himmelen, 21 over alle makter og åndskrefter, over alt velde og herredømme og over alle navn som nevnes kan, ikke bare i denne tid, men også i den kommende. 22 Alt la han under hans føtter, og ham, hodet over alle ting, ga han til kirken, 23 som er Kristi kropp, fylt av ham som fyller alt i alle. (Ef 1,17-23)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Jesus løftet blikket mot himmelen og sa: "Far, timen er kommet. La din Sønn bli herliggjort, så Sønnen kan ære deg. 2 For du har gitt ham makt over alt som heter menneske, for at han skal gi evig liv til alle som du har gitt ham. 3 Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har sendt, Jesus Kristus. 4 Jeg æret deg på jorden da jeg fullførte den gjerning du ga meg å gjøre. 5 Far, gi meg nå din herlighet og ære, som jeg hadde hos deg før verden ble til. 6 Jeg har åpenbart ditt navn for de mennesker du ga meg fra verden. De var dine, og du ga meg dem, og de har holdt fast på ditt ord. 7 Nå vet de at alt som du har gitt meg, er fra deg. 8 For jeg har gitt dem de ord du ga meg, og de har tatt imot dem. Nå vet de i sannhet at jeg er gått ut fra deg, og de har trodd at du har sendt meg. (Joh 17,1-8)

Her slutter lesningen av evangeliet.

SØNDAG FØR PINSE**Poetisk tekst: Salme 27, 4 / 5 / 13 Omkved: v 1a**

Omkved: Herren er mitt lys og min frelse, hvem skal jeg da frykte?

1. En ting ber jeg Herren om, og det ønsker jeg inderlig: at jeg får bo i Herrens hus alle mine levedager, så jeg kan se hans velvilje og grunne i hans tempel.
2. På den onde dagen gjemmer han meg i sin hytte. Han skjuler meg i sitt skjermende telt og tar meg opp på klippen.
3. Jeg er viss på at jeg skal få se Herrens godhet her i de levendes land.

Poetisk tekst på Pinsedag kan også brukes på Søndag før pinse og 2. pinsedag**Fortelling: 1 Mos 11,1-9 Babels tårn / Joh 15,26-16,7 Jeg skal sende talsmannen****Søndag før pinse - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Haggai:

Er det ennå noen igjen av dere som har sett hvor herlig dette *templet* var før? Og hva synes dere om det nå? Ser det ikke smått ut? 4 Men nå, vær frimodig og sterk, Serubabel! lyder ordet fra Herren. Vær frimodig, Josva, Jehosadaks sønn, du som er øversteprest! Vær frimodig, alt folk i landet! lyder ordet fra Herren. Gå og arbeid, for jeg er med dere! lyder ordet fra Herren, Allhærs Gud. 5 Dette løfte gav jeg dere da dere drog ut fra Egypt. Min Ånd bor iblant dere. Frykt ikke! 6 For så sier Herren, Allhærs Gud: Enda en gang, om en liten stund, vil jeg ryste himmelen og jorden, havet og det tørre land. 7 Jeg ryster alle folkeslag, så deres skatter kommer hit. Og jeg fyller dette hus med herlighet, sier Herren, Allhærs Gud. 8 Sølv er mitt, og gullet er mitt, lyder ordet fra Herren, Allhærs Gud. 9 Dette nye hus skal bli herligere enn det første, sier Herren, Allhærs Gud. På dette sted vil jeg gi fred, lyder ordet fra Herren, Allhærs Gud. (Hag 2,3-9)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Da vendte de tilbake til Jerusalem fra den høyden som heter Oljeberget og ligger nær Jerusalem, bare en sabbatsreise unna. 13

Inne i byen gikk de opp på den salen hvor de pleide å holde til. Det var Peter og Johannes, Jakob og Andreas, Filip og Tomas, Bartolomeus og Matteus, Jakob, sønn av Alfeus, Simon seloten og Judas, sønn av Jakob. 14 Alle disse holdt trofast sammen i bønn, sammen med noen kvinner og Maria, Jesu mor, og søsknene hans. (Apg 1,12-14)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters første brev:

Slutten på alle ting er nær. Vær derfor sindige og edru, så dere kan be. 8 Framfor alt skal dere elske hverandre inderlig, for kjærligheten skjuler en mengde synder. 9 Vær gjestfrie mot hverandre uten å klage. 10 Tjen hverandre, hver og en med den nådegave han har fått, som gode forvaltere av Guds mangfoldige nåde. 11 Den som taler, skal se til at han taler som Guds ord. Og den som tjener, skal tjene med den styrke Gud gir. Slik skal Gud i ett og alt bli æret, ved Jesus Kristus. Ham tilhører herligheten og makten i all evighet! Amen. (1 Pet 4,7-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Når Talsmannen kommer, han som jeg skal sende dere fra Far, sannhetens Ånd som går ut fra Far, da skal han vitne om meg. 27 Men også dere skal vitne, for dere har vært hos meg fra begynnelsen av. (Joh 15,26-27)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Søndag før pinse - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Sakarja:

Den dagen skal det skje at lyset forsvinner, og de herlige himmellysene slokner. 7 Så skal det bli en eneste dag - Herren kjenner den - og ikke dag som veksler med natt; ved kveldstid skal det være lyst. 8 Den dagen skal det skje at det renner levende vann ut fra Jerusalem, den ene halvpart til havet i øst, den andre halvpart til havet i vest. Slik skal det være både sommer og vinter. 9 Da skal Herren være konge over hele jorden. Den dagen skal Herren være én og hans navn det eneste. (Sak 14,6-9)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Til Efesos kom nå en jøde ved navn Apollos, han stammet fra Aleksandria. Han hadde ordet i sin makt og var godt kjent i skriftene. 25 Apollos hadde fått undervisning om Herrens vei. Han forkynte med stor glød og underviste grundig om Jesus, enda han bare kjente Johannes-dåpen. 26 Han begynte å tale fritt og åpent i synagogen, og der fikk Priskilla og Akvilas høre ham. De tok seg av ham og ga ham enda grundigere kjennskap til Guds vei. 27 Da han ønsket å reise til Akaia, oppmuntret brødrene ham og skrev til disiplene at de måtte ta imot ham. Han kom dit og ble ved Guds nåde til stor hjelp for dem som hadde kommet til tro. 28 For han satte jødene ettertrykkelig på plass når han i åpent ordskifte beviste ut fra skriftene at Jesus var Messias. 19,1 Mens Apollos var i Korint, reiste Paulus gjennom innlandet og kom til Efesos. Der møtte han noen disipler 2 og spurte dem: "Fikk dere Den hellige ånd da dere kom til tro?" De svarte: "Vi har ikke engang hørt at det er noen Hellig Ånd." 3 "Hva slags dåp er dere døpt med da?" spurte han. "Johannes-dåpen" svarte de. 4 Da sa Paulus: "Johannes døpte med en dåp til omvendelse og sa til folket at de skulle tro på ham som kom etter ham; det er Jesus." 5 Etter å ha hørt dette, lot de seg døpe til Herren Jesu navn. 6 Og da Paulus la hendene på dem, kom Den hellige ånd over dem. De talte i tunger, og de talte profetisk. 7 Det var omkring tolv menn i alt. (Apg 18,24-19,7)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' åpenbaring:

Noe tempel så jeg ikke i byen, for Herren Gud, Den allmektige, og Lammet er dens tempel. 23 Og byen trenger ikke lys fra sol eller måne, for Guds herlighet lyser over den, og Lammet er dens lys. 24 Folkene skal vandre i lyset fra byen, og jordens konger skal føre sine rikdommer dit. 25 Byens porter skal aldri stenges etter dagen, for natt skal det ikke være der. 26 Alt det dyrebare og verdifulle folkene eier, skal de føre

inn i den. 27 Men noe urent skal aldri komme inn i byen, ingen som gjør motbydelige ting eller farer med løgn, bare de som er skrevet inn i livets bok hos Lammet. (Åp 21,22-27)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. 17 Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham. 18 Den som tror på ham, blir ikke dømt. Den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønns navn. 19 Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elsket mørket høyere enn lyset, fordi deres gjerninger var onde. 20 For den som gjør det onde, hater lyset og vil ikke komme til lyset, for at hans gjerninger ikke skal bli avslørt. 21 Men den som følger sannheten, kommer til lyset, for at det skal bli klart at hans gjerninger er gjort i Gud." (Joh 3,16-21)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Søndag før pinse - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Kongebok:

Elia kom til Be'er-Sjeba, som ligger i Juda. Der lot han tjenestegutten sin bli igjen, 4 og selv gikk han en dagsreise ut i ødemarken. Der satte han seg under en gyvelbusk og ønsket at han måtte få dø. "Nå er det nok," sa han, "ta mitt liv, Herre! For jeg er ikke bedre enn fedrene mine." 5 Så la han seg til å sove under gyvelbusken. Da rørte en engel ved ham og sa: "Stå opp og spis!" 6 Og da han så seg om, fikk han øye på et lite nybakt brød og en krukke med vann like ved siden av hodet sitt. Han spiste og drakk og la seg igjen. 7 Men Herrens engel kom en gang til, rørte ved ham og sa: "Stå opp og spis! Ellers blir veien for lang for deg." 8 Da stod han opp og spiste og drakk. Og styrket av maten gikk han førti dager og førti netter, til han kom til Guds fjell, Horeb. 9 Der gikk han inn i en hule, som han var i om natten. Da kom Herrens ord til ham, og det lød så: "Hva vil du her, Elia?" 10 Han svarte: "Jeg har vist brennende iver for Herren, Allhærs Gud. For israelittene har sviktet din pakt; dine altere har de revet ned, og dine profeter har de drept med sverd. Jeg er den eneste som er igjen, og nå står de meg etter livet." 11 Da sa Herren: "Gå ut og still deg opp på fjellet for Herrens åsyn!" Og se, Herren gikk forbi. Foran ham fór en stor og sterk storm, som kløvde fjell og knuste knauser; men Herren var ikke i stormen.

Etter stormen kom det et jordskjelv; men Herren var ikke i jordskjelvet. 12 Etter jordskjelvet kom det en ild; men Herren var ikke i ilden. Etter ilden kom lyden av en svak susing. 13 Da Elia hørte den, drog han kappen for ansiktet, gikk ut og stilte seg ved inngangen til hulen. Da lød det en røst som sa: "Hva vil du her, Elia?" (1 Kong 19,3b-13)

Her slutter første lesning.

Eller:

Den første lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Landshøvdingen ga da tegn til Paulus, som grep ordet og sa: "Jeg vet at du har vært dommer for dette folket i mange år. Derfor forsvarer jeg meg med frimodighet. 11 Du kan lett få bekreftet at det ikke er mer enn tolv dager siden jeg reiste opp til Jerusalem for å tilbe. 12 Og ingen så meg diskutere med noen eller oppvige folk, verken i tempelet, i synagogene eller ute i byen. 13 De kan da heller ikke bevise det de anklager meg for. 14 Men én ting tilstår jeg: Jeg dyrker fedrenes Gud ved å følge Veien, som de kaller en sektlære. For jeg tror alt som er skrevet i loven og profetene, 15 og jeg har det samme håpet til Gud som disse har: at rettferdige og urettferdige en gang skal stå opp fra de døde. 16 Derfor bestreber jeg meg på alltid å ha ren samvittighet for Gud og mennesker. 17 Etter mange år kom jeg for å overbringe gaver til de fattige i mitt folk og for å ofre. 18 Da fant de meg på tempelplassen. Jeg hadde latt meg rense, og det var ingen sammenstimling eller uro. 19 Men noen jøder fra Asia så meg, og de burde ha møtt fram for deg med sine anklager mot meg, om de hadde hatt noen. 20 Eller så får disse som er her, si hva de fant meg skyldig i da jeg sto for Rådet. 21 For det kan da vel ikke være den ene setningen jeg ropte da jeg sto foran dem: `Det er på grunn av de dødes oppstandelse jeg står anklaget her i dag.`" (Apg 24,10-21)

Her slutter første lesning

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Han, Jesus Kristus, er den som kom gjennom vann og blod - ikke bare med vannet, men med vannet og blodet. Og Ånden selv er vitne, fordi Ånden er sannheten. 7 For det er tre som vitner: 8 Ånden, vannet og

blodet, og disse tre samstemmer. 9 Om vi godtar vitnesbyrd fra mennesker, er Guds vitnesbyrd sterkere. For dette er Guds vitnesbyrd: Han har vitnet om sin Sønn. 10 Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet i sitt indre. Men den som ikke tror Gud, har gjort ham til en løgner, for han har ikke trodd på Guds eget vitnesbyrd om sin Sønn. 11 Og dette er vitnesbyrdet: Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn. 12 Den som har Sønnen, har livet, men den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet. (1 Joh 5,6-12)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Ennå har jeg mye å si dere, men dere kan ikke bære det nå. 13 Men når sannhetens Ånd kommer, skal han veilede dere til hele sannheten. For han skal ikke tale ut fra seg selv, men si det han hører, og gjøre kjent for dere det som skal komme. 14 Han skal herliggjøre meg, for han skal ta av det som er mitt, og forkynne det for dere. 15 Alt det min Far har, er mitt. Derfor sa jeg at han skal ta av det som er mitt, og forkynne det for dere. (Joh 16,12-15)

Her slutter lesningen av evangeliet.

PINSEDAG**Poetisk tekst: Salme 104, 27 / 28 / 29 Omkved: v 30 (NoS 923)**

Omkved: Du sender ut din Ånd, halleluja, og du gjør alle ting nye, halleluja.

1. Alle sammen venter på deg, at du skal gi dem mat i rette tid.
2. Du strør ut, og de kan sanke; du åpner hånden og metter dem med gode gaver.
3. Skjuler du ditt ansikt, gripes de av redsel; tar du livsånden fra dem, dør de og blir til jord igjen.

Fortelling: Apg 2,1-18**Pinsedag - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Hele verden hadde ett språk og samme tungemål. 2 Da folk brøt opp fra øst, fant de en bred dal i Sinear-landet og slo seg ned der. 3 De sa til hverandre: "Kom, så lager vi teglstein og brenner dem godt!" De brukte tegl til byggestein og jordbek til bindemiddel. 4 "Kom," sa de, "la oss bygge oss en by med et tårn som når opp til himmelen, og skape oss et navn så vi ikke blir spredt ut over hele jorden!" 5 Da steg Herren ned for å se på byen og tårnet som menneskene bygde. 6 Herren sa: "Se, de er ett folk, og samme språk har de alle. Dette er det første de tar seg fore. Nå vil ingen ting være umulig for dem, hva de så finner på å gjøre. 7 La oss stige ned og forvirre deres språk, så den ene ikke skjønner hva den andre sier!" 8 Så spredte Herren dem derfra ut over hele jorden, og de holdt opp med å bygge på byen. 9 Derfor kalte de den Babel. For der forvirret Herren all verdens tungemål, og derfra spredte Herren dem ut over hele jorden. (1 Mos 11,1-9)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted. 2 Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. 3 Tunger som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. 4 Da ble de alle fylt av Den hellige ånd, og de begynte å tale på andre tungemål etter som Ånden ga dem å forkynne. 5 I Jerusalem bodde det fromme jøder fra alle folkeslag under himmelen. 6 En stor folkemengde stimlet sammen da de hørte denne lyden, og det ble stor forvirring, for hver enkelt hørte sitt eget språk bli talt. 7 Forskrekket

og forundret spurte de: "Er de ikke galileere, alle disse som taler? 8 Hvordan kan da hver enkelt av oss høre sitt eget morsmål? 9 Vi er partere og medere og elamitter, folk som har bodd i Mesopotamia, Judea og Kappadokia, i Pontos og Asia, 10 Frygia og Pamfylia, i Egypt og i Libya-området mot Kyréne, og innflyttere fra Roma, 11 jøder og proselytter, kretere og arabere - og vi hører dem tale om Guds storverk på våre egne tungemål!" (Apg 2,1-11)

Her slutter andre lesning.

Eller:

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Da vi altså er blitt rettferdige ved tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus. 2 Gjennom ham har vi også ved troen fått adgang til den nåde vi står i, og vi er stolte over håpet om Guds herlighet. 3 Ja, ikke bare det, vi er også stolte over lidelsene. For vi vet at lidelsen gir utholdenhet, 4 utholdenheten er prøvet sinn, og det prøvede sinn håp. 5 Og håpet skuffer ikke, for Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den hellige ånd som han har gitt oss. (Rom 5,1-5)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Jesus sa: "Den som elsker meg, vil holde fast på mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme og bo hos ham. 24 Den som ikke elsker meg, holder ikke fast på mine ord. Det ordet dere hører, er ikke fra meg, men fra Far, som har sendt meg. 25 Dette har jeg sagt dere mens jeg ennå er hos dere. 26 Men Talsmannen, Den hellige ånd, som Far skal sende i mitt navn, skal lære dere alt og minne dere om alt det jeg har sagt dere. 27 Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet. 28 Dere hørte at jeg sa: Jeg går bort, og jeg kommer til dere igjen. Hvis dere elsket meg, var dere glade for at jeg går til Far, for Far er større enn jeg. 29 Nå har jeg sagt dere dette før det skjer, for at dere skal tro når det skjer. (Joh 14,23-29)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Pinsedag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden. 2 Jorden var øde og tom, og mørke lå over havdypet. Men Guds Ånd svevet over vannet. 3 Da sa Gud: "Det bli lys!" Og det ble lys. 4 Gud så at lyset var godt, og han skilte lyset fra mørket. 5 Gud kalte lyset dag, og mørket kalte han natt. Og det ble kveld, og det ble morgen, første dag. (1 Mos 1,1-5)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted. 2 Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. 3 Tunger som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. 4 Da ble de alle fylt av Den hellige ånd, og de begynte å tale på andre tungemål etter som Ånden ga dem å forkynne. 5 I Jerusalem bodde det fromme jøder fra alle folkeslag under himmelen. 6 En stor folkemengde stimlet sammen da de hørte denne lyden, og det ble stor forvirring, for hver enkelt hørte sitt eget språk bli talt. 7 Forskrekket og forundret spurte de: "Er de ikke galileere, alle disse som taler? 8 Hvordan kan da hver enkelt av oss høre sitt eget morsmål? 9 Vi er partere og medere og elamitter, folk som har bodd i Mesopotamia, Judea og Kappadokia, i Pontos og Asia, 10 Frygia og Pamfylia, i Egypt og i Libya-området mot Kyréne, og innflyttere fra Roma, 11 jøder og proselytter, kretere og arabere - og vi hører dem tale om Guds storverk på våre egne tungemål!" (Apg 2,1-11)

Her slutter andre lesning.

Eller:

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Slik kroppen er én selv om den har mange lemmer, og alle lemmene utgjør én kropp enda de er mange, slik er det også med Kristus. 13 For med én Ånd ble vi alle døpt til å være én kropp, enten vi er jøder eller grekere, slaver eller frie, og alle fikk vi én Ånd å drikke. (1 Kor 12,12-13)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud. 16 Og jeg vil be Far, og han skal gi dere en annen talsmann, som skal være hos dere for alltid: 17 sannhetens Ånd, som verden ikke kan ta imot. For verden ser ham ikke og kjenner ham ikke. Men dere kjenner ham, for han blir hos dere og skal være i dere. 18 Jeg lar dere ikke bli igjen som foreldreløse barn. Jeg kommer til dere. 19 Snart ser ikke verden meg lenger. Men dere skal se meg, for jeg lever, og dere skal også leve. 20 Den dagen skal dere skjønne at jeg er i min Far, og at dere er i meg og jeg i dere. 21 Den som kjenner mine bud og holder dem, han er det som elsker meg. Og den som elsker meg, skal min Far elske. Ja, også jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham." (Joh 14,15-21)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Pinsedag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

På den tid Herren Gud skapte jorden og himmelen, 5 fantes det ikke en busk på jorden, og ennå hadde ikke et grønt strå grodd fram. For Herren Gud hadde ikke latt det regne på jorden, og det var ingen mennesker til å dyrke den. 6 Men en kilde sprang fram av jorden og vannet hele marken. 7 Og Herren Gud formet mannen av jord fra marken og blåste livspust inn i hans nese, så mannen ble til en levende skapning. 8 Herren Gud plantet en hage i Eden, et sted i øst. Der satte han mannen han hadde formet. 9 Og Herren Gud lot alle slags trær vokse opp av jorden, herlige å se på og gode å spise av, og midt i hagen livets tre og treet som gir kunnskap om godt og ondt. (1 Mos 2,4b-9)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted. 2 Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. 3 Tunger som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. 4 Da ble de alle fylt av Den hellige ånd, og de begynte å tale på andre tungemål etter som Ånden ga dem å forkynne. 5 I Jerusalem bodde det fromme jøder fra alle folkeslag under himmelen. 6 En stor folkemengde stimlet sammen da de hørte denne lyden, og det ble stor forvirring, for hver enkelt hørte sitt eget språk bli talt. 7 Forskrekket og forundret spurte de: "Er de ikke galileere, alle

disse som taler? 8 Hvordan kan da hver enkelt av oss høre sitt eget morsmål? 9 Vi er partere og medere og elamitter, folk som har bodd i Mesopotamia, Judea og Kappadokia, i Pontos og Asia, 10 Frygia og Pamfylia, i Egypt og i Libya-området mot Kyréne, og innflyttere fra Roma, 11 jøder og proselytter, kretere og arabere - og vi hører dem tale om Guds storverk på våre egne tungemål!" (Apg 2,1-11)

Her slutter andre lesning.

Eller:

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Det er ikke kjøttet som har makten over dere, det er Ånden - så sant Guds Ånd bor i dere. Den som ikke har Kristi Ånd, hører ikke Kristus til. 10 Men om Kristus bor i dere, er nok kroppen død på grunn av synden, men ånden er levende fordi dere er rettferdige for Gud. 11 Han reiste Jesus opp fra de døde, og dersom hans Ånd bor i dere, skal han som reiste Kristus opp fra de døde, også gi deres dødelige kropp liv ved sin Ånd, som bor i dere. (Rom 8,9-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Det var om kvelden samme dag, den første dagen i uken. Av frykt for jødene hadde disiplene stengt dørene der de var samlet. Da kom Jesus; han sto midt iblant dem og sa: "Fred være med dere!" 20 Og da han hadde sagt det, viste han dem sine hender og sin side. Disiplene ble glade da de så Herren. 21 Igjen sa Jesus til dem: "Fred være med dere! Som Far har sendt meg, sender jeg dere." 22 Så åndet han på dem og sa: "Ta imot Den hellige ånd. 23 Dersom dere tilgir noen deres synder, da er de tilgitt. Dersom dere fastholder syndene for noen, er de fastholdt." (Joh 20,19-23)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. PINSEDAG

Poetisk tekst: Salme 29, 3 / 9b-10 / 11 Omkved: v 2

Omkved: Gi Herren den ære hans navn skal ha; bøyd dere for Herren i hellig skrud!

1. Herrens røst er over vannene, ærens Gud tordner, Herren over de store vann.
2. Alt i hans tempel roper: "Ære!" Herren troner over himmelhavet, han troner som konge for evig.
3. Herren gir kraft til sitt folk, han signer det med lykke og fred.

Poetisk tekst på Pinsedag kan brukes på Søndag før pinse og 2. pinsedag

Fortelling: Apg 10,1-36 og 44-48

2. pinsedag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Joel:

En gang skal det skje at jeg utøser min Ånd over alle mennesker. Deres sønner og døtre skal tale profetord; de gamle blant dere skal ha drømmer, og de unge skal se syner. 2 Selv over treller og trellkvinner vil jeg utøse min Ånd i de dager. (Joel 3,1-2)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Peter *begynte å tale:* Nå forstår jeg virkelig at Gud ikke gjør forskjell på folk, 35 men tar imot enhver som frykter ham og gjør rett, hva folkeslag han enn tilhører. 36 Dere kjenner det ord han sendte til Israels barn med evangeliet om fred ved Jesus Kristus, han som er alles Herre. 37 Dere vet om det som begynte i Galilea etter at Johannes hadde forkynt sin dåp, og som siden spredte seg over hele Judea, 38 nemlig at Jesus fra Nasaret ble salvet av Gud med Hellig Ånd og kraft, og at han gikk omkring overalt og gjorde godt og helbredet alle som var underkuet av djevelen, for Gud var med ham. 39 Og vi er vitner om alt han gjorde rundt omkring i jødernes land og i Jerusalem, han som de hengte på et tre og drepte. 40 Gud reiste ham opp på den tredje dagen og lot ham tre synlig fram, 41 ikke for hele folket, men for de vitnene Gud på forhånd hadde utvalgt, for oss som spiste og drakk sammen med ham etter at han var stått opp fra de døde. 42 Og han påla oss at vi skulle forkynne for folket og vitne at han er den som Gud har satt til dommer over levende og døde. 43 Om ham vitner alle profetene og sier at alle som

tror på ham, skal få tilgivelse for syndene ved hans navn." 44 Mens Peter fremdeles talte, kom Den hellige ånd over alle som hørte Ordet. 45 De troende av jødisk ætt som var kommet dit sammen med Peter, ble forskrekket over at Den hellige ånds gave også ble øst ut over hedningene. 46 For de hørte dem tale i tunger og lovprise Gud. Da sa Peter: 47 "Disse har fått Den hellige ånd slik som vi. Kan noen da nekte dem vannet og hindre at de blir døpt?" 48 Så bød han at de skulle døpes i Jesu Kristi navn. Etterpå ba de ham bli hos dem noen dager. (Apg 10,34-48)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Ennå har jeg mye å si dere, men dere kan ikke bære det nå. 13 Men når han kommer, sannhetens Ånd, skal han veilede dere til den fulle sannhet. For han skal ikke tale ut fra seg selv, men si det han hører, og kunngjøre dere det som skal komme. 14 Han skal forherlige meg, for han skal ta av det som er mitt, og forkynne det for dere. 15 Alt det Faderen har, er mitt. Derfor sa jeg at han skal ta av det som er mitt, og forkynne det for dere. (Joh 16,12-15)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. pinsedag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Jeg øser vann på den tørstende jord og lar bekker risle over det tørre. Min Ånd vil jeg utøse over din ætt, min velsignelse over din etterslekt. 4 De skal vokse opp som siv mellom vann, som popler ved bekkedar. 5 En skal si: "Jeg tilhører Herren", en annen skal kalle seg med Jakobs navn. En skal skrive i sin hånd: "For Herren", og Israel skal han få som hedersnavn. (Jes 44,3-5)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Under den forfølgelse som brøt løs på grunn av Stefanus, var noen av de fordrevne kommet så langt som til Fønikia, Kypros og Antiokia. Men de hadde forkynt Ordet bare for jøder. 20 Noen av dem, folk fra Kypros og Kyréne, kom til Antiokia, hvor de også talte til grekere og forkynte evangeliet om Herren Jesus. 21 Og Herrens hånd var med dem, slik at mange kom til tro og vendte om til Herren. 22 Det som var skjedd, kom også menigheten i Jerusalem for øre, og de sendte Barnabas til Antiokia. 23 Da han kom

dit og fikk se Guds nådes gjerning, ble han glad, og han oppfordret alle til å holde fast ved Herren av hele sitt hjerte. 24 For han var en god mann, fylt av Den Hellige Ånd og tro. Og en stor mengde mennesker ble vunnet for Herren. 25 Han drog så til Tarsus for å oppsøke Saulus, 26 som han fant og tok med seg til Antiokia. Et helt år var de sammen i menigheten der og gav mange mennesker opplæring i troen. Det var i Antiokia disiplene for første gang ble kalt kristne. (Apg 11,19-26)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham; og jeg skal reise ham opp på den siste dag. 45 Det står skrevet hos profetene: Alle skal være opplært av Gud. Den som hører på Faderen og lærer av ham, kommer til meg. 46 Jeg sier ikke at noen har sett Faderen; bare han som er fra Gud, har sett Faderen. 47 Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som tror, har evig liv. (Joh 6,44-47)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. pinsedag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Hele Israels-folket brøt opp fra Sin-ørkenen og drog dagsreise etter dagsreise som Herren bød dem. Siden slo de leir i Refidim. Men der fantes det ikke vann, så folket kunne få drikke. 2 Derfor trettet folket med Moses og sa: "Gi oss vann, så vi får drikke!" Moses svarte: "Hvorfor trettet dere med meg? Hvorfor setter dere Herren på prøve?" 3 Men folket tørstet etter vann. De murret mot Moses og sa: "Hvorfor har du ført oss opp fra Egypt? Vil du at vi og barna våre og feet vårt skal dø av tørst?" 4 Da ropte Moses til Herren og sa: "Hva skal jeg gjøre med dette folket? Det er ikke lenge før de steiner meg!" 5 Herren sa til Moses: "Gå foran folket sammen med noen av Israels eldste! Ta med deg staven som du slo på elven med, og gå! 6 Da skal du få se at jeg står foran deg på berget ved Horeb. Når du slår på berget, skal det strømme fram vann, så folket får drikke." Moses gjorde som Herren sa, mens Israels eldste så på. 7 Dette stedet kalte de siden Massa og Meriba. For der trettet israelittene med Moses, og der satte de Herren på prøve da de sa: "Er Herren iblant oss eller ikke?" (2 Mos 17,1-7)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Det kom noen folk ned fra Judea og begynte å lære brødrene: "Hvis dere ikke følger den skikken vi har fra Moses, og lar dere omskjære, kan dere ikke bli frelst." 2 Paulus og Barnabas kom da i heftig strid og diskusjon med dem. Det ble så besluttet at Paulus og Barnabas og noen av de andre skulle reise opp til Jerusalem og drøfte spørsmålet med apostlene og de eldste. 3 Menigheten sendte dem av sted, og de reiste gjennom Fønikia og Samaria hvor de berettet om hedningenes omvendelse til stor glede for alle brødrene. 4 Da de var kommet fram til Jerusalem, ble de mottatt av menigheten, apostlene og de eldste, og de fortalte om alt det Gud hadde brukt dem til. 5 Men noen troende fra fariseerpartiet stod fram og hevdet: "De må omskjæres og pålegges å holde Moseloven." 6 Apostlene og de eldste kom så sammen for å drøfte saken. 7 Etter en heftig diskusjon reiste Peter seg og sa til dem: "Brødre, dere vet at Gud for lenge siden utvalgte meg blant dere, så hedningene av min munn skulle få høre evangeliets ord og komme til tro. 8 Og Gud som kjenner menneskets hjerte, viste at han godtar dem ved at de fikk Den Hellige Ånd likesom vi. 9 Han gjorde ikke noen forskjell på oss og dem, for ved troen rensset han deres hjerter. 10 Hvorfor utfordrer dere da Gud og legger på disiplenes nakke et åk som verken våre fedre eller vi har orket å bære? 11 Nei, vi tror at vi blir frelst av Herren Jesu nåde, på samme måte som de." (Apg 15,1-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

På den siste dagen i høytiden, den store festdagen, sto Jesus fram og ropte: "Den som tørster, skal komme til meg og drikke! 38 Den som tror på meg, fra hans indre skal det, som Skriften sier, renne elver av levende vann." 39 Dette sa han om den Ånd de som trodde på ham, skulle få. For Ånden var ennå ikke kommet, fordi Jesus ennå ikke var blitt herliggjort. (Joh 7,37-39)

Her slutter lesningen av evangeliet.

TREENIGHETSSØNDAG**Poetisk tekst: Salme 100, 1-2 / 3 / 4 Omkved: v 5**

Omkved: For Herren er god, hans miskunn er evig, hans trofasthet varer fra slekt til slekt.

1. La hyllingsrop lyde for Herren, hele jorden!
Tjen Herren med glede, kom fram for ham med fryd!

2. Kjenn at Herren er Gud! Han har skapt oss, ikke vi selv, til sitt folk og til den hjord han vokter.

3. Gå gjennom hans porter med takkesang, inn i hans tempelgårder med lovsang. Lov ham og pris hans navn!

Poetisk tekst på Treenighetssøndag kan også brukes på 2.-6. søndag i treenighetstiden.**Fortelling: Matt 28,16-20****Treenighetssøndag - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i første Mosebok:

Herren viste seg for Abraham i eikelunden i Mamre, en gang han satt i teltåpningen midt på heteste dagen. 2 Da han så opp, fikk han øye på tre menn som stod foran ham. Med det samme han fikk se dem, sprang han imot dem fra teltåpningen, bøyde seg til jorden 3 og sa: «Herre, dersom jeg har funnet nåde for dine øyne, så gå ikke forbi din tjener! 4 La oss få hente litt vann, så dere kan vaske føttene og hvile dere her under treet! 5 Så vil jeg komme med litt mat, som dere kan styrke dere med, før dere drar videre – siden dere nå har lagt veien om deres tjener.» De svarte: «Ja, gjør som du sier!» 6 Da skyndte Abraham seg inn i teltet til Sara og sa: «Skynd deg, ta tre mål hvetemel; kna det og bak kaker!» 7 Selv sprang han bort til buskapen og hentet en fin og god kalv; den gav han til tjenestegutten, som skyndte seg å lage den til. 8 Så tok han rømme og melk og den kalven som gutten hadde stelt til, og satte det fram for mennene. Og han stod hos dem under treet mens de spiste. (1 Mos 18,1-8)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

DIsraelitter, hør disse ord! Jesus fra Nasaret var en mann Gud utpekte for dere gjennom de mektige gjerninger, under og tegn som Gud lot ham gjøre blant dere, og som dere selv kjenner til. 23 Han ble utlevert til dere slik Gud på forhånd hadde bestemt og visste om, og ved hjelp av menn som ikke kjenner Guds lov, naglet dere

ham til korset og drepte ham. 24 Men Gud reiste ham opp og løste ham fra dødens veer. Det var jo ikke mulig for døden å holde ham fast. 32 Gud oppreiste denne Jesus, og vi er alle vitner om det. 33 Han ble opphøyd til Guds høyre hånd og mottok av Faderen Den Hellige Ånd som var lovt oss, og utøste den. Dette er det dere ser og hører. (Apg 2,22-24 og 32-33)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Delleve disiplene dro til Galilea, til fjellet der Jesus hadde sagt han ville møte dem. 17 Og da de fikk se ham, falt de ned og tilba ham; men noen tvilte. 18 Da trådte Jesus fram og talte til dem: "Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. 19 Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler! Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn 20 og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende." (Matt 28,16-20)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Treenighetssøndag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Så sier Herren Gud, som skapte himmelen og spente den ut og bredte ut jorden med alt som gror der, han som gir livspust til menneskene på jorden, og ånd til dem som ferdes på den: 6 Jeg, Herren, har kalt deg i rettferd og grepet din hånd. Jeg har formet deg og gjort deg til en pakt for folkene, til et lys for folkeslagene. 7 Du skal åpne blindes øyne og føre fanger ut av fengslet, dem som sitter i mørke, ut fra fangehullet. 8 Jeg er Herren, det er mitt navn. Jeg gir ikke min ære til andre og ikke min pris til gudebilder. 9 Det som ble forutsagt, er kommet, nå kunngjør jeg nye ting. Før de ennå spirer fram, lar jeg dere få høre om dem. 10 Syng en ny sang for Herren, lovsyng ham fra jordens ender, dere som ferdes på havet, og alt som fyller det, fjerne kyster og dere som bor der! (Jes 42,5-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Da forsamlingen løste seg opp, var det mange som fulgte *Paulus og følget hans*, både jøder og gudfryktige proselytter. Paulus og Barnabas talte med dem og la dem på hjertet at de måtte holde fast ved Guds nåde. 44 Neste sabbat strømmet nesten hele byen til for å høre Herrens ord. 45 Da jødene så folkemengden,

ble de brennende harme, og med hånlige ord motsa de det Paulus forkynte. 46 Paulus og Barnabas sa da rett ut: "Det var nødvendig å forkynde Guds ord til dere først. Men siden dere avviser det og selv ikke finner dere verdige til det evige livet, så går vi nå til hedningene. 47 For dette er Herrens befaling til oss: Jeg har satt deg til et lys for folkeslag, for at du skal bringe frelse helt til jordens ende." 48 Da hedningene hørte dette, gledet de seg og lovpriste Herrens ord, og alle som var bestemt til evig liv, kom til tro. 49 Herrens ord ble spredt over hele området. (Apg 13,43-49)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Jesus tok til orde og sa: "Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige, men åpenbart det for umyndige små. 26 Ja, Far, for dette var din gode vilje. 27 Alt har min Far overgitt til meg. Ingen kjenner Sønnen, unntatt Far; og ingen kjenner Far, unntatt Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for. (Matt 11,25-27)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Treenighetssøndag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Så sier Herren Gud, som skapte himmelen og spente den ut og bredte ut jorden med alt som gror der, han som gir livspust til menneskene på jorden, og ånd til dem som ferdes på den: 6 Jeg, Herren, har kalt deg i rettferd og grepet din hånd. Jeg har formet deg og gjort deg til en pakt for folkene, til et lys for folkeslagene. 7 Du skal åpne blindes øyne og føre fanger ut av fengslet, dem som sitter i mørke, ut fra fangehullet. 8 Jeg er Herren, det er mitt navn. Jeg gir ikke min ære til andre og ikke min pris til gudebilder. 9 Det som ble forutsagt, er kommet, nå kunngjør jeg nye ting. Før de ennå spirer fram, lar jeg dere få høre om dem. 10 Syng en ny sang for Herren, lovsyng ham fra jordens ender, dere som ferdes på havet, og alt som fyller det, fjerne kyster og dere som bor der! (Jes 42,5-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

A, dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige hans dommer er, hvor ufattelige hans veier! 34 Hvem kjente Herrens tanke, og hvem var hans rådgiver? 35 Hvem ga ham noe først, så han skulle få noe igjen? 36 For fra ham og ved ham og til ham er alle ting. Ham være ære i all evighet! Amen. (Rom 11,33-36)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Jesus jublet i Den hellige ånd og sa: "Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige, men åpenbart det for umyndige små. Ja, Far, for dette var din gode vilje. 22 Alt har min Far overgitt til meg. Ingen vet hvem Sønnen er, unntatt Far, og ingen vet hvem Far er, unntatt Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for." 23 Så snudde han seg og sa til disiplene: "Salige er de øynene som ser det dere ser! 24 For jeg sier dere: Mange profeter og konger ville gjerne se det som dere ser, men fikk ikke se det, og høre det som dere hører, men fikk ikke høre det." (Luk 10,21-24)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 66, 4 / 5 / 6 Omkved: v 1-2a

Omkved: La hyllingsrop lyde for Gud, hele jorden, og syng om hans herlige navn!

1. Hele jorden skal bøye seg og tilbe deg, de skal spille for deg og prise ditt navn.
2. Kom og se Guds gjerninger! Det står age av ham når han gjør sitt verk blant menneskene.
3. Han gjorde sjøen til tørt land, gjennom elven gikk de til fots. La oss da glede oss i ham!

Poetisk tekst på Treenighetssøndag kan også brukes på 2.-6. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: Apg 9,1-12 og 17-28 eller Apg 8,26-40

2. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i andre Mosebok:

Herren sa til Moses: "Hvorfor roper du til meg? Si til israelittene at de skal bryte opp! 16 Du skal bare løfte staven din og rekke hånden ut over sjøen og skille den, så israelittene kan gå midt igjennom sjøen på tørre bunnen. 17 Jeg vil forherde egypterne så de setter etter dere. Og jeg skal vise min guddomsmakt på farao og hele hans hær, på vognene og hestfolket hans. 18 Egypterne skal få kjenne at jeg er Herren, når jeg viser min makt på farao og vognene og hestfolket hans." 19 Guds engel, som gikk foran Israels hær, byttet nå plass og gikk etter folket. Skystøtten som var foran dem, flyttet seg og tok plass bak dem, 20 så den kom mellom egypternes hær og Israels hær. På den ene siden var skyen mørk, og på den andre siden lyste den opp natten, og hærene kom ikke inn på hverandre hele natten. 21 Da rakte Moses hånden ut over sjøen, og Herren sendte en sterk østavind som blåste hele natten, så vannet drev bort, og det tørre land kom fram. Vannet skilte seg, 22 og israelittene gikk tvers igjennom sjøen på tørre bunnen, mens vannet stod som en mur på begge sider. (2 Mos 14,15-22)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Jeg vil at dere skal vite dette, søsken: Våre fedre i ørkenen var alle under skyen, og alle gikk de gjennom havet. 2 Alle ble døpt til Moses i skyen og i havet, 3 og alle spiste de den

samme åndelige mat 4 og drakk den samme åndelige drikk. For de drakk av den åndelige klippe som fulgte dem, og denne klippen var Kristus. (1 Kor 10,1-4)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Døperen_Johannes sa: Jeg døper dere med vann til omvendelse. Men han som kommer etter meg, er sterkere enn jeg, og jeg er ikke verdig til å ta av ham sandalene. Han skal døpe dere med Hellig Ånd og ild. 12 Han har kasteskovlen i hånden og skal rense kornet på treskeplassen. Hveten sin skal han samle i låven, men agnene skal han brenne opp med en ild som aldri slukner." (Matt 3,11-12)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i første Mosebok:

Herren Gud laget klær av skinn til Adam og hans hustru og kledde dem med. 22 Herren Gud sa: "Nå er mennesket blitt som en av oss og kjenner godt og ondt. Bare det nå ikke strekker hånden ut og tar av livstreet også og spiser og lever evig!" 23 Så viste Herren Gud dem ut av hagen i Eden og satte dem til å dyrke jorden, som de var tatt av. 24 Han jaget menneskene ut; og øst for hagen satte han kjerubene og det flammende sverd som svinget fram og tilbake. De skulle vokte veien til livets tre. (1 Mos 3,21-24)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til kolosserne:

Legg nå av alt dette: sinne, hissighet, ondskap, spott og rått snakk. 9 Og lyv ikke for hverandre! For dere har kledd av dere det gamle mennesket og dets gjerninger 10 og iført dere det nye, det som blir fornyet etter sin skapers bilde og lærer ham å kjenne. 11 Her er ikke greker eller jøde, omskåret eller uomskåret, barbar, skyter, slave eller fri. Nei, Kristus er alt og i alle. 12 Dere er Guds utvalgte, helliget og elsket av ham. Kle dere derfor i inderlig medfølelse og vær gode, milde, ydmyke og tålmodige, 13 så dere bærer over med hverandre og tilgir hverandre hvis den ene har noe å bebreide den andre. Som Herren har tilgitt dere, skal dere tilgi hverandre. 14 Og over alt dette: Kle dere i kjærlighet, som er båndet som binder sammen og gjør fullkommen. (Kol 3,8-14)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Hele folket lot seg nå døpe, og Jesus ble også døpt. Mens han sto og ba, åpnet himmelen seg, 22 Den hellige ånd kom ned over ham i skikkelse av en due, og en røst lød fra himmelen: "Du er min Sønn, den elskede, i deg har jeg min glede." (Luk 3,21-22)

Her slutter lesningen av evangeliet.

2. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.

Slik står det skrevet hos profeten Esekiel:

Jeg stenker rent vann på dere, så dere blir rene. For all urenheter som skyldes de mange avgudene, vil jeg rense dere. 26 Jeg vil gi dere et nytt hjerte og la dere få en ny ånd inne i dere. Jeg vil ta steinhjertet ut av kroppen deres og gi dere et kjøtt hjerte isteden. 27 Jeg lar dere få min Ånd inne i dere, og gjør det slik at dere følger mine forskrifter og tar vare på mine lover, så dere lever etter dem. 28 Da skal dere få bo i det landet jeg gav deres fedre. Dere skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud. (Esek 36,25-28)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.

Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død? 4 Vi ble begravet med ham da vi ble døpt med denne dåpen til døden. Og som Kristus ble reist opp fra de døde ved sin Fars herlighet, skal også vi vandre i et nytt liv. 5 Har vi vokst sammen med Kristus i en død som er lik hans, skal vi være ett med ham i en oppstandelse som er lik hans. 6 Vi vet at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham, for at den kroppen som er underlagt synden, skulle gjøres til intet, og vi ikke lenger skulle være slaver under synden. 7 For den som er død, er befridd fra synden. 8 Er vi døde med Kristus, tror vi at vi også skal leve med ham. 9 Vi vet jo at når Kristus er oppreist fra de døde, så dør han ikke mer; døden har ikke lenger makt over ham. 10 For døden han døde, den døde han for synden, én gang for alle, men livet han lever, det lever han for Gud. 11 På samme måte skal dere regne dere som døde for synden, men som levende for Gud i Kristus Jesus. (Rom 6,3-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Det var en mann som het Nikodemus. Han var fariseer og en av jødernes rådsherrer. 2 Han kom til Jesus om natten og sa: "Rabbi, vi vet at du er en lærer som er kommet fra Gud. For ingen kan gjøre de tegnene du gjør, uten at Gud er med ham." 3 Jesus svarte: "Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født på ny, kan ikke se Guds rike." 4 "Hvordan kan en som er gammel, bli født?" sa Nikodemus. "Kan noen komme inn i sin mors mage igjen og bli født for andre gang?" 5 Jesus svarte: "Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike. 6 Det som er født av kjøtt, er kjøtt, men det som er født av Ånden, er ånd. 7 Undre deg ikke over at jeg sa til deg: `Dere må bli født på ny.` 8 Vinden blåser dit den vil, du hører den suser, men du vet ikke hvor den kommer fra, og hvor den farer hen. Slik er det med hver den som er født av Ånden." 9 "Hvordan kan dette skje?" spurte Nikodemus. 10 Jesus svarte: "Du er en lærer for Israel og vet ikke det? 11 Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Vi taler om det vi vet, og vitner om det vi har sett, men dere tar ikke imot vårt vitneutsagn. 12 Hvis dere ikke tror når jeg taler til dere om det jordiske, hvordan kan dere da tro når jeg taler om det himmelske? 13 Ingen annen er steget opp til himmelen enn han som er steget ned fra himmelen: Menneskesønnen. (Joh 3,1-13)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Poetisk tekst: 2 Tim 1, 9a / 9b-10a Omkved: v 10b

Omkved: Han har tilintetgjort døden og ført liv og udødelighet fram i lyset ved evangeliet.

1. Han har frelst oss og kalt oss med et hellig kall, ikke på grunn av våre gjerninger, men etter sin egen vilje og nåde.

2. Det er den nåde som er gitt oss i Kristus Jesus fra evighet av, og som nå er blitt åpenbart da vår frelser, Kristus Jesus, kom til jord.

Poetisk tekst på Treenighetssøndag kan også brukes på 2.-6. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: Mark 10,13-16

3. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

På dette fjell skal Herren, Allhærs Gud, gjøre et gjestebud for alle folk, et gjestebud med fete retter, et gjestebud med gammel vin, med fete, margfulle retter og gammel, klaret vin. 7 På dette fjell skal han fjerne sløret som tilhyller alle folk, dekket som er lagt over alle folkeslag. (Jes 25,6-7)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' åpenbaring:

Fra tronen lød det en røst: "Pris vår Gud, alle hans tjenere, dere som frykter ham, både små og store!" 6 Da var det som jeg hørte lyden av en stor skare, et brus av veldige vannmasser og et drønn av mektige tordenbrak. De ropte: "Halleluja! For Herren vår Gud, Den allmektige, er blitt konge! 7 La oss glede oss og juble og gi ham æren! For tiden for Lammets bryllup er kommet. Hans brud har gjort seg i stand, 8 og hun har fått en drakt av skinnende rent lin." Linet er de helliges rettferdige gjerninger. 9 Og engelen sier til meg: "Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid." Og han la til: "Dette er Guds sanne ord." (Åp 19,5-9)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

En gang var Jesus innbudt til å spise hos en fariseer. En av gjestene sa til Jesus: "Salig er den som får sitte til bords i Guds rike." 16 Men Jesus sa til ham: "Det var en mann som ville holde et stort gjestebud, og han innbød mange. 17 Da tiden for gjestebudet kom, sendte han sin tjener av sted for å si til de innbudte: 'Kom, for nå er alt ferdig!' 18 Men de begynte å unnskyldte seg, den ene etter den andre. En sa: 'Jeg har kjøpt et jordstykke og må gå ut og se på det. Vær så vennlig å ha meg unnskyldt.' 19 En annen sa: 'Jeg har kjøpt fem par okser og skal ut og prøve dem. Vær så vennlig å ha meg unnskyldt.' 20 Og en tredje sa: 'Jeg har giftet meg, derfor kan jeg ikke komme.' 21 Tjeneren kom tilbake og fortalte dette til herren sin. Da ble husets herre harm og sa til tjeneren: 'Gå straks ut på byens gater og torg og hent inn de fattige og uføre og blinde og lamme.' 22 Tjeneren kom tilbake og sa: 'Herre, jeg har gjort som du sa, men det er ennå plass.' 23 Da sa herren til tjeneren: 'Gå ut på veiene og stiene og nød folk til å komme inn, så huset mitt kan bli fullt. 24 For det sier jeg dere: Ingen av dem som var innbudt, skal få smake festmåltidet mitt.'" (Luk 14,15-24)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Herren min Gud har gitt meg en disippels tunge, så jeg med mitt ord kan styrke den trette. Hver morgen vekker han mitt øre, så jeg kan høre på disiplers vis. 5 Herren min Gud har åpnet mitt øre. Jeg satte meg ikke imot og trakk meg ikke tilbake. (Jes 50,4-5)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Vi vet at alt tjener til det gode for dem som elsker Gud, dem han har kalt etter sin frie vilje. 29 Dem som han på forhånd har vedkjent seg, har han også på forhånd bestemt til å bli formet etter sin Sønns bilde, så han skal være den førstefødte blant mange søsken. 30 Og dem som han på forhånd har bestemt til dette, har han også kalt. Dem som han har kalt, har han også erklært rettferdige, og dem som han har erklært rettferdige, har han også herliggjort. (Rom 8,28-30)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Dagen etter sto Johannes der igjen sammen med to av disiplene sine. 36 Da Jesus kom gående, så Johannes på ham og sa: "Se, Guds lam!" 37 De to disiplene hørte hva han sa, og fulgte etter Jesus. 38 Jesus snudde seg og så at de fulgte ham, og han sa: "Hva leter dere etter?" De svarte: "Rabbi, hvor bor du?" Rabbi betyr lærer. 39 "Kom og se!" sa Jesus. De gikk da med ham og så hvor han bodde, og de ble hos ham den dagen. Det var omkring den tiende time. 40 Andreas, Simon Peters bror, var en av de to som hadde hørt det Johannes sa, og som hadde fulgt etter Jesus. 41 Han fant nå først sin bror Simon og sa til ham: "Vi har funnet Messias!" - Messias betyr "Den salvede". 42 Så førte han Simon til Jesus. Jesus så på ham og sa: "Du er Simon, sønn av Johannes. Du skal hete Kefas." Det betyr Peter. 43 Dagen etter ville Jesus dra til Galilea. Da fant han Filip og sa til ham: "Følg meg!" 44 Filip var fra Betsaida, den byen Peter og Andreas var fra. 45 Filip traff Natanael og sa til ham: "Vi har funnet ham som det står skrevet om i Moseloven og hos profetene: Det er Jesus fra Nasaret, Josefs sønn." 46 "Kan det komme noe godt fra Nasaret?" sa Natanael. Filip svarte: "Kom og se!" 47 Jesus så Natanael komme gående og sa: "Se, der er en sann israelitt, en som er uten svik!" 48 "Hvor kjenner du meg fra?" spurte Natanael. Jesus svarte: "Jeg så deg før Filip ropte på deg, da du satt under fikentreet." 49 Da sa Natanael: "Rabbi, du er Guds Sønn, du er Israels konge." 50 "Tror du fordi jeg sa at jeg så deg under fikentreet?" sa Jesus. "Du skal få se større ting enn dette." 51 Så sa han: "Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Dere skal se himmelen åpnet og Guds engler stige opp og stige ned over Menneskesønnen." (Joh 1,35-51)

Her slutter lesningen av evangeliet.

3. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i første Samuelsbok:

En gang de hadde spist og drukket i Sjiilo, reiste Hanna seg og trådte fram for Herrens åsyn. Eli, overpresten, satt på sin stol ved dørstolpen i Herrens tempel. 10 I sin hjertesorg bad hun til Herren og gråt sårt. 11 Hun gav et løfte og sa: "Herre, Allhærs Gud! Dersom du vil se hvor vondt din tjenestekvinne har det, og komme meg i hu og ikke glemme din tjenestekvinne, men la meg få en sønn, så vil jeg gi ham til Herren for hele livet, og det skal aldri komme rakekniv på hodet hans." 12 Slik bad Hanna lenge til Herren, og Eli fulgte munnen hennes med øynene. 13 Det var inne i seg hun bad; hun rørte bare leppene, men

stemmen hørtes ikke. Derfor trodde Eli hun var drukken, 14 og han sa til henne: "Hvor lenge vil du oppføre deg som drukken? Se til å få rusen av deg!" 15 "Nei, herre," svarte Hanna, "jeg er en ulykkelig kvinne. Vin eller annen sterk drikk har jeg ikke drukket; jeg bare klager min nød for Herren. 16 Hold ikke din tjenestekvinne for en dårlig kvinne! For jeg har hele tiden talt ut av min store sorg og smerte." 17 Da sa Eli: "Gå bort i fred! Israels Gud skal gi deg det du har bedt ham om." 18 Hanna svarte: "Måtte din tjenestekvinne finne godvilje hos deg!" Deretter gikk hun sin vei; hun fikk seg mat og så ikke lenger så sorgfull ut. (1 Sam 1,9-18)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

Se hvor stor kjærlighet Far har vist oss: Vi får kalles Guds barn, ja, vi er det! Verden kjenner oss ikke, fordi den ikke kjenner ham. 2 Mine kjære! Nå er vi Guds barn, og det er ennå ikke åpenbart hva vi skal bli. Men vi vet at når han åpenbarer seg, skal vi bli lik ham, for vi skal se ham som han er. 3 Enhver som har dette håp til ham, renser seg, slik Kristus er ren. (1 Joh 3,1-3)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

De bar små barn til *Jesus* for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. 14 Da Jesus så det, ble han harm og sa til dem: "La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. 15 Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det." 16 Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem. (Mark 10,13-16)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 13, 2 / 3 / 4b Omkved: v 4a

Omkved: Se hit og svar meg, Herre, min Gud!

1. Hvor lenge, Herre? Vil du glemme meg for alltid? Hvor lenge vil du skjule ditt ansikt for meg?
2. Hvor lenge skal jeg ha uro i sinnet og hele dagen ha sorg i hjertet? Hvor lenge skal fienden ha overmakten?
3. La øynene mine få glansen tilbake, så jeg ikke sovner inn i døden.

Poetisk tekst på Treenighetssøndag kan også brukes på 2.-6. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: Mark 10,17-27 eller Mark 12,37b-44

4. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i første Mosebok:

Da guttene vokste opp, ble Esau en dyktig jeger, som holdt til ute i marken. Jakob var en fredelig mann, som bodde i telt. 28 Isak holdt mest av Esau, for han ville gjerne ha vilt; men Rebekka var mest glad i Jakob. 29 En gang holdt Jakob på å koke en suppe. Da kom Esau hjem fra marken, trett og sulten. 30 Han sa til Jakob: "La meg få sette til livs noe av det røde du har der; for jeg er helt utkjørt!" Derfor kalte de ham Edom. 31 Men Jakob sa: "Du må først selge meg førstefødselsretten din!" 32 Esau svarte: "Du ser jeg holder på å dø av sult! Hva skal jeg da med førstefødselsretten?" 33 Jakob sa: "Sverg først på det!" Så sverget han og solgte sin førstefødselsrett til Jakob. 34 Jakob gav ham da brød og linsevelling, og han spiste og drakk. Etter måltidet reiste han seg og gikk sin vei. Så lite brydde Esau seg om førstefødselsretten. (1 Mos 25,27-34)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Vet dere ikke at på stadion deltar alle i løpet, men bare én får seiersprisen? Løp da slik at dere vinner den! 25 Alle som deltar i kampekene, må nekte seg alt. De gjør det for å vinne en seierskrans som visner, vi for å vinne en som aldri visner. 26 Jeg løper derfor ikke uten å ha et mål. Jeg er heller ikke lik en nevekjemper som slår i løse luften. 27 Nei, jeg kjemper mot meg selv og tvinger kroppen til å lystre, for at ikke jeg som har forkynt for andre, selv skal falle igjennom. (1 Kor 9,24-27)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Det kom en mann løpende, falt på kne for Jesus og spurte: "Gode mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?" 18 Men Jesus sa til ham: "Hvorfor kaller du meg god? Ingen er god uten én - det er Gud! 19 Du kjenner budene: Du skal ikke slå i hjel, du skal ikke bryte ekteskapet, du skal ikke stjele, du skal ikke vitne falskt, du skal ikke bedra noen, hedre din far og din mor." 20 Han svarte: "Mester, alt dette har jeg holdt fra jeg var ung." 21 Jesus så på ham og fikk ham kjær, og sa: "Én ting mangler du: Gå bort og selg alt du eier, og gi det til de fattige. Da skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!" 22 Men han ble nedslått over dette svaret og gikk bedrøvet bort, for han eide mye. 23 Og Jesus så seg omkring og sa til disiplene: "Hvor vanskelig det blir for dem som eier mye, å komme inn i Guds rike." 24 Disiplene ble forferdet over ordene hans. Men Jesus tok igjen til orde og sa: "Barn, hvor vanskelig det er for dem som stoler på rikdom, å komme inn i Guds rike. 25 Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløy enn for en rik å komme inn i Guds rike." 26 Da ble de enda mer forskrekket og sa til hverandre: "Hvem kan da bli frelst?" 27 Jesus så på dem og sa: "For mennesker er det umulig, men ikke for Gud. Alt er mulig for Gud." (Mark 10,17-27)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Josvas bok:

Josva sa til folket: "Dere makter ikke å tjene Herren; for han er en hellig Gud. Han er en nidkjær Gud, som ikke bærer over med deres overtredelser og synder. 20 Hvis dere går bort fra Herren og dyrker fremmede guder, vil han igjen føre ulykke over dere og gjøre ende på dere, hvor mye godt han enn har gjort mot dere før." 21 Folket svarte Josva: "Nei! Herren vil vi tjene." 22 Da sa Josva til dem: "Så er dere vitner mot dere selv at dere har valgt Herren og vil tjene ham." De svarte: "Ja, vi er vitner på det." 23 "Skill dere nå av med de fremmede gudene dere har, og bøy hjertet til Herren, Israels Gud!" sa Josva. 24 Folket svarte: "Herren vår Gud vil vi tjene, og hans ord vil vi lyde." (Jos 24,19-24)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i brevet til hebreerne:

Når vi har så stor en sky av vitner omkring oss, så la oss legge av alt som tynger, og synden som så lett fanger oss inn, og med utholdenhet fullføre det løpet som ligger foran oss, 2 med blikket festet på ham som er troens opphavsmann og fullender, Jesus. For å få den gleden han hadde i vente, holdt han ut på korset uten å bry seg om skammen, og nå har han satt seg på høyre side av Guds trone. 3 Ja, tenk på ham som holdt ut en slik motstand fra syndere, så dere ikke blir trette og motløse. (Hebr 12,1-3)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Jesus sa til disiplene: "Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge meg. 25 For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, han skal finne det. 26 Hva vil det gagne et menneske om det vinner hele verden, men taper sin sjel? Eller hva skal et menneske gi som vederlag for sin sjel? 27 For Menneskesønnen skal komme i sin Fars herlighet sammen med sine engler, og da skal han lønne enhver etter det han har gjort. (Matt 16,24-27)

Her slutter lesningen av evangeliet.

4. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Trøst, ja, trøst mitt folk! sier deres Gud. 2 Tal vennlig til Jerusalem, og rop ut til henne at hennes strid er endt og hennes skyld betalt, at hun har fått fra Herrens hånd dobbelt for alle sine synder. (Jes 40,1-2)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til tessalonikerne:

Vi opptrådte aldri med smigrende ord, det vet dere, heller ikke med baktanker om egen vinning; Gud er vårt vitne. 6 Vi søkte heller ikke ære hos mennesker, verken hos dere eller andre, 7 selv om vi kunne ha brukt vår myndighet som Kristi apostler. I stedet var vi milde mot dere, som når en amme stiller med sine egne barn 8 Ja, vi var blitt inderlig glad i dere og ville gjerne gi dere ikke bare Guds evangelium, men også vårt eget liv. Så høyt elsket vi dere. 9 For dere husker, søsken, hvordan vi strevde og slet: Vi

forkynte Guds evangelium for dere samtidig som vi arbeidet natt og dag for ikke å være til byrde for noen av dere. 10 Dere, og Gud selv, er vitner om hvordan vi levde hellig, rettskaffent og uklanderlig blant dere troende. 11 Dere vet også at vi var mot hver enkelt av dere som en far mot sine barn: 12 Vi formante, oppmuntret og ba dere inntrengende om å føre et liv verdig for Gud, han som kaller dere til sitt rike og sin herlighet. 13 Derfor takker vi stadig Gud, for da dere fikk overlevert det Guds ord som vi forkynte for dere, tok dere imot det - ikke som menneskeord, men som det Guds ord det i sannhet er. Og dette ordet er virksomt i dere som tror. (1 Tess 2,5-13)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Jesus vandret nå omkring i alle byene og landsbyene. Han lærte folket i synagogene deres og forkynte evangeliet om riket, og han helbredet alle sykdommer og plager. 36 Og da han så folkemengden, syntes han inderlig synd på dem, for de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten hyrde. 37 Han sa da til disiplene: "Høsten er stor, men arbeiderne få. 38 Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans." (Matt 9,35-38)

Her slutter lesningen av evangeliet.

5. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 33, 18 / 19 / 20 Omkved: v 5b

Omkved: Jorden er full av Guds godhet.

1. Herrens øye hviler på dem som frykter ham og venter på hans miskunn,
2. så han kan fri dem fra døden og berge dem gjennom hungersnød.
3. Vi venter med lengsel på Herren, han er vår hjelp og vårt skjold.

Poetisk tekst på Treenighetssøndag kan også brukes på 2.-6. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: Matt 18,12-18 eller Jona 1,1-2,2 og 2,11-4,11

5. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Så sier Herren, Allhærs Gud: Hør ikke på det profetene sier når de spår for dere! De bare narrer dere. Synene de forteller om, stammer fra deres eget sinn og ikke fra Herrens munn. 17 Til dem som forakter Herrens ord, sier de: "Det skal gå dere vel," og til alle som følger sitt harde hjerte: "Ingen ulykke skal ramme dere." 18 Hvem har vært med i Herrens råd, så han merket og hørte hans ord? Hvem lyttet til hans ord og adlød det? 19 Nå bryter harmen ut som et Herrens vær, en virvelstorm farer av sted og virvler mot de ugudeliges hoder. 20 Herrens vrede legger seg ikke før han har satt i verk og fullført de planer han hadde i sinne. Til sist, i dager som kommer, skal dere skjønne dette helt. 21 Jeg har ikke sendt profetene, og likevel løper de; jeg har ikke talt til dem, og likevel opptre de som profeter. 22 Men hadde de vært med i mitt råd, kunne de ha forkynt mine ord for mitt folk og fått det til å vende om fra sin onde ferd og sine onde gjerninger. 23 Er jeg en gud som bare er nær, sier Herren, og ikke en gud langt borte? 24 Kan noen skjule seg på hemmelige steder, så jeg ikke ser ham? sier Herren. Fyller ikke jeg både himmel og jord? lyder ordet fra Herren. (Jer 23,16-24)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til galaterne:

Det undrer meg at dere så raskt vender dere bort fra ham som har kalt dere ved Kristi nåde, og til et annet evangelium, 7 men det finnes ikke noe annet, det er bare noen som forvirrer dere og vil forvrengte Kristi evangelium. 8

Men om vi selv, ja, om en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi forkynte dere, forbannet være han! 9 Vi har sagt det før, og jeg gjentar det nå: Hvis noen forkynner dere et annet evangelium enn det dere har mottatt, forbannet være han! (Gal 1,6-9)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Ta dere i vare for de falske profetene! De kommer til dere i saueham, men innvendig er de glupske ulver. 16 På fruktene skal dere kjenne dem. Plukker man druer av tornebusker eller fiken av tistler? 17 Et godt tre bærer god frukt, et dårlig tre bærer dårlig frukt. 18 Et godt tre kan ikke gi dårlig frukt, og et dårlig tre kan ikke gi god frukt. 19 Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden. 20 Derfor skal dere kjenne dem på fruktene. (Matt 7,15-20)

Her slutter lesningen av evangeliet.

5. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salomos ordspråk:

Min sønn, ta vare på mine ord, gjem mine bud i ditt sinn! 2 Ta vare på budene, så skal du leve, bevar min lære som din øyesten! 3 Bind dem fast til dine fingrer, og skriv dem på ditt hjertes tavle! (Ordsp 7,1-3)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Ikraft av den nåde Gud har gitt meg, la jeg grunnvollen som en klok byggmester; en annen bygger videre. Men hver enkelt må være nøye med hvordan han bygger. 11 Ingen kan legge noen annen grunnvoll enn den som alt er lagt, Jesus Kristus. 12 Men om noen bygger på grunnvollen med gull, sølv eller edelstener, med tre, høy eller halm, 13 skal det en gang vise seg hva slags arbeid den enkelte har gjort. Herrens dag skal gjøre det klart, for den åpenbarer seg med ild, og ilden skal prøve hvordan den enkeltes verk er. 14 Om det byggverket noen har reist, blir stående, skal han få sin lønn. 15 Dersom det brenner opp, må han lide tapet. Selv skal han bli frelst, men bare som gjennom ild. (1 Kor 3,10-15)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Ikke enhver som sier til meg: `Herre, Herre!` skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min himmelske Fars vilje. 22 Mange skal si til meg på den dagen: `Herre, Herre! Har vi ikke profetert ved ditt navn, drevet ut onde ånder ved ditt navn og gjort mange mektige gjerninger ved ditt navn?` 23 Da skal jeg si dem rett ut: `Jeg har aldri kjent dere. Bort fra meg, dere som gjør urett!` 24 Hver den som hører disse mine ord og gjør det de sier, ligner en klok mann som bygde huset sitt på fjell. 25 Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Men det falt ikke, for det hadde sin grunnvoll på fjell. 26 Og hver den som hører disse mine ord og ikke gjør det de sier, ligner en uforstandig mann som bygde huset sitt på sand. 27 Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Da falt det, og fallet var stort." 28 Da Jesus hadde fullført denne talen, var folket slått av undring over hans lære, 29 for han lærte dem med myndighet og ikke som deres skriftlærde. (Matt 7,21-29)

Her slutter lesningen av evangeliet.

5. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Så sa Herren: Still dere på veiene og se! Spør etter de gamle stiene, etter veien til det gode! Gå på den, så finner dere hvile. Men de svarte: "Vi vil ikke gå der." 17 Jeg satte vaktmenn over dere og sa: "Lytt når hornet gjaller!" Men de svarte: "Vi vil ikke lytte." 18 Hør derfor, dere folkeslag, og dere som er samlet, merk dere det som skal skje iblant dem. 19 Lytt, du jord! Nå fører jeg ulykke over dette folket, en frukt av deres onde tanker. For de lyttet ikke til mine ord og ringeaktet min lov. (Jer 6,16-19)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i :

Glem ikke deres ledere, de som talte Guds ord til dere. Tenk på deres liv og utgangen det fikk, og ta deres tro til forbilde! 8 Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid. 17 Vær lydige mot deres ledere og rett dere etter dem! For de våker over sjelene deres og skal en gang avlegge regnskap. Sørg for at de kan gjøre det med glede, uten å sukke. Ellers blir det ikke til gagn for dere. (Hebr 13,7-8 og 17)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Hva mener dere? Dersom en mann har hundre sauer og én av dem går seg vill, lar han ikke da de nittini være igjen i fjellet og går og leter etter den som er kommet på villstrå? 13 Og skulle han finne den - sannelig, jeg sier dere: Da gleder han seg mer over denne ene enn over de nittini som ikke har gått seg vill. 14 Slik vil heller ikke deres Far i himmelen at en eneste av disse små skal gå tapt. 15 Dersom din bror gjør en synd mot deg, så gå til ham og still ham til ansvar på tomannshånd. Hvis han hører på deg, har du vunnet din bror. 16 Men hvis han ikke hører, skal du ta med deg en eller to andre, for etter to eller tre vitners utsagn skal enhver sak være avgjort. 17 Hvis han heller ikke hører på dem, skal du si det til menigheten. Men hvis han ikke engang vil høre på menigheten, skal han være for deg som en hedning eller en toller. 18 Sannelig, jeg sier dere: Alt dere binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og alt dere løser på jorden, skal være løst i himmelen. (Matt 18,12-18)

Her slutter lesningen av evangeliet.

**6. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN /
APOSTELDAGEN**

Poetisk tekst: Salme 40, 10 / 11 / 12 Omkved: v 9

Omkved: Å gjøre din vilje, Gud, er min lyst, jeg har din lov i mitt hjerte.

1. Jeg forkynte budskapet om frelsen i den store forsamling. Jeg lukket ikke mine lepper; Herre, det vet jo du.

2. Din rettferd holdt jeg ikke for meg selv, jeg talte om din troskap og frelse. Din miskunn og sannhet forkynte jeg i den store forsamling.

3. Herre, du vil ikke ta din barmhjertighet fra meg. Din miskunn og din sannhet skal stadig verne meg.

Poetisk tekst på Treenighetssøndag kan også brukes på 2.-6. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: Luk 5,1-11

6. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i første Mosebok:

Herren sa til Abram: "Dra bort fra ditt land og din slekt og din fars hus til det landet som jeg vil vise deg! 2 Jeg vil gjøre deg til et stort folk; jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort. Du skal bli til velsignelse! 3 Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og forbanne den som forbanner deg. I deg skal alle slekter på jorden velsignes." 4 Så drog Abram av sted, som Herren hadde sagt ham, og Lot gikk med ham. Abram var 75 år da han drog ut fra Karan. (1 Mos 12,1-4)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Paulus, Kristi Jesu tjener, hilser dere, jeg som er kalt til apostel og utvalgt til å forkynne Guds evangelium, 2 det som Gud på forhånd har gitt løfte om gjennom sine profeter i hellige skrifter. 3 Det er evangeliet om hans Sønn, Jesus Kristus vår Herre, kommet som menneske av Davids ætt, 4 ved hellighets Ånd stadfestet som Guds mektige Sønn ved oppstandelsen fra de døde. 5 Ved ham har jeg fått nåde og aposteloppdrag for at jeg skal føre mennesker av alle folkeslag til lydighet i tro, til ære for hans navn. 6 Blant dem er også dere som er kalt til å høre Jesus Kristus til. 7 Jeg hilser alle dere i Roma, dere Guds elskede som er kalt til å være hellige: Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus! (Rom 1,1-7)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

En gang sto Jesus ved Gennesaretsjøen, og folk trengte seg inn på ham for å høre Guds ord. 2 Da fikk han se to båter som lå ved stranden. Fiskerne var gått ut av dem og holdt på å skylle garna. 3 Jesus steg opp i en av båtene, den som tilhørte Simon, og ba ham legge litt ut fra land. Så satte han seg og underviste folkemengden fra båten. 4 Da han var ferdig med å tale, sa han til Simon: "Legg ut på dypet og sett garna til fangst!" 5 "Mester," svarte Simon, "vi har strevd hele natten og ingenting fått. Men på ditt ord vil jeg sette garna." 6 Så gjorde de det, og fikk så mye fisk at garna holdt på å revne. 7 De ga tegn til arbeidslaget i den andre båten at de skulle komme og ta i med dem. Og da de kom, fylte de begge båtene, så de var nær ved å synke. 8 Da Simon Peter så det, kastet han seg ned for Jesu føtter og sa: "Gå fra meg, Herre, for jeg er en syndig mann." 9 For han og alle som var med ham, ble grepet av forferdelse over den fangsten de hadde fått. 10 På samme måte var det med Sebedeus-sønnene Jakob og Johannes, som fisket sammen med Simon. Men Jesus sa til Simon: "Vær ikke redd! Fra nå av skal du fange mennesker." 11 Så rodde de båtene i land, forlot alt og fulgte ham. (Luk 5,1-11)

Her slutter lesningen av evangeliet.

6. søndag i treenighetstiden / aposteldagen - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Herrens ord kom til meg, og det lød så: 5 "Før jeg formet deg i mors liv, kjente jeg deg, og før du ble født, helliget jeg deg; til profet for folkene satte jeg deg." 6 Men jeg svarte: "Å, Herre Gud, jeg duger ikke til å tale; jeg er så ung!" 7 Da sa Herren til meg: "Si ikke at du er ung! Alle jeg sender deg til, skal du gå til, og alt jeg befaler deg, skal du tale. 8 Vær ikke redd for dem, for jeg vil være med deg og berge deg," lyder ordet fra Herren. 9 Så rakte Herren ut hånden og rørte ved min munn. Og Herren sa til meg: "Se, jeg legger mine ord i din munn. 10 Jeg setter deg i dag over folk og riker for at du skal rykke opp og rive ned, ødelegge og bryte sund, bygge og plante." (Jer 1,4-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Før meg er ikke liv eller død verd å snakke om, bare jeg kan fullføre løpet og den tjenesten jeg fikk av Herren Jesus: å vitne om evangeliet om Guds nåde. 25 Og nå vet jeg at alle dere, som jeg har levd blant og forkynt Riket for, aldri mer skal se mitt ansikt. 26 Derfor erklærer jeg for dere på denne dag at jeg er uten skyld om noen forspiller sitt liv, 27 for jeg har på ingen måte unnlatt å forkynne hele Guds plan og vilje. 28 Ta vare på dere selv og på hele den flokken som Den hellige ånd har satt dere til å være tilsynsmenn for! Vær hyrder for Guds menighet, som han vant ved sitt eget blod. 29 For jeg vet at når jeg har dratt bort, vil glupske ulver trenge inn blant dere, og de skåner ikke flokken. 30 Ja, blant deres egne skal det stå fram menn som farer med falsk lære for å få dratt disiplene med seg. 31 Våk derfor og husk på at jeg natt og dag i tre år ikke holdt opp med å rettlede hver eneste en av dere med tårer. 32 Og nå overgir jeg dere til Gud og hans nådeord, som kan bygge opp og gi dere arven sammen med alle dem som er blitt helliget. (Apg 20,24-32)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Da Jesus kom til distriktet rundt Cæsarea Filippi, spurte han disiplene sine: "Hvem sier folk at Menneskesønnen er?" 14 De svarte: "Noen sier døperen Johannes, andre Elia, og andre igjen Jeremia eller en annen av profetene." 15 "Og dere," spurte han, "hvem sier dere at jeg er?" 16 Da svarte Simon Peter: "Du er Messias, den levende Guds Sønn." 17 Jesus tok til orde og sa: "Salig er du, Simon, sønn av Jona. For dette har ikke kjøtt og blod åpenbart deg, men min Far i himmelen. 18 Og jeg sier deg: Du er Peter, og på denne klippen vil jeg bygge min kirke, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den. 19 Jeg vil gi deg himmelrikets nøkler; det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen." 20 Så påla han disiplene ikke å si til noen at han var Messias. (Matt 16,13-20)

Her slutter lesningen av evangeliet.

6. søndag i treenighetstiden / aposteldagen - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Jeg som kjenner deres gjerninger og tanker, kommer for å samle alle folk og tungemål. De skal komme og se min herlighet. 19 Jeg gjør et tegn iblant dem og sender noen av dem som er berget, ut til folkene - Tarsis, Put, Lud, Mesjek, Rosj, Tubal og Javan - og til de fjerne kyster som ikke har hørt om meg og ikke har sett min herlighet. De skal forkynne min herlighet blant folkeslagene. (Jes 66,18-19)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Jeg anbefaler vår søster Føbe for dere, hun er en menighetstjener fra menigheten i Kenkreæ. 2 Ta imot henne i Herren slik det sømmer seg for de hellige. Gi henne den hjelp hun måtte trenge av dere, for hun har selv tatt seg av mange, også meg. 3 Hils Priska og Akvilas, mine medarbeidere i Kristus Jesus. 4 De satte livet på spill for min skyld, noe ikke bare jeg, men alle hedningkristne menigheter takker dem for. 5 Hils også menigheten som samles hjemme hos dem. Hils min kjære Epainetos, han som er en første frukt for Kristus i Asia. 6 Hils Maria som har arbeidet så mye for dere. 7 Hils Andronikos og Junia, mine landsmenn, som har sittet i fengsel sammen med meg. De har et godt navn blant apostlene og kom til tro før meg. (Rom 16,1-7)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Jesus dro ned til sjøen med disiplene, og en mengde mennesker fra hele Galilea fulgte etter. Også fra Judea, 8 fra Jerusalem og Idumea, fra landet bortenfor Jordan og fra områdene rundt Tyros og Sidon kom de til ham i store mengder, fordi de hørte om alt det han gjorde. 9 Da ba han disiplene holde en båt klar for ham, dersom folkemengden skulle trenge for hardt inn på ham. 10 For han helbredet mange, så alle som hadde plager, trengte seg fram for å røre ved ham. 11 Når de urene åndene så ham, kastet de seg ned for ham og ropte: "Du er Guds Sønn!" 12 Men han truet dem og påla dem strengt at de ikke måtte gjøre kjent hvem han var. 13 Så gikk han opp i fjellet. Han kalte til seg dem han ville, og de kom til ham. 14 Han pekte ut tolv, som han også kalte apostler, for at de skulle være sammen med ham, og for at han kunne sende dem ut for å forkynne 15

og ha makt til å drive ut de onde åndene. 16 Han utpekte de tolv: Det var Simon, som han ga navnet Peter, 17 Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes - disse to kalte han Boanerges, som betyr tordensønner - 18 og Andreas, Filip, Bartolomeus, Matteus, Tomas, Jakob, sønn av Alfeus, Taddeus, Simon Kananeos 19 og Judas Iskariot, han som forrådde ham. (Mark 3,7-19)

Her slutter lesningen av evangeliet.

7. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 119, 101 / 102 / 103 Omkved: v 105

Omkved: Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på min sti.

1. Jeg holder min fot fra hver ond sti, så jeg kan ta vare på ditt ord.
2. Jeg har ikke veket fra dine dommer, for du har lært meg opp.
3. Å, dine ord er søte for ganen, bedre enn honning for min munn.

Poetisk tekst på 7. søndag i treenighetstiden kan også brukes på 9.-11. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: 1 Mos 1,1-2,3 eller 4 Mos 6,22-27

7. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i første Mosebok:

Disse budene som jeg gir deg i dag, er ikke for vanskelige eller fjerne for deg. 12 De er ikke i himmelen, så du må si: "Hvem vil fare opp til himmelen for oss og hente dem ned, så vi kan få høre dem og leve etter dem?" 13 De er heller ikke på den andre siden av havet, så du må si: "Hvem vil dra over havet for oss og hente dem, så vi kan høre dem og leve etter dem?" 14 Nei, ordet er deg ganske nær, i din munn og i ditt hjerte, så du kan leve etter det.

15 Se, i dag har jeg lagt fram for deg livet og det gode og døden og det vonde. (5 Mos 30,11-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til galaterne:

Andens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, ydmykhet og selvbeherskelse. Slike ting rammes ikke av loven! 24 De som hører Kristus til, har korsfestet sitt kjøtt og blod sammen med lidenskapene og lystene. 25 Lever vi ved Ånden, så la oss også vandre i Ånden. 26 La oss ikke være drevet av tom ærgjerrighet, så vi utfordrer og misunner hverandre. (Gal 5,22-26)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Jeg sier dere: Dersom ikke deres rettferdighet langt overgår de skriftlærdes og fariseernes, kommer dere aldri inn i himmelriket. 21 Dere har hørt det er sagt til forfedrene: `Du skal ikke slå i hjel. Den som slår i hjel, skal være skyldig for domstolen.` 22 Men jeg sier dere: Den som blir sint på sin bror, skal være skyldig for domstolen, og den som sier til sin bror: `Din idiot!` skal være skyldig for Det høye råd, og den som sier: `Din ugudelige narr!` skal være skyldig til helvetes ild. 23 Om du bærer din offergave fram til alteret og der kommer til å tenke på at din bror har noe imot deg, 24 så la gaven din ligge foran alteret og gå først og bli forlikt med din bror. Så kan du komme og bære fram offergaven din! 25 Skynd deg å komme overens med din motpart mens du ennå er sammen med ham på veien. Ellers vil motparten din overgi deg til dommeren, og dommeren til vakten, og du blir kastet i fengsel. 26 Sannelig, jeg sier deg: Du slipper ikke ut derfra før du har betalt til siste øre! (Matt 5,20-26)

Her slutter lesningen av evangeliet.

7. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i tredje Mosebok:

Herren talte til Moses og sa: 2 Si til hele den israelttiske menighet: Dere skal være hellige, for jeg, Herren deres Gud, er hellig. 13 Du skal ikke rane og røve noe fra din neste. Du skal ikke la en leiekars lønn ligge natten over hos deg. 14 Du skal ikke forbanne en døv og ikke legge stein i den blindes vei. Du skal frykte din Gud. Jeg er Herren. 15 Dere skal ikke gjøre urett når dere sitter til doms. Du skal ikke holde med noen fordi han er fattig, og ikke gi noen rett fordi han er mektig. Rettferdig skal du dømme din landsmann. 16 Du skal ikke gå rundt og baktale dem du er i slekt med. Du skal ikke stå din neste etter livet. Jeg er Herren. 17 Du skal ikke hate din bror i ditt hjerte. Men du skal tale din landsmann til rette, så du ikke for hans skyld fører synd over deg. 18 Du skal ikke ta hevn og ikke bære nag til dine landsmenn, men du skal elske din neste som deg selv. Jeg er Herren. (3 Mos 19,1-2 og 13-18)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Ha ingen skyld til noen, annet enn det å elske hverandre! Den som elsker sin neste, har oppfylt loven. 9 For disse budene: Du skal ikke bryte ekteskapet, du skal ikke slå i hjel, du skal ikke stjele, du skal ikke begjære, eller hvilket bud det så er, sammenfattes i dette: Du skal elske din neste som deg selv. 10 Kjærligheten gjør ikke noe ondt mot nesten. Derfor er kjærligheten oppfyllelse av loven. (Rom 13,8-10)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Til dere som hører på meg, sier jeg: Elsk deres fiender, gjør godt mot dem som hater dere, 28 velsign dem som forbanner dere, og be for dem som krenker dere. 29 Slår noen deg på det ene kinnet, så by fram det andre også. Om noen tar fra deg kappen, så nekt ham heller ikke skjorten. 30 Gi til hver den som ber deg, og om noen tar fra deg det som er ditt, så krev det ikke tilbake. 31 Som dere vil at andre skal gjøre mot dere, slik skal dere gjøre mot dem. (Luk 6,27-31)

Her slutter lesningen av evangeliet.

7. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet i første Kongebok:

Da Elia drog bort fra Horeb, møtte han Elisja, sønn av Sjafat, som holdt på å pløye. Tolv par okser gikk foran ham, og selv fulgte han det siste paret. Med det samme Elia gikk forbi, kastet han kappen sin over ham. 20 Da lot Elisja oksene gå, sprang etter Elia og sa: "La meg først få kysse far og mor til avskjed, så skal jeg følge deg." Elia svarte: "Snu og gå hjem du! For du vet hva jeg har gjort med deg." 21 Da vendte Elisja seg fra ham. Han tok de to oksene og slaktet dem, og med åket som brensel kokte han kjøttet. Det gav han til folket, og de holdt måltid. Så reiste han seg og fulgte Elia som hans tjener. (1 Kong 19,19-21)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Enda jeg er fri og ikke underlagt noen, har jeg gjort meg til tjener for alle, så jeg kan vinne så mange som mulig. 20 For jøder har jeg vært som en jøde, for å vinne jøder. For dem som er under loven, lever jeg som om jeg var under loven, for å vinne dem, enda jeg selv ikke er under loven. 21 For dem som ikke har noen lov, lever jeg som om jeg var uten lov, for å vinne dem, enda jeg ikke er uten lov for Gud, men er bundet av Kristi lov. 22 For de svake er jeg blitt svak, for å vinne de svake. For alle er jeg blitt alt, for på alle mulige måter å frelse noen. 23 Men alt gjør jeg for evangeliets skyld, så jeg selv kan få del i det. (1 Kor 9,19-23)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Da det led mot den tiden da Jesus skulle tas opp til himmelen, vendte han ansiktet mot Jerusalem; det var dit han ville dra. 52 Han sendte bud foran seg, og de dro av sted og gikk inn i en samaritansk landsby for å skaffe ham husly. 53 Men der ville de ikke ta imot ham, fordi hans ansikt var vendt mot Jerusalem. 54 Da disiplene Jakob og Johannes fikk høre dette, sa de: "Herre, vil du at vi skal by ild fare ned fra himmelen og fortære dem?" 55 Men han snudde seg og talte strengt til dem. "Dere vet ikke hva ånd dere er av," sa han. "For Menneskesønnen er ikke kommet for å ødelegge menneskeliv, men for å frelse." 56 Så dro de til en annen landsby. 57 Mens de gikk der på veien, var det en som sa til ham: "Jeg vil følge deg hvor du enn går." 58 Jesus svarte: "Revene har hi, og himmelens fugler har rede, men Menneskesønnen har ikke noe han kan hvile hodet på." 59 Han sa til en annen: "Følg meg!" Men mannen svarte: "Herre, la meg først få gå hjem og begrave min far." 60 Da sa Jesus til ham: "La de døde begrave sine døde, men gå du av sted og forkynn Guds rike." 61 Det var også en annen som sa: "Jeg vil følge deg, Herre, men la meg først få si farvel til dem der hjemme." 62 Men Jesus svarte: "Ingen som har lagt hånden på plogen og så ser seg tilbake, er skikket for Guds rike." (Luk 9,51-62)

Her slutter lesningen av evangeliet.

KRISTI FORKLARELSESDAG**Poetisk tekst: Salme 99, 4a / 5 Omkved: v 9a**

Omkved: Lovsyng Herren vår Gud, bøy dere ned og tilbe ham på hans hellige fjell.

1. Mektige konge, som elsker rettferd, du har grunnlagt rett og orden.
2. Lovsyng Herren, vår Gud, og kast dere ned for hans fotskammel! Hellig er Herren.

Fortelling: Matt 17,1-8**Kristi forklarelsesdag - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Femte Mosebok:

Av ditt eget folk, av dine landsmenn, vil Herren din Gud la det fremstå blant dere en profet som meg. Ham skal dere høre på. 16 Det var dette du bad Herren din Gud om ved Horeb den dagen dere var samlet der. Du sa: "Jeg kan ikke lenger høre på Herren min Guds røst, og denne veldige ilden kan jeg ikke lenger se på; for da må jeg dø." 17 Da sa Herren til meg: De har rett i det de sier. 18 Av deres landsmenn vil jeg la det fremstå en profet som deg iblant dem. Jeg vil legge mine ord i hans munn, og han skal tale til dem alt det jeg byr ham. (5 Mos 18,15-18)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters første brev:

Vi fulgte ikke klokt uttenkte myter da vi kunngjorde for dere vår Herre Jesu Kristi kraft og hans komme. Nei, vi var øyenvitner og så hans guddommelige storhet. 17 For han fikk ære og herlighet av Gud, vår Far, den gang røsten lød over ham fra den høyeste herlighet: "Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede." 18 Vi hørte selv denne røsten fra himmelen da vi var sammen med ham på det hellige fjellet. (2 Pet 1,16-18)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Jesus tok med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene. 2 Da ble hans utseende forvandlet for øynene på dem; hans ansikt skinte som solen, og klærne ble hvite som lyset. 3 Og se, Moses og Elia viste seg for dem og samtalte med ham. 4 Da tok Peter til orde og sa til Jesus: "Herre, det er godt at vi er her. Om du vil, skal jeg bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til

Elia." 5 Ennå mens han talte, kom en lysende sky og skygget over dem, og en røst lød fra skyen: "Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede. Hør ham!" 6 Da disiplene hørte det, kastet de seg ned med ansiktet mot jorden, grepet av stor frykt. 7 Men Jesus gikk bort og rørte ved dem og sa: "Reis dere, og frykt ikke!" 8 Og da de løftet blikket, så de ingen uten Jesus alene. 9 På veien ned fra fjellet ga Jesus dem dette påbudet: "Fortell ikke noen om dette synet, før Menneskesønnen har stått opp fra de døde." (Matt 17,1-9)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Kristi forklarelsesdag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Moses gjette småfeet for svigerfaren Jetro, presten i Midjan. Da hendte det en gang at han drev feet over på den andre siden av ørkenen og kom til Guds fjell, Horeb. 2 Der viste Herrens engel seg for ham i en flammende ild, som slo opp fra en tornebusk. Med ett fikk han se at busken stod i lys lue, men den brant ikke opp. 3 Da tenkte Moses med seg selv: "Jeg vil bort og se dette underfulle synet, at tornebusken ikke brenner opp." 4 Men da Herren så at han kom borttil for å se, ropte han ut av tornebusken: "Moses, Moses!" Og han svarte: "Ja, her er jeg." 5 Da sa Gud: "Kom ikke nærmere! Ta dine sko av deg! For det stedet du står på, er hellig jord." 6 Herren sa: "Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud." Da skjulte Moses ansiktet; for han våget ikke å se på Gud. 7 Så sa Herren: "Jeg har sett hvor vondt mitt folk har det i Egypt, og hørt hvordan de klager over fogdene. Jeg vet hva de må lide. 8 Jeg har steget ned for å fri dem fra egypterne og føre dem opp fra dette landet til et godt og vidstrakt land, et land som flyter med melk og honning. Der bor kanaaneerne og hetittene, amorittene og perisittene, hevittene og jebusittene. 9 Nå har nødpetet fra israelittene nådd opp til meg, og jeg har sett hvordan egypterne plager dem. 10 Gå av sted! Jeg sender deg til farao. Du skal føre mitt folk, israelittene, ut av Egypt." 11 Men Moses sa til Gud: "Hvem er vel jeg? Kan jeg gå til farao og føre israelittene ut av Egypt?" 12 "Ja," svarte han, "for jeg vil være med deg! Du skal få et tegn på at det er jeg som har sendt deg. Når du har ført folket ut av Egypt, skal dere holde gudstjeneste på dette fjellet." 13 Da sa Moses til Gud: "Men når jeg nå kommer til israelittene og sier til dem at deres fedres Gud har sendt meg, og de så spør etter hans navn, hva skal jeg da svare?" 14 Da sa Gud til Moses: "Jeg er den jeg er. Slik skal du svare israelittene: Jeg Er har sendt meg til dere." 15 Så sa Gud til Moses: Du skal si til

israelittene: Herren, fedrenes Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, har sendt meg til dere. Dette skal være mitt navn til evig tid, og det skal de kalle meg fra slekt til slekt. (2 Mos 3,1-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes åpenbaring:

Jeg, Johannes, som er deres bror og sammen med dere har del i trengslene og riket og utholdenheten i Jesus, jeg var på øya Patmos. Dit var jeg kommet på grunn av Guds ord og vitnesbyrdet om Jesus. 10 På Herrens dag kom Ånden over meg, og jeg hørte en røst bak meg, mektig som en basun. 11 Røsten sa: "Det du får se, skal du skrive i en bok og sende til de sju menighetene: til Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes, Filadelfia og Laodikea." 12 Jeg snudde meg for å se hvem som talte til meg. Da så jeg sju lysestaker av gull, 13 og midt mellom lysestakene en som var lik en menneskesønn, kledd i en fotsid kjortel og med et belte av gull om brystet. 14 Hodet og håret hans var hvitt som hvit ull eller som snø, øynene var som flammende ild, 15 føttene som bronse glødet i en ovn, og røsten var som brusert av veldige vannmasser. 16 I høyre hånd holdt han sju stjerner, og fra munnen gikk det ut et skarpt, tveeggget sverd. Ansiktet var som solen når den skinner i all sin kraft. 17 Da jeg så ham, falt jeg som død ned for føttene hans. Men han la sin høyre hånd på meg og sa: "Frykt ikke! Jeg er den første og den siste 18 og den levende. Jeg var død, men se, jeg lever i all evighet, og jeg har nøklene til døden og dødsriket. (Åp 1,9-18)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Da Jesus hadde sagt dette, løftet han blikket mot himmelen og sa: "Far, timen er kommet. La din Sønn bli herliggjort, så Sønnen kan ære deg. 2 For du har gitt ham makt over alt som heter menneske, for at han skal gi evig liv til alle som du har gitt ham. 3 Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har sendt, Jesus Kristus. 4 Jeg æret deg på jorden da jeg fullførte den gjerning du ga meg å gjøre. 5 Far, gi meg nå din herlighet og ære, som jeg hadde hos deg før verden ble til. 6 Jeg har åpenbart ditt navn for de mennesker du ga meg fra verden. De var dine, og du ga meg dem, og de har holdt fast på ditt ord. 7 Nå vet de at alt som du har gitt meg, er fra deg. 8 For jeg har gitt dem de ord du ga meg, og de har tatt imot dem. Nå vet de i sannhet at jeg er gått ut fra deg, og de har trodd at du har sendt meg. (Joh 17,1-8)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Kristi forklarelsesdag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Moses gikk ned fra Sinai-fjellet med de to lovtavlene i hånden. Da han kom ned, lyste det av ansiktet hans, fordi Herren hadde talt med ham; men selv visste han det ikke. 30 Aron og israelittene så at det strålte av ansiktet hans, og de var redde for å komme bort til ham. 31 Da ropte Moses på dem, og så kom Aron og alle lederne i menigheten til ham, og han talte med dem. 32 Siden kom alle israelittene borttil, og Moses bar fram alle de budene Herren hadde gitt ham på Sinai-fjellet. 33 Da Moses var ferdig med å tale til dem, la han et slør over ansiktet sitt. 34 Men hver gang han gikk fram for Herren og talte med ham, tok han sløret bort til han skulle ut igjen. Og når han kom ut, talte han til israelittene det han hadde fått påbud om. 35 Da så israelittene hvordan det strålte av ansiktet hans, og Moses la sløret over ansiktet igjen til han skulle inn og tale med Herren. (2 Mos 34,29-35)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Siden vi har et slikt håp, går vi fram med stor frimodighet. 13 Vi gjør ikke som Moses, som la et slør over ansiktet for at ikke Israels folk skulle se at glansen bleknet og tok slutt. 14 Likevel ble deres sinn forherdet. For helt til i dag er dette sløret blitt liggende når det leses fra den gamle pakt, og det blir ikke fjernet, for det er i Kristus det blir tatt bort. 15 Ja, også i dag ligger sløret over deres hjerter hver gang det blir lest fra Moseloven. 16 Men når de vender om til Herren, blir sløret tatt bort. 17 Herren, det er Ånden, og hvor Herrens Ånd er, der er frihet. 18 Og vi, som uten slør for ansiktet ser Herrens herlighet som i et speil, vi blir alle forvandlet til dette bildet, fra herlighet til herlighet, og dette skjer ved Herrens Ånd. (2 Kor 3,12-18)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Omkring åtte dager etter at han hadde sagt dette, tok han med seg Peter, Johannes og Jakob og gikk opp i fjellet for å be. 29 Og mens han ba, ble ansiktet hans helt forandret, og klærne hans ble blendende hvite. 30 Med ett sto det to menn og samtalte med ham; det var Moses og Elia. 31 De viste seg i herlighet og talte om den utgang hans liv skulle få, om det han

skulle fullføre i Jerusalem. 32 Peter og de andre hadde falt i dyp søvn. Nå våknet de og fikk se hans herlighet og de to mennene som sto sammen med ham. 33 Da mennene skulle til å forlate ham, sa Peter til Jesus: "Mester, det er godt at vi er her. La oss bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia" - han visste ikke selv hva han sa. 34 Mens han talte, kom det en sky og skygget over dem, og da de kom inn i skyen, ble de grepet av frykt. 35 Det lød en røst fra skyen: "Dette er min Sønn, den utvalgte. Hør ham!" 36 Og da røsten lød, var det ingen å se uten Jesus alene. Disiplene tidde med dette. På den tiden fortalte de ikke til noen hva de hadde sett. (Luk 9,28-36)

Her slutter lesningen av evangeliet.

9. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 131, 1 / 2 Omkved: v 3

Omkved: Vent på Herren, Israel, fra nå og til evig tid!

1. Herre, mitt hjerte er ikke hovmodig, mine øyne er ikke stolte. Jeg gir meg ikke av med slikt som er for stort og underfullt for meg.

2. Jeg har brakt min sjel til ro og gjort den ganske stille, som et lite barn hos sin mor når det har stilt sin tørst; slik er min sjel i meg.

Poetisk tekst på 7. søndag i treenighetstiden kan også brukes på 9.-11. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: 1 Mos 3,1-24

9. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i første Samuelsbok:

Da Jonatan hadde hørt samtalen mellom David og Saul, kjente han seg straks knyttet til David, og han fikk ham så kjær som sitt eget liv. 2 Samme dag tok Saul ham til seg og lot ham ikke mer få vende tilbake til sitt hjem. 3 Jonatan sluttet en pakt med David, fordi han hadde fått ham så kjær som sitt eget liv. 4 Han tok av seg kappen han hadde på, og gav den til David, og likedan krigsklærne, sverdet, buen og beltet. (1 Sam 18,1-4)

Her slutter første lesning.

Den andre lesning er fra Det nye testamente. Det står skrevet i brevet til Hebreerne:

Hold søskenkjærligheten levende! 2 Glem ikke å være gjestfrie, for på den måten har noen hatt engler som gjester, uten å vite det. 3 Husk på dem som sitter i fengsel, som om dere var lenket sammen med dem, og husk på dem som blir mishandlet, som om det gjaldt deres egen kropp. (Hebr 13,1-3)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

En mann som het Lasarus, var blitt syk. Han var fra Betania, landsbyen der Maria og hennes søster Marta bodde. 2 Det var Maria som salvet Herren med fin salve og tørket føttene hans med håret sitt. Lasarus som lå syk, var hennes bror. 3 Søstrene sendte bud til Jesus og sa: "Herre, han som du er så glad i, er syk." 4 Da Jesus fikk

høre det, sa han: "Denne sykdommen fører ikke til døden, men er til Guds ære. For ved den skal Guds Sønn bli herliggjort." 5 Jesus var glad i Marta og hennes søster og Lasarus. (Joh 11,1-5)

Her slutter lesningen av evangeliet.

9. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i første Mosebok:

Herren Gud sa: "Det er ikke godt for mannen å være alene. Jeg vil gi ham en hjelper som er hans like." 19 Og Herren Gud tok jord og formet alle dyrene på marken og alle fuglene under himmelen, og han førte dem til mannen for å se hva han ville kalle dem. Det navnet mannen gav hver levende skapning, det skulle den ha. 20 Så satte mannen navn på alt feet, alle fuglene under himmelen og alle ville dyr i marken. Men for seg selv fant mannen ingen hjelper som var hans like. 21 Da lot Herren Gud en dyp søvn komme over mannen. Og mens han sov, tok han et av hans ribben og fylte igjen med kjøtt. 22 Av det ribbeten Herren Gud hadde tatt fra mannen, bygde han en kvinne, og han førte henne bort til ham. 23 Da sa mannen: "Dette er da ben av mine ben og kjøtt av mitt kjøtt. Hun skal kalles kvinne, for av mannen er hun tatt." 24 Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett. (1 Mos 2,18-24)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til kolosserne:

Dere er Guds utvalgte, helliget og elsket av ham. Kle dere derfor i inderlig medfølelse og vær gode, milde, ydmyke og tålmodige, 13 så dere bærer over med hverandre og tilgir hverandre hvis den ene har noe å bebreide den andre. Som Herren har tilgitt dere, skal dere tilgi hverandre. 14 Og over alt dette: Kle dere i kjærlighet, som er båndet som binder sammen og gjør fullkommen. (Kol 3,12-14)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Noen fariseere kom og spurte ham: "Har en mann lov til å skille seg fra sin hustru?" De ville sette ham på prøve. 3 "Hva har Moses påbudt dere?" sa han. 4 De svarte: "Moses har tillatt mannen å skrive skilsmissebrev og sende henne fra seg." 5 Da sa han til dem: "Fordi dere har så harde hjerter, har Moses gitt dere dette budet. 6 Men fra begynnelsen av, ved skapelsen, skapte Gud dem til mann og kvinne. 7 Derfor skal

mannen forlate sin far og mor og holde seg til sin hustru, 8 og de to skal være ett. Så er de ikke lenger to; deres liv er ett. 9 Det som altså Gud har sammenføyd, skal mennesker ikke skille." 10 Da de var kommet i hus igjen, spurte disiplene ham om dette. 11 Han sa til dem: "Den som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, begår ekteskapsbrudd mot den første. 12 Og om en kvinne skiller seg fra sin mann og gifter seg med en annen, bryter hun ekteskapet." 13 De bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. 14 Da Jesus så det, ble han harm og sa til dem: "La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. 15 Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det." 16 Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem. (Mark 10,2-16)

Her slutter lesningen av evangeliet.

9. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i første Mosebok:

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Ruts bok:

Boas sa til Rut: "Hør, min datter! Gå ikke og sank aks på noen annen åker. Gå ikke herfra, men hold deg til tjenestepikene mine! 9 Se etter hvor skurdfolkene arbeider på åkeren, og følg etter dem! Jeg vil si fra til karene at de ikke skal røre deg. Og blir du tørst, så gå bort til krukkene og drikk av vannet som folkene øser opp!" 10 Da kastet hun seg ned, bøyde seg til jorden og sa til ham: "Hvordan kan du være så god mot meg og ta deg så vennlig av meg, enda jeg er en fremmed?" 11 Boas svarte: "De har fortalt meg alt det du har gjort mot din svigermor etter at mannen din døde. Du forlot din far og din mor og ditt fedreland og drog til et folk som du ikke kjente før. (Rut 2,8-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

IJaffa bodde en kvinnelig disippel som het Tabita, på gresk Dorkas. Hun gjorde mye godt og tok seg av de fattige. 37 Men nettopp på denne tiden ble hun syk og døde. De hadde vasket henne og lagt henne i et rom ovenpå. 38 Lod ligger i nærheten av Jaffa, og disiplene fikk høre at Peter oppholdt seg der. De sendte da to menn av sted for å be ham komme til dem med en eneste gang. 39 Peter gjorde seg klar og ble med dem. Da han kom

fram, førte de ham ovenpå, der alle enkene samlet seg rundt ham. De gråt og viste fram kjortlene og kappene Dorkas hadde sydd mens hun ennå var blant dem. 40 Peter sendte alle ut, falt på kne og ba. Så snudde han seg mot den døde og sa: "Tabita, stå opp!" Hun åpnet øynene, så på Peter og satte seg opp. 41 Han rakte henne hånden og hjalp henne til å reise seg. Så kalte han inn de hellige og enkene og viste dem at hun levde. 42 Dette ble kjent over hele Jaffa, og mange kom til tro på Herren. (Apg 9,36-42)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Da Jesus var ferdig med å fortelle disse lignelsene, brøt han opp derfra 54 og kom til hjemstedet sitt. Der lærte han folket i synagogen deres, så de var slått av undring og spurte: "Hvor kommer denne mannens visdom og mektige gjerninger fra? 55 Er ikke dette tømmermannens sønn? Og heter ikke hans mor Maria, og hans brødre Jakob og Josef og Simon og Judas? 56 Og søstrene hans, bor de ikke her alle sammen? Hvor har han så alt dette fra?" 57 Og de ble forarget og avviste ham. Men Jesus sa til dem: "En profet blir ikke foraktet noe annet sted enn på sitt hjemsted og i sitt eget hus." (Matt 13,53-57)

Her slutter lesningen av evangeliet.

10. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 146, 5 / 6a / 6b-7 Omkved: v 2

Omkved: Jeg vil love Herren så lenge jeg lever, og synge for min Gud så lenge jeg er til.

1. Salig er den som har Jakobs Gud til hjelper og setter sitt håp til Herren sin Gud,
2. han som skapte himmelen og jorden, havet og alt det som finnes der.
3. Herren er trofast til evig tid, han skaffer de undertrykte rett. Herren gir mat til dem som sulter, og løser dem som er bundet.

Poetisk tekst på 7. søndag i treenighetstiden kan også brukes på 9.-11. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: 1 Mos 4,1-16

10. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Så sier Herren, Allhærs Gud, Israels Gud, til alle dem jeg har ført bort fra Jerusalem til Babylonia: 5 Bygg dere hus og bo i dem, plant hager og spis frukten fra dem! 6 Ta dere koner og få sønner og døtre! Finn koner til sønnene og gift bort døtrene deres, så de kan få sønner og døtre. Der skal dere øke i tall og ikke minke. 7 Se til at den byen som jeg har ført dere bort til, må ha fred og fremgang, og be til Herren for den! For når det går den vel, går det også dere vel. (Jer 29,4-7)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Enhver skal være lydige mot de myndigheter han har over seg. For det finnes ingen myndigheter som ikke er fra Gud, og de som finnes, er innsatt av Gud. 2 Den som setter seg opp mot dem, står derfor imot det Gud har bestemt, og de som gjør det, skal få sin dom. 3 For de som styrer, skal ikke skape frykt hos den som gjør det gode, men hos den som gjør det onde. Vil du slippe å frykte myndighetene, så gjør det gode, og du skal få ros. 4 Styresmakten er en Guds tjener, til beste for deg. Men gjør du det onde, har du grunn til å være redd. For styresmakten bærer ikke sverd uten grunn, men er Guds tjener som skal fullbyrde hans straff over den som gjør det onde. 5 Derfor er det nødvendig å være lydige, ikke bare av frykt for straffen, men også for samvittighetens skyld. 6 Betal også skatt av samme grunn. For myndighetene er Guds tjenere og har ansvar for alt

slikt. 7 Gi alle det du skylder dem. Betal skatt til den som skal ha skatt, toll til den som skal ha toll, vis respekt for den som skal ha respekt, gi ære til den som skal ha ære. (Rom 13,1-7)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Fariseerne ble enige om at de ville fange Jesus i ord. 16 De sendte disiplene sine til ham, sammen med herodianerne, og lot dem si: "Mester, vi vet at du alltid er sann og lærer sant om Guds vei. Du bryr deg ikke om hva andre synes, for du ser ikke på person eller rang. 17 Si oss da hva du mener: Er det tillatt å betale skatt til keiseren eller ikke?" 18 Men Jesus merket ondskapen deres og sa: "Dere hyklere, hvorfor setter dere meg på prøve? 19 Vis meg mynten som skatten betales med." De rakte ham en denar, 20 og han spurte: "Hvem har bildet og navnet ditt her?" 21 "Keiseren," svarte de. Da sa han til dem: "Så gi keiseren hva keiserens er, og Gud hva Guds er." 22 De ble forundret over dette svaret, og de forlot ham og gikk sin vei. (Matt 22,15-22)

Her slutter lesningen av evangeliet.

10. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i femte Mosebok:

Når noen blir fattig blant dine landsmenn som bor i en av byene i det landet Herren din Gud vil gi deg, da skal du ikke være så hardhjertet at du lukker hånden for din fattige bror. 8 Du skal åpne din hånd for ham og låne ham det han mangler og trenger. 10 Gi ham villig og vær ikke ergerlig når du gir! Da vil Herren din Gud velsigne deg i alt ditt arbeid og alt du foretar deg. 11 Fattige vil det alltid være i landet. Derfor byr jeg deg: "Lukk opp hånden for din bror, for de nødlidende og fattige i ditt land!" (5 Mos 15,7-8 og 10-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

Bli ikke forundret om verden hater dere, søsken. 14 Vi vet jo at vi er gått over fra døden til livet, vi som elsker våre søsken. Den som ikke elsker, blir værende i døden. 15 Den som hater sin bror, er en morder, og dere vet at ingen morder har evig liv i seg. 16 Hva kjærlighet er, har vi lært av at Jesus ga sitt liv for oss. Så skylder også vi å gi vårt liv for våre søsken. 17 Men den som har mer enn nok å leve av og likevel

lukker sitt hjerte når han ser sin bror lide nød, hvordan kan han ha Guds kjærlighet i seg? 18 Mine kjære, la oss elske, ikke med tomme ord, men i gjerning og sannhet. (1 Joh 3,13-18)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Det var en rik mann som kledde seg i purpur og fineste lin og levde i fest og luksus dag etter dag. 20 Men utenfor porten hans lå det en fattig mann som het Lasarus, full av verkende sår. 21 Han ønsket bare å få mette seg med det som falt fra den rikes bord. Hundene kom til og med og slikket sårene hans. 22 Så døde den fattige, og englene bar ham til Abrahams fang. Den rike døde også og ble begravet. 23 Da han slo øynene opp i dødsriket, der han var i pine, så han Abraham langt borte og Lasarus tett inntil ham. 24 `Far Abraham,` ropte han, `forbarm deg over meg og send Lasarus hit, så han kan dyppe fingertuppen i vann og svale tungen min. For jeg pines i denne flammen.` 25 Men Abraham svarte: `Husk, mitt barn, at du fikk alt det gode mens du levde, og Lasarus fikk det vonde. Nå trøstes han her, mens du er i pine. 26 Dessuten er det lagt en dyp kløft mellom oss og dere, slik at de som vil komme herfra og over til dere, ikke skal kunne det, og ingen kan gå over fra dere til oss.` 27 Da sa den rike: `Så ber jeg deg, far, at du sender ham 28 til mine fem brødre hjemme hos min far for å advare dem, så ikke de også skal komme til dette pinestedet.` 29 Men Abraham sa: `De har Moses og profetene, de får høre på dem.` 30 Han svarte: `Nei, far Abraham, men kommer det noen til dem fra de døde, vil de omvende seg.` 31 Abraham sa: `Hører de ikke på Moses og profetene, lar de seg heller ikke overbevise om noen står opp fra de døde.` (Luk 16,19-31)

Her slutter lesningen av evangeliet.

10. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Forkynnerens bok:

Den som er glad i penger, får aldri nok av dem, og den som elsker rikdom, får aldri vinning nok. Også dette er tomhet. 10 Når formuen blir større, blir det flere som skal leve av den. Hvilken annen fordel har da eieren enn at han kan se på den? 11 En arbeidsmann kan sove godt enten han har lite eller mye å spise. Den rike kan spise seg mett, men han får ikke ro til å sove. 12 Det er noe sørgelig og vondt som jeg har sett under solen: Selv om rikdom er vel forvart, kan den bli til ulykke for eieren. 13 Om rikdommen går tapt ved et uhell, og den rike har fått en sønn, blir det ingen

ting igjen til ham. 14 Slik som han kom fra mors liv, like naken som han kom, skal han gå bort igjen. Han har ingen ting igjen for sitt strev, ingen ting som han kan ta med seg. (Fork 5,9-14)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til Timoteus:

Gudsfrykt med nøysomhet er en stor vinning. 7 For tomhendte kom vi inn i verden og tomhendte må vi forlate den. 8 Har vi mat og klær, skal vi nøye oss med det. 9 Men de som vil bli rike, faller i fristelser og snarer og gripes av mange slags tåpelige og skadelige begjær som styrter mennesker ned i undergang og fortapelse. 10 For kjærligheten til penger er roten til alt ondt. Drevet av den er mange ført vill, bort fra troen, og har påført seg selv mange lidelser. 11 Men du, Guds menneske, hold deg borte fra dette og jag etter rettferdighet, gudsfrykt, tro, kjærlighet, utholdenhet og ydmykhet. 12 Strid troens gode strid og grip det evige liv som du er kalt til, det som du bekjente deg til da du bar fram den gode bekjennelsen for mange vitner. (1 Tim 6,6-12)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

En i mengden sa til ham: "Mester, si til min bror at han skal skifte arven med meg!" 14 Men Jesus svarte: "Venn, hvem har satt meg til å dømme eller skifte mellom dere?" 15 Og han sa til dem: "Ta dere i vare for all slags grådighet! For det er ikke det en eier, som gir liv, selv om en har overflod." 16 Så fortalte han dem en lignelse: "Det var en rik mann som hadde fått god avling av jorden, 17 og han tenkte med seg selv: `Hva skal jeg gjøre? Jeg har ikke plass til avlingen min. 18 Jo, dette vil jeg gjøre: Jeg river ned låvene og bygger dem større, og der samler jeg kornet og alt jeg ellers eier. 19 Så skal jeg si til meg selv: Nå har du mye godt liggende, nok for mange år. Slå deg til ro, min sjel, spis, drikk og vær glad!` 20 Men Gud sa til ham: `Uforstandige menneske! I natt kreves din sjel tilbake. Hvem skal så ha det du har samlet?` 21 Slik går det med den som samler skatter til seg selv og ikke er rik i Gud." (Luk 12,13-21)

Her slutter lesningen av evangeliet.

11. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN**Poetisk tekst: Salme 1, 1 / 2 / 3 Omkved: v 6a**

Omkved: Herren kjenner de rettferdiges vei.

1. Salig er den som ikke følger ugudelige menneskers råd og ikke slår inn på synderes vei eller sitter sammen med spottere,
2. men har sin glede i Herrens lov og grunner på den dag og natt.
3. Han er lik et tre, plantet ved bekker med rennende vann: det gir sin frukt i rette tid, og løvet visner ikke på det. Alt det han gjør, skal lykkes for ham.

Poetisk tekst på 7. søndag i treenighetstiden kan også brukes på 9.-11. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: 1 Mos 6,9-8,22

11. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salomos ordspråk:

Gjør godt mot dem som trenger det, nekt ikke å hjelpe om det står i din makt! 28 Si ikke til din neste: "Gå din vei, og kom igjen i morgen, så skal du få!" - så sant du har noe å gi ham nå. 29 Legg ikke onde planer mot din neste som bor hos deg og kjenner seg trygg. 30 Trett ikke uten grunn med en mann, når han ikke har gjort deg noe ondt. 31 Misunn ikke den som bruker vold, velg ikke å følge i hans fotspor! 32 Den som farer vill, er en styggedom for Herren, men med de rettsindige har han samfunn. (Ordsp 3,27-32)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Gud, han som skapte verden og alt som er i den, han som er herre over himmel og jord, han bor ikke i templer reist av menneskehender. 25 Han trenger heller ikke noe av det som menneskehender kan tjene ham med. Det er jo han som gir liv og ånde, ja, alt til alle. 26 Av ett menneske har han skapt alle folkeslag. Han lot dem bo over hele jorden, og han satte faste tider for dem og bestemte grensene for deres områder. 27 Dette gjorde han for at de skulle søke Gud, om de kanskje kunne lete seg fram og finne ham. Han er jo ikke langt borte fra en eneste av oss. 28 For det er i ham vi lever, beveger oss og er til, som også noen av deres diktere har sagt: `For vi er hans slekt.` 29 Fordi vi altså er Guds slekt, må vi ikke Otenke at guddommen ligner et bilde av gull eller

sølv eller stein, formet av menneskers kunst eller tanke. 30 Disse tidene med uvitenhet har Gud båret over med, men nå befaler han alle mennesker, hvor de så er, at de må vende om. (Apg 17,24-30)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere. 8 For den som ber, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, skal det lukkes opp for. 9 Eller hvem av dere vil gi sønnen sin en stein når han ber om brød, 10 eller gi ham en orm når han ber om en fisk? 11 Når selv dere som er onde, vet å gi barna deres gode gaver, hvor mye mer skal ikke da deres Far i himmelen gi gode gaver til dem som ber ham! 12 Alt dere vil at andre skal gjøre mot dere, det skal også dere gjøre mot dem. For dette er loven og profetene. (Matt 7,7-12)

Her slutter lesningen av evangeliet.

11. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i tredje Mosebok:

Du skal ikke gå rundt og baktale dem du er i slekt med. Du skal ikke stå din neste etter livet. Jeg er Herren. 17 Du skal ikke hate din bror i ditt hjerte. Men du skal tale din landsmann til rette, så du ikke for hans skyld fører synd over deg. 18 Du skal ikke ta hevn og ikke bære nag til dine landsmenn, men du skal elske din neste som deg selv. Jeg er Herren. (3 Mos 19,16-18)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Jakobs brev:

Mine søsken! Dere kan ikke tro på vår Herre Jesus Kristus, herlighetens Herre, og samtidig gjøre forskjell på folk. 2 Sett at det kommer to menn inn i forsamlingen deres, den ene i staselige klær og med gullring på fingeren, den andre fattig og i skitne klær. 3 Så legger dere merke til ham med de staselige klærne og sier: "Vær så god, her er en god plass!" men til den fattige: "Du kan stå der", eller: "Sett deg her ved føttene mine!" Om det bare er ham med de staselige klærne dere bryr dere om, 4 har dere ikke da skapt et skille blant dere? Er dere ikke blitt dommere med onde tanker? 5 Hør, mine kjære søsken: Har ikke Gud utvalgt de fattige i verden til å være rike i troen og til å arve det riket han har lovet dem som elsker ham? 6 Men dere har foraktet den fattige! Er det ikke de rike som

undertrykker dere og drar dere fram for retten? 7 Og er det ikke de som spotter det gode navnet som er nevnt over dere? 8 Dersom dere oppfyller den kongelige lov i Skriften: Du skal elske din neste som deg selv, da gjør dere rett. 9 Men gjør dere forskjell på folk, da synder dere, og loven anklager dere som lovbrytere. (Jak 2,1-9)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

En lovkyndig sto fram og ville sette Jesus på prøve. "Mester," sa han, "hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?" 26 "Hva står skrevet i loven?" sa Jesus. "Hva leser du der?" 27 Han svarte: "Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv." 28 Da sa Jesus: "Du svarte rett. Gjør det, så skal du leve." 29 Men han ville rettfærdiggjøre seg selv og spurte Jesus: "Hvem er så min neste?" 30 Jesus tok dette opp og sa: "En mann var på vei fra Jerusalem ned til Jeriko. Da falt han i hendene på røvere. De rev klærne av ham, skamslo ham og lot ham ligge der halvdød. 31 Nå traff det seg slik at en prest kom samme vei. Han så ham, men gikk utenom og forbi. 32 Det samme gjorde en levitt. Han kom, så mannen og gikk rett forbi. 33 Men en samaritan som var på reise, kom også dit hvor han lå, og da han fikk se ham, fikk han inderlig medfølelse med ham. 34 Han gikk bort til ham, helte olje og vin på sårene hans og forbandt dem. Så løftet han mannen opp på eselet sitt og tok ham med til et herberge og pleiet ham. 35 Neste morgen tok han fram to denarer, ga dem til verten og sa: `Sørg godt for ham. Og må du legge ut mer, skal jeg betale deg når jeg kommer tilbake.` 36 Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for ham som ble overfalt av røvere?" 37 Han svarte: "Den som viste barmhjertighet mot ham." Da sa Jesus: "Gå du og gjør som han." (Luk 10,25-37)

Her slutter lesningen av evangeliet.

11. søndag i treenighetstiden, - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Amos:

Herren, Allhærs Gud, rører jorden så den skjelver, og alle som bor der, sørger, ja, hele jorden stiger som Nilen og synker som elven i Egypt. 6 Han som har bygd sin høysal i himmelen og reist sin hvelving over jorden, han som kaller på vannet i havet og øser det ut over jorden - Herren er hans navn. 7 Er dere, israelitter, mer for meg enn Nubias sønner? lyder ordet fra Herren. Jeg førte Israel opp fra Egypt, men også filisterne fra Kaftor og arameerne fra Kir. 8 Se,

Herren Gud har blikket vendt mot det syndige riket: Nå vil jeg utrydde folket av landet. Likevel vil jeg ikke helt gjøre ende på Jakobs ætt, sier Herren. 9 For se, jeg gir befaling, og jeg rister Israels ætt blant alle folkeslagene, som når en rister korn i såld, og ikke en stein faller til jorden. 10 For sverdet skal de dø, alle synderne i mitt folk, de som sier: "Ulykken når oss ikke, den kommer aldri over oss." 11 Den dagen reiser jeg opp igjen Davids falne hytte. Jeg murer igjen dens revner og reiser det som ligger i grus; jeg bygger den som i gamle dager. 12 Så kan de ta resten av Edom i eie og alle de andre folkeslag som er nevnt med mitt navn, lyder ordet fra Herren, som fullfører dette. 13 Se, dager skal komme, sier Herren, da de begynner å pløye før skurden er slutt, og trækker druer til kornet skal såes. Druesaften skal dryppe fra fjell og flyte i alle bakker. 14 Da vil jeg vende lagnaden for Israel, mitt folk. Byer som er revet ned, skal de bygge opp og bo i; de skal plante vingårder og selv få drikke vinen, stille til hager og selv spise frukten. 15 Jeg planter dem atter i egen jord, de skal ikke mer rykkes opp av sitt land, som jeg har gitt dem, sier Herren din Gud. (Am 9,5-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til filipperne:

Om det da er trøst i Kristus, oppmuntring i kjærligheten, fellesskap i Ånden, om det finnes medfølelse og barmhjertighet, 2 så gjør nå min glede fullkommen: Ha samme sinnelag og samme kjærlighet, vær ett i sjel og sinn. 3 Gjør ikke noe av selvhevdelse og tom ærgjerrighet, men vær ydmyke og sett de andre høyere enn dere selv. 4 Tenk ikke bare på deres eget beste, men også på de andres. (Fil 2,1-4)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Dere har hørt det er sagt: `Du skal elske din neste og hate din fiende.` 44 Men jeg sier dere: Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør godt mot dem som hater dere, og be for dem som krenker dere og forfølger dere. 45 Slik kan dere være barn av deres Far i himmelen. For han lar sin sol gå opp over onde og gode og lar det regne over rettfærdige og urettferdige. (Matt 5,43-45)

Her slutter lesningen av evangeliet.

12. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN**Poetisk tekst: Salme 89, 2a / 2b / 3 Omkved: v 6***Omkved:* Dine under prises av himmelen, Herre, din trofasthet av de helliges forsamling.

1. Jeg vil alltid syngende om de gjerninger som Herren i sin Gnåde har gjort;
2. jeg vil forkynne din trofasthet fra slekt til slekt.
3. Jeg sier: Din miskunn er bygd opp for evig, din trofasthet står fast i himmelen.

Fortelling: 2 Mos 19,20 og 20,1-20**12. søndag i treenighetstiden - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Det er ingen som påkaller ditt navn og ingen som tar seg sammen for å holde fast ved deg. For du har skjult ditt ansikt for oss og gitt oss våre synder i vold. 7 Men, Herre, du er da vår far! Vi er leire, og du har formet oss, alle er vi et verk av din hånd. 8 Herre, vær ikke så harm, kom ikke evig i hu vår skyld! Vend blikket hit, vi er jo alle ditt folk! 9 Dine hellige byer ligger øde, Sion er blitt en ødemark og Jerusalem en ørken. 10 Vårt hellige, herlige tempel, der våre fedre lovet deg, er blitt et bytte for ilden. Alt vi var glad i, er lagt i ruiner. 11 Kan du rolig se på dette, Herre, tie og ydmyke oss så dypt? 65,1 Jeg hadde svar for dem som ikke spurte, jeg var å finne for dem som ikke søkte meg. Til et folk som ikke påkalte meg, sa jeg: "Her er jeg! Her er jeg!" 2 Hele dagen rakte jeg hendene ut til et trassig folk, som vandret på onde veier og fulgte sine egne tanker. (Jes 64,6-65,2)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Jeg bærer stor sorg i hjertet og plages uavbrutt. 3 Ja, jeg skulle gjerne vært forbannet og skilt fra Kristus, om det bare kunne være til hjelp for mine søsken, de som er av samme kjøtt og blod som jeg. 4 De er israelitter; de har retten til å være Guds barn, og herligheten, paktene, loven, tempeltjenesten og løftene tilhører dem. 5 De har fedrene, og fra dem er Kristus kommet som menneske, han som er Gud over alle ting, lovprist i all evighet. Amen. 10,1 Søsken, mitt hjertes ønske og min bønn til Gud er at de må bli frelst. 2 For det vitnesbyrdet gir jeg dem at de brenner for Guds sak, men uten virkelig å kjenne ham. 3 De kjenner ikke Guds rettferdighet, men vil bygge opp sin

egen rettferdighet. Derfor har de ikke bøyd seg under rettferdigheten fra Gud. 4 For Kristus er lovens ende og mål, så hver den som tror, skal bli rettferdig for Gud. (Rom 9,2-5 og 10,1-4)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Jerusalem, Jerusalem, du som slår profetene i hjel og steiner dem som er sendt til deg! Hvor ofte ville jeg ikke samle dine barn som en høne samler kyllingene under vingene sine. Men dere ville ikke. 38 Så hør: Huset deres blir forlatt og legges øde! 39 For jeg sier dere: Fra nå av skal dere ikke se meg før dere sier: "Velsignet være han som kommer i Herrens navn!" (Matt 23,37-39)
Her slutter lesningen av evangeliet.

12. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i andre Mosebok:

Gud talte alle disse ord: 2 Jeg er Herren din Gud, som førte deg ut av Egypt, ut av trellehuset. 3 Du skal ikke ha andre guder enn meg. 4 Du skal ikke lage deg noe gudebilde, eller noe slags bilde av det som er oppe i himmelen eller nede på jorden eller i vannet under jorden. 5 Du skal ikke tilbe dem og ikke dyrke dem! For jeg, Herren din Gud, er en nidkjær Gud. Jeg lar straffen for fedrenes synd komme over barn i tredje og fjerde ledd, når de hater meg, 6 men jeg viser miskunn i tusen ledd mot dem som elsker meg og holder mine bud. 7 Du skal ikke misbruke Herren din Guds navn, for Herren lar ikke den som misbraker hans navn, være skyldfri. 8 Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig! 9 Seks dager skal du arbeide og gjøre din gjerning. 10 Men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid, verken du selv eller din sønn eller din datter, verken tjeneren eller tjenestekvinnen eller feet, eller innflytteren i dine byer. 11 For på seks dager skapte Herren himmelen, jorden og havet og alt som er i dem; men den sjuende dagen hvilte han. Derfor velsignet Herren hviledagen og lystet den hellig. 12 Du skal hedre din far og din mor, så du får leve lenge i det landet Herren din Gud gir deg. 13 Du skal ikke slå i hjel. 14 Du skal ikke bryte ekteskapet. 15 Du skal ikke stjele. 16 Du skal ikke vitne falskt mot din neste. 17 Du skal ikke begjære din nestes hus. Du skal ikke begjære din nestes hustru, hans tjener eller tjenestekvinne, hans okse eller esel eller noe annet som hører din neste til. (2 Mos 20,1-17)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til galaterne:

Altså, søsken, er vi ikke barn av slavekvinnen, men av den frie kvinnen. 5, 1 Til frihet har Kristus frigjort oss. Stå derfor fast og la dere ikke tvinge inn under slaveåket igjen. 2 Hør hva jeg, Paulus, sier dere: Hvis dere lar dere omskjære, vil ikke Kristus være til minste hjelp for dere. 3 Jeg erklærer igjen: Hver den som lar seg omskjære, er forpliktet til å holde hele loven. 4 Dere som vil bli rettferdige ved loven, er skilt fra Kristus; dere er falt ut av nåden. 5 Men vi venter i Ånden, ved tro, på den rettferdigheten som er vårt håp. 6 For i Kristus Jesus kommer det ikke an på om en er omskåret eller uomskåret; her gjelder bare tro som er virksom i kjærlighet. (Gal 4,31-5,6)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Ingen syr en lapp av ukrympet tøy på et gammelt klesplagg. For da vil den nye lappen rive med seg et stykke av det gamle plagget, og riften blir verre. 22 Og ingen fyller ny vin i gamle skinnsekker. For da vil vinen sprengse sekkene, og både vinen og sekkene blir ødelagt. Nei, ny vin i nye skinnsekker!" 23 En gang Jesus gikk langsmed kornåkrene på sabbaten, begynte disiplene å plukke aks der de gikk. 24 Da sa fariseerne til ham: "Se der! Hvorfor gjør de det som ikke er tillatt på sabbaten?" 25 Han svarte: "Har dere aldri lest hva David gjorde, den gang han var i nød og både han og mennene hans sultet? 26 Han gikk inn i Guds hus, den gang Abjatar var øversteprest, og spiste skuebrødene, som ingen andre enn prestene har lov til å spise. Han ga også til dem som var med ham." Og Jesus la til: "Sabbaten ble til for mennesket, ikke mennesket for sabbaten. 28 Derfor er Menneskesønnen herre også over sabbaten." (Mark 2,21-28)

Her slutter lesningen av evangeliet.

12. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i første Mosebok:

Sara så at sønnen som Hagar fra Egypt hadde fått med Abraham, drev gjøn med Isak. 10 Da sa hun til Abraham: "Jag vekk denne trellkvinnen og sønnen hennes! For trellkvinnens sønn skal ikke arve sammen med Isak, sønnen min." 11 Dette gjorde Abraham svært vondt for sønnens skyld. 12 Men Gud sa til Abraham: "Ta deg ikke nær av det som har hendt med gutten og

trellkvinnen din! Du skal lyde Sara i alt det hun sier til deg. For gjennom Isak skal du få en ætt som kalles din. 13 Men trellkvinnens sønn vil jeg også gjøre til et folk, fordi han er din sønn." (1 Mos 21,9-13)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Alle som drives av Guds Ånd, er Guds barn. 15 Dere har ikke fått den ånd som slavene har, så dere igjen skulle være redde. Nei, dere har fått den Ånd barna har, den som gjør at vi roper: "Abba, Far!" 16 Ånden selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn. 17 Men er vi barn, er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham, så vi også skal få del i herligheten sammen med ham. (Rom 8,14-17)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Jesus sa da til de jødene som var kommet til tro på ham: "Hvis dere blir i mitt ord, er dere virkelig mine disipler. 32 Da skal dere kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri." 33 De sa til ham: "Vi er Abrahams ætt og har aldri vært slaver for noen. Hvordan kan du da si at vi skal bli fri?" 34 Jesus svarte: "Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som gjør synd, er slave under synden. 35 En slave blir ikke i huset for alltid, men en sønn blir der for alltid. 36 Får Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri. 37 Jeg vet at dere er Abrahams ætt. Men dere vil drepe meg, for mitt ord har ikke rom hos dere. 38 Jeg taler om det jeg har sett hos Far, og dere gjør det dere har hørt av deres far." 39 "Vår far er Abraham," svarte de. Jesus sa: "Var dere Abrahams barn, gjorde dere som Abraham. 40 Men dere vil drepe meg - en mann som har sagt dere sannheten han har hørt av Gud. Det gjorde ikke Abraham. 41 Dere gjør som deres egen far." "Vi er ikke født i hor," sa de. "Vi har én far: Gud." 42 Jesus svarte: "Var Gud deres far, da hadde dere elsket meg. For jeg er gått ut fra Gud og kommer fra ham. Jeg er ikke kommet av meg selv, men han har sendt meg. 43 Hvorfor skjønner dere ikke det jeg sier? Fordi dere ikke tåler å høre mitt ord! (Joh 8,31-43)

Her slutter lesningen av evangeliet.

13. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 145, 4 / 5 / 6 Omkved: v 3

Omkved: Stor er Herren, ja, høylovet er han, uransakelig er hans storhet.

1. Slekt etter slekt skal prise din gjerning, fortelle om de storverk du gjør.
2. De taler om din herlighet og høye majestet, jeg grunner på dine under.
3. De taler om dine mektige gjerninger, jeg forteller om dine storverk.

Poetisk tekst på 12. søndag i treenighetstiden kan også brukes på 13.-16. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: Joh 6,1-15

13. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Nehemjas bok:

Du, Herre Gud, var barmhjertig og forlot ikke våre fedre i ørkenen. Skystøtten vek ikke fra dem om dagen, men ledet dem på veien; og ildstøtten vek ikke fra dem om natten, men lyste opp veien der de skulle gå. 20 Du rettleidet dem med din gode Ånd, du gav dem manna til mat og lot dem få vann når de var tørste. 21 Du sørget for dem i førti år, i ørkenen savnet de ingen ting. Klærne deres ble ikke utslitt, og føttene hovnet ikke opp. (Neh 9,19-21)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Brevet til hebreerne:

La ikke kjærlighet til penger styre livet, men nøy dere med det dere har. For Gud har sagt: Jeg slipper deg ikke og svikter deg ikke. 6 Derfor kan vi tillitsfullt si: Herren er min hjelper, jeg frykter ikke. Hva kan et menneske gjøre meg? (Hebr 13,5-6)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Ingen kan tjene to herrer. Han vil hate den ene og elske den andre, eller holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og Mammon. 25 Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for livet, hva dere skal spise, eller hva dere skal drikke, heller ikke for kroppen, hva dere skal kle dere med. Er ikke livet mer enn maten og kroppen mer enn klærne? 26 Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samler ikke i hus, men den Far dere har i

himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verd enn de? 27 Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde? 28 Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Se på liljene på marken, hvordan de vokser! De strever ikke og spinner ikke, 29 men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem. 30 Når Gud kler gresset på marken så fint, det som gror i dag og kastes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han ikke da kle dere - dere lite troende! 31 Så gjør dere ikke bekymringer, og si ikke: `Hva skal vi spise?` eller `Hva skal vi drikke?` eller `Hva skal vi kle oss med?` 32 Alt dette er hedningene opptatt av. Men den Far dere har i himmelen, vet jo at dere trenger alt dette. 33 Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg. 34 Så gjør dere ingen bekymringer for morgendagen; morgendagen skal bekymre seg for seg selv. Hver dag har nok med sin egen plage. (Matt 6,24-34)

Her slutter lesningen av evangeliet.

13. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i første Kongebok:

Herrens ord kom til Elia, og det lød så: 9 "Dra av sted til Sarepta, som hører til Sidon, og gi deg til der! Jeg har sagt fra til en enke som bor der, at hun skal sørge for mat til deg." 10 Elia drog av sted til Sarepta. Da han kom til byporten, fikk han se en enke som gikk og sanket ved. Han ropte til henne og sa: "Hent litt vann til meg i en skål, så jeg får drikke!" 11 Da hun gikk for å hente vann, ropte han etter henne: "Ta også med et stykke brød til meg!" 12 Hun svarte: "Så sant Herren din Gud lever: Jeg eier ikke en brødbit; jeg har bare en neve mel i krukken og litt olje i kruset. Nå går jeg her og sanker noen vedpinner og vil gå hjem og lage mat til meg og sønnen min. Så kan vi spise og legge oss til å dø." 13 Elia sa til henne: "Vær ikke redd! Gå hjem og gjør som du har sagt! Men bak først et lite brød av melet, og kom ut til meg med det! Siden kan du lage til noe for deg og sønnen din. 14 For så sier Herren, Israels Gud: Melkrukken skal ikke bli tom, og det skal ikke mangle olje i kruset til den dagen kommer da Herren sender regn over jorden." 15 Da gikk hun og gjorde som Elia hadde sagt, og siden hadde de mat i lang tid, både han og hun og folket i hennes hus. 16 Melkrukken ble ikke tom, og oljen i kruset tok ikke slutt. Det gikk som Herren hadde sagt gjennom Elia. (1 Kong 17,8-16)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Vær alltid glade, 17 be uavbrutt, 18 takk Gud under alle forhold! For dette er Guds vilje med dere i Kristus Jesus. 19 Slukk ikke Ånden, 20 forakt ikke profetord, 21 men prøv alt og hold fast på det gode. 22 Hold dere borte fra ondskap av alle slag! 23 Må han, fredens Gud, hellige dere helt igjennom, og må deres ånd, sjel og kropp bli bevart uskadet, så dere ikke kan klandres for noe når vår Herre Jesus Kristus kommer. 24 Trofast er han som kaller dere til dette. Han skal også fullføre det. (1 Tess 5,16-24)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. 29 Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for sjelen. 30 For mitt åk er godt og min byrde lett." (Matt 11,28-30)
Her slutter lesningen av evangeliet.

13. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Se, det som var så bittert, er blitt til fred for meg. Du har spart mitt liv, så jeg ikke går til grunne i graven. For alle mine synder har du kastet bak din rygg. 18 Dødsriket priser deg ikke, ingen døde lovsynger deg. De som er gått i graven, venter ikke på din trofasthet. 19 De levende er det som priser deg, slik jeg gjør det i dag. Fedre forteller sine sønner om din trofasthet, Gud. 20 Herren vil frelse meg. Kom, la oss spille på harpe foran Herrens hus så lenge vi lever. (Jes 38,17-20)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Pass derfor nøye på hvordan dere lever, ikke som ukloke mennesker, men som kloke, 16 så dere bruker den dyrebare tiden godt, for dagene er onde. 17 Vær ikke uforstandige, men forstå hva som er Herrens vilje. 18 Drikk dere ikke fulle på vin, det fører til utskeielser, bli heller fylt av Ånden 19 og syng sammen, la salmer, hymner og åndelige sanger lyde! Syng og spill av hjertet for Herren. 20 Takk alltid vår Gud og Far for alt i vår Herre Jesu Kristi navn. (Ef 5,15-20)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

På reisen til Jerusalem dro Jesus gjennom grenselandet mellom Samaria og Galilea. 12 Da han var på vei inn i en landsby, kom ti spedalske menn imot ham. De ble stående langt unna 13 og ropte: "Jesus, mester, forbarm deg over oss!" 14 Han så dem og sa: "Gå og vis dere for prestene!" Og mens de var på vei dit, ble de rene. 15 Men én av dem kom tilbake da han merket at han var blitt helbredet. Han lovpriste Gud med høy røst, 16 kastet seg ned for Jesu føtter med ansiktet mot jorden og takket ham. Denne mannen var en samaritan. 17 Jesus sa: "Ble ikke alle ti rene? Hvor er da de ni? 18 Var det ingen andre enn denne fremmede som vendte tilbake for å gi Gud æren?" 19 Og han sa til ham: "Reis deg og gå! Din tro har frelst deg." (Luk 17,11-19)

Her slutter lesningen av evangeliet.

14. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN**Poetisk tekst: Salme 92, 13 / 14 / 15 Omkved: v 2**

Omkved: Det er godt å lovsynge Herren og prise ditt navn, du Høyeste!

1. De rettferdige gror som palmer, de vokser som sedrer på Libanon.
2. De er plantet i Herrens hus og blomstrer i vår Guds tempelgårder.
3. Ennå i alderdommen bærer de frukt, friske og frodige er de.

Poetisk tekst på 12. søndag i treenighetstiden kan også brukes på 13.-16. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: 2 Krøn 1,7-12**14. søndag i treenighetstiden - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

De kom, alle som kjente seg tilskyndet til det, alle som hadde trang til det, og bar fram gaver for Herren til arbeidet på møteteltet, til tjenesten der og til de hellige klærne. 22 De kom, både menn og kvinner. Alle som gjerne ville gi, kom med spenner, øreringer, fingerringe og halskjeder, alle slags saker av gull. Alle kom de med en gave av gull som de ville vie til Herren. 23 Og alle som hadde fiolett, purpurrød og karmosinrød ull, fint lin og geiteragg, rødfargede værskinns og delfinskinns, kom med det. 24 Alle som ville gi en gave av sølv eller bronse, kom med gaven til Herren, og alle som hadde akasietre, kom med det til alt byggearbeidet. 25 Alle kvinner som var dyktige til å spinne, tok fatt og kom med det de hadde spunnet: fiolett, purpurrød og karmosinrød ullgarn og fint lingarn. 26 Og alle kvinner som hadde evner til det og kjente seg tilskyndet til det, spant garn av geiteragget. 27 Lederne bar fram karneol og andre edelstener til å sette på efoden og brystduken, 28 og balsam og olje til lysestaken, salvingsoljen og den velluktende røkelsen. 29 Hver mann og kvinne blant israelittene som kjente trang til å gi noe til det store arbeid som Herren gjennom Moses hadde befalt dem å gjøre, de kom med det som en frivillig gave til Herren. 30 Moses sa til israelittene: Herren har kalt Besalel, sønn av Uri, Hurs sønn, av Juda stamme 31 og fylt ham med ånd fra Gud, med visdom, innsikt og kunnskap og med evne til alle slags håndverk, 32 så han kan tenke ut og lage kunstferdige arbeider i gull, sølv eller bronse, 33 slipe steiner til innfatning, skjære ut i tre og utføre alle slags kunsthåndverk. 34 Evne til å lære opp andre har Herren gitt både ham og Oholiab,

Akisamaks sønn, av Dans stamme. 35 Han har utrustet dem med dyktighet til å utføre alle slags treskjæring, kunstvevning, broket vevning med fiolett, purpurrød og karmosinrød ullgarn og fint lingarn, og alminnelig vevning. De skal tenke ut og lage alle slags kunstferdige arbeider. 36,1 De som skal utføre arbeidet, er Besalel og Oholiab og alle menn som har anlegg for det, som Herren har gitt evner og innsikt, så de forstår å gjøre alt det arbeid som skal til for å reise helligdommen, nøyaktig slik som Herren har sagt. (2 Mos 35,21-36,1)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Det er forskjellige nådegaver, men Ånden er den samme. 5 Det er forskjellige tjenester, men Herren er den samme. 6 Det er forskjellige kraftige virkninger, men Gud er den samme, han som er virksom og gjør alt i alle. 7 Hos hver enkelt gir Ånden seg til kjenne slik at det tjener til det gode. 8 For ved én og samme Ånd blir det gitt én å tale visdom, en annen å formidle kunnskap, 9 én får ved den ene Ånd en spesiell trosgave, en annen får nådegaver til å helbrede, 10 og én får kraft til å gjøre under. Én får den gave å tale profetisk, en annen å bedømme ånder, én får ulike slag av tungetale, og en annen kan tyde tungetale. 11 Alt dette gjør den ene og samme Ånd, som deler ut sine gaver til hver enkelt slik han vil. (1 Kor 12,4-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Det er som med en mann som skulle dra utenlands. Han kalte til seg tjenerne sine og overlot dem alt han eide: 15 En ga han fem talenter, en annen to og en tredje én talent - etter det hver enkelt hadde evne til. Så reiste han. 16 Han som hadde fått fem talenter, gikk straks bort og drev handel med dem og tjente fem til. 17 Han som hadde fått to talenter, gjorde det samme og tjente to til. 18 Men han som hadde fått én talent, gikk og gravde et hull i jorden og gjemte sin herres penger. 19 Da lang tid var gått, kom tjenernes herre tilbake og ville holde regnskap med dem. 20 Han som hadde fått fem talenter, kom fram og hadde med seg fem til og sa: `Herre, du ga meg fem talenter; se, jeg har tjent fem talenter til.` 21 Hans herre svarte: `Bra, du gode og tro tjener! Du har vært tro i lite, jeg vil sette deg over mye. Kom inn til gleden hos din herre!` 22 Også han med to talenter kom fram og sa: `Herre, du ga meg to talenter; se, jeg har tjent to til.` 23 Hans herre svarte: `Bra, du gode og tro tjener! Du har vært tro

i lite, jeg vil sette deg over mye. Kom inn til gleden hos din herre!` 24 Så kom også han fram som hadde fått én talent, og sa: `Herre, jeg visste at du er en hard mann, som høster hvor du ikke har sådd, og sanker hvor du ikke har strødd ut. 25 Derfor ble jeg redd og gikk og gjemte talenten din i jorden. Se, her har du ditt.` 26 Men herren svarte ham: `Du dårlige og late tjener! Du visste at jeg høster hvor jeg ikke har sådd, og sanker hvor jeg ikke har strødd ut. 27 Da burde du ha overlatt pengene mine til dem som driver med utlån, så jeg kunne fått dem igjen med renter når jeg kom tilbake. 28 Ta derfor talenten fra ham og gi den til ham som har de ti talentene! 29 For den som har, skal få, og det i overflod. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han har. 30 Og kast den unyttige tjeneren ut i mørket utenfor, der de gråter og skjærer tenner.` (Matt 25,14-30)

Her slutter lesningen av evangeliet.

14. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Krønikebok:

Gud åpenbarte seg for Salomo og sa til ham: "Si hva du vil jeg skal gi deg!" 8 Salomo svarte: "Du har vist stor godhet mot min far David og gjort meg til konge i hans sted. 9 La nå, Herre Gud, ditt løfte til min far David gå i oppfyllelse! Du har gjort meg til konge over et folk som er tallrikt som støvet på jorden. 10 Gi meg nå visdom og forstand, så jeg kan være fører og leder for dette folket. For hvem kan ellers styre dette folket ditt som er så stort?" 11 Da sa Gud til Salomo: "Fordi det var dette som lå deg på hjertet, og du ikke bad om rikdom, gods og ære, ikke om døden for dine fiender eller om et langt liv, men bad om visdom og forstand for å kunne styre mitt folk som jeg har satt deg til konge over, 12 så skal du få visdom og forstand. Men jeg vil også gi deg så mye rikdom, gods og ære som ingen av kongene før deg har hatt og ingen etter deg kommer til å få." (2 Krøn 1,7-12)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Til hver enkelt av oss er nåden gitt, alt etter som Kristi gave blir tilmålt. 8 Derfor står det: Han steg opp i det høye og bortførte fanger, til menneskene ga han gaver. 9 At han steg opp, må jo bety at han først var steget ned til det aller laveste, til jorden. 10 Han som steg ned, er den samme som steg høyt opp over alle himler for å fylle alt. 11 Og det var han som ga noen til å være apostler, noen til profeter, noen til

evangelister og noen til hyrder og lærere, 12 for å utruste de hellige til tjeneste så Kristi kropp bygges opp, 13 inntil vi alle når fram til enheten i troen på Guds Sønn og i kjennskapet til ham og blir det modne mennesket som er fullvoksent og har hele Kristi fylde. 14 Så skal vi ikke lenger være umyndige småbarn, ikke la oss kaste hit og dit og drive omkring ved hvert eneste vindpust av ny lære, så vi blir et bytte for menneskers falske spill og listige, forførende knep. 15 Men vi skal være tro mot sannheten i kjærlighet og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus. 16 Ut fra ham blir hele kroppen sammenføyd og holdt sammen av hvert bånd og ledd, alt etter den oppgave hver enkelt har fått tilmålt, så kroppen vokser og bygges opp i kjærlighet. (Ef 4,7-16)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Peter spurte: "Herre, er det oss du sikter til med denne lignelsen, eller gjelder den for alle?" 42 Herren svarte: "Hvem er da den tro og kloke forvalteren som herren vil sette over tjenestefolket sitt for å gi dem mat i rette tid? 43 Lykkelig er den tjeneren som herren finner i arbeid med dette når han kommer tilbake! 44 Sannelig, jeg sier dere: Herren skal sette ham over alt han eier. 45 Men sett at denne tjeneren sier til seg selv: `Det varer lenge før min herre kommer,` og så gir seg til å slå tjenesteguttene og tjenestejentene og spise og drikke til han blir full. 46 Da skal tjenerens herre komme en dag han ikke venter, og en time han ikke kjenner, og hogge ham ned og la ham dele skjebne med de vantro. 47 En tjener som kjenner sin herres vilje, og likevel ikke stiller i stand eller gjør det herren vil, han skal få mange slag. 48 Men en som ikke kjenner den, og gjør det som fortjener slag, skal slippe med færre. Av den som har fått mye, skal det ventes mye, og av den som mye er betrodd, skal det kreves desto mer. (Luk 12,41-48)

Her slutter lesningen av evangeliet.

14. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Da hans svigerfar så alt det *Moses* hadde å gjøre for dem, sa han: "Hva er det du påtar deg for folket? Hvorfor sitter du alene og dømmer mens hele folket står omkring deg fra morgen til kveld?" 15 Moses svarte sin svigerfar: "Folket kommer til meg for å søke råd hos Gud. 16 Når de har sak med hverandre, kommer de til meg, og jeg skifter rett mann og mann imellom og kunngjør Guds bud og lover for dem." 17 Da sa

svigerfaren til ham: "Det er uklokt, det du gjør. 18 Du tretter ut både deg selv og folket som er med deg. Dette er for stridt for deg; du kan ikke gjøre det alene. 19 Hør nå på meg! Jeg vil gi deg et råd, og Gud skal være med deg. Du skal tre fram for Gud på vegne av folket og legge deres saker fram for ham! 20 Innprent dem budene og lovene, og lær dem den vei de skal gå, og de gjerninger de skal gjøre! 21 Velg deg ut dyktige menn av hele folket, menn som frykter Gud, er pålitelige og hater urett vinning! Sett dem til førere for folket, noen for tusen, noen for hundre, noen for femti og noen for ti. 22 De skal skifte rett mellom folk til enhver tid. Hver stor sak skal de komme til deg med, men hver liten sak skal de avgjøre selv. Slik skal du lette byrden for deg og la dem bære den sammen med deg. 23 Gjør du dette, og vil Gud det så, kan du holde ut, og da kan alt folket her vende hjem i fred." 24 Moses hørte på sin svigerfar og gjorde alt det han sa. (2 Mos 18,14-24)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

På denne tiden, da tallet på disipler stadig steg, kom de gresktalende jødene med klager mot de hebraisktalende fordi deres egne enker ble tilsidesatt ved den daglige utdelingen. 2 De tolv kalte da sammen alle disiplene og sa: "Det ville være galt om vi forsømte Guds ord for å gjøre tjeneste ved bordene. 3 Velg nå ut blant dere, brødre, sju menn som har godt ord på seg og er fylt av Ånd og visdom; dem vil vi sette til denne oppgaven. 4 Så skal vi vie oss til bønningen og tjenesten med Ordet." 5 Dette forslaget ble tatt godt imot av hele forsamlingen. Og de valgte Stefanus, en mann fylt av tro og Hellig Ånd, og Filip, Prokoros, Nikanor, Timon, Parmenas og Nikolaus, en proselytt fra Antiokia. 6 Disse ble ført fram for apostlene, som ba og la hendene på dem. 7 Guds ord nådde stadig flere, og tallet på disipler i Jerusalem økte sterkt. Også en stor flokk av prestene ble lydige mot troen. (Apg 6,1-7)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Johannes:

Ingen har større kjærlighet enn den som gir sitt liv for sine venner. 14 Dere er mine venner hvis dere gjør det jeg befaler dere. 15 Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for tjeneren vet ikke hva herren hans gjør. Jeg kaller dere venner, for jeg har gjort kjent for dere alt jeg har hørt av min Far. 16 Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere og satt dere til å gå ut og bære frukt, en frukt som varer. Da skal Far gi dere alt dere ber om i mitt navn. 17 Dette er mitt bud til dere: Elsk hverandre! (Joh 15,13-17)

Her slutter lesningen av evangeliet.

15. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN**Poetisk tekst: Salme 67, 2b-3 / 4 / 5 Omkved: v 2a***Omkved:* Gud, vær oss nådig og velsign oss!

1. La ditt ansikt lyse hos oss, så din vei blir kjent på jorden, din frelse blant alle folkeslag.

2. Folkene skal prise deg, Gud, ja, alle folk skal prise deg.

3. Folkeslag skal gledes og juble; for du dømmer folkene med rettferd og leder folkeslagene på jorden.

Poetisk tekst på 12. søndag i treenighetstiden kan også brukes på 13.-16. søndag i treenighetstiden.**Fortelling: Luk 10,38-42****15. søndag i treenighetstiden - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i femte Mosebok:

Dersom du søker Herren din Gud der, skal du finne ham når du søker ham av hele ditt hjerte og hele din sjel. 30 I kommende dager, når du er i trengsel, og alt dette rammer deg, skal du vende om til Herren din Gud og adlyde hans ord. 31 For Herren din Gud er en barmhjertig Gud. Han slipper deg ikke og lar deg ikke gå til grunne. Han glemmer ikke den pakten som han sluttet med dine fedre, og som han bekreftet med ed. (5 Mos 4,29-31)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til filipperne:

Det gleder meg stort i Herren at deres omsorg for meg nå skyter nye skudd. Dere har nok hatt omtanke for meg før også, men hadde ikke mulighet til å gjøre noe med det. 11 Jeg sier ikke dette fordi jeg led nød, for jeg har lært å klare meg med det jeg har. 12 Jeg vet hva det er å ha det trangt, og hva det er å ha overflod. Jeg er innviet i alt, å være mett og å være sulten, å ha overflod og å lide nød. 13 Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk. 14 Likevel gjorde det meg godt at dere sto sammen med meg da jeg var i nød. (Fil 4,10-14)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Jesus kom til en landsby der en kvinne som het Marta, tok imot ham i sitt hjem. 39 Hun hadde en søster som het Maria, og Maria satte seg ned ved Herrens føtter og lyttet til hans ord. 40

Men Marta var travelt opptatt med alt som skulle stelles i stand. Hun kom bort til dem og sa: "Herre, bryr du deg ikke om at min søster lar meg gjøre alt arbeidet alene? Si til henne at hun skal hjelpe meg." 41 Men Herren svarte henne: "Marta, Marta! Du gjør deg strev og uro med mange ting. 42 Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tas fra henne." (Luk 10,38-42)

Her slutter lesningen av evangeliet.

15. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Mika:

Hva skal jeg ha med når jeg trer fram for Herren og bøyer meg for Gud i det høye? Skal jeg komme til ham med brennoffer, bære fram årsgamle kalver? 7 Bryr Herren seg om tusener av værer, titusener av oljebekker? Skal jeg ofre min førstefødte for min synd, min livsfrukt for min overtredelse? 8 Menneske, Herren har jo sagt deg hva godhet er, og hva han krever av deg: at du skal gjøre det som er rett, vise trofast kjærlighet og vandre ydmykt med din Gud. (Mi 6,6-8)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Slik kroppen er én selv om den har mange lemmer, og alle lemmene utgjør én kropp enda de er mange, slik er det også med Kristus. 13 For med én Ånd ble vi alle døpt til å være én kropp, enten vi er jøder eller grekere, slaver eller frie, og alle fikk vi én Ånd å drikke. 14 For kroppen består ikke av én kroppsdel, men av mange. 15 Om nå foten sier: "Fordi jeg ikke er hånd, hører jeg ikke med til kroppen", så er den like fullt en del av den. 16 Om øret sier: "Fordi jeg ikke er øye, hører jeg ikke med til kroppen", så er det like fullt en del av den. (1 Kor 12,12-16)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Dere har hørt det er sagt: Øye for øye og tann for tann. 39 Men jeg sier dere: Sett dere ikke imot den som gjør ondt mot dere. Om noen slår deg på høyre kinn, så vend også det andre til. 40 Vil noen saksøke deg og ta skjorten din, så la ham få kappen også. 41 Tvinger noen deg til å følge med én mil, så gå to med ham. 42 Gi den som ber deg, og vend ikke ryggen til den som vil låne av deg. 43 Dere har hørt det er sagt: Du skal elske din neste og hate din fiende. 44 Men jeg sier dere: Elsk deres fiender, velsign dem som

forbanner dere, gjør godt mot dem som hater dere, og be for dem som forfølger dere, 45 så dere kan være barn av deres Far i himmelen. For han lar sin sol gå opp over onde og gode og lar det regne over dem som gjør rett og dem som gjør urett. 46 Om dere elsker dem som elsker dere, er det noe å lønne dere for? Gjør ikke tollerne det samme? 47 Og om dere hilser vennlig på deres egne, er det noe storartet? Gjør ikke hedningene det samme? 48 Vær da fullkomne, slik som deres himmelske Far er fullkommen. (Matt 5,38-48)

Her slutter lesningen av evangeliet.

15. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Ruts bok:

No'omi drog bort fra det stedet hvor hun hadde bodd, og de to svigerdøtrene fulgte henne. Da de var kommet et stykke på veien hjem til Juda, 8 sa No'omi til sine to svigerdøtre: "Snu nå og dra hjem igjen, hver til sin mors hus! Måtte Herren være trofast mot dere, som dere har vært mot de døde og mot meg! 9 Måtte Herren la dere begge få mann og hjem!" Så kysset hun dem. Da brast de i gråt 10 og sa til henne: "Nei, vi vil følge deg tilbake til ditt folk." 11 Men No'omi sa: "Vend tilbake, mine døtre! Hvorfor vil dere være med meg? Har jeg kanskje ennå sønner i vente som dere kunne få til menn? 16 Men Rut svarte: "Du skal ikke overtale meg til å skille lag med deg og dra hjem igjen. For dit du går, vil jeg gå, og der du bor, vil jeg bo. Ditt folk er mitt folk, og din Gud er min Gud. 17 Der du dør, vil jeg dø, og der vil jeg begraves. Måtte Herren la det gå meg ille både nå og siden om noe annet enn døden skiller meg fra deg!" 18 Da No'omi så at hun var fast bestemt på å følge henne, sa hun ikke mer til henne. 19 Så gikk de to videre til de kom til Betlehem. (Rut 1,7-11 og 16-19a)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt. 8 Kjærligheten tar aldri slutt. Profetgavene skal bli borte, tungene skal tie og kunnskapen forgå. 9 For vi forstår stykkevis og taler profetisk stykkevis. 10 Men når det fullkomne kommer, skal det som er stykkevis, ta slutt. 11 Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tenkte jeg som et barn, forsto jeg som et barn. Men da jeg ble voksen, la jeg av det barnslige. 12 Nå ser vi i et speil, i en gåte, da skal vi se ansikt til ansikt. Nå forstår jeg stykkevis, da skal jeg erkjenne fullt ut, slik Gud kjenner meg fullt ut. 13 Så blir de stående, disse tre: tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten. (1 Kor 13,7-13)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Johannes:

Som Far har elsket meg, har jeg elsket dere. Bli i min kjærlighet! 10 Hvis dere holder mine bud, blir dere i min kjærlighet, slik jeg har holdt min Fars bud og blir i hans kjærlighet. 11 Dette har jeg sagt dere for at min glede kan være i dere og deres glede kan være fullkommen. 12 Og dette er mitt bud: Dere skal elske hverandre som jeg har elsket dere. (Joh 15,9-12)

Her slutter lesningen av evangeliet.

16. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 119, 35 / 36 / 37 Omkved: v 174

Omkved: Jeg lengter etter din frelse, Herre, din lov er min lyst og glede.

1. La meg gå på den sti dine bud viser, for jeg har min glede i den.
2. Bøy mitt hjerte til dine lovbud og ikke til ussel vinning!
3. Vend mine øyne bort fra svik, hold meg i live på din vei!

Poetisk tekst på 12. søndag i treenighetstiden kan også brukes på 13.-16. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: Rut 1,7-11 og 16-19a og 2,8-11 og 4,13-17 eller 2 Mos 1,8-2,10

16. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Da folket så at Moses drygde med å komme ned fra fjellet, samlet de seg om Aron og sa til ham: "Kom og lag oss en gud som kan gå foran oss! For vi vet ikke hvor det er blitt av denne Moses, som førte oss opp fra Egypt." 2 Aron sa da til dem: "Ta gullringene som konene og sønnene og døtrene deres har i ørene, og kom hit med dem!" 3 Da rev hele folket gullringene av ørene sine og kom til Aron med dem. 4 Han tok imot gullet, støpte det om og formet det med meiselen til en kalv. Så ropte de: "Dette er din gud, Israel, han som førte deg opp fra Egypt!" 30 Dagen etter sa Moses til folket: "Dere har gjort en stor synd. Men nå vil jeg stige opp til Herren; kanskje jeg kan skaffe soning for synden deres." 31 Så gikk Moses tilbake til Herren og sa: "Å, dette folket har gjort en stor synd! De har laget seg en gud av gull. 32 Å, om du ville tilgi dem deres synd! Kan du ikke, så stryk meg ut av boken som du skriver i!" 33 Da svarte Herren: "Den som synder mot meg, stryker jeg ut av min bok. 34 Gå du og før folket til det stedet jeg har sagt deg! Min engel skal gå foran deg. Men når oppgjørets dag kommer, skal jeg straffe dem for syndene deres." 35 Slik straffet Herren folket fordi de tilbad den kalven som Aron hadde laget. (2 Mos 32,1-4 og 30-35)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

Elsk ikke verden, heller ikke det som er i verden! Den som elsker verden, har ikke kjærligheten til Far i seg. 16 For alt som er i verden - kroppens begjær, øynenes begjær og skrytet av alt en eier - det er ikke av Far, men av verden. 17 For verden går til grunne med alt sitt begjær, men den som gjør Guds vilje, består til evig tid. (1 Joh 2,15-17)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Dere skal ikke samle skatter på jorden, hvor møll og mark ødelegger og hvor tyver bryter inn og stjeler. 20 Men dere skal samle skatter i himmelen, der verken møll eller mark ødelegger og tyver ikke bryter inn og stjeler. 21 For der skatten din er, vil også hjertet ditt være. 22 Øyet er kroppens lampe. Dersom øyet ditt er friskt, får hele kroppen lys. 23 Men dersom øyet er sykt, blir det mørkt i hele kroppen. Om nå lyset i deg er mørke, hvor dypt blir ikke da mørket! 24 Ingen kan tjene to herrer. Han vil hate den ene og elske den andre, eller holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og Mammon. (Matt 6,19-24)

Her slutter lesningen av evangeliet.

16. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Moses kalte Besalel og Oholiab og alle de andre menn som Herren hadde gitt slike evner og som kjente trang til det, til å ta fatt på verket og fullføre det. 3 Av Moses fikk de alle gavene som israelittene hadde gitt til arbeidet med å reise og fullføre helligdommen. Men folket kom fremdeles til ham med frivillige gaver hver morgen. 4 Da kom alle håndverkerne som utførte forskjellig slags arbeid på helligdommen, enhver fra det arbeid han holdt på med, 5 og sa til Moses: "Folket kommer med mer enn det trengs til å utføre det arbeid Herren har pålagt oss." 6 Moses bød da at det skulle ropes ut i leiren: "Ingen, verken mann eller kvinne, skal bringe flere gaver til arbeidet på helligdommen." Da kom ikke folket med mer. 7 Det de hadde gitt, var mer enn nok til å få arbeidet gjort. (2 Mos 36,2-7)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Vi vil nå gjøre kjent for dere, søsken, hvor stor nåde Gud har vist menighetene i Makedonia. 2 For i sin nød ble de hardt prøvet, men deres overstrømmende glede og dype fattigdom har gjort dem rike og villige til å gi. 3 De ga etter evne, ja, over evne og frivillig, det kan jeg bevitne. 4 De ba inntrengende om å få bli med på gaven og tjene de hellige sammen med oss. 5 Og de ga ikke bare slik vi håpet, men de ga seg selv, først til Herren og så til oss, slik Gud vil det. 6 Derfor ba vi Titus om å gjøre ferdig den gaven som han allerede hadde begynt på hos dere. 7 Dere har jo overflod av alt: av tro og tale, av kunnskap og iver og av den kjærlighet dere har fra oss. Så må dere også med denne gaven vise deres overflod! 8 Jeg sier ikke dette som en befaling, men jeg nevner de andres iver for å prøve om kjærligheten er ekte hos dere. 9 Dere kjenner vår Herre Jesu Kristi nåde: Enda han var rik, ble han fattig for deres skyld, så dere skulle bli rike ved hans fattigdom. 10 Jeg sier min mening om dette, og det kan være nyttig for dere. Dere begynte så godt i fjor, og viste i handling at dere virkelig ville dette. 11 Nå gjelder det å fullføre. Som dere villig gikk i gang, må dere nå villig fullføre, alt etter evne. 12 For når den gode vilje er til stede, skal den verdsettes etter det en har, ikke etter det en ikke har. 13 Det er jo ikke meningen at andre skal få hjelp og dere ha det trangt, men det skal være likhet. 14 Denne gangen har dere overflod og kan hjelpe dem som lider nød. En annen gang har de overflod og kan hjelpe dere når dere lider nød. Da blir det likhet, 15 slik det står skrevet: Den som fikk mye, hadde ingen overflod, og den som fikk lite, led ingen mangel. (2 Kor 8,1-15)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Markus:

Den store folkemengden lyttet gjerne til Jesus, 38 og i sin undervisning sa han: "Pass dere for de skriftlærde! De vil gjerne gå omkring i lange kapper, motta ærbødige hilser på torget, 39 sitte fremst i synagogene og ha hedersplassene i selskaper. 40 De eter enker ut av huset og holder lange bønner for syns skyld. Men de skal få desto hardere dom." 41 Jesus satte seg rett overfor tempelkisten, og han så på hvordan folk la penger i den. Mange rike ga mye. 42 Men det kom også en fattig enke og la i to småmynter, verd noen få øre. 43 Da kalte han disiplene til seg og sa: "Sannelig, jeg sier dere: Denne fattige enken

har gitt mer enn noen av de andre som la penger i tempelkisten. 44 For de ga alle av sin overflod, men hun ga av sin fattigdom alt hun eide, alt hun hadde å leve av." (Mark 12,37b-44)

Her slutter lesningen av evangeliet.

16. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Femte Mosebok:

Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én. 5 Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt. 6 Disse ord og bud som jeg gir deg i dag, skal du bevare i ditt hjerte. 7 Du skal gjenta dem for dine barn og tale om dem når du sitter hjemme og når du går på veien, når du legger deg og når du står opp. 8 Bind dem på hånden som et merke og ha dem på pannen som en minneseddel. 9 Skriv dem på dørstolpene i huset ditt og på portene dine. (5 Mos 6,4-9)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Når det gjelder kjøtt som har vært ofret til avgudene, er det nok slik at vi alle har kunnskap. Men kunnskap gjør hovmodig; det er kjærligheten som bygger opp. 2 Om noen mener å ha forstått noe, da har han ennå ikke forstått det slik han burde. 3 Men den som elsker Gud, er kjent av ham. 4 Når det gjelder det å spise slike avgudsoffer, vet vi at det ikke finnes noen avgud i verden og ingen Gud uten én. 5 Det finnes nok såkalte guder i himmelen eller på jorden, ja, det er mange guder og mange herrer. 6 Men for oss er det én Gud, vår Far. Alt er fra ham, og til ham er vi skapt. Og det er én Herre, Jesus Kristus. Alt er til ved ham, og ved ham lever vi. (1 Kor 8,1-6)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Markus:

En av de skriftlærde hadde lagt merke til hvor godt Jesus svarte, gikk bort til ham og spurte: "Hvilket bud er det første av alle?" 29 Jesus svarte: "Det første budet er dette: `Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er én. 30 Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av hele ditt sinn og av all din kraft.` 31 Det andre er dette: `Du skal elske din neste som deg selv.` Ikke noe annet bud er større enn disse." 32 Den skriftlærde sa til ham: "Du svarer godt, mester! Det er sant som du sier: Herren er én, og det er ikke noen annen enn han. 33 Å elske ham av

hele sitt hjerte og av all sin forstand og av all sin kraft, og å elske sin neste som seg selv, det er mer verd enn alle brennoffer og andre offer." 34 Da Jesus hørte hvor klokt han svarte, sa han til den skriftlærde: "Du er ikke langt borte fra Guds rike." Og ingen våget å spørre ham mer. (Mark 12,28-34)

Her slutter lesningen av evangeliet.

17. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN**Poetisk tekst: Salme 145, 8 / 9 / 10 Omkved: v 2**

Omkved: Jeg vil love deg hver eneste dag og prise ditt navn til evig tid.

1. Nådig og barmhjertig er Herren, langmodig og rik på miskunn.
2. Herren er god mot alle, barmhjertig mot alle sine skapninger.
3. Hele din skapning takker deg, Herre, de som holder din pakt, lover deg.

Poetisk tekst på 18. søndag i treenighetstiden kan brukes på 17.-23. søndag i treenighetstiden.**Fortelling: 2 Mos 2,23-3,15 og 4,10-16****17. søndag i treenighetstiden - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Hosea:

Kom, la oss vende om til Herren! For han som rev i stykker, vil lege oss; han som slo, vil forbinde våre sår. 2 Han vekker oss til liv etter to dager, den tredje dagen reiser han oss opp, så vi kan leve for hans ansikt. 3 La oss lære å kjenne Herren, la oss jage etter å kjenne ham! Han kommer like visst som lyset om morgenen. Han kommer til oss som regnet, lik vårregn som væter jorden. (Hos 6,1-3)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Hva skal vi så si til dette? Er Gud for oss, hvem er da mot oss? 32 Han som ikke sparte sin egen Sønn, men ga ham for oss alle, kan han gjøre noe annet enn å gi oss alt sammen med ham? 33 Hvem kan anklage dem Gud har utvalgt? Gud er den som frikjenner. 34 Hvem kan da fordømme? Kristus Jesus er den som døde, ja, mer enn det, han sto opp og sitter ved Guds høyre hånd, og han ber for oss. 35 Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Nød, angst, forfølgelse, sult, nakenhet, fare eller sverd? 36 Som det står skrevet: For din skyld drepes vi dagen lang, vi regnes som slaktesauer. 37 Men i alt dette vinner vi mer enn seier ved ham som elsket oss. 38 For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er, eller det som kommer, eller noen makt, 39 verken det som er i det høye eller i det dype, eller noen annen skapning, skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre. (Rom 8,31-39)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. 29 Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for sjelen. 30 For mitt åk er godt og min byrde lett." (Matt 11,28-30)

Her slutter lesningen av evangeliet.

17. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Hosea:

Jeg krever *deres mor* til regnskap for de dagene da hun tente offerild for Ba'al-gudene, pyntet seg med ringer og kjeder og gikk etter sine elskere, men glemte meg, lyder ordet fra Herren. 14 Se, jeg vil lokke henne, føre henne ut i ørkenen og tale vennlig til henne. 15 Når hun kommer derfra, vil jeg gi henne vingårdene tilbake, og Akor-dalen skal bli til en håpets port. Der skal hun svare meg som i ungdommens dager, som den gang hun drog opp fra Egypt. 16 På den dagen, lyder ordet fra Herren, skal hun kalle meg sin mann; hun skal ikke lenger kalle meg sin Ba'al. 17 Jeg vil ta Ba'al-navnene bort fra hennes munn; de skal ikke lenger nevnes. 18 På den dagen vil jeg slutte en pakt for dem med dyrene på marken, fuglene under himmelen og kryptet på jorden. Bue, sverd og andre krigsvåpen vil jeg bryte i stykker og utrydde av landet, og jeg vil la deg bo trygt. 19 Jeg vil trolove meg med deg for alltid. Jeg vil trolove meg med deg i rettferd og rett, i miskunn og barmhjertighet. 20 Jeg vil trolove meg med deg i troskap, og du skal kjenne Herren. (Hos 2,13-20)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

For meg betyr det ingenting om jeg blir dømt av dere eller av noen menneskelig domstol. Jeg er heller ikke min egen dommer. 4 For jeg vet ikke om noe galt jeg har gjort. Men jeg er ikke dermed frikjent, for Herren er den som dømmer meg. 5 Døm derfor ikke før tiden, før Herren kommer. Han skal få fram i lyset det som er skjult i mørket, og avsløre hjertets tanker. Da skal Gud gi enhver den ros han har fortjent. (1 Kor 4,3-5)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Johannes:

Tidlig om morgenen kom Jesus til tempelet. Hele folkemengden samlet seg om ham, og han satte seg og begynte å undervise dem. 3 Da kom de skriftlærde og fariseerne med en kvinne som var grepet i ekteskapsbrudd. De førte henne fram 4 og sa: "Mester, denne kvinnen er grepet på fersk gjerning i ekteskapsbrudd. 5 I loven har Moses påbudt oss å steine slike kvinner. Men hva sier du?" 6 Dette sa de for å sette ham på prøve, så de kunne få noe å anklage ham for. Jesus bøyde seg ned og skrev på jorden med fingeren. 7 Men da de fortsatte å spørre, rettet han seg opp og sa: "Den av dere som er uten synd, kan kaste den første steinen på henne." 8 Så bøyde han seg ned igjen og skrev på jorden. 9 Da de hørte dette, gikk de bort, én etter én, de eldste først. Til slutt var Jesus alene igjen, og kvinnen sto foran ham. 10 Da rettet han seg opp og spurte: "Kvinne, hvor er de? Har ingen fordømt deg?" 11 Hun svarte: "Nei, Herre, ingen." Da sa Jesus: "Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og synd ikke mer fra nå av!" (Joh 8,2-11)

Her slutter lesningen av evangeliet.

17. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Kain sa til sin bror Abel: "Kom, så går vi ut på marken!" Og mens de var der ute, fór Kain løs på sin bror Abel og slo ham i hjel. 9 Da sa Herren til Kain: "Hvor er din bror Abel?" Han svarte: "Jeg vet ikke. Skal jeg vokte min bror?" 10 Da sa Herren: "Hva er det du har gjort? Hør, din brors blod roper til meg fra jorden! 11 Nå skal du være bannlyst fra den jord som åpnet munnen og tok imot din brors blod fra din hånd! 12 Når du dyrker marken, skal den ikke mer gi deg sin grøde. Hjemløs og fredløs skal du være på jorden." 13 Da sa Kain til Herren: "Min straff er så stor at jeg ikke kan bære den. 14 Se, i dag driver du meg bort fra landet. Jeg må gjemme meg for deg. Jeg blir hjemløs og fredløs på jorden, og den som finner meg, kommer til å slå meg i hjel." 15 Men Herren sa til ham: "Nei! Slår noen Kain i hjel, skal det hevnes sju ganger." Og Herren satte et merke på Kain for at ingen som møtte ham, skulle drepe ham. (1 Mos 4,8-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Men du, hvorfor dømmer du din bror, eller hvorfor ser du ned på din bror? Vi skal alle fram for Guds domstol, 11 for det står skrevet: Så sant jeg lever, sier Herren, for meg skal hvert kne bøye seg, og hver tunge skal lovprise Gud. 12 Så skal altså hver enkelt av oss avlegge sitt eget regnskap for Gud. 13 La oss ikke lenger dømme hverandre! Døm heller slik: Ingen må få sin bror til å snuble og falle. (Rom 14,10-13)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Vær barmhjertige, slik deres Far er barmhjertig. 37 Døm ikke, så skal dere ikke bli dømt. Fordøm ikke, så skal dere ikke bli fordømt. Etteri, så skal dere få ettergitt. 38 Gi, så skal dere få: Et godt mål, sammenristet, stappet og breddfullt, skal dere få i fanget. For i det målet dere selv måler med, skal det også måles opp for dere. 39 Han fortalte dem også en lignelse: Kan vel en blind lede en blind? Vil ikke begge falle i grøfta? 40 En lærling står ikke over sin mester, men når han er utlært, blir han som sin mester. 41 Hvorfor ser du flisen i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye legger du ikke merke til? 42 Hvordan kan du si til din bror: 'Bror, la meg ta flisen ut av øyet ditt!' når du ikke ser bjelken i ditt eget øye? Din hykler! Ta først bjelken ut av ditt eget øye! Da vil du se klart nok til å ta flisen ut av din brors øye. (Luk 6,36-42)

Her slutter lesningen av evangeliet.

18. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN**Poetisk tekst: Salme 73, 24 / 25 / 26 Omkved: v 23***Omkved: Jeg blir alltid hos deg, du har grepet min høyre hånd.*

1. Du leder meg med ditt råd, og siden tar du meg opp i herlighet.
2. Hvem har jeg ellers i himmelen? Når jeg bare har deg, ønsker jeg ikke noe på jorden.
3. Om kropp og sjel forgår, er Gud for evig min klippe og min del.

Fortelling: 2 Mos 12,1-14**18. søndag i treenighetstiden - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Samuelsbok:

Hanna bad og sa: Mitt hjerte fryder seg i Herren, Herren gir meg stor kraft. Nå kan jeg le av mine fiender, for jeg gleder meg over din frelse. 2 Ingen er hellig som Herren, for ingen er til uten du; det er ingen klippe som vår Gud. 3 Slutt med alt det stolte skryt, hold opp med all den frekke tale! For Herren er en Gud som allting vet, han prøver hver en gjerning. 4 Stridsmenns buer brytes i stykker, men de trette ruster seg med kraft. 5 Mette må tjene for sitt brød, men sultne slipper å hungre mer. Barnløs kvinne får sju sønner, den barnrike visner bort. 6 Herren tar liv og gir liv, han sender mennesker til dødsriket og kan føre dem opp derfra. 7 Herren gjør fattig, og han gjør rik, han fornedrer, og han opphøyer. 8 Han reiser de ringe opp av støvet, og løfter de fattige fra asken. Han lar dem sitte sammen med stormenn og gir dem en ærefull plass. For jordens søyler hører Herren til, han bygde verden opp på dem. 9 Han verner sine fromme på veien, men de onde forgår i mørket. For ingen er sterk i egen kraft. 10 De som strider mot Herren, går til grunne. Han lar det tordne over dem fra himmelen, Herren dømmer den vide jord. Måtte han gi sin konge styrke og gi sin salvede stor kraft! (1 Sam 2,1-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Det skapte venter med lengsel på at Guds barn skal åpenbares i herlighet. 20 Det skapte ble underlagt forgjengeligheten, ikke frivillig, men fordi han ville det slik. Likevel var det håp, 21 for også det skapte skal bli frigjort fra slaveriet under forgjengeligheten og få den frihet som Guds barn skal eie i herligheten. 22 Vi

vet at helt til denne dag sukker og stønner alt det skapte samstemt, som i fødselsrier. 23 Ja, enda mer: Også vi som har fått Ånden, den første frukt av høsten som kommer, sukker med oss selv og lengter etter å bli Guds barn fullt og helt når kroppen vår blir satt fri. (Rom 8,19-23)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Markus:

Jesus forlot Tyros-området igjen. Han tok veien om Sidon og dro mot Galileasjøen gjennom Dekapolis-landet. 32 De førte til ham en mann som var døv og hadde vondt for å tale, og de ba ham legge hendene på ham. 33 Jesus tok ham med seg bort fra mengden. Han stakk fingrene i ørene hans, tok spytt og berørte tungen hans. 34 Så løftet han blikket mot himmelen, sukket og sa til ham: "Effata!" - det betyr: "Lukk deg opp!" 35 Straks ble ørene hans åpnet, båndet som bandt tungen hans, ble løst, og han snakket rent. 36 Jesus forbød dem å fortelle dette til noen. Men jo mer han forbød det, dess mer gjorde de det kjent. 37 Folk var overveldet og forundret og sa: "Alt han har gjort, er godt. Han får døve til å høre og stumme til å tale." (Mark 7,31-37)

Her slutter lesningen av evangeliet.

18. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Vend tilbake, Herre! Hvor lenge? Ha medynk med dine tjenere! 14 Mett oss med miskunn når morgenen kommer, så vi kan juble og glede oss alle våre dager! 15 Gled oss så lenge som du har ydmyket oss, like mange år som vi har lidd vondt. 16 La dine tjenere få se din gjerning, og vis din herlighet for deres barn! 17 Måtte Herrens velvilje være over oss! Måtte du fremme våre henders verk, ja, fremme våre henders verk! (Sal 90,13-17)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters første brev:

Mine kjære! Vær ikke forundret over den mildprøven dere må igjennom, som om det hendte dere noe uventet. 13 Gled dere jo mer dere får del i Kristi lidelser, så dere også kan juble av glede når han åpenbarer seg i sin herlighet. 14 Salige er dere når dere blir spottet for Kristi navns skyld, for Guds Ånd, herlighetens Ånd, hviler over dere. 15 La det bare ikke skje at noen av dere må lide straff for mord, tyveri eller annen ugjerning, eller for å ha blandet seg opp i andres saker. 16 Men lider noen fordi han er en kristen,

skal han ikke skamme seg, men prise Gud for dette navnet. 17 For nå er tiden kommet da dommen skal begynne, og den skal begynne med Guds hus. Men kommer dommen over oss først, hvordan går det da til slutt med dem som er ulydige mot Guds evangelium? 18 Og er det vanskelig for den rettferdige å bli frelst, hvordan skal det da gå den ugudelige og synderen? 19 Derfor skal de som lider etter Guds vilje, overgi sin sjel til den trofaste Skaper og gjøre det gode. (1 Pet 4,12-19)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld, for himmelriket er deres. 11 Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver og snakker ondt om dere på alle vis. 12 Gled og fryd dere, for stor er den lønn dere har i himmelen. Slik forfulgte de også profetene før dere. (Matt 5,10-12)

Her slutter lesningen av evangeliet.

18. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Ve Assur, riset jeg bruker i min vrede! Min harme er staven i hans hånd. 6 Jeg sendte ham mot et gudløst folk, bød ham fare mot det folk jeg var harm på, så han kunne røve, rane og plyndre og trække det ned som avfall i gaten. 7 Men han har ikke ment det slik og har ikke dette i tankene. Nei, han har lyst til å ødelegge og utrydde mange folk. 8 Han sier: "Er ikke mine stormenn konger alle sammen? 9 Gikk det ikke Kalno som Karkemisj? Gikk det ikke Hamat likesom Arpad og Samaria som Damaskus? 10 Når min hånd har nådd til de rikene der de dyrket andre guder, og der det var flere gudebilder enn i Jerusalem og Samaria, 11 skulle jeg da ikke kunne gjøre det samme med Jerusalem og gudebildene i byen som jeg gjorde med Samaria og gudene der?" 12 Men når Herren har fullført hele sitt verk på Sion-fjellet og i Jerusalem, da krever jeg Assurs konge til regnskap for følgene av hans hovmodige ferd og for stoltheten som lyser fra hans øyne. (Jes 10,5-12)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Jakobs brev:

Dersom dere oppfyller den kongelige lov i Skriften: Du skal elske din neste som deg selv, da gjør dere rett. 9 Men gjør dere forskjell på folk, da synder dere, og loven anklager dere som lovbrytere. 10 For den som holder hele loven, men snubler i ett av budene, har gjort seg skyldig i å bryte dem alle. 11 For han som sa: Du skal ikke bryte ekteskapet, han sa også: Du skal ikke slå i hjel. Om du ikke bryter ekteskapet, men slår i hjel, da er du en lovbryter. 12 Etter frihetens lov skal dere dømmes, etter den skal dere tale og handle. 13 For dommen skal være ubarmhjertig mot den som ikke har vist barmhjertighet, men barmhjertigheten triumferer over dommen. (Jak 2,8-13)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Det kom noen og fortalte Jesus om de galileerne som Pilatus hadde drept, slik at blodet deres blandet seg med blodet fra dyrene de ofret. 2 Da tok Jesus til orde: "Mener dere at disse galileerne var større syndere enn alle andre i Galilea, siden det gikk så ille med dem? 3 Nei, sier jeg dere. Men dersom dere ikke vender om, skal dere alle omkomme slik som de. 4 Eller de atten som ble drept da Siloatårnet styrtet sammen over dem, mener dere at de var mer skyldige enn alle de andre som bor i Jerusalem? 5 Slett ikke! Jeg sier dere: Dersom dere ikke vender om, skal dere alle omkomme slik som de." (Luk 13,1-5)

Her slutter lesningen av evangeliet.

19. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN**Poetisk tekst: Salme 16, 9 / 10 / 11 Omkved: v 8b**

Omkved: Herren er ved min høyre side, jeg skal aldri vakle.

1. Derfor er det glede i mitt hjerte og jubel i min sjel; ja, også min kropp kan være trygg.
2. Du overgir meg ikke til dødsriket, du lar ikke din trofaste tjener gå til grunne.
3. Du lærer meg livets vei. For ditt åsyn er det en fylde av glede, ved din høyre hånd en evig fryd.

Poetisk tekst på 18. søndag i treenighetstiden kan brukes på 17.-23. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: Luk 7,11-17

19. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Esekiel:

Herrens hånd kom over meg, og i ånden førte han meg ut og satte meg ned i en dal som var full av ben. 2 Han førte meg rundt omkring dem. Og se, det lå en stor mengde ben utover dalen, og de var helt tørre. 3 Så sa han til meg: "Menneske, kan disse ben bli levende igjen?" Jeg svarte: "Herre Gud, det vet bare du." 4 Da sa han til meg: "Tal profetisk over disse ben og si til dem: Dere tørre ben, hør Herrens ord! 5 Så sier Herren Gud til disse ben: Se, jeg lar det komme livsånde i dere, så dere blir levende. 10 Jeg talte profetisk, som han bød meg. Da kom det livsånde i dem, så de ble levende; de reiste seg opp og ble stående. Det var en veldig hær. 11 Nå sa han til meg: Menneske, disse ben er hele Israels folk. Hør hva de sier: "Våre ben er tørket inn; vårt håp er forbi, det er ute med oss!" 12 Tal derfor profetisk og si til dem: Så sier Herren Gud: Se, mitt folk, jeg åpner gravene deres og lar dere stige opp av dem. Så fører jeg dere til Israels land. 13 Dere skal sanne at jeg er Herren, når jeg åpner gravene deres, mitt folk, og lar dere stige opp av dem. 14 Jeg gir dere min Ånd så dere blir levende, og lar dere bo i deres eget land. Da skal dere sanne at jeg, Herren, har talt og setter det i verk, lyder ordet fra Herren. (Esek 37,1-5 og 10-14)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til Timeoteus:

Gud gav oss ikke en ånd som gjør motløs, men en Ånd som gir kraft, kjærlighet og sindighet. 8 Skam deg da ikke over

vitnesbyrdet om vår Herre! Skam deg heller ikke over meg som er fange for hans skyld, men lid også du vondt for evangeliet med den kraft Gud gir. 9 Han har frelst oss og kalt oss med et hellig kall, ikke på grunn av våre gjerninger, men etter sin egen vilje og nåde. Det er den nåde som er gitt oss i Kristus Jesus fra evighet av, 10 og som nå er blitt åpenbart da vår frelser, Kristus Jesus, kom til jord. Han har tilintetgjort døden og ført liv og udødelighet fram i lyset ved evangeliet; 11 det er jeg satt til herold, apostel og lærer for. 12 Derfor er det jeg lider, men jeg skammer meg ikke, for jeg vet hvem jeg tror på. Jeg er viss på at han har makt til å ta vare på det som er overgitt meg, helt til dagen kommer. (2 Tim 1,7-12)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Johannes:

Jødene som var hjemme hos Maria for å trøste henne, så at hun brått reiste seg og gikk ut. De fulgte etter, fordi de trodde at hun ville gå til graven for å gråte der. 32 Da Maria kom dit Jesus var, og fikk se ham, kastet hun seg ned for føttene hans og sa: "Herre, hadde du vært her, ville ikke broren min vært død." 33 Da Jesus så at både hun og alle jødene som fulgte henne, gråt, ble han opprørt og rystet i sitt innerste, 34 og han sa: "Hvor har dere lagt ham?" "Herre, kom og se," sa de. 35 Jesus gråt. 36 "Se hvor glad han var i ham," sa jødene. 37 Men noen av dem sa: "Kunne ikke han som åpnet øynene på den blinde, også ha hindret at denne mannen døde?" 38 Jesus ble igjen opprørt og gikk bort til graven. Det var en hule, og det lå en stein foran åpningen. 39 Jesus sier: "Ta steinen bort!" "Herre," sier Marta, den dodes søster, "det lukter alt av ham. Han har jo ligget fire dager i graven." 40 Jesus sier til henne: "Sa jeg deg ikke at hvis du tror, skal du se Guds herlighet?" 41 Så tok de bort steinen. Jesus løftet blikket mot himmelen og sa: "Far, jeg takker deg fordi du har hørt meg. 42 Jeg vet at du alltid hører meg. Men jeg sier dette på grunn av alt folket som står omkring, så de skal tro at du har sendt meg." 43 Så ropte han med høy røst: "Lasarus, kom ut!" 44 Da kom den døde ut, med liksvøp rundt hender og føtter og med et tørkle bundet over ansiktet. Jesus sa til dem: "Løs ham og la ham gå!" 45 Mange av jødene som var kommet til Maria og hadde sett det Jesus gjorde, kom til tro på ham. 46 Men noen gikk til fariseerne og fortalte hva han hadde gjort. (Joh 11,31-46)

Her slutter lesningen av evangeliet.

19. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Kongebok:

En tid etter ble sønnen til konen som eide huset, syk. Og sykdommen tok så hardt på ham at det til sist ikke var livspust i ham. 18 Da sa hun til Elia: "Hva har jeg med deg å gjøre, gudsmann? Du er kommet for å minne meg om min synd, så gutten min skal dø." 19 Han svarte: "Gi meg sønnen din!" Så tok han gutten fra hennes fang, bar ham opp på tak-kammeret hvor han bodde, og la ham på sengen sin. 20 Han ropte til Herren og sa: "Herre, min Gud! Vil du virkelig gjøre så vondt mot denne enken som jeg får bo hos, at du lar sønnen hennes dø?" 21 Så strakte han seg tre ganger bortover barnet og ropte til Herren: "Herre, min Gud! La barnet få livet tilbake!" 22 Herren hørte Elias bønn. Gutten fikk livet tilbake; han livnet til igjen. 23 Elia tok barnet og bar det fra loftet ned i stuen. Han gav det til moren og sa: "Se, sønnen din lever!" 24 Da sa kvinnen til Elia: "Nå vet jeg at du er en gudsmann, og at Herren virkelig taler gjennom deg." (1 Kong 17,17-24)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Nå vil vel noen si: "Hvordan står de døde opp? Hva slags kropp har de?" 36 Du uforstandige menneske! Det du sår, får da ikke liv igjen uten at det dør. 37 Og det du sår, er jo ikke den planten som kommer opp, men et nakent korn, av hvete eller et annet slag. 38 Gud lar det få den skikkelse som han vil, hvert enkelt slag får sin egen skikkelse. 39 Ikke alt kjøtt er av samme slag. Det er ett slag hos mennesker, ett hos fe, ett hos fugl og ett hos fisk. 40 Og det finnes himmelske kropp og jordiske kropp; de himmelske har én glans, de jordiske en annen. 41 Én glans har solen, en annen har månen og en annen igjen har stjernene. Ja, én stjerne skiller seg fra en annen i glans. 42 Slik er det også med de dødes oppstandelse. Det blir sådd i forgjengelighet, det står opp i uforgjengelighet. 43 Det blir sådd i vanære, det står opp i herlig glans. Det blir sådd i svakhet, det står opp i kraft. 44 Det blir sådd en kropp som hadde sjel, det står opp en åndelig kropp. Om det finnes en kropp med sjel, finnes det også en åndelig kropp. For slik står det skrevet: 45 Det første mennesket, Adam, ble en levende sjel. Den siste Adam ble en ånd som gir liv. (1 Kor 15,35-45)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Jesus ga seg på vei til en by som heter Nain. Disiplene og en stor folkemengde dro sammen med ham. 12 Da han nærmet seg byporten, ble en død båret ut til graven. Han var sin mors eneste sønn, og hun var enke. Sammen med henne kom et stort følge fra byen. 13 Da Herren fikk se enken, fikk han inderlig medfølelse med henne og sa: "Gråt ikke!" 14 Så gikk han bort og la hånden på båren. De som bar den, stanset, og han sa: "Du unge mann, jeg sier deg: Stå opp!" 15 Da satte den døde seg opp og begynte å tale, og Jesus ga ham til moren. 16 Alle ble grepet av ærefrykt, og de lovpriste Gud. "En stor profet er oppreist blant oss," sa de, "Gud har gjestet sitt folk." 17 Dette ordet om ham spredte seg i hele Judea og området omkring. (Luk 7,11-17)

Her slutter lesningen av evangeliet.

19. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Jobs bok:

Venner, vær milde og nådige mot meg! Guds hånd har rørt ved meg. 22 Hvorfor jager dere meg slik som Gud, får dere ikke nok av mitt kjøtt? 23 Å, om mine ord kunne skrives, opptegnes i en innskrift, 24 ja, risses inn i fjellet for alltid med jerngriffel og med bly! 25 Men jeg vet at min gjenløser lever; og som den siste skal han stå fram på jorden. 26 Når det ikke er noe igjen av min hud, og mitt kjøtt er tæret bort, da skal jeg skue Gud. 27 Jeg skal se ham med egne øyne, jeg selv og ikke en fremmed. Å, jeg fortæres av lengsel! (Job 19,21-27)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til filipperne:

Min lengsel og mitt håp er at jeg ikke i noe skal bli til skamme, men at Kristus, nå som alltid, skal bli opphøyd for alles øyne gjennom det som hender med kroppen min, enten jeg skal leve eller dø. 21 Å leve er for meg Kristus, og å dø er en vinning. 22 Men hvis jeg får bli i live, kan jeg gjøre et arbeid som bærer frukt, og da vet jeg ikke hva jeg skal velge. 23 Jeg kjenner meg trukket til begge sider: Jeg lengter etter å bryte opp og være sammen med Kristus, for det er så mye, mye bedre. 24 Men for deres skyld er det mer nødvendig at jeg fortsatt får leve. 25 Og fordi jeg er trygg på dette, vet jeg at jeg skal bli i live, ja, bli hos dere alle og hjelpe dere til

fremgang og glede i troen. 26 Da skal dere få rikelig grunn til å være glade og stolte i Kristus Jesus for min skyld, når jeg kommer til dere igjen. (Fil 1,20-26)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Markus:

Det kom folk fra synagogeforstanderens hus og sa: "Din datter er død. Hvorfor bryr du mesteren lenger?" 36 Jesus hørte det som ble sagt, og sa til synagogeforstanderen: "Frykt ikke, bare tro!" 37 Nå lot han ingen andre følge med enn Peter, Jakob og Johannes, Jakobs bror. 38 Da de kom til synagogeforstanderens hus, og han så alt oppstyret og folk som gråt og jamret seg, 39 gikk han inn og sa til dem: "Hvorfor støyer og gråter dere? Barnet er ikke død; hun sover." 40 De bare lo av ham. Men han drev alle ut og tok med seg barnets far og mor og dem som var med ham, og gikk inn der barnet lå. 41 Så tok han barnet i hånden og sa: "Talita kumi!" Det betyr: "Lille jente, jeg sier deg: Stå opp!" 42 Straks reiste jenta seg og gikk omkring; hun var tolv år gammel. Og de ble helt ute av seg av undring. 43 Men han påla dem strengt at ingen måtte få vite dette, og han sa at de skulle gi henne noe å spise. (Mark 5,35-43)

Her slutter lesningen av evangeliet.

20. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN / BOTS- OG BEDEDAG

Poetisk tekst: Salme 32, 2 / 3 / 5 Omkved: v 1

Omkved: Salig er den som har fått sine overtredelser tilgitt og sine synder skjult.

1. Salig er det menneske som Herren ikke tilregner skyld, og som er uten svik i sin ånd.
2. Så lenge jeg tidde, tærtes jeg bort, jeg stønnet dagen lang.
3. Da bekjente jeg min synd for deg og dekket ikke over min skyld. Jeg sa: "Nå vil jeg bekjenne mine synder for Herren." Og du tok bort min syndeskyld.

Poetisk tekst på 18. søndag i treenighetstiden kan brukes på 17.-23. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: Matt 6,6-13 eller Matt 21,28-32 eller Luk 15,11-32

20. søndag i treenighetstiden / Bots- og bededag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Joel:

Nå, lyder ordet fra Herren, vend om til meg av et helt hjerte, med faste og gråt og klage! 13 Riv ikke klærne sund, men la angeren rive i hjertet! Vend om til Herren deres Gud! For han er nådig og barmhjertig, langmodig og rik på miskunn; han kan endre sin plan så han ikke lar ulykken komme. (Joel 2,12-13)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Du har ingen unnskyldning, du menneske som dømmer, hvem du enn er. For når du dømmer en annen, fordømmer du deg selv. Du som dømmer, gjør jo det samme selv, 2 og vi vet at Guds dom med rette rammer dem som driver med slikt. 3 Men når du, menneske, dømmer dem som gjør slikt, og selv gjør det samme, mener du da at du skal slippe unna Guds dom? 4 Eller forakter du hans uendelig store godhet, overbærenhet og tålmodighet? Skjønner du ikke at Guds godhet driver deg til omvendelse? 5 Med ditt harde hjerte som ikke vil vende om, hoper du opp vrede over deg til vredens dag, når Gud åpenbarer sin rettferdige dom. 6 Han skal lønne hver og en etter det han har gjort: 7 De som tålmodig gjør det gode og søker herlighet, ære og uforgjengelighet, får evig liv. 8 Men de som i selvgodhet er ulydige mot sannheten og lar seg lede av uretten, har vrede

og harme i vente. 9 Nød og angst skal komme over hvert menneske som gjør det onde, jøde først og så greker. 10 Men herlighet, ære og fred skal den få som gjør det gode, jøde først og så greker. 11 For Gud gjør ikke forskjell på folk. (Rom 2,1-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Hva mener dere om dette: En mann hadde to sønner. Han gikk til den ene og sa: "Min sønn, i dag skal du gå og arbeide i vingården." 29 "Nei, jeg vil ikke," svarte han. Men senere angret han og gikk. 30 Faren gikk så til den andre og sa det samme til ham. "Ja, herre, det skal jeg," svarte han. Men han gikk ikke. 31 Hvem av disse to gjorde som faren ville?" "Den første," svarte de. Da sa Jesus til dem: "Sannelig, jeg sier dere: Tollere og horer kommer før inn i Guds rike enn dere. 32 For Johannes kom og viste dere veien til rettferdighet, men dere trodde ham ikke. Tollerne og horene, derimot, de trodde ham. Men dere - selv om dere så dette, angret dere ikke da heller, slik at dere trodde ham. (Matt 21,28-32)

Her slutter lesningen av evangeliet.

20. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Mika:

Hvem er en Gud som du, som tar bort skyld og tilgir synd for resten av sitt eget folk? Han holder ikke evig fast på vreden, for han vil gjerne vise miskunn. 19 Herren skal igjen vise barmhjertighet mot oss og trå våre misgjerninger under fot. Du skal kaste alle våre synder ned i havets dyp. (Mi 7,18-19)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

Sier vi at vi ikke har synd, da bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss. 9 Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett. 10 Sier vi at vi ikke har syndet, gjør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i oss. 2,1 Mine barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Men om noen synder, har vi en talsmann hos Far, Jesus Kristus, Den rettferdige. 2 Han er en soning for våre synder, ja, ikke bare for våre, men for hele verdens. (1 Joh 1,8-2,2)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Til noen som stolte på at de selv var rettferdige og så ned på alle andre, fortalte Jesus denne lignelsen: 10 "To menn gikk opp til tempelet for å be. Den ene var fariseer og den andre tollere. 11 Fariseeren stilte seg opp for seg selv og ba slik: `Gud, jeg takker deg for at jeg ikke er som andre mennesker, de som svindler, gjør urett og bryter ekteskapet, eller som den tolleren der. 12 Jeg faster to ganger i uken og gir tiende av alt jeg tjener.` 13 Tolleren sto langt unna og ville ikke engang løfte blikket mot himmelen, men slo seg for brystet og sa: `Gud, vær meg syndere nådig!` 14 Jeg sier dere: Tolleren gikk hjem rettferdig for Gud, den andre ikke. For hver den som setter seg selv høyt, skal settes lavt, og den som setter seg selv lavt, skal settes høyt." (Luk 18,9-14)

Her slutter lesningen av evangeliet.

20. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Dette er det ord som kom til Jeremia fra Herren: 2 "Stå opp og gå ned til pottemakerens hus! Der skal jeg la deg få høre mine ord." 3 Så gikk jeg ned til pottemakeren, som arbeidet ved dreieskiven. 4 Når det karet han holdt på med, ble mislykket - slikt hender med leiren i pottemakerens hånd - så gjorde han det om igjen og laget et annet kar, slik som han ville ha det. 5 Da kom Herrens ord til meg, og det lød så: 6 Skulle ikke jeg kunne gjøre med dere, Israels ætt, likesom denne pottemakeren gjør med leiren? lyder ordet fra Herren. Som leiren i pottemakerens hånd, slik er dere i min hånd, Israels ætt. 7 Snart truer jeg et folk og rike med å rykke opp og rive ned og legge øde. 8 Men dersom det folket jeg har truet, vender om fra sin ondskap, da endrer jeg mitt forsett og sparer det for det onde som jeg hadde tenkt å gjøre mot det. 9 Snart lover jeg et folk og rike at jeg vil bygge og plante. 10 Men dersom de gjør det som er ond i mine øyne, og ikke hører på min røst, da endrer jeg mitt forsett, så jeg ikke sender det gode jeg hadde tenkt å gjøre mot folket. (Jer 18,1-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Jakobs brev:

Mine søsken! Dersom en av dere forviller seg bort fra sannheten og en annen får ham til å vende om, 20 så skal dere vite: Den som får en syndere til å vende om fra sine ville

veier, berger sjelen hans fra døden og skjuler en mengde synder. (Jak 5,19-20)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Jesus sa: "En mann hadde to sønner. 12 Den yngste sa til faren: `Far, gi meg den delen av formuen som faller på meg.` Han skiftet da sin eiendom mellom dem. 13 Ikke mange dager etter solgte den yngste sønnen alt sitt og dro til et land langt borte. Der sløste han bort formuen sin i et vilt liv. 14 Men da han hadde satt alt over styr, kom det en svær hungersnød over landet, og han begynte å lide nød. 15 Da gikk han og søkte tilhold hos en av innbyggerne der i landet, og mannen sendte ham ut på markene sine for å gjete svin. 16 Han ønsket bare å få mette seg med de belgfruktene som grisene åt, og ingen ga ham noe. 17 Da kom han til seg selv og sa: `Hvor mange leiekarere hjemme hos min far har ikke mat i overflod, mens jeg går her og sulter i hjel! 18 Jeg vil bryte opp og gå til min far og si: Far, jeg har syndet mot Himmelen og mot deg. 19 Jeg fortjener ikke lenger å være sønnen din. Men la meg få være som en av leiekarene dine.` 20 Dermed brøt han opp og dro hjem til faren. Da han ennå var langt borte, fikk faren se ham, og han fikk inderlig medfølelse med ham. Han løp sønnen i møte, kastet seg om halsen på ham og kysset ham. 21 Sønnen sa: `Far, jeg har syndet mot Himmelen og mot deg. Jeg fortjener ikke lenger å være sønnen din.` 22 Men faren sa til tjenerne sine: `Skynd dere! Finn fram de fineste klærne og ta dem på ham, gi ham ring på fingeren og sko på føttene. 23 Og hent gjøkalven og slakt den, så vil vi spise og holde fest. 24 For denne sønnen min var død og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen.` Og så begynte festen og gleden. 25 Imens var den eldste sønnen ute på markene. Da han gikk hjemover og nærmet seg gården, hørte han spill og dans. 26 Han ropte på en av karene og spurte hva som var på ferde. 27 `Din bror er kommet hjem,` svarte han, `og din far har slaktet gjøkalven fordi han har fått ham tilbake i god behold.` 28 Da ble han sint og ville ikke gå inn. Faren kom ut og prøvde å overtale ham. 29 Men han svarte faren: `Her har jeg tjent deg i alle år, og aldri har jeg gjort imot ditt bud; men meg har du ikke engang gitt et kje så jeg kunne holde fest med vennene mine. 30 Men straks denne sønnen din kommer hjem, han som har sløst bort pengene dine sammen med horer, da slakter du gjøkalven for ham!` 31 Faren sa til ham: `Barnet mitt! Du er alltid hos meg, og alt mitt er ditt. 32 Men nå må vi holde fest og være glade. For denne broren din var død og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen.`" (Luk 15,11-32)

Her slutter lesningen av evangeliet.

21. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN**Poetisk tekst: Salme 103, 2 / 3-4 / 5 Omkved: v 8**

Omkved: Barmhjertig og nådig er Herren, langmodig og rik på miskunn.

1. Min sjel, lov Herren, glem ikke alle hans velgjerninger!
2. Han tilgir all din skyld og leger all din sykdom. Han frir ditt liv fra graven og kroner deg med godhet og miskunn.
3. Han fyller ditt liv med det som godt er, og gjør deg ung igjen som ørnen.

Poetisk tekst på 18. søndag i treenighetstiden kan brukes på 17.-23. søndag i treenighetstiden.**Fortelling: Matt 18,21-35****21. søndag i treenighetstiden - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Da Josefs brødre så at faren var død, sa de: "Bare Josef nå ikke legger oss for hat og gjengjelder oss alt det onde vi har gjort mot ham!" 16 Så sendte de bud til Josef og sa: "Din far bad oss før sin død 17 at vi skulle bære fram dette budet til deg: Kjære, tilgi brødrene dine den misgjerning og synd de gjorde, da de bar seg så stygt at mot deg! Så tilgi oss nå vår misgjerning! Vi tjener jo også din fars Gud." Josef gråt da de talte slik til ham. 18 Siden kom brødrene selv og kastet seg ned for ham: "Her kommer vi og vil være dine tjenere," sa de. 19 Da sa Josef til dem: "Vær ikke redde! Er jeg i Guds sted? 20 Dere tenkte å gjøre ondt mot meg, men Gud tenkte det til det gode. For han ville gjøre det som nå er hendt, og berge mange menneskeliv. 21 Så vær ikke redde! Jeg skal sørge for dere og barna deres." Slik trøstet han dem og snakket vennlig til dem. (1 Mos 50,15-21)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus andre brev til korinterne:

Før øvrig, søsken, gled dere! Ta imot både rettledning og oppmuntring! Vis enighet, hold fred, så skal kjærlighetens og fredens Gud være med dere. 12 Hils hverandre med et hellig kyss! Alle de hellige her hilser dere. 13 Vår Herre Jesu Kristi nåde, Guds kjærlighet og Den hellige ånds samfunn være med dere alle! (2 Kor 13,11-13)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Peter gikk til Jesus og spurte: "Herre, hvor mange ganger skal min bror kunne synde mot meg, og jeg likevel tilgi ham? Så mange som sju?" 22 "Ikke sju ganger," svarte Jesus, "men jeg sier deg: sytti ganger sju! 23 Derfor kan himmelriket sammenlignes med en konge som ville gjøre opp regnskapet med tjenerne sine. 24 Da han tok fatt på oppgjøret, ble én ført fram som skyldte ham ti tusen talenter. 25 Han hadde ikke noe å betale med, og herren befalte at han skulle selges med kone og barn og alt han eide, og gjelden betales. 26 Men tjeneren kastet seg ned for ham og bønnfalt ham: `Vær tålmodig med meg, så skal jeg betale deg alt sammen.` 27 Da fikk herren inderlig medfølelse med denne tjeneren, slapp ham fri og etterga ham gjelden. 28 Utenfor møtte tjeneren en av de andre tjenerne, en som skyldte ham hundre denarer. Han grep fatt i ham, tok strupetak på ham og sa: `Betal det du skylder!` 29 Men den andre falt ned for ham og ba: `Vær tålmodig med meg, så skal jeg betale deg.` 30 Men han ville ikke. Han gikk av sted og fikk kastet ham i fengsel; der skulle han sitte til han hadde betalt gjelden. 31 Da de andre tjenerne så hva som skjedde, ble de dypt bedrøvet og gikk og fortalte herren sin alt som hadde hendt. 32 Da kalte herren ham til seg igjen og sa til ham: `Du onde tjener! Hele gjelden etterga jeg deg fordi du ba meg om det. 33 Burde ikke også du ha vist barmhjertighet mot din medtjener, slik jeg viste barmhjertighet mot deg?` 34 Og herren ble harm og overlot tjeneren til å bli mishandlet av fangevoktere til han hadde betalt hele gjelden. 35 Slik skal også min himmelske Far gjøre med hver og en av dere som ikke av hjertet tilgir sin bror." (Matt 18,21-35)

Her slutter lesningen av evangeliet.

21. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Esekiel:

Du menneske, si til Israels ætt: Dere sier som så: "Fordi vår synd og skyld ligger tungt på oss, visner vi bort. Hvordan kan vi da leve?" 11 Du skal si til dem: Så sant jeg lever, sier Herren Gud, jeg vil ikke at den ugudelige skal dø, men at han skal vende om fra sin onde ferd og leve. Vend om, vend om fra det onde livet dere fører! Hvorfor vil dere dø, israelitter? (Esek 33,10-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters første brev:

Til slutt et ord til dere alle: Ha samme sinn, vis medfølelse og søskenkjærlighet, hjertelag og ydmykhet. 9 Gjengjeld ikke ondt med ondt eller hån med hån. Nei, velsign heller, for dere er kalt til å arve velsignelse. 10 Den som vil elske livet og se gode dager, må holde tungen fra det onde og leppene fra å tale svik, 11 han må vende seg fra det onde og gjøre det gode, søke fred og jage etter den. 12 For Herrens øyne følger de rettferdige, og han vender øret til deres bønn. Men Herren vender seg mot dem som gjør det onde. 13 Hvem kan gjøre dere noe ondt, hvis dere brenner for det gode? 14 Men salige er dere om dere lider for rettferdighets skyld. Vær ikke redde for dem, og la dere ikke skremme, 15 men hellige Kristus som Herre i hjertet! Vær alltid klare til forsvar når noen krever dere til regnskap for det håp dere eier. 16 Men gjør det ydmykt og med gudsfrykt, så dere kan ha en god samvittighet. Da vil de som baktaler dere for deres gode livsførsel i Kristus, bli gjort til skamme med sine beskyldninger. 17 Det er bedre å lide, om Gud så vil, når en gjør det gode, enn når en gjør det onde. (1 Pet 3,8-17)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Jesus fikk se en tollere som satt på tollboden. Han het Levi. Jesus sa til ham: "Følg meg!" 28 Og han reiste seg, forlot alt og fulgte ham. 29 Levi holdt et stort selskap for ham hjemme hos seg, og en hel del tollere og andre var sammen med dem til bords. 30 Fariseerne og deres skriftlærde murret og sa til disiplene: "Hvorfor spiser og drikker dere sammen med tollere og syndere?" 31 Men Jesus svarte dem: "Det er ikke de friske som trenger lege, men de syke. 32 Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere til omvendelse." (Luk 5,27-32)

Her slutter lesningen av evangeliet.

21. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Da Jakob så opp, fikk han øye på Esau, som kom med fire hundre mann. Da fordelte han barna mellom Lea, Rakel og de to trellkvinnene. 2 Han stilte trellkvinnene og barna deres forrest, så Lea og hennes barn bakenfor og Rakel med Josef bakerst. 3 Selv gikk han foran dem og bøyde seg sju ganger til jorden, inntil han kom bort til sin bror. 4 Men Esau sprang imot ham

og slo armene om ham, kastet seg om halsen på ham og kysset ham. Og de gråt. 5 Da Esau så opp, fikk han øye på kvinnene og barna og sa: "Hvem er det du har med deg der?" Jakob svarte: "Det er de barna som Gud i nåde har gitt din tjener." 6 Så kom trellkvinnene fram med barna sine og bøyde seg til jorden. 7 Lea kom også fram med sine barn og bøyde seg. Til slutt gikk Josef og Rakel fram og bøyde seg til jorden. 8 Esau spurte: "Hva ville du med hele den flokken jeg møtte?" "Jeg ville vinne velvilje hos deg, min herre," svarte han. 9 Da sa Esau: "Jeg har nok, bror. Behold du det som er ditt!" 10 "Nei, kjære deg," svarte Jakob, "har jeg vunnet velvilje hos deg, så ta imot min gave! For da jeg så ditt ansikt, var det som om jeg så Guds eget ansikt; så vennlig var du mot meg. 11 Ta nå imot den gaven jeg har sendt deg! For Gud har vært nådig mot meg, og jeg har alt det jeg trenger." Så nødde Jakob ham til han tok imot gaven. (1 Mos 33,1-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

La ikke et eneste råttent ord komme over leppene. Si bare det som er godt, og som bygger opp der det trengs, så det kan bli til velsignelse for dem som hører på. 30 Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, for Ånden er det segl dere er merket med helt til frihetens dag. 31 Slutt med all hardhet, hissighet, sinne, bråk, spott og all annen ondskap. 32 Vær gode mot hverandre, vis medfølelse og tilgi hverandre, slik Gud har tilgitt dere i Kristus. (Ef 4,29-32)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Markus:

Når dere står og ber og har noe å anklage en annen for, så tilgi ham, for at deres Far i himmelen kan tilgi dere misgjerningene deres. 26 Men om dere ikke tilgir, skal heller ikke deres Far i himmelen tilgi deres misgjerninger." (Mark 11,25-26)

Her slutter lesningen av evangeliet.

22. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 34, 5 / 6 / 7 Omkved: v 9a

Omkved: Smak og se at Herren er god!

1. Jeg søkte Herren, og han svarte meg, fra alt som skremte, berget han meg.
2. Se opp til ham og strål av glede, så skal dere aldri rødme av skam!
3. En stakkar ropte, og Herren gav svar, han frelste ham ut av alle trengsler.

Poetisk tekst på 18. søndag i treenighetstiden kan brukes på 17.-23. søndag i treenighetstiden.

Fortelling: Luk 19,1-10 eller Luk 18,9-14

22. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Sarai, Abrams kone, fikk ingen barn. Men hun hadde en egyptisk trellkvinne som het Hagar. 2 Sarai sa til Abram: "Du vet, Herren har ikke villet la meg få barn. Gå nå inn til trellkvinnen min! Kanskje får jeg en sønn ved henne." Og Abram gjorde som Sarai sa. 3 Etter at Abram hadde bodd ti år i Kanaan, tok hans kone Sarai sin trellkvinne, Hagar fra Egypt, og lot sin mann Abram få henne til kone. 4 Han hadde omgang med Hagar, og hun ble med barn. Men da hun merket at hun var med barn, så hun ned på sin matmor. 5 Da sa Sarai til Abram: "Du har ansvaret for den urett jeg lider. Jeg har selv latt deg ta min trellkvinne i favn. Men da hun merket at hun var med barn, så hun ned på meg. Herren skal avgjøre saken mellom meg og deg!" 6 Abram sa til Sarai: "Du rår selv over trellkvinnen din. Gjør med henne som du synes." Og Sarai var hard mot henne, så hun rømte sin vei. 7 Herrens engel fant henne ved en kilde ute i ødemarken, ved kilden på veien til Sjur. 8 Han sa: "Hagar, Sarais trellkvinne, hvor kommer du fra, og hvor skal du hen?" Hun svarte: "Jeg har rømt fra Sarai, min matmor." 9 Da sa Herrens engel til henne: "Vend tilbake til din matmor, og bøy deg under hennes hånd!" 10 Og han fortsatte: "Stor vil jeg gjøre din ætt, så tallrik at ingen kan telle den." 11 Så sa Herrens engel til henne: "Nå er du med barn, og du skal føde en sønn; du skal gi ham navnet Ismael, for Herren har hørt hva du led. 12 Han skal bli et villesel av en mann. Hans hånd skal være vendt mot alle og alles hånd mot ham; han skal slå seg ned like for ansiktet på alle sine frender." 13 Da gav hun Herren, som hadde talt til henne, navnet: "Du er Gud som ser." For hun sa: "Har jeg her virkelig fått se et glimt av ham som ser meg?" 14 Derfor kaller

de den brønnen Lakai-Ro'i-brønnen. Den ligger mellom Kadesj og Bered. 15 Abram fikk en sønn med Hagar, og sønnen som han fikk med henne, gav han navnet Ismael. 16 Abram var 86 år da Hagar fødte Ismael. (1 Mos 16,1-16)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Saulus *raste mot* Herrens disipler og truet dem på livet. Han gikk til øverstepresten 2 og ba om brev til synagogene i Damaskus for å kunne finne dem som hørte til Veien, både menn og kvinner, og føre dem i lenker til Jerusalem. 3 Underveis, da han nærmet seg Damaskus, strålte plutselig et lys fra himmelen omkring ham. 4 Han falt til jorden og hørte en røst som sa: "Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?" 5 "Hvem er du, Herre?" spurte Saul. Og svaret lød: "Jeg er Jesus, han som du forfølger. 6 Men reis deg nå og gå inn i byen. Der vil noen si deg hva du skal gjøre." 7 Mennene som fulgte ham, sto målløse; de hørte røsten, men så ingen. 8 Saulus reiste seg og åpnet øynene, men han kunne ikke se. Så de tok ham i hånden og leide ham inn til Damaskus. 9 I tre dager var han uten syn, og han verken spiste eller drakk. 10 I Damaskus bodde en disippel som het Ananias. I et syn sa Herren til ham: "Ananias!" Han svarte: "Her er jeg, Herre." 11 Og Herren sa: "Gå bort i den gaten som kalles Den rette, og i huset til Judas skal du spørre etter Saulus fra Tarsos. For se, han ber. 12 Og han har hatt et syn og sett en mann som heter Ananias komme og legge hendene på ham, så han får synet igjen." 13 Men Ananias svarte: "Herre, jeg har hørt mange fortelle om denne mannen og alt det onde han har gjort mot dine hellige i Jerusalem. 14 Og nå er han her med fullmakt fra overprestene for å sette i lenker alle som påkaller ditt navn." 15 Men Herren sa til ham: "Gå! For jeg har utvalgt ham som mitt redskap til å bære mitt navn fram for hedningfolk og konger og for Israels folk. 16 Og jeg skal vise ham alt han må lide for mitt navns skyld." 17 Da gikk Ananias, og han kom inn i huset, la hendene på ham og sa: "Saul, min bror! Herren selv, Jesus som viste seg for deg på veien hit, han har sendt meg for at du skal få synet igjen og bli fylt av Den hellige ånd." 18 Straks var det som om skjell falt fra øynene hans, og han kunne se. Han sto opp og ble døpt. 19 Så spiste han og kom til krefter. (Apg 9,1-19a)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Om en kvinne har ti sølvmynter og mister én, tenner hun ikke da en lampe og feier i hele huset og leter nøye til hun finner den? 9 Og når hun har funnet den, kaller hun sammen venninner og nabokoner og sier: "Gled dere med meg, for jeg har funnet igjen det pengestykket jeg hadde mistet." 10 På samme måte, sier jeg dere, blir det glede blant Guds engler over én synder som vender om." (Luk 15,8-10)

Her slutter lesningen av evangeliet.

22. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salomos ordspråk:

To ting vil jeg be deg om, dem må du ikke nekte meg før jeg dør: 8 Hold falskhet og løgn langt borte fra meg, og gi meg verken armod eller rikdom, men la meg få den mat jeg trenger. 9 Ellers kunne jeg bli så mett at jeg fornektet deg og spurte: "Hvem er Herren?" eller bli så fattig at jeg stjal og forbannet min Guds navn. (Ordsp 30,7-9)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til Timoteus:

Forman dem som er rike i denne verden, at de ikke må være overmodige og ikke sette sitt håp til den usikre rikdommen, men til Gud, han som gir oss rikelig av alt for at vi skal nyte det. 18 De skal gjøre godt, være rike på gode gjerninger, være gavmilde og dele med andre. 19 Slik samler de seg en skatt som blir en god grunnvoll for fremtiden, så de kan vinne det virkelige livet. (1 Tim 6,17-19)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Lukas:

Jesus kom inn i Jeriko og dro gjennom byen. 2 Der var det en mann som het Sakkeus. Han var overtoller og svært rik. 3 Han ville gjerne se hvem Jesus var, men han kunne ikke komme til for folkemengden, for han var liten av vekst. 4 Da løp han i forveien og klatret opp i et morbærtre, for å få se ham på et sted hvor han måtte komme forbi. 5 Og da Jesus kom dit, så han opp og sa til ham: "Sakkeus, skynd deg og kom ned! For i dag må jeg ta inn hos deg." 6 Han skyndte seg da ned og tok imot ham med glede. 7 Men alle som så det, murret og sa: "Han har tatt inn hos en syndig mann!" 8 Men Sakkeus sto fram og sa til Herren: "Herre,

halvparten av alt jeg eier, gir jeg til de fattige, og har jeg presset penger av noen, skal de få firedobbelt igjen." 9 Da sa Jesus: "I dag er frelse kommet til dette hus, for også han er en Abrahams sønn. 10 For Menneskesønnen er kommet for å lete etter de bortkomne og berge dem." (Luk 19,1-10)

Her slutter lesningen av evangeliet.

22. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Femte Mosebok:

Du er et hellig folk for Herren din Gud. Deg har Herren din Gud valgt ut blant alle folk på jorden til å være hans eiendomsfolk. 7 Når Herren hadde godhet for dere og utvalgte dere, var det ikke fordi dere var større enn alle andre folk; for dere er det minste av alle folkene. 8 Nei, Herren elsket dere og ville holde den ed han hadde sverget deres fedre. Derfor førte han dere ut med sterk hånd og fridde deg ut av trellehuset, av faraos, egypterkongens vold. 9 Så vit da at Herren din Gud, han er Gud, den trofaste Gud som holder fast ved sin pakt og sin miskunn i tusen ledd mot dem som elsker ham og holder hans bud. (5 Mos 7,6-9)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Se på dere selv, søsken, dere som ble kalt: ikke mange vise etter menneskelige mål, og ikke mange med makt eller av fornem slekt. 27 Men det som i verdens øyne er dårskap, det utvalgte Gud for å gjøre de vise til skamme, og det som i verdens øyne er svakt, det utvalgte Gud for å gjøre det sterke til skamme. 28 Ja, det som i verdens øyne står lavt, det som blir foraktet, det som ikke er noe, det utvalgte Gud for å gjøre til intet det som er noe, 29 for at ingen mennesker skal ha noe å være stolt av overfor Gud. 30 Dere er hans verk ved Kristus Jesus, han som er blitt vår visdom fra Gud, vår rettferdighet, helliggjørelse og forløsning, 31 for at den som er stolt, skal være stolt av Herren, slik det står skrevet. (1 Kor 1,26-31)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Markus:

Det var en kvinne der som hadde hatt blødninger i tolv år. 26 Hun hadde lidd mye hos mange leger. Alt hun eide, hadde hun brukt uten å bli hjulpet; det var heller blitt verre med henne. 27 Hun hadde fått høre om Jesus,

og kom nå bakfra i folkemengden og rørte ved kappen hans. 28 For hun tenkte: "Om jeg så bare får røre ved klærne hans, blir jeg frisk." 29 Med en gang stanset blødningen, og hun kjente på kroppen at hun var blitt helbredet for plagen. 30 I det samme merket Jesus at en kraft gikk ut fra ham, og han snudde seg i folkemengden og sa: "Hvem rørte ved klærne mine?" 31 Disiplene sa: "Du ser hvordan folk trenger seg inn på deg, og så spør du hvem som rørte ved deg!" 32 Men Jesus så seg omkring for å få øye på den som hadde gjort det. 33 Kvinnen skalv av redsel, for hun visste hva som var skjedd med henne, og hun kom og kastet seg ned for ham og fortalte ham alt som det var. 34 Da sa han til henne: "Din tro har frelst deg, datter. Gå bort i fred. Du skal være frisk og kvitt plagen din." (Mark 5,25-34)

Her slutter lesningen av evangeliet.

23. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Poetisk tekst: Salme 43, 1 / 3 / 4 Omkved: v 5a

Omkved: Hvorfor er du full av uro, min sjel, hvorfor stormer det i meg?

1. Hjelp meg til min rett og før min sak mot ubarmhjertige folk! Fri meg, Gud, fra mennesker som farer med svik og ondskap!
2. Send ditt lys og din sannhet, la dem lede meg og føre meg til ditt hellige fjell, til dine boliger.
3. Så kan jeg gå til Herrens alter, til Gud, min glede og jubel, og syngende din pris til lyren, Herre, du min Gud.

Fortelling: Dan 6,4-24

Poetisk tekst på 18. søndag i treenighetstiden kan brukes på 17.-23. søndag i treenighetstiden.

23. søndag i treenighetstiden - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Herrens Ånd er over meg, for Herren Gud har salvet meg. Han har sendt meg for å forkynne et gledesbudskap for de arme, for å lege dem som har et knust hjerte, rope ut frihet for fanger og frigjøring for dem som er i lenker. 2 Jeg skal rope ut et nådens år fra Herren, en dag med gjengjeld og straff fra vår Gud; jeg skal trøste alle som sørger, 3 og gi de sørgende i Sion hodepynt istedenfor aske, gledesolje for sørgedrakt og lovsang istedenfor motløshet. De skal kalles rettferds mektige trær, som Herren selv har plantet for å vise sin herlighet. (Jes 61,1-3)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til tessalonikerne:

Dette er rettferdig i Guds øyne: Når noen voldere dere trengsler, skal han gjengjelde med trengsler, 7 og dere som møter trengsler, skal han gi lindring sammen med oss. Slik blir det når Herren Jesus åpenbarer seg fra himmelen sammen med sine mektige engler 8 i flammende ild og straffer dem som ikke kjenner Gud, og dem som ikke er lydige mot vår Herre Jesu evangelium. 9 Straffen deres blir en evig fortapelse borte fra Herrens ansikt og fra hans herlighet og makt, 10 den dagen han kommer for å bli lovprist blant sine hellige og hyllet av alle som tror. Og dere har trodd det vitnesbyrdet vi ga dere. 11 Derfor ber vi alltid for dere at vår Gud må gjøre dere verdige til det kallet dere har fått, og fylle

dere med all vilje til det gode og med en tro som med kraft viser seg i gjerning. 12 Da skal vår Herre Jesu navn bli æret hos dere og dere få ære av ham, ved nåden fra vår Gud og Herren Jesus Kristus. (2 Tess 1,6-12)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Peter tok til orde og sa: "Hva så med oss? Vi har forlatt alt og fulgt deg." 29 Jesus svarte: "Sannelig, jeg sier dere: Enhver som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller mor eller far eller barn eller åkrer for min skyld og for evangeliets skyld, 30 skal få hundre ganger så mye igjen: i den tiden som nå er, skal han få hus, brødre, søstre, mødre, barn og åkrer - men også forfølgelser - og i den kommende verden evig liv. 31 Men mange av de første skal bli de siste, og de siste skal bli de første." (Mark 10,28-31)

Her slutter lesningen av evangeliet.

23. søndag i treenighetstiden - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Salig er den som ikke følger ugudelige menneskers råd og ikke slår inn på synderes vei eller sitter sammen med spottere, 2 men har sin glede i Herrens lov og grunner på den dag og natt. 3 Han er lik et tre, plantet ved bekker med rennende vann: det gir sin frukt i rette tid, og løvet visner ikke på det. Alt det han gjør, skal lykkes for ham. 4 Slik er det ikke med de ugudelige. De er lik agner som spredes for vinden. 5 Derfor kan ingen ugudelige bli stående når dommen felles, og ingen syndere skal være med i de rettferdiges forsamling. 6 For Herren kjenner de rettferdiges vei, men de ugudeliges vei fører til undergang. (Salme 1,1-6)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Så lenge vi bor i vårt jordiske telt, er vi nedtrykt og sukker. For vi ønsker ikke å bli avkledd, men påkledd, så dette dødelige kan bli oppslukt av livet. 5 Den som har gjort oss i stand til nettopp dette, er Gud, som har gitt oss Ånden som pant. 6 Derfor er vi alltid ved godt mot, selv om vi vet at vi er borte fra Herren så lenge vi har hjemme i kroppen. 7 For vi vandrer i tro, uten å se. 8 Men vi er ved godt mot, og helst vil vi flytte bort fra kroppen og hjem til Herren. 9 Derfor setter vi vår ære i å være til glede for ham, enten vi er

hjemme eller borte. 10 For vi må alle fram for Kristi domstol, for at hver og en kan få lønn for det han har gjort gjennom sitt liv i kroppen, både det gode og det onde. (2 Kor 5,4-10)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke for dommen, men er gått over fra døden til livet. 25 Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den tid kommer, ja, den er nå, da de døde skal høre Guds Sønnns røst, og de som hører, skal leve. 26 For slik Far har liv i seg selv, har han også gitt Sønnen å ha liv, 27 og han har gitt ham myndighet til å holde dom fordi han er Menneskesønnen. 28 Undre dere ikke over dette, for den tiden kommer da alle de som er i gravene, skal høre hans røst. 29 De skal komme fram, og de som har gjort det gode, skal stå opp til livet, men de som har gjort det onde, skal stå opp til dom. (Joh 5,24-29)

Her slutter lesningen av evangeliet.

23. søndag i treenighetstiden - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Kongebok:

Profetdisiplene i byen kom bort til Elisja og sa til ham: "Vet du at Herren i dag vil ta din mester bort over hodet på deg?" Han svarte: "Ja, jeg vet det. Ti bare stille!" 6 Nå sa Elia til ham: "Bli du her; for Herren sender meg til Jordan." Elisja svarte: "Så sant Herren lever, og så sant du lever selv: Jeg vil ikke skille lag med deg." Så gikk de videre sammen. 7 Da kom femti av profetdisiplene ut og stilte seg opp rett imot dem et stykke unna, mens de to stod ved Jordan. 8 Elia tok kappen sin, rullet den sammen og slo på vannet. Da delte vannet seg, og begge gikk over på tørr bunn. 9 Mens de gikk over, sa Elia til Elisja: "Si hva du vil at jeg skal gjøre for deg før jeg blir tatt fra deg." Elisja sa: "La meg da få din ånd i dobbelt mål!" 10 Elia svarte: "Det er ikke lite, det du ber om. Men hvis du ser meg når jeg blir tatt bort fra deg, skal du få det, ellers ikke." 11 Mens de gikk der og talte sammen, kom det brått en ildvogn med ildhester foran og skilte dem fra hverandre. Og Elia fór opp til himmelen i stormen. 12 Da Elisja så dette, ropte han: "Min far, min far! Israels vogner og hestfolk!" Da han ikke kunne se ham lenger, tok han tak i klærne sine og rev dem i to stykker. 13 Så tok han opp Elias kappe som var falt av ham. Han gikk tilbake og stilte seg ved bredden av Jordan. 14 Der tok han kappen som var falt av Elia, slo på vannet og sa: "Hvor er Herren, Elias

Gud?" Da Elisja slo på vannet, delte det seg, og han gikk over. 15 Profetdisiplene fra Jeriko som stod rett imot ham, så dette og sa: "Elias ånd hviler over Elisja." Og de kom imot ham og kastet seg til jorden for ham. (2 Kong 2,5-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til tessalonikerne:

Vi vil at dere skal vite, søsken, hva som skjer med dem som er sovnet inn. Dere skal jo ikke sørge som de andre, de som er uten håp. 14 For om Jesus døde og sto opp, og det tror vi, så skal Gud også ved Jesus føre dem som er sovnet inn, sammen med ham. 15 Dette sier vi dere med et ord fra Herren: Vi som fremdeles lever og blir igjen her helt til Herren kommer, skal slett ikke komme før dem som er sovnet inn. 16 For når befalingen lyder, når erkeengelen roper og Guds basun høres, da skal Herren selv stige ned fra himmelen, og de døde i Kristus skal stå opp først. 17 Deretter skal vi som er igjen og ennå lever, bli rykket bort sammen med dem i skyene for å møte Herren i luften. Og så skal vi være sammen med Herren for alltid. 18 Trøst og sett mot i hverandre med disse ordene! (1 Tess 4,13-18)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå. 36 Men den dagen og timen kjenner ingen, ikke englene i himmelen og heller ikke Sønnen, bare Far. 37 Som det var i Noahs dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme. 38 For i tiden før storflommen spiste og drakk de, giftet seg og giftet bort, helt til den dagen Noah gikk inn i arken, 39 og de skjønnte ingenting før flommen kom og tok dem alle. Slik skal Menneskesønnens komme være. 40 Da skal to menn være ute på markene; én blir tatt med, én blir igjen. 41 To kvinner skal male sammen på kvernen; én blir tatt med, én blir igjen. 42 Så våk da! For dere vet ikke hva dag deres Herre kommer. 43 Men det skal dere vite: Dersom husherren visste når på natten tyven kom, ville han våke og ikke la ham bryte seg inn i huset. 44 Derfor må også dere være forberedt! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det. (Matt 24,35-44)

Her slutter lesningen av evangeliet.

24. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Se 7. s. i åpenbaringstiden

25. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Se 6. s. i åpenbaringstiden

26. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Se 5. s. i åpenbaringstiden

27. SØNDAG I TREENIGHETSTIDEN

Se 4. s. i åpenbaringstiden

ALLEHELGENSDAG (FØRSTE SØNDAG I NOVEMBER)

Poetisk tekst: Salme 89, 16 / 17 / 18 Omkved: v 2

Omkved: Jeg vil alltid synge om de gjerninger som Herren i sin nåde har gjort; jeg vil forkynne din trofasthet fra slekt til slekt.

1. Salig er det folk som kjenner hyllingsropet og vandrer i ditt åsyns lys, Herre.
2. De jubler hele dagen over ditt navn, de løftes ved din rettferd.
3. For du er vår herlige styrke, i din godhet gir du oss kraft.

Fortelling: Åp 7,9-17 eller Åp 1,1-2;21,1-5

Allehelgensdag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Så sier Herren: Jeg bønnehører deg i nådens tid og hjelper deg på frelsens dag. Jeg har formet deg og gjort deg til en pakt for folket, for at du skal reise landet på fote og skifte ut eiendommer som ligger øde, 9 og si til fangene: "Gå ut!" til dem som er i mørket: "Kom fram!" De skal finne mat langs veiene og beite på alle snaue høyder. 10 De skal ikke sulte og ikke tørste, verken sol eller hete skal skade dem. For han som har barmhjertighet med dem, han skal føre dem og lede dem til kildevell. (Jes 49,8-10)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' åpenbaring:

Jeg så en skare så stor at ingen kunne telle den, av alle nasjoner og stammer, folk og tungemål. De sto foran tronen og Lammet, kledd i hvite kapper, med palmegrener i hendene. 10 Og de ropte med høy røst: Seieren kommer fra vår Gud, han som sitter på tronen, og fra Lammet. 11 Alle englene sto rundt tronen og de eldste og de fire skapningene. De kastet seg ned for tronen med ansiktet mot jorden, tilba Gud 12 og sa: Amen. All lov og pris og visdom, takk og ære, makt og velde tilhører vår Gud i all evighet. Amen. 13 En av de eldste tok da ordet og spurte meg: "Disse som er kledd i hvite kapper, hvem er de, og hvor kommer de fra?" 14 "Herre," svarte jeg, "du vet det." Da sa han til meg: "Dette er de som kommer ut av den store trengsel, de har vasket sine kapper og gjort dem hvite i Lammets blod. 15 Derfor står de for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, og han som sitter på tronen, skal reise sin bolig over dem. 16 De skal ikke lenger sulte eller

tørste, solen skal ikke falle på dem, og ingen brennende hete. 17 For Lammet som står midt på tronen, skal være gjeter for dem og vise dem vei til kilder med livets vann, og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne." (Åp 7,9-17)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Da Jesus så folkemengden, gikk han opp i fjellet. Der satte han seg, og disiplene samlet seg om ham. 2 Han tok til orde og lærte dem: 3 "Salige er de som er fattige i sin ånd, for himmelriket er deres. 4 Salige er de som sørger, for de skal trøstes. 5 Salige er de ydmyke, for de skal arve jorden. 6 Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes. 7 Salige er de barmhjertige, for de skal få barmhjertighet. 8 Salige er de rene av hjertet, for de skal se Gud. 9 Salige er de som skaper fred, for de skal kalles Guds barn. 10 Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld, for himmelriket er deres. 11 Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver og snakker ondt om dere på alle vis. 12 Gled og fryd dere, for stor er den lønn dere har i himmelen. Slik forfulgte de også profetene før dere. (Matt 5,1-12)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Allehelgensdag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Ingen skal høre mer om vold i ditt land, om herjing og ødeleggelse innenfor dine grenser. Du skal kalle dine murer Frelse og dine porter Lovsang. 19 Da trenger du ikke mer solens lys om dagen, eller månens lys om natten. For Herren skal være ditt lys for evig, din Gud skal være din herlighet. 20 Din sol skal ikke mer gå ned, din måne skal aldri avta. For Herren skal være ditt lys for evig. Dine sorgedager er til ende. 21 I ditt folk skal det bare være rettferdige, de skal eie landet til evig tid. De er en plante i min hage, et verk jeg har gjort til min ære. 22 Den minste skal bli til en ætt på tusen, den ringeste til et mektig folk. Jeg er Herren. Når tiden kommer, vil jeg la dette skje i hast. (Jes 60,18-22)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Brevet til hebreerne:

Når vi har så stor en sky av vitner omkring oss, så la oss legge av alt som tynger, og synden som så lett fanger oss inn, og med utholdenhet fullføre det løpet som ligger foran oss,

2 med blikket festet på ham som er troens opphavsmann og fullender, Jesus. For å få den gleden han hadde i vente, holdt han ut på korset uten å bry seg om skammen, og nå har han satt seg på høyre side av Guds trone. 3 Ja, tenk på ham som holdt ut en slik motstand fra syndere, så dere ikke blir trette og motløse. (Hebr 12,1-3)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Dere er jordens salt! Men hvis saltet mister sin kraft, hvordan kan det da bli gjort til salt igjen? Det duger ikke lenger til noe, men kastes ut og trækkes ned av menneskene. 14 Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. 15 Heller ikke tenner man en oljelampe og setter den under et kar. Nei, man setter den på en holder, så den lyser for alle i huset. 16 Slik skal deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør, og prise deres Far i himmelen! (Matt 5,13-16)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Allehelgensdag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Daniel:

På den tid skal Mikael, den store fyrsten, stå fram, han som verner dine landsmenn. Det skal komme en trengselstid som det ikke har vært maken til helt siden folkeslag oppstod. Men på den tid skal ditt folk bli frelst, alle som er skrevet opp i boken. 2 Og mange av dem som sover i jorden, skal våkne opp, noen til evig liv, andre til skam og evig avsky. 3 Da skal de forstandige skinne som den strålende himmelhvelvingen; og de som har ført de mange til rettferd, skal skinne som stjernene, evig og alltid. (Dan 12,1-3)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Brevet til hebreerne:

Itro fikk også Sara kraft til å grunnlegge en ætt, enda hun var ufruktbar og for gammel til å få barn. For hun stolte på at han som hadde gitt løftet, var trofast. 12 Fra én mann, som var uten livskraft, kom det derfor en ætt så tallrik som stjernene på himmelen og så talløs som sanden på havets strand. 13 I denne troen døde alle disse uten å ha fått det som var lovet. De bare så det langt borte og hilste det, og de bekjente at de var fremmede og hjemløse på jorden. 14 Når de taler slik, viser de klart at de lengter etter et fedreland. 15 Hvis de hadde tenkt på det landet de dro ut fra,

hadde de hatt tid til å vende tilbake. 16 Men nå er det et bedre land de lengter etter: det himmelske. Derfor skammer ikke Gud seg over dem, men vil kalles deres Gud, for han har gjort i stand en by til dem. 39 Alle disse fikk godt vitnesbyrd for sin tro, men de oppnådde ikke å få det som var lovet. 40 Gud så for seg noe som er bedre for oss: at de ikke skulle nå fram til fullendelsen uten oss. (Hebr 11,11-16.39-40)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Til dere som hører på meg, sier jeg: Elsk deres fiender, gjør godt mot dem som hater dere, 28 velsign dem som forbanner dere, og be for dem som krenker dere. 29 Slår noen deg på det ene kinnet, så by fram det andre også. Om noen tar fra deg kappen, så nekt ham heller ikke skjorten. 30 Gi til hver den som ber deg, og om noen tar fra deg det som er ditt, så krev det ikke tilbake. 31 Som dere vil at andre skal gjøre mot dere, slik skal dere gjøre mot dem. 32 At dere elsker dem som elsker dere, er det noe å takke dere for? Selv synderne elsker dem de selv blir elsket av. 33 Og om dere gjør godt mot dem som gjør godt mot dere, er det noe å takke dere for? Det gjør jo også synderne. 34 Og om dere låner ut til dem dere venter å få igjen av, er det noe å takke dere for? Også syndere låner til syndere for å få like mye igjen. 35 Nei! Elsk deres fiender, gjør godt og lån bort uten å vente noe igjen. Da skal deres lønn bli stor, og dere skal være Den høyestes barn. For han er god mot de utakknemlige og onde. 36 Vær barmhjertige, slik deres Far er barmhjertig. (Luk 6,27-36)

Her slutter lesningen av evangeliet.

SISTE SØNDAG I KIRKEÅRET**Poetisk tekst: Salme 138, 4 / 5 / 6 Omkved: v 8b**

Omkved: Herre, din miskunn varer evig.

1. Alle jordens konger skal prise deg, Herre, når de får høre de ord du har talt.

2. De skal synge om Herrens veier, for Herrens herlighet er stor.

3. Ja, høy er Herren, men han ser til de lave; langt bortefra kjenner han de stolte.

Fortelling: Joh 18,33-37**Siste søndag i kirkeåret - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profetene Jesaja:

Det lød et ord: Bygg, ja, bygg og rydd en vei! Ta snublesteinene bort fra veien for mitt folk! 15 Så sier han som er høyt opphøyet, som troner evig og heter Den Hellige: I det høye og hellige bor jeg og hos den som er knust og nedbøyd i ånden. Jeg vil vekke de nedbøydtes ånd til liv og gjøre de knustes hjerter levende. 16 For jeg vil ikke evig føre klagemål og ikke alltid være harm. Ellers ville deres ånd miste sin kraft for mitt åsyn, deres livsånde som jeg har skapt. (Jes 57,14-16)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.

Slik står det skrevet i Johannes åpenbaring: Og jeg så en stor, hvit trone og ham som satt på den. Jord og himmel flyktet bort fra hans ansikt og var ikke lenger til. 12 Og jeg så de døde, både store og små: De sto foran tronen, og bøker ble åpnet. Så ble en annen bok åpnet, livets bok. Og de døde ble dømt etter det som sto skrevet i bøkene, etter sine gjerninger. 13 Havet ga fra seg de døde som var der, og døden og dødsriket ga fra seg de døde som var i dem, og enhver ble dømt etter sine gjerninger. (Åp 20,11-13)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin trone i herlighet, 32 og alle folkeslag skal samles foran ham. Han skal skille dem fra hverandre, som en gjeter skiller sauene fra geitene, 33 og stille sauene på sin høyre side og geitene på sin venstre. 34 Så skal kongen si til dem på sin høyre side: `Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta i arv det rike som er

gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt. 35 For jeg var sulten, og dere ga meg mat; jeg var tørst, og dere ga meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg; 36 jeg var naken, og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg.` 37 Da skal de rettferdige svare: `Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg drikke? 38 Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og kledde deg? 39 Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?` 40 Og kongen skal svare dem: `Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.` 41 Så skal han si til dem på venstre side: `Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild som er gjort i stand for djevelen og hans engler. 42 For jeg var sulten, og dere ga meg ikke mat; jeg var tørst, og dere ga meg ikke drikke; 43 jeg var fremmed, og dere tok ikke imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg ikke; jeg var syk og i fengsel, og dere så ikke til meg.` 44 Da skal de svare: `Herre, når så vi deg sulten eller tørst eller fremmed eller naken eller syk eller i fengsel uten å komme deg til hjelp?` 45 Da skal han svare dem: `Sannelig, jeg sier dere: Det dere ikke gjorde mot én av disse minste, har dere heller ikke gjort mot meg.` 46 Og disse skal gå bort til evig straff, men de rettferdige til evig liv." (Matt 25,31-46)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Siste søndag i kirkeåret - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Jobs bok:

Hvor kommer da visdommen fra, og hvor har forstanden sin bolig? 21 Den er gjemt for alle som lever, og skjult for himmelens fugler. 22 Undergangsstedet og døden sier: "Bare et rykte om den er kommet oss for øre." 23 Men Gud kjenner veien til visdommen, han vet hvor den har sin bolig. 24 Hans øye når til verdens ender, alt under himmelen kan han se. 25 Da han gav vinden vekt og gav vannet det rette mål, 26 da han gav en lov for regnet og gjorde vei for tordenskyen, 27 da så han visdommen og målte den; han lot den tre fram og gransket den. 28 Og han sa til mennesket: Å frykte Herren, det er visdom, å holde seg fra ondskap, det er forstand. (Job 28,20-28)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til Kolosserne:

Vi har ikke holdt opp med å be for dere. Vi ber om at dere må bli fylt av kunnskap om Guds vilje og få all den visdom og innsikt som Ånden gir. 10 Da kan dere leve et liv som er

Herren verdig, og som helt og fullt er til glede for ham, så dere bærer frukt i all god gjerning og vokser i kjennskap til Gud. 11 Kraften fra hans herlighet skal gi dere styrke, så dere alltid er utholdende og tålmodige. Med glede 12 skal dere takke Far, som satte dere i stand til å få del i de helliges arv i lyset. 13 For han har fridd oss ut av mørkets makt og ført oss over i sin elskede Sønns rike. 14 I ham er vi kjøpt fri og har fått tilgivelse for syndene. (Kol 1,9-14)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Himmelriket kan sammenlignes med ti brudepiker som tok oljelampene sine og gikk ut for å møte brudgommen. 2 Fem av dem var uforstandige, og fem var kloke. 3 De uforstandige tok med seg lampene sine, men ikke olje. 4 Men de kloke tok med seg kanner med olje sammen med lampene sine. 5 Da det trakk ut før brudgommen kom, ble de alle trette og sovnet. 6 Men ved midnatt lød et rop: `Brudgommen kommer! Gå og møt ham!` 7 Da våknet alle brudepikene og gjorde lampene sine i stand. 8 Men de uforstandige sa til de kloke: `Gi oss litt av oljen deres, for lampene våre slukner.` 9 `Nei,` svarte de kloke, `det blir ikke nok både til oss og dere, gå heller til kjøpmannen og kjøp selv!` 10 Mens de var borte for å kjøpe, kom brudgommen, og de som var forberedt, gikk sammen med ham inn til bryllupet, og døren ble stengt. 11 Senere kom også de andre brudepikene og sa: `Herre, herre, lukk opp for oss!` 12 Men han svarte: `Sannelig, jeg sier dere: Jeg kjenner dere ikke.` 13 Så våk da, for dere kjenner ikke dagen eller timen. (Matt 25,1-13)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Siste søndag i kirkeåret - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Esekiel:

Han sa til meg: «Menneske, har du sett det?» Så førte han meg til elvebredden og lot meg sitte der. 7 Da jeg snudde meg, så jeg en mengde trær på begge sider av elven. 8 Han sa til meg: «Dette vannet renner til bygdene i øst og ned i Jordandalen. Når det renner ut i sjøen, blir det salte vannet friskt. 9 Alle levende skapninger som det kryr av, skal få leve overalt hvor denne elven renner. Det skal bli en mengde fisk. For når dette vannet kommer dit, blir vannet i sjøen friskt, så alt kan leve der elven renner ut. 10 Fiskere skal stå langs sjøen fra En-Gedi til En-Eglajim, og der skal de tørke sine garn. Fisk av ulike slag skal finnes der og i slike mengder som i Storbhavet. 11 Men myrene og sumpene skal ikke bli friske; av dem

skal det utvinnes salt. 12 På begge elvebreddene skal det vokse alle slags frukttrær. Løvet på dem skal ikke visne, og frukten skal ikke ta slutt. Hver måned skal de bære ny frukt; for vannet de får, strømmer ut fra helligdommen. Trærnes frukt skal tjene til føde og bladene til legedom. (Esek 47,6-12)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Slik alle dør på grunn av Adam, skal alle få liv ved Kristus. 23 Men hver i sin tur: Kristus er førstegrøden. Deretter, ved hans gjenkomst, følger de som hører Kristus til. 24 Så kommer slutten, når han overgir sin kongsmakt til Gud, sin Far, etter at han har tilintetgjort alle makter, myndigheter og krefter. 25 For han skal være konge helt til Gud har lagt alle fiender under hans føtter. 26 Den siste fiende som blir tilintetgjort, er døden. 27 For alt la han under hans føtter. Når det står alt, er det klart at Gud er unntatt. Det er jo Gud som legger alt under ham. 28 Men når alt er underlagt ham, skal også Sønnen selv underordne seg Gud som har lagt alt under ham, og Gud skal være alt i alle. (1 Kor 15,22-28)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i Evangeliet etter Matteus:

Himmelriket er likt en dragnet som ble satt i sjøen og fanget fisk av alle slag. 48 Da den var full, dro fiskerne den opp på stranden. De satte seg ned og samlet de gode fiskene i kar, men kastet ut de ubrukelige. 49 Slik skal det gå ved verdens ende: Englene skal dra ut og skille de onde fra de rettferdige 50 og kaste dem i ildovnen, der de gråter og skjærer tenner. (Matt 13,47-50)

Her slutter lesningen av evangeliet.

SPESIELLE DAGER

KYNDELSMESSE (2. FEBRUAR)

Poetisk tekst: Salme 63, 2 / 3-4 Omkved: v 5

Omkved: Så vil jeg love deg hele livet og løfte hendene i ditt navn.

1. Gud, du er min Gud, som jeg søker. Min sjel tørster etter deg, mitt legeme stunder etter deg i det øde, tørre, vannløse land.
2. Så skuer jeg deg i helligdommen og ser din makt og herlighet. For din miskunn er bedre enn livet. Mine lepper skal synge din pris.

Fortelling: Luk 2,22-40

Kyndelsmesse - alle rekker

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Samuelsbok:

Da Elkana drog opp igjen med alt husfolket sitt og skulle bære det årlige slaktofferet og løfteofferet fram for Herren, 22 ble ikke Hanna med. Hun sa til mannen sin: "Når gutten er avvent, vil jeg ta ham med, så han kan bli fremstilt for Herren, og siden være der all sin tid." 23 "Gjør som du synes best," svarte hennes mann Elkana. "Bli hjemme til du har avvent ham. Måtte Herren oppfylle sitt ord!" Så ble kvinnen hjemme og gav gutten bryst til han var avvent. 24 Men da hun hadde avvent ham, drog hun opp med ham. Hun hadde med seg en treårgammel okse, en efa mel og en skinnsekk med vin og førte ham til Herrens hus i Sjilo. Han var da bare smågutten. 25 Så slaktet de oxen og førte gutten inn til Eli. 26 "Hør meg, herre!" sa hun. "Så sant du lever, herre, jeg er den kvinnen som stod her hos deg og bad til Herren. 27 Denne gutten var det jeg bad om, og Herren har hørt min bønn. 28 Nå gir jeg ham tilbake til Herren for hele hans levetid; det var for Herrens skyld jeg bad om ham." Så bøyde de seg og tilbad Herren der. (1 Sam 1,21-28)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

Det som var fra begynnelsen, det vi har hørt, det vi har sett med egne øyne, det vi så og som hendene våre tok på, det forkynner vi: livets ord. 2 Og livet ble åpenbart, vi har sett det og vitner om det og forkynner dere det evige liv, som var hos Far og ble åpenbart for oss. 3 Det som vi har sett og hørt, forkynner vi også for dere, for at dere skal ha fellesskap med oss, vi som har fellesskap med Far og hans Sønn Jesus Kristus. 4

Og dette skriver vi for at vår glede skal være fullkommen. (1 Joh 1,1-4)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Da renselsestiden som Moseloven påla dem, var forbi, tok foreldrene Jesus med opp til Jerusalem for å bære ham fram for Herren. 23 For det står skrevet i Herrens lov: Alt førstefødt av hankjønn skal være viet Herren. 24 De skulle også bringe det offeret som Herrens lov påbyr: et par turtelduer eller to dueunger. 25 I Jerusalem bodde det en mann som het Simeon. Han var rettskaffen og gudfryktig og ventet på Israels trøst. Den hellige ånd var over ham, 26 og Ånden hadde latt ham få vite at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens salvete. 27 Nå kom han til tempelet, ledet av Ånden. Og da Jesu foreldre kom med barnet for å gjøre med ham som skikken var etter loven, 28 tok Simeon barnet opp i armene sine. Han lovpriste Gud og sa: 29 "Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, slik som du har lovet. 30 For mine øyne har sett din frelse, 31 som du har beredt for alle folks åsyn, 32 et lys til åpenbaring for hedninger og ditt folk Israel til ære." 33 Hans far og mor undret seg over det som ble sagt om ham. 34 Og Simeon velsignet dem og sa til hans mor Maria: "Se, han er satt til fall og oppreisning for mange i Israel, og til et tegn som blir motsagt 35 - ja, også gjennom din egen sjel skal det gå et sverd. Slik skal de tanker mange bærer i hjertet, komme for dagen." 36 Det var en kvinne der som var profet, Anna, Fanuels datter, av Asjers stamme. Hun var høyt oppe i årene. Som ung hadde hun vært gift i sju år 37 og hadde siden levd som enke til hun nå var åttifire år. Hun forlot aldri tempelet, men tjente Gud i faste og bønn natt og dag. 38 I samme stund kom også hun fram og lovpriste Gud, og hun fortalte om barnet til alle som ventet på frihet for Jerusalem. 39 Da de hadde gjort alt som Herrens lov påbyr, vendte de tilbake til Galilea, til sin hjemby Nasaret. 40 Og gutten vokste og ble sterk, fylt av visdom, og Guds nåde var over ham. (Luk 2,22-40)

Her slutter lesningen av evangeliet.

1. MAI**Poetisk tekst: Salme Luk 1, 51 / 52 / 53 Omkved: v 50**

Omkved: Hans miskunn varer fra slekt til slekt for dem som frykter ham.

1. Han gjorde storverk med sin sterke arm; han spredte dem som gikk med hovmodstanker,
2. og støtte herskere ned fra tronen, men de små opphøyet han.
3. Han mettet de sultne med gode gaver, men sendte de rike tomhendte fra seg.

Fortelling: Luk 16,19-31**1. mai - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Amos:

Søk det gode og ikke det onde, så dere kan få leve! Da skal Herren, Allhærs Gud, være med dere, som dere sier. 15 Hat det onde og elsk det gode, hold retten høyt på tinget! Så vil kanskje Herren, Allhærs Gud, være nådig mot Josefs rest. (Am 5,14-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes første brev:

Vi har lært å kjenne den kjærlighet Gud har til oss, og vi har trodd på den. Gud er kjærlighet, og den som blir i kjærligheten, blir i Gud og Gud i ham. 17 I dette er kjærligheten blitt fullendt hos oss: at vi har frimodighet på dommens dag. For vi er slik som han er i denne verden. 18 I kjærligheten finnes det ikke frykt: Den fullkomne kjærligheten driver frykten ut. For frykten bærer straffen i seg, og den som frykter, er ikke blitt fullendt i kjærligheten. 19 Vi elsker fordi han elsket oss først. 20 Den som sier: "Jeg elsker Gud", men likevel hater sin bror, er en løgner. For den som ikke elsker sin bror som han har sett, kan ikke elske Gud som han ikke har sett. 21 Og dette er budet vi har fra ham: Den som elsker Gud, må også elske sin bror. (1 Joh 4,16-21)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Som dere vil at andre skal gjøre mot dere, slik skal dere gjøre mot dem. 32 At dere elsker dem som elsker dere, er det noe å takke dere for? Selv synderne elsker dem de selv blir elsket av. 33 Og om dere gjør godt mot dem som gjør godt mot dere, er det noe å takke dere for? Det gjør

jo også synderne. 34 Og om dere låner ut til dem dere venter å få igjen av, er det noe å takke dere for? Også syndere låner til syndere for å få like mye igjen. 35 Nei! Elsk deres fiender, gjør godt og lån bort uten å vente noe igjen. Da skal deres lønn bli stor, og dere skal være Den høyestes barn. For han er god mot de utakknemlige og onde. (Luk 6,31-35)

Her slutter lesningen av evangeliet.

1. mai - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Amos:

Hør, dere som trækker fattigfolk ned og gjør ende på de hjelpeløse i landet! 5 Dere sier: "Når er nymånedagen slutt, så vi kan selge korn, og når er sabbaten til ende, så vi kan åpne vår kornbu?" Da gir dere dårlig mål og tar for stor betaling og fusker med falske vekter. 6 Dere kjøper småkårsfolk for penger, en fattig stakkar for et par sko og sier: "Nå selger vi avfallskorn!" 7 Herren har sverget ved Jakobs ære: Aldri mer vil jeg glemme noe av det de har gjort! (Am 8,4-7)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Jakobs brev:

Mine søsken! Dere kan ikke tro på vår Herre Jesus Kristus, herlighetens Herre, og samtidig gjøre forskjell på folk. 2 Sett at det kommer to menn inn i forsamlingen deres, den ene i staselige klær og med gullring på fingeren, den andre fattig og i skitne klær. 3 Så legger dere merke til ham med de staselige klærne og sier: "Vær så god, her er en god plass!" men til den fattige: "Du kan stå der", eller: "Sett deg her ved føttene mine!" Om det bare er ham med de staselige klærne dere bryr dere om, 4 har dere ikke da skapt et skille blant dere? Er dere ikke blitt dommere med onde tanker? 5 Hør, mine kjære søsken: Har ikke Gud utvalgt de fattige i verden til å være rike i troen og til å arve det riket han har lovet dem som elsker ham? 6 Men dere har foraktet den fattige! Er det ikke de rike som undertrykker dere og drar dere fram for retten? 7 Og er det ikke de som spotter det gode navnet som er nevnt over dere? (Jak 2,1-7)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Jesus vendte seg også til folkemengden og sa: "Når dere ser at det skyer til i vest, sier dere straks: `Nå kommer det regn`, og slik blir det. 55 Og når dere merker at det blåser fra sør, sier

dere: `Nå blir det varmt`, og det blir slik. 56 Hyklere! Jordens og himmelens utseende forstår dere å tyde. Hvorfor forstår dere ikke da å tyde denne tiden? 57 Og hvorfor dømmer dere ikke ut fra dere selv om hva som er rett? 58 Når du går til øvrigheten med din motpart, skal du gjøre hva du kan for å komme overens med ham mens dere ennå er på veien. Ellers trekker han deg for dommeren, dommeren overgir deg til innkreveren, og innkreveren kaster deg i fengsel. 59 Jeg sier deg: Du slipper ikke ut derfra før du har betalt til siste øre!" (Luk 12,54-59)

Her slutter lesningen av evangeliet.

1. mai - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Så sa Herren: "Jeg har sett hvor vondt mitt folk har det i Egypt, og hørt hvordan de klager over fogdene. Jeg vet hva de må lide. 8 Jeg har steget ned for å fri dem fra egypterne og føre dem opp fra dette landet til et godt og vidstrakt land, et land som flyter med melk og honning. Der bor kanaaneerne og hetittene, amorittene og perisittene, hevittene og jebusittene. 9 Nå har nødropet fra israelittene nådd opp til meg, og jeg har sett hvordan egypterne plager dem. 10 Gå av sted! Jeg sender deg til farao. Du skal føre mitt folk, israelittene, ut av Egypt." (2 Mos 3,7-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Jakobs brev:

Og nå dere rike! Gråt og klag over all den ulykke som skal komme over dere! 2 Rikdommen deres råtner, og klærne blir møllspist, 3 gullet og sølvet ruster bort, og rusten skal vitne mot dere og fortære kroppen deres som ild. Dere har brukt endetiden til å samle skatter! 4 Men hør: Den roper høyt, den lønnen dere holdt tilbake fra arbeiderne som skar åkrene deres, og nødropet fra dem som høster inn, har nådd fram til Herren Sebaots øre. 5 Dere har levd i luksus og overflod på jorden og gjort hjertene fete til slaktedagen. 6 Den rettferdige har dere dømt og drept, og ingen gjør motstand mot dere. (Jak 5,1-6)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Det var en rik mann som kledde seg i purpur og fineste lin og levde i fest og luksus dag etter dag. 20 Men utenfor porten hans lå det en fattig mann som het Lasarus, full av verkende sår. 21 Han ønsket bare å få mette seg med det som falt fra den rikes bord. Hundene kom til og med og slikket sårene hans. 22 Så døde den fattige, og englene bar ham til Abrahams fang. Den rike døde også og ble begravet. 23 Da han slo øynene opp i dødsriket, der han var i pine, så han Abraham langt borte og Lasarus tett inntil ham. 24 `Far Abraham,` ropte han, `forbarm deg over meg og send Lasarus hit, så han kan dyppe fingertuppen i vann og svale tungen min. For jeg pines i denne flammen.` 25 Men Abraham svarte: `Husk, mitt barn, at du fikk alt det gode mens du levde, og Lasarus fikk det vonde. Nå trøstes han her, mens du er i pine. 26 Dessuten er det lagt en dyp kløft mellom oss og dere, slik at de som vil komme herfra og over til dere, ikke skal kunne det, og ingen kan gå over fra dere til oss.` 27 Da sa den rike: `Så ber jeg deg, far, at du sender ham 28 til mine fem brødre hjemme hos min far for å advare dem, så ikke de også skal komme til dette pinestedet.` 29 Men Abraham sa: `De har Moses og profetene, de får høre på dem.` 30 Han svarte: `Nei, far Abraham, men kommer det noen til dem fra de døde, vil de omvende seg.` 31 Abraham sa: `Hører de ikke på Moses og profetene, lar de seg heller ikke overbevise om noen står opp fra de døde.` (Luk 16,19-31)

Her slutter lesningen av evangeliet.

17. MAI**Poetisk tekst: Salme 121, 1 / 2 / 3-4 Omkved: v 8**

Omkved: Herren skal bevare din utgang og din inngang fra nå og til evig tid.

1. Jeg løfter mine øyne opp mot fjellene: Hvor skal min hjelp komme fra?
2. Min hjelp kommer fra Herren, han som skapte himmel og jord.
3. Han lar ikke din fot bli ustø, din vokter blunder ikke. Nei, han blunder ikke og sover ikke, Israels vokter.

Fortelling: Luk 10,25-37 eller 2 Mos 3,1-15**17. mai - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Hvis ikke Herren bygger huset, arbeider bygningsmennene forgjeves. Hvis ikke Herren vokter byen, våker vaktmannen forgjeves. 2 Forgjeves står dere tidlig opp, forgjeves går dere sent til bords og spiser brødet som dere har slitt for. Det samme gir han sine venner mens de sover. 3 Se, barn er en gave fra Herren, livsfrukt er en lønn fra ham. Her slutter første lesning. (Salme 127,1-3)

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Gud, han som skapte verden og alt som er i den, han som er herre over himmel og jord, han bor ikke i templer reist av menneskehender. 25 Han trenger heller ikke noe av det som menneskehender kan tjene ham med. Det er jo han som gir liv og ånde, ja, alt til alle. 26 Av ett menneske har han skapt alle folkeslag. Han lot dem bo over hele jorden, og han satte faste tider for dem og bestemte grensene for deres områder. 27 Dette gjorde han for at de skulle søke Gud, om de kanskje kunne lete seg fram og finne ham. Han er jo ikke langt borte fra en eneste av oss. 28 For det er i ham vi lever, beveger oss og er til, som også noen av deres diktere har sagt: `For vi er hans slekt.` 29 Fordi vi altså er Guds slekt, må vi ikke tenke at guddommen ligner et bilde av gull eller sølv eller stein, formet av menneskers kunst eller tanke. 30 Disse tidene med uvitenhet har Gud båret over med, men nå befaler han alle mennesker, hvor de så er, at de må vende om. (Apg 17,24-30)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Fra slekt til slekt varer *Guds* miskunn for dem som frykter ham. 51 Han gjorde storverk med sin sterke arm; han spredte dem som bar hovmodstanker i hjertet. 52 Han støtte herskere ned fra tronen og opphøyet de lave. 53 Han mettet de sultne med gode gaver, men sendte de rike tomhendte fra seg. (Luk 1,50-53)

Her slutter lesningen av evangeliet.

17. mai - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Krønikebok:

Inærvær av hele forsamlingen priste David Herren og sa: Lovet være du, Herre, vår ættefar Israels Gud, fra evighet til evighet! 11 Herre, din er storheten, makten, herligheten, æren og høyheten, ja alt i himmelen og på jorden. Ditt er riket, Herre, og du er opphøyet og har alt i din makt. 12 Rikdom og ære kommer fra deg, og du rår over alle ting. I din hånd er kraft og styrke. Alt har du makt til å gjøre stort og sterkt. 13 Så takker vi deg nå, vår Gud, og priser ditt herlige navn. 14 For hvem er vel jeg, og hva er mitt folk? Skulle vi være i stand til å gi slike frivillige gaver? Nei, alt kommer fra deg; vi gir det vi har fått av deg. 15 For ditt ansikt er vi fremmede og gjester som alle våre fedre. Våre dager på jorden er som en skygge og uten håp. (1 Krøn 29,10-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til Timoteus:

Jeg formaner dere framfor alt til å bære fram bønn og påkallelse, forbønn og takk for alle mennesker. 2 Be for konger og alle i ledende stillinger, så vi kan leve et stille og fredelig liv med gudsfrykt og verdighet i alt. 3 Dette er godt og noe Gud, vår frelser, gleder seg over, 4 han som vil at alle mennesker skal bli frelst og lære sannheten å kjenne. (1 Tim 2,1-4)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Si oss hva du mener: Er det tillatt å betale skatt til keiseren eller ikke?" 18 Men Jesus merket ondskapen deres og sa: "Dere hyklere, hvorfor setter dere meg på prøve? 19 Vis meg mynten som skatten betales med." De rakte ham en denar, 20 og han spurte: "Hvem har bildet

og navnet sitt her?" 21 "Keiseren," svarte de. Da sa han til dem: "Så gi keiseren hva keiserens er, og Gud hva Guds er." 22 De ble forundret over dette svaret, og de forlot ham og gikk sin vei. (Matt 22,17-22)

Her slutter lesningen av evangeliet.

17. mai - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Forkynnerens bok:

Det var en liten by, og i den var det noen få menn. Da kom det en mektig konge mot den. Han kringsatte byen og bygde store bolverk mot den. 15 Det fantes der i byen en mann som var fattig, men vis. Han kunne ha berget byen med sin visdom, men ikke et menneske tenkte på denne fattige mannen. 16 Da sa jeg: Visdom er bedre enn styrke; men den fattiges visdom blir foraktet, og ingen hører på det han sier. 17 Vismenns ord som høres i ro, er bedre enn høvdingens rop blant dårer. 18 Visdom er bedre enn krigsvåpen, men én synder kan ødelegge mye godt. (Fork 9,14-18)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Jakobs brev:

Er noen av dere vis og forstandig? Da må han vise det i gjerning, i et rett liv preget av den ydmykhet som visdommen gir. 14 Men bærer dere bitter misunnelse og selvhevdelse i hjertet, da må dere ikke skryte og lyve mot sannheten. 15 Den slags visdom kommer ikke ovenfra, men er jordisk og sjelelig, ja, demonisk. 16 For hvor misunnelse og selvhevdelse rår, der er det uorden og alt som er ondt. 17 Men visdommen ovenfra er først og fremst ren, dernest er den fredselskende, forsonlig og føyelig, rik på barmhjertighet og gode frukter, upartisk og uten hykleri. 18 Og rettferdigheten er en frukt som blir sådd i fred og vokser fram for dem som skaper fred. (Jak 3,13-18)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Salige er de som skaper fred, for de skal kalles Guds barn. (Matt 5,9)

Her slutter lesningen av evangeliet.

SANKTHANSDAGEN / JONSOK (25. JUNI)**Poetisk tekst: Luk 1, 76 / 77 / 78 / 79 Omkved: v 68**

Omkved: Lovet være Herren, Israels Gud, for han har sett til sitt folk og forløst det.

1. Og du, barn, skal kalles Den Høyestes profet, for du skal gå fram foran Herren og rydde vei for ham
2. og lære hans folk å kjenne frelsen, at deres synder blir tilgitt,
3. for vår Gud er rik på miskunn. Slik skal lyset fra det høye gjeste oss som en soloppgang
4. og skinne for dem som bor i mørke og dødens skygge, og lede våre skritt inn på fredens vei.

Fortelling: Luk 1,5-25**Sankthansdagen / Jonsok - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

Hør på meg, dere fjerne kyster, lytt, dere folk langt borte! Fra mors liv av har Herren kalt meg, før jeg ble født, har han nevnt mitt navn. 2 Han har gjort min munn til et kvast sverd og skjult meg i skyggen av sin hånd. Han har gjort meg til en spiss pil og holder meg gjemt i sitt koger. (Jes 49,1-2)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

På sabbatsdagen gikk *Paulus og følget hans* inn og satte seg i synagogen. 15 Etter tekstlesningen fra loven og profetene sendte synagogeforstanderne bud ned til dem: «Brødre, har dere et ord til oppbyggelse for folket, så tal!» 16 Paulus reiste seg, ga et tegn med hånden og sa: «Israelittiske menn og dere andre som frykter Gud, hør på meg! 17 Han som er Gud for vårt folk Israel, utvalgte våre fedre. Han gjorde dem til et stort folk da de levde som innflyttere i Egypt, og med løftet arm førte han dem ut derfra. 18 I omkring førti år bar han over med dem i ørkenen. 19 Han utryddet sju folk i Kanaan og lot dem overta landet deres. 20 Det gikk omtrent 450 år. Deretter ga han dem dommere, helt til profeten Samuel. 21 Så ba de om en konge, og Gud ga dem Saul, sønn av Kisj, en mann av Benjamins stamme, og han var konge i førti år. 22 Gud avsatte ham og oppreiste David til konge over dem. Han fikk dette vitnesbyrdet av Gud: `Jeg har funnet David, Isais sønn, en mann etter mitt hjerte, en som skal utføre alt det jeg vil.` 23 Av hans ætt lot Gud en frelser for Israel stå fram, slik han hadde lovet, og det er

Jesus. 24 Før han trådte fram, hadde Johannes forkynt omvendelse og dåp for hele Israels folk. 25 Da Johannes fullførte sitt livsløp, sa han: `Jeg er ikke den dere tror jeg er. Men etter meg kommer det en som jeg ikke er verdig til å løse sandalremmen for.` 26 Brødre, dere som er av Abrahams ætt, og dere andre blant oss som frykter Gud! Det er til oss ordet om denne frelsen er blitt sendt. (Apg 13,14b-26)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Tiden kom da Elisabet skulle føde, og hun fikk en sønn. 58 Hennes naboer og slektninger hørte hvor stor godhet Herren hadde vist henne, og de gledet seg med henne. 59 På den åttende dagen kom de for å omskjære gutten. De ville kalle ham Sakarja etter faren, 60 men moren svarte: "Nei, han skal hete Johannes." 61 "Men det er jo ingen i din slekt som har det navnet," svarte de. 62 Da ga de tegn til faren for å få vite hva han ville at barnet skulle hete. 63 Han ba om en tavle og skrev: "Hans navn er Johannes." Da ble alle forundret, 64 men i det samme fikk Sakarja talens bruk tilbake, og han begynte å lovprise Gud. 65 Alle som bodde der omkring, ble grepet av ærefrykt. I alle fjellbygdene i Judea snakket folk om det som hadde hendt. 66 Alle som hørte det, grunnet på det og spurte: "Hva skal det vel bli av dette barnet?" Og Herrens hånd ledet ham. (Luk 1,57-66)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Sankthans (25. juni) - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Malaki:

Se, jeg sender profeten Elia til dere før Herrens dag kommer, den store og skremmende. 6 Han skal vende fedrenes hjerter til barna og barnas hjerter til fedrene, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann. (Mal 4,5-6)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

Paulus reiste seg, ga et tegn med hånden og sa: "Israelittiske menn og dere andre som frykter Gud, hør på meg! 17 Han som er Gud for vårt folk Israel, utvalgte våre fedre. Han gjorde dem til et stort folk da de levde som innflyttere i Egypt, og med løftet arm førte han dem ut derfra. 18 I omkring førti år bar han over med dem i ørkenen. 19 Han utryddet sju folk i

Kanaan og lot dem overta landet deres. 20 Det gikk omtrent 450 år. Deretter ga han dem dommere, helt til profeten Samuel. 21 Så ba de om en konge, og Gud ga dem Saul, sønn av Kisj, en mann av Benjamins stamme, og han var konge i førti år. 22 Gud avsatte ham og oppreiste David til konge over dem. Han fikk dette vitnesbyrdet av Gud: `Jeg har funnet David, Isaïss sønn, en mann etter mitt hjerte, en som skal utføre alt det jeg vil.` 23 Av hans ætt lot Gud en frelser for Israel stå fram, slik han hadde lovet, og det er Jesus. 24 Før han trådte fram, hadde Johannes forkynt omvendelse og dåp for hele Israels folk. 25 Da Johannes fullførte sitt livsløp, sa han: `Jeg er ikke den dere tror jeg er. Men etter meg kommer det en som jeg ikke er verdig til å løse sandalremmen for.` (Apg 13,16-25)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Jesus begynte å tale til folket om Johannes: "Hva dro dere ut i ødemarken for å se? Et siv som svaier i vinden? 8 Nei! Hva gikk dere ut for å se? En mann kledd i fine klær? De som går i fine klær, bor i kongenes slott. 9 Hva gikk dere da ut for å se? En profet? Ja, jeg sier dere: Mer enn en profet! 10 Det er om ham det står skrevet: Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde veien for deg. 11 Sannelig, jeg sier dere: Blant dem som er født av kvinner, har det ikke stått fram noen større enn døperen Johannes. Men den minste i himmelriket er større enn han. 12 Fra døperen Johannes' dager og like til nå trenger himmelriket seg fram, og de som trenger på, river det til seg. 13 For alle profetene og loven har profetert fram til Johannes. 14 Og om dere vil ta imot det: Han er den Elia som skulle komme. (Matt 11,7-14)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Sankthans (25. juni) - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Gud sa: "Jorden skal la grønne vekster gro fram, planter som setter frø, og trær som bærer alle slags frukt med frø i, på jorden!" Og det ble slik. 12 Jorden bar fram grønne vekster, planter som setter frø, og trær som bærer frukt med frø i, hvert etter sitt slag. Og Gud så at det var godt. 13 Og det ble kveld, og det ble morgen, tredje dag. 14 Gud sa: "Det skal bli lys på himmelhvelvingen. De skal skille mellom dag og natt og være merker som fastsetter høytider, dager og år. 15 De skal skinne på hvelvingen og lyse ut over jorden." Og det ble slik. 16 Gud skapte de to store lysene, det største til å råde om dagen og det

minste til å råde om natten, og stjernene. 17 Gud satte dem på himmelhvelvingen til å lyse ut over jorden, 18 til å råde om dagen og natten og til å skille lyset fra mørket. Og Gud så at det var godt. 19 Og det ble kveld, og det ble morgen, fjerde dag. (1 Mos 1,11-19)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Apostlenes gjerninger:

LLystra var det en mann som ikke hadde kraft i føttene. Han hadde vært lam helt fra mors liv og hadde aldri kunnet gå. 9 Denne mannen hørte på da Paulus talte. Paulus så ham rett inn i øynene, og da han skjønnte at han hadde tro så han kunne bli helbredet, 10 ropte han: "Reis deg opp og stå på føttene!" Da sprang han opp og gikk omkring. 11 Folkemassen så hva Paulus hadde gjort, og satte i å rope på lykaonisk: "Gudene er blitt som mennesker og er kommet ned til oss." 12 Og de kalte Barnabas for Zevs og Paulus for Hermes, siden det var han som førte ordet. 13 Presten ved Zevs-tempelet like utenfor byen kom til byportene med okser og blomsterkranser og ville ofre sammen med folkemengden. 14 Men da apostlene Barnabas og Paulus hørte det, flerret de kappene sine, løp fram i mengden 15 og ropte: "Hva er det dere finner på? Vi er jo alminnelige mennesker akkurat som dere. Vi forkynner at dere må vende om fra disse tomme gudene til den levende Gud, han som skapte himmel og jord og havet og alt som er i dem. 16 Han tillot nok i tidligere tider alle folkeslag å gå sine egne veier. 17 Ved sine velgjerninger lot han dem ikke mangle vitnesbyrd om seg. Fra himmelen sendte han dere regn og grøde i rette tid, han har gitt dere føde og fylt hjertene med glede." 18 Med slike ord fikk de med nød og neppe hindret folk i å ofre til dem. (Apg 14,8-18)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Ibegynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. 2 Han var i begynnelsen hos Gud. 3 Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til. Det som ble til 4 i ham, var liv, og livet var menneskenes lys. 5 Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det. 6 Et menneske sto fram, utsendt av Gud. Johannes var hans navn. 7 Han kom for å vitne. Han skulle vitne om lyset, så alle skulle komme til tro ved ham. 8 Selv var han ikke lyset, men han skulle vitne om lyset. (Joh 1,1-8)

Her slutter lesningen av evangeliet.

OLAVSDAGEN / OLSOK (29. JULI)**Poetisk tekst: Salme 33, 13 / 14-15 / 16 Omkved: v 12a**

Omkved: Salig er det folk som har Herren til Gud!

1. Fra himmelen skuer Herren ned og ser hvert eneste menneske.
2. Fra sin tronstol holder han øye med alle som bor på jorden, - han som har dannet alles hjerter og merker seg alt det de gjør.
3. Stor makt gir ingen konge seier, stor styrke redder ingen mann i krig.

Fortelling: 1 Mos 12,1-5**Olavsdagen / Olsok - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Femte Mosebok:

I dag tar jeg himmel og jord til vitne på at jeg har lagt fram for dere liv og død, velsignelse og forbannelse. Velg da livet, så du og din ætt kan få leve! 20 Du skal elske Herren din Gud, adlyde ham og holde fast ved ham! Da skal du få leve og bo lenge i det landet Herren din Gud sverget at han ville gi dine fedre, Abraham, Isak og Jakob. (5 Mos 30,19-20)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Gud, som sa: "Lys skal stråle fram fra mørket", han har også latt lyset skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi ansikt skal lyse fram. 7 Men vi har denne skatten i leirkrukker, for at den veldige kraften skal være fra Gud og ikke fra oss selv. 8 Vi er alltid presset, men ikke knekket, vi er rådville, men ikke rådløse, 9 forfulgt, men ikke forlatt, slått ned, men ikke slått i hjel. 10 Vi bærer alltid Jesu død med oss i vår egen kropp, for at også Jesu liv skal bli synlig i den. 11 For ennå mens vi lever, blir vi stadig overgitt til døden for Jesu skyld, for at også Jesu liv skal bli synlig i vår dødelige kropp. (2 Kor 4,6-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Så sa han til alle: "Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og hver dag ta sitt kors opp og følge meg. 24 For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, han skal berge det. 25

Hva gagner det et menneske om det vinner hele verden, men mister seg selv og går til grunne? 26 For den som skammer seg over meg og mine ord, ham skal også Menneskesønnen skamme seg over når han kommer i sin og sin Fars og de hellige englers herlighet. (Luk 9,23-26)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Olavsdagen/Olsok - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Du skal spenne beltet om livet og stå fram og tale til dem alt det jeg befaler deg. Du skal ikke være redd for dem, ellers vil jeg gjøre deg redd for dem. 18 Se, jeg gjør deg i dag til en fast borg, til en jernstøtte og en bronsemur mot hele landet, mot konger og stormenn i Juda, mot prestene og folket i landet. 19 De skal stride imot deg, men ikke vinne; for jeg vil være med deg og berge deg, lyder ordet fra Herren. (Jer 1,17-19)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes åpenbaring:

Jeg hørte en høy røst i himmelen som sa: "Nå er seieren og makten og riket fra vår Gud kommet, nå har hans Salvede herredømmet. For anklageren er styrtet, han som dag og natt anklaget våre søsken for vår Guds ansikt. 11 De har seiret over ham ved Lammets blod og ved det ordet de vitnet, og de hadde ikke livet så kjært at de ikke ville gå i døden. 12 Juble derfor, dere himler og dere som bor i dem!" (Åp 12,10-12a)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Jesus sa for tredje gang: "Simon, sønn av Johannes, har du meg kjær?" Peter ble bedrøvet over at Jesus for tredje gang spurte om han hadde ham kjær, og han sa: "Herre, du vet alt. Du vet at jeg har deg kjær." Jesus sier til ham: "Fø sauene mine! 18 Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Da du var ung, bandt du beltet om deg og gikk dit du selv ville. Men når du blir gammel, skal du strekke ut hendene dine, og en annen skal binde beltet om deg og føre deg dit du ikke vil." 19 Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Da han hadde sagt dette, sa han til Peter: "Følg meg!" (Joh 21,17-19)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Olavsdagen/Olsok - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Samuelsbok:

Dette er Davids siste ord. Så sier David, Isais sønn, så sier mannen som høyt er satt, han som er salvet av Jakobs Gud, helten i Israels sanger: 2 Gjennom meg taler Herrens Ånd, hans ord er på min tunge. 3 Israels Gud har talt, til meg har Israels Klippe sagt: "Den som styrer folket med rettferd, den som rår med guds frykt, 4 er lik morgenlyset når solen går opp, en morgen med skyfri himmel; det lar gresset gro fram av jorden etter at regnet er kommet." (2 Sam 23,1-4)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Dere var en gang døde på grunn av deres misgjerninger og synder. 2 Dere levde i dem på den nåværende verdens vis og lot dere lede av herskeren i himmelrommet, den ånd som nå er virksom i de ulydige. 3 Ja, vi levde alle en gang som de. Vi fulgte lystene i vårt eget kjøtt og blod og lot oss lede av det og av våre egne tanker. Vi var av naturen under Guds vrede, vi som de andre. 4 Men Gud er rik på barmhjertighet. Fordi han elsket oss med så stor en kjærlighet, 5 gjorde han oss levende med Kristus, vi som var døde på grunn av våre misgjerninger. Av nåde er dere frelst. 6 I Kristus Jesus har han reist oss opp fra døden sammen med ham og satt oss i himmelen med ham. 7 Slik ville han i de kommende tider vise hvor overstrømmende rik han er på nåde og hvor god han er mot oss i Kristus Jesus. 8 For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. 9 Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv. 10 For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem. (Ef 2,1-10)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Det ble en strid mellom apostlene om hvem som skulle regnes som den største. 25 Da sa han til dem: "Kongene hersker over sine folk, og de som har makten, lar seg kalle velgjørere. 26 Men slik er det ikke blant dere. Den største av dere skal være som den yngste, og lederen skal være som en tjener. 27 For hvem er størst, den som er gjest ved bordet, eller den som er tjener? Er det ikke gjesten? Men jeg er som en tjener blant dere. (Luk 22,24-27)

Her slutter lesningen av evangeliet.

MIKKELSMESSE (29. SEPTEMBER)**Poetisk tekst: Salme 103, 19 / 20 / 21 Omkved: v 22a (a+b og ikke c)**

Omkved: Lov Herren, hele hans skaperverk, på alle steder hvor han rår.

1. Herren har reist sin trone i himmelen, han rår som konge over alt.
2. Lov Herren, dere hans engler, dere sterke helter, som gjør det han sier, så snart dere hører hans røst.
3. Lov Herren, alle hans hærskarer, dere hans tjenere, som gjør det han vil!

Fortelling: Matt 18,1-10**Mikkelsmesse - alle rekker**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Jakob drog fra Be'er-Sjeba og gav seg på veien til Karan. 11 Da solen var gått ned, kom han til et sted hvor han slo seg til for natten. Han tok en av steinene der på stedet, la den bak hodet og la seg til å sove. 12 Da hadde Jakob en drøm. Han så en stige som var reist på jorden og nådde til himmelen. Og se, Guds engler steg opp og ned på den. 13 Da stod Herren foran ham og sa: "Jeg er Herren, din far Abrahams Gud og Isaks Gud. Det landet du ligger i, vil jeg gi deg og din ætt. 14 Din ætt skal bli som støvet på jorden. Du skal bre deg ut mot vest og øst, mot nord og sør, og i deg og din ætt skal alle slekter på jorden velsignes. 15 Se, jeg vil være med deg og bevare deg hvor du går, og føre deg tilbake til dette landet. For jeg skal ikke forlate deg, men gjøre det jeg har lovt deg." 16 Da Jakob våknet av søvnen, sa han: "Sannelig, Herren er på dette sted, og jeg visste det ikke!" 17 Da ble han grepet av frykt og sa: "Hvor skremmende dette stedet er! Her er Guds hus, her er himmelens port." (1 Mos 28,10-17)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes åpenbaring:

Det brøt ut en krig i himmelen: Mikael og englene hans gikk til krig mot dragen. Dragen kjempet sammen med englene sine, 8 men de ble overvunnet, og det fantes ikke lenger plass for dem i himmelen. 9 Den store dragen ble kastet ned, den gamle slangen, han som kalles djevelen og Satan og som forfører hele verden. Han ble kastet ned på jorden, og englene hans ble kastet ned sammen med ham. 10 Og jeg hørte en høy røst i himmelen som sa: "Nå er seieren og makten og riket fra vår Gud kommet, nå

har hans Salvede herredømmet. For anklageren er styrtet, han som dag og natt anklaget våre søsken for vår Guds ansikt. 11 De har seiret over ham ved Lammets blod og ved det ordet de vitnet, og de hadde ikke livet så kjært at de ikke ville gå i døden. 12 Juble derfor, dere himler og dere som bor i dem! Men ve over jorden og havet! For djevelen er kommet ned til dere, og hans raseri er stort, for han vet at hans tid er kort." (Åp 12,7-12)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Jesus så Natanael komme gående og sa: "Se, der er en sann israelitt, en som er uten svik!" 48 "Hvor kjenner du meg fra?" spurte Natanael. Jesus svarte: "Jeg så deg før Filip ropte på deg, da du satt under fikentreet." 49 Da sa Natanael: "Rabbi, du er Guds Sønn, du er Israels konge." 50 "Tror du fordi jeg sa at jeg så deg under fikentreet?" sa Jesus. "Du skal få se større ting enn dette." 51 Så sa han: "Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Dere skal se himmelen åpnet og Guds engler stige opp og stige ned over Menneskesønnen." (Joh 1,47-51)

Her slutter lesningen av evangeliet.

HØSTTAKKEFEST**Poetisk tekst: Salme 145, 15 / 16 Omkved: v 10a**

Omkved: Hele din skapning takker deg, Herre.

1. Alles øyne venter på deg, og du gir dem mat i rette tid.

2. Du åpner din hånd og metter alt som lever, med det som godt er.

Fortelling: 1 Kong 17,7-16**Høsttakkefest - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Krønikebok:

In nærvær av hele forsamlingen priste David Herren og sa: Lovet være du, Herre, vår ættefar Israels Gud, fra evighet til evighet! 11 Herre, din er storheten, makten, herligheten, æren og høyheten, ja alt i himmelen og på jorden. Ditt er riket, Herre, og du er opphøyet og har alt i din makt. 12 Rikdom og ære kommer fra deg, og du rår over alle ting. I din hånd er kraft og styrke. Alt har du makt til å gjøre stort og sterkt. 13 Så takker vi deg nå, vår Gud, og priser ditt herlige navn. 14 For hvem er vel jeg, og hva er mitt folk? Skulle vi være i stand til å gi slike frivillige gaver? Nei, alt kommer fra deg; vi gir det vi har fått av deg. (1 Krøn 29,10-14)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til tessalonikerne:

Vær alltid glade, 17 be uavbrutt, 18 takk Gud under alle forhold! For dette er Guds vilje med dere i Kristus Jesus. 19 Slukk ikke Ånden, 20 forakt ikke profetord, 21 men prøv alt og hold fast på det gode. 22 Hold dere borte fra ondskap av alle slag! 23 Må han, fredens Gud, hellige dere helt igjennom, og må deres ånd, sjel og kropp bli bevart uskadet, så dere ikke kan klandres for noe når vår Herre Jesus Kristus kommer. 24 Trofast er han som kaller dere til dette. Han skal også fullføre det. (1 Tess 5,16-24)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

En i mengden sa til *Jesus*: "Mester, si til min bror at han skal skifte arven med meg!" 14 Men Jesus svarte: "Venn, hvem har satt meg til å dømme eller skifte mellom dere?" 15 Og han sa til dem: "Ta dere i vare for all slags grådighet! For det er ikke det en eier, som gir liv,

selv om en har overflod." 16 Så fortalte han dem en lignelse: "Det var en rik mann som hadde fått god avling av jorden, 17 og han tenkte med seg selv: 'Hva skal jeg gjøre? Jeg har ikke plass til avlingen min. 18 Jo, dette vil jeg gjøre: Jeg river ned låvene og bygger dem større, og der samler jeg kornet og alt jeg ellers eier. 19 Så skal jeg si til meg selv: Nå har du mye godt liggende, nok for mange år. Slå deg til ro, min sjel, spis, drikk og vær glad!' 20 Men Gud sa til ham: 'Uforstandige menneske! I natt kreves din sjel tilbake. Hvem skal så ha det du har samlet?' 21 Slik går det med den som samler skatter til seg selv og ikke er rik i Gud." (Luk 12,13-21)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Høsttakkefest - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Femte Mosebok:

Når du er kommet inn i det landet Herren din Gud vil gi deg til eiendom, og du har inntatt det og bosatt deg der, 2 skal du ta førstegrøden av alt det du høster på jorden i det landet Herren din Gud vil gi deg, legge den i en kurv og gå til det stedet Herren din Gud velger ut til bolig for sitt navn. 3 Der skal du gå til presten som gjør tjeneste på den tiden, og si: "Jeg vitner i dag for Herren din Gud at jeg er kommet inn i det landet som Herren med ed lovt våre fedre at han ville gi oss." 4 Presten skal ta imot kurven og sette den ned foran alteret for Herren din Gud. 5 For Herren din Guds åsyn skal du ta til orde og si: "Min far var en omflakkende arameer. Han drog ned til Egypt og holdt til der med en liten flokk. Der ble han til et stort og sterkt og tallrikt folk. 6 Men egypterne mishandlet og plaget oss og la hardt arbeid på oss. 7 Da ropte vi til Herren, våre fedres Gud, og Herren hørte våre rop og så til oss i vår nød og møye og trengsel. 8 Herren førte oss ut av Egypt med sterk hånd og utstrakt arm, med store, skremmende gjerninger, med tegn og under. 9 Han førte oss til dette stedet og gav oss dette landet, et land som flyter med melk og honning. 10 Nå kommer jeg med førstegrøden av det jeg har avlet på den jorden du har gitt meg, Herre." Så skal du legge den ned for Herren din Guds åsyn, og du skal bøye deg og tilbe ham. 11 Du skal glede deg over alt det gode som Herren din Gud har gitt deg og ditt hus, både du og levittene og innflytterne som bor hos deg. (5 Mos 26,1-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Jakobs brev:

All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, fra ham som er himmelysenes Far. Hos ham er det ingen forandring eller skiftende skygger. 18 Av sin egen vilje har han født oss ved sannhetens ord, for at vi skal være en førstegrøde av dem han har skapt. (Jak 1,17-18)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Jeg sier dere: Vær ikke bekymret for livet, hva dere skal spise, eller hva dere skal drikke, heller ikke for kroppen, hva dere skal kle dere med. Er ikke livet mer enn maten og kroppen mer enn klærne? 26 Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samler ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verd enn de? 27 Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde? 28 Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Se på liljene på marken, hvordan de vokser! De strever ikke og spinner ikke, 29 men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem. 30 Når Gud kler gresset på marken så fint, det som gror i dag og kastes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han ikke da kle dere - dere lite troende! 31 Så gjør dere ikke bekymringer, og si ikke: `Hva skal vi spise?` eller `Hva skal vi drikke?` eller `Hva skal vi kle oss med?` 32 Alt dette er hedningene opptatt av. Men den Far dere har i himmelen, vet jo at dere trenger alt dette. 33 Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg. (Matt 6,25-33)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Høsttakkefest - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet i Salmenes bok:

Du har gjestet jorden og gitt den regn, du har gjort den overdådig rik. Guds bekk er full av vann; du sørger for at kornet vokser. Slik legger du alt til rette: 11 du vannet furene, jevner plogveltene og bløter opp jorden med regn; du signer det som gror på den. 12 Du kroner året med gode gaver, det drypper av fruktbarhet i dine hjulspor, 13 det drypper selv på øde beitemarker, rundt haugene er det jubel. 14 Markene er kledd med sauer og dalene dekket av korn. Det lyder gledesrop og sang. (Sal 65,10-14)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Det sier jeg: Den som sår sparsomt, skal høste sparsomt, og den som sår med velsignelse, skal høste med velsignelse. 7 Enhver skal gi det han har bestemt seg for i sitt hjerte, ikke med ulyst eller av tvang. For Gud elsker en glad giver. 8 Og Gud makter å gi dere all sin gave i rikt mål, så dere alltid og under alle forhold har nok av alt, ja, har overflod til all god gjerning. 9 For det står skrevet: Han strødde ut og ga til de fattige, hans rettferd skal alltid vare. 10 Han som gir såkorn til den som skal så, og brød til å spise, han skal også gi dere såkorn og la det bære rikelig, og la deres rettferdighet bære rik frukt. (2 Kor 9,6-10)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

Gi oss hver dag vårt daglige brød. (Luk 11,3)
Her slutter lesningen av evangeliet.

MINNEDAG

Poetisk tekst: Salme 68, 20 / 21 Omkved: Salme 73,26

Omkved: Om kropp og sjel forgår, er Gud for evig min klippe og min del.

1. Lovet være Herren fra dag til dag! Gud bærer oss, han er vår frelse.

2. Gud er for oss en Gud som frelser, hos Herren vår Gud er det utgang fra døden.

Fortelling: Joh 1,1-5.33-44

Minnedag - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Sara ble 127 år gammel; det var hennes levetid. 2 Sara døde i Kirjat-Arba, det er Hebron, i Kanaan. Da gikk Abraham inn og sørget og gråt over Sara. 3 Deretter reiste han seg, gikk bort fra sin døde hustru og sa til hetittene: 4 "Jeg er en innflytter og fremmed blant dere. La meg få et gravsted til eie hos dere, så jeg kan bære ut min døde hustru og gravlegge henne!" 5 Hetittene svarte Abraham: 6 "Hør på oss, herre! Du er en Guds høvding blant oss. I den beste av gravene våre kan du begrave din døde. Ingen av oss skal nekte deg sitt gravsted til å legge henne i." (1 Mos 23,1-6)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' andre brev til korinterne:

Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, den Far som er rik på barmhjertighet, vår Gud som gir all trøst! 4 Han trøster oss i all vår nød, så vi skal kunne trøste dem som er i nød, med den trøst vi selv får av Gud. 5 For om vi har rikelig del i Kristi lidelser, får vi ved Kristus også rikelig trøst. 6 Lider vi nød, er det for at dere skal få trøst og frelse. Blir vi trøstet, er det for at dere skal få den trøst som gjør at dere holder ut de samme lidelser som vi må tåle. 7 Vårt håp for dere står fast. For vi vet at slik dere har del i lidelsen, har dere også del i trøsten. (2 Kor 1,3-7)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

En mann som het Lasarus, var blitt syk. Han var fra Betania, landsbyen der Maria og hennes søster Marta bodde. 2 Det var Maria som salvet Herren med fin salve og tørket føttene

hans med håret sitt. Lasarus som lå syk, var hennes bror. 3 Søstrene sendte bud til Jesus og sa: "Herre, han som du er så glad i, er syk." 4 Da Jesus fikk høre det, sa han: "Denne sykdommen fører ikke til døden, men er til Guds ære. For ved den skal Guds Sønn bli herliggjort." 5 Jesus var glad i Marta og hennes søster og Lasarus. 33 Da Jesus så at både Maria og alle jødene som fulgte henne, gråt, ble han opprørt og rystet i sitt innerste, 34 og han sa: "Hvor har dere lagt ham?" "Herre, kom og se," sa de. 35 Jesus gråt. 36 "Se hvor glad han var i ham," sa jødene. 37 Men noen av dem sa: "Kunne ikke han som åpnet øynene på den blinde, også ha hindret at denne mannen døde?" 38 Jesus ble igjen opprørt og gikk bort til graven. Det var en hule, og det lå en stein foran åpningen. (Joh 11,1-5.33-38)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Minnedag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Klagesangene:

Én ting legger jeg meg på sinne, derfor har jeg håp: 22 Herrens miskunn er ikke forbi, hans barmhjertighet tar ikke slutt. 23 Den er ny hver morgen, stor er din trofasthet. 24 Jeg sier: Herren er min lodd, derfor står mitt håp til ham. 25 Herren er god mot dem som venter på ham og søker ham. 26 Det er godt å være stille og vente på hjelp fra Herren. 31 For Herren støter ikke bort for alle tider. 32 Volder han sorg og plage, forbarmer han seg i sin store troskap. 33 For Herren har ikke hjerte til å kue eller plage menneskene. (Klag 3,21-26.31-33)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Håpet skuffer ikke, for Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den hellige ånd som han har gitt oss. 6 Mens vi ennå var svake, døde Kristus for ugudelige da tiden var inne. 7 Selv for et rettskaffent menneske vil vel neppe noen gå i døden. Eller kanskje ville noen gjøre det for en som er god. 8 Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere. 9 Når vi nå er blitt rettferdige ved Kristi blod, hvor mye mer skal vi ikke da gjennom ham bli frelst fra vreden! 10 For mens vi ennå var Guds fiender, ble vi forsonet med ham ved hans Sønnens død. Når vi nå er forsonet, hvor mye mer skal vi ikke da bli frelst ved hans liv! 11 Ja, ikke bare det, vi har også vår stolthet i Gud, ved vår Herre Jesus Kristus, han som har gitt oss forsoningen. (Rom 5,5-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Alle de som Faderen gir meg, kommer til meg, og den som kommer til meg, vil jeg så visst ikke støte bort. 38 For jeg er ikke kommet ned fra himmelen for å gjøre det jeg selv vil, men det han vil, som har sendt meg. 39 Og hans vilje er at jeg ikke skal miste noen av alle dem han har gitt meg, men reise dem opp på den siste dag. 40 For dette er min Fars vilje, at den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og jeg skal reise ham opp på den siste dag." (Joh 6,37-40)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Minnedag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.

Slik står det skrevet i Jobs bok:

Før et tre er det håp. Blir det hogd, kan det vokse opp igjen; det mangler ikke friske skudd. 8 Om røttene i jorden blir gamle, og stubben morkner i mold, 9 så spirer det igjen ved eimen av vann og setter skudd som et nyplantet tre. 10 Men når mannen dør, er det ute med ham; går mennesket bort, hvor finnes det da? 11 Som vannet renner ut av sjøen, som elven minker og tørker ut, 12 slik ligger mannen og står ikke opp; han våkner ikke så lenge himmelen er til, og vekkes ikke opp av søvnen. 13 Å, om du ville gjemme meg og holde meg skjult i dødsriket inntil din vrede går over! Om du ville sette meg en frist og så huske på meg igjen! 14 Kunne en som er død, få liv igjen, da ville jeg holde ut i striden helt til min avløsning kom. (Job 14,7-14)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.

Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle forvandles, 52 brått, på et øyeblikk, ved det siste basunstøt. For basunen skal lyde, de døde skal stå opp i uforgjengelighet, og vi skal bli forvandlet. 53 For det forgjengelige må bli kledd i uforgjengelighet, og det dødelige må bli kledd i udødelighet. 54 Og når dette forgjengelige er kledd i uforgjengelighet og dette dødelige er kledd i udødelighet, da oppfylles det som står skrevet: Døden er oppslukt, seieren vunnet. 55 Død, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier? (1 Kor 15,51-55)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Lukas:

At de døde står opp, det har Moses også vist i fortellingen om tornebusken, når han kaller Herren for Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud. 38 Han er ikke en Gud for døde, men for levende. De lever alle for ham. (Luk 20,37-38)

Her slutter lesningen av evangeliet.

SKAPERVERKET**Poetisk tekst: Salme 8, 4-5 / 7 / 8-9 Omkved: v 10**

Omkved: Herre, vår Gud, hvor herlig ditt navn er over hele jorden!

1. Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingrer, månen og stjernene som du har satt der, hva er da et menneske, siden du kommer det i hu, et menneskebarn, siden du tar deg av det?
2. Du gjorde ham til herre over dine henders verk, alt la du under hans føtter:
3. Sauer og okser, alle sammen, ja, også de ville dyr i marken, fuglen i luften og fisken i sjøen, alt som ferdes på havets stier.

Fortelling: Ordspr 8,12.22-36 eller Mark 2,1-12**Skaperverket - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Gud sa til Noah og sønnene hans: 9 "Nå vil jeg opprette en pakt med dere og etterkommerne deres 10 og med hver levende skapning hos dere, både fugler og fe og alle ville dyr som er hos dere, alle som gikk ut av arken, alle dyr på jorden. 11 Jeg oppretter min pakt med dere: Aldri mer skal alt som lever, bli utryddet av storflommens vann; aldri mer skal det komme en flom som legger jorden øde." 12 Og Gud sa: "Dette er tegnet på pakten jeg oppretter mellom meg og dere og hver levende skapning som er hos dere, for de kommende ætter i alle tider: 13 Jeg setter min bue i skyene; og den skal være et tegn på pakten mellom meg og jorden. 14 Når jeg samler skyer over jorden, og buen blir synlig i skyene, 15 da vil jeg komme i hu den pakt som er mellom meg og dere og hver levende skapning. Aldri mer skal vannet bli til en storflom som ødelegger alt liv. 16 Buen skal komme i skyene; jeg skal se den og minnes den pakten som alltid skal bestå mellom Gud og hver levende skapning, alt som lever på jorden." 17 Gud sa til Noah: "Dette er tegnet på den pakten jeg oppretter mellom meg og alt liv som finnes på jorden." (1 Mos 9,8-17)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til Timoteus:

Guds frykt med nøysomhet er en stor vinning. 7 For tomhendte kom vi inn i verden og tomhendte må vi forlate den. 8 Har vi mat og klær, skal vi nøye oss med det. 9 Men de som

vil bli rike, faller i fristelser og snarer og gripes av mange slags tåpelige og skadelige begjær som styrter mennesker ned i undergang og fortapelse. 10 For kjærligheten til penger er roten til alt ondt. Drevet av den er mange ført vill, bort fra troen, og har påført seg selv mange lidelser. (1 Tim 6,6-10)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Jeg sier dere: Vær ikke bekymret for mat og drikke som dere må ha for å leve, og heller ikke for klærne som kroppen trenger. Er ikke livet mer enn maten og kroppen mer enn klærne? 26 Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samler ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verd enn de? 27 Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde? 28 Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Se på liljene på marken, hvordan de vokser! De arbeider ikke og spinner ikke, 29 men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem. 30 Når Gud kler gresset på marken så fint, det som står der i dag og kastes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han ikke da kle dere? Så lite tro dere har! (Matt 6,25-30)
Her slutter lesningen av evangeliet.

Skaperverkets søndag - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Jobs bok:

Herren svarte Job ut av stormen: 2 Hvem er det som vil fordunkle min plan med uforsandige ord? 3 Spenn beltet om livet som en mann, så vil jeg spørre deg, og du skal svare. 4 Hvor var du da jeg la jordens grunnvoll? Hvis du har innsikt, så fortell meg om det. 5 Hvem har fastsatt dens mål - det vet du vel? Hvem spente målesnor ut over den? 6 Hvor ble dens sokler senket ned, og hvem la ned dens hjørnestein, 7 mens alle morgenstjerner jublet, og alle Guds sønner ropte av fryd? 8 Hvem stengte for havet med porter, da det brøt skummende fram fra dypet, 9 den gang jeg kledde det med skyer og svøpte det i tett skodde, 10 den gang jeg satte en grense for det og stengte med bom og dører? 11 Hit kommer du, sa jeg, ikke lenger, her skal dine brautende bølger stanse. (Job 38,1-11)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' brev til kolosserne:

Han er den usynlige Guds bilde, den førstefødte før alt det skapte. 16 For i ham er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, troner og herskere, makter og åndskrefter - alt er skapt ved ham og til ham. 17 Han er før alt, og i ham blir alt holdt sammen. 18 Han er hodet for kroppen, som er kirken. Han er opphavet, den førstefødte av de døde, så han i ett og alt kan være den fremste. 19 For i ham ville Gud la hele sin fylde ta bolig, 20 og ved ham ville Gud forsone alt med seg selv, det som er på jorden, og det som er i himmelen, da han skapte fred ved hans blod på korset. (Kol 1,15-20)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Samme dag, da det led mot kveld, sa han til dem: "La oss sette over til andre siden av sjøen." 36 De lot folket bli igjen, og tok ham med seg i båten som han satt i. Også andre båter fulgte med. 37 Da kom det en voldsom virvelvind, og bølgene slo inn i båten, så den holdt på å fylles. 38 Men han lå og sov på en pute bak i båten. De vekket ham og sa til ham: "Mester, bryr du deg ikke om at vi går under?" 39 Da reiste han seg, truet vinden og sa til sjøen: "Stille! Vær rolig!" Og vinden la seg, og det ble blick stille. 40 Da sa han til dem: "Hvorfor er dere så redde? Har dere ennå ingen tro?" 41 Men de var grepet av stor frykt og sa til hverandre: "Hvem er han? Både vind og sjø adlyder ham." (Mark 4,35-41)
Her slutter lesningen av evangeliet.

Skaperverkets søndag - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet.
Slik står det skrevet 1 Andre Mosebok:

Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig! 9 Seks dager skal du arbeide og gjøre din gjerning. 10 Men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid, verken du selv eller din sønn eller din datter, verken tjeneren eller tjenestekvinnen eller feet, eller innflytteren i dine byer. 11 For på seks dager skapte Herren himmelen, jorden og havet og alt som er i dem; men den sjuende dagen hvilte han. Derfor velsignet Herren hviledagen og lyste den hellig. (2 Mos 20,8-11)
Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet.
Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Det skapte venter med lengsel på at Guds barn skal åpenbares i herlighet. 20 Det skapte ble underlagt forgjengeligheten, ikke frivillig, men fordi han ville det slik. Likevel var det håp, 21 for også det skapte skal bli frigjort fra slaveriet under forgjengeligheten og få den frihet som Guds barn skal eie i herligheten. 22 Vi vet at helt til denne dag sukker og stønner alt det skapte samstemt, som i fødselsrier. 23 Ja, enda mer: Også vi som har fått Ånden, den første frukt av høsten som kommer, sukker med oss selv og lengter etter å bli Guds barn fullt og helt når kroppen vår blir satt fri. (Rom 8,19-23)
Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Apostlene samlet seg hos Jesus og fortalte ham alt det de hadde gjort og hva de hadde lært folket. 31 Og han sa til dem: "Kom med til et ensomt sted, hvor vi kan være alene, og hvil litt!" For det var så mange som kom og gikk at de ikke engang fikk tid til å spise. 32 Så drog de ut med båten til et ensomt sted, hvor de kunne være for seg selv. 33 Men mange så at de drog bort og kjente dem igjen, og fra alle byene kom de løpende og nådde fram før dem. 34 Da nå Jesus gikk i land, fikk han se en mengde mennesker. Han syntes inderlig synd på dem, for de var som sauer uten hyrde. Og han gav seg til å lære dem lenge og grundig. 35 Da det var blitt sent på dagen, kom disiplene til ham og sa: "Stedet er øde, og det er langt på dag. 36 Send folket fra deg, så de kan dra til gårdene og landsbyene her omkring og kjøpe mat." 37 Men Jesus svarte: "Dere skal gi dem mat!" De sa: "Skal vi kanskje gå og kjøpe brød for to hundre denarer, så de kan få spise?" 38 "Hvor mange brød har dere?" spurte han. "Gå og se etter!" Da de hadde gjort det, sa de: "Fem brød og to fisker." 39 Da sa han at de skulle la alle sette seg ned i grupper i det grønne gresset. 40 Og de slo seg ned i flokker - noen på hundre og noen på femti. 41 Så tok han de fem brødene og de to fiskene, løftet blikket mot himmelen og bad takkebønnen, brøt brødene i stykker og gav til disiplene, for at de skulle dele dem ut. Han delte også ut av de to fiskene, slik at alle fikk. 42 Og alle spiste og ble mette. 43 Etterpå samlet de opp det som var igjen av brødene og fiskene, tolv fulle kurver. 44 Det var fem tusen mann som hadde spist. (Mark 6,30-44)
Her slutter lesningen av evangeliet.

KRISTEN ENHET**Poetisk tekst: Salme 133, 1 / 2 / 3 Omkved: Salme 134,2**

Omkved: Løft hendene til helligdommen, og lovsyng Herrens navn!

1. Se, hvor godt og vakkert det er når brødre bor fredelig sammen.
2. Det er som når kostbar olje på hodet renner ned i skjegget, renner ned i Arons skjegg og over sømmen på hans kjortel.
3. Det er som når dugg fra Hermon faller på Sion-fjellet. For der skjenker Herren velsignelse og liv for alle tider.

Fortelling: 1 Mos 33,1-11**Kristen enhet - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Da Josef hadde gravlagt sin far, vendte han tilbake til Egypt, både han og hans brødre og alle som hadde reist opp med ham og vært med i farens gravferd. 15 Da Josefs brødre så at faren var død, sa de: "Bare Josef nå ikke legger oss for hat og gjengjelder oss alt det onde vi har gjort mot ham!" 16 Så sendte de bud til Josef og sa: "Din far bad oss før sin død 17 at vi skulle bære fram dette budet til deg: Kjære, tilgi brødrene dine den misgjerning og synd de gjorde, da de bar seg så stygt at mot deg! Så tilgi oss nå vår misgjerning! Vi tjener jo også din fars Gud." Josef gråt da de talte slik til ham. 18 Siden kom brødrene selv og kastet seg ned for ham: "Her kommer vi og vil være dine tjenere," sa de. 19 Da sa Josef til dem: "Vær ikke redde! Er jeg i Guds sted? 20 Dere tenkte å gjøre ondt mot meg, men Gud tenkte det til det gode. For han ville gjøre det som nå er hendt, og berge mange menneskeliv. 21 Så vær ikke redde! Jeg skal sørge for dere og barna deres." Slik trøstet han dem og snakket vennlig til dem. (1 Mos 50,14-21)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Så formaner jeg dere, jeg som er fange for Herrens skyld, at dere lever et liv som er verdig det kall dere har fått, 2 i mildhet, ydmykhet og storsinn, så dere bærer over med hverandre i kjærlighet. 3 Sett alt inn på å bevare Åndens enhet, i den fred som binder sammen: 4 én

kropp, én Ånd, slik dere fikk ett håp da dere ble kalt, 5 én Herre, én tro, én dåp, 6 én Gud og alles Far, han som er over alle og gjennom alle og i alle. (Ef 4,1-6)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Det var like før påskehøytiden, og Jesus visste at hans time var kommet da han skulle gå bort fra denne verden til Faderen. Han hadde elsket sine egne som var i verden, og han elsket dem helt til det siste. 2 De holdt måltid. Djevelen hadde alt gitt Judas, sønn av Simon Iskariot, den tanken at han skulle forråde ham. 3 Jesus visste at Faderen hadde gitt alt i hans hånd, og at han var utgått fra Gud og gikk til Gud. 4 Da reiser han seg fra måltidet, legger av seg kappen, tar et linklede og binder det om seg. 5 Så heller han vann i et fat og begynner å vaske disiplenes føtter og tørker dem med linkledet som han hadde rundt livet. 6 Han kommer så til Simon Peter. Peter sier: "Herre, vasker du mine føtter?" 7 Jesus svarte: "Det jeg gjør, forstår du ikke nå, men du skal forstå det siden." 8 "Aldri skal du vaske mine føtter," sier Peter. "Hvis jeg ikke vasker deg, har vi ikke lenger noe sammen," svarte Jesus. 9 Da sier Peter: "Herre, vask ikke bare føttene, men også hendene og hodet!" 10 Jesus svarte: "Den som er badet, er helt ren og trenger bare å vaske føttene. Dere er rene - men ikke alle." 11 For han visste hvem som skulle forråde ham. Derfor sa han: "Dere er ikke alle rene." 12 Da han hadde vasket føttene deres og tatt på seg kappen, satte han seg til bords igjen. Så sa han til dem: "Forstår dere hva jeg har gjort for dere? 13 Dere kaller meg mester og herre, og dere gjør det med rette, for jeg er det. 14 Når jeg som er herren og mesteren, har vasket deres føtter, så må også dere vaske hverandres føtter. 15 Jeg har gitt dere et forbilde: Slik jeg har gjort mot dere, skal også dere gjøre. (Joh 13,1-15)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Kristen enhet - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Tredje Mosebok:

Når din bror kommer i vanskeligheter, så han ikke kan greie seg lenger, skal du ta deg av ham som du gjør med en innflytter og en fremmed, så han kan livberge seg hos deg. 36 Du må ikke ta rente av ham eller kreve en større sum tilbake; du skal frykte din Gud, så din bror kan leve hos deg. 37 Du skal ikke låne ham penger

mot rente eller låne ham matvarer og kreve mer igjen. 38 Jeg er Herren deres Gud, som har ført dere ut av Egypt for å gi dere Kanaan og være deres Gud. (3 Mos 25,35-38)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Johannes' første brev:

I kjærligheten finnes det ikke frykt: Den fullkomne kjærligheten driver frykten ut. For frykten bærer straffen i seg, og den som frykter, er ikke blitt fullendt i kjærligheten. 19 Vi elsker fordi han elsket oss først. 20 Den som sier: "Jeg elsker Gud", men likevel hater sin bror, er en løgner. For den som ikke elsker sin bror som han har sett, kan ikke elske Gud som han ikke har sett. 21 Og dette er budet vi har fra ham: Den som elsker Gud, må også elske sin bror. (1 Joh 4,18-21)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Jesus løftet blikket mot himmelen og sa: 13 Nå kommer jeg til deg. Men dette sier jeg mens jeg er i verden, for at de kan eie min glede i fullt mål. 14 Jeg har gitt dem ditt ord. Men verden har lagt dem for hat, for de er ikke av verden, likesom jeg ikke er av verden. 15 Jeg ber ikke om at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde. 16 De er ikke av verden, likesom jeg ikke er av verden. 17 Hellige dem i sannheten; ditt ord er sannhet. 18 Likesom du har sendt meg til verden, har jeg sendt dem til verden. 19 Jeg innvier meg for dem, så de også skal være innviet ved sannheten. 20 Jeg ber ikke bare for dem, men også for dem som ved deres ord kommer til tro på meg. 21 Jeg ber at de alle må være ett, likesom du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg. (Joh 17,1a.13-21)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Kristen enhet - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Mosebok:

Da Jakob så opp, fikk han øye på Esau, som kom med fire hundre mann. Da fordelte han barna mellom Lea, Rakel og de to trellekvinnene. 2 Han stilte trellekvinnene og barna deres forrest, så Lea og hennes barn bakenfor og Rakel med Josef bakerst. 3 Selv gikk han foran dem og bøyde seg sju ganger til jorden, inntil han kom bort til sin bror. 4 Men Esau sprang imot ham og slo armene om ham, kastet seg om halsen på ham og kysset ham. Og de gråt. 5 Da Esau så opp,

fikk han øye på kvinnene og barna og sa: "Hvem er det du har med deg der?" Jakob svarte: "Det er de barna som Gud i nåde har gitt din tjener." 6 Så kom trellekvinnene fram med barna sine og bøyde seg til jorden. 7 Lea kom også fram med sine barn og bøyde seg. Til slutt gikk Josef og Rakel fram og bøyde seg til jorden. 8 Esau spurte: "Hva ville du med hele den flokken jeg møtte?" "Jeg ville vinne velvilje hos deg, min herre," svarte han. 9 Da sa Esau: "Jeg har nok, bror. Behold du det som er ditt!" 10 "Nei, kjære deg," svarte Jakob, "har jeg vunnet velvilje hos deg, så ta imot min gave! For da jeg så ditt ansikt, var det som om jeg så Guds eget ansikt; så vennlig var du mot meg. 11 Ta nå imot den gaven jeg har sendt deg! For Gud har vært nådig mot meg, og jeg har alt det jeg trenger." Så nødde Jakob ham til han tok imot gaven. (1 Mos 33,1-11)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Dere, som en gang var hedninger av fødsel, ble kalt uomskårne av dem som kalles omskårne, de som er omskåret på kroppen, av menneskehånd. 12 Husk at dere den gang var uten Kristus, utestengt fra borgerretten i Israel, uten del i paktene og løftet, ja, uten håp og uten Gud i verden. 13 Men nå, i Kristus Jesus, er dere som var langt borte, kommet nær på grunn av Kristi blod. 14 For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og rev ned den muren som skilte, fiendskapet. Ved sin kropp 15 har han opphevet loven med dens bud og forskrifter. Slik stiftet han fred da han av de to skapte ett nytt menneske i seg. 16 I én kropp forsonte han dem begge med Gud da han døde på korset og slik drepte fiendskapet. 17 Han kom og forkynte fred både for dere som var langt borte, og for dem som var nær. 18 Gjennom ham har både vi og dere adgang til Far i én Ånd. (Ef 2,11-18)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Dersom du bærer fram et offer til alteret og der kommer til å tenke på at en annen har noe å anklage deg for, 24 så la offergaven ligge foran alteret og gå først og bli forlikt med ham. Kom så og bær fram ditt offer! 25 Skynd deg å komme overens med din motpart mens du ennå er med ham på veien. Ellers vil han overgi deg til dommeren, og dommeren til vakten, og du blir kastet i fengsel. 26 Sannelig, jeg sier deg: Du slipper ikke ut derfra før du har betalt til siste øre. (Matt 5,23-26)

Her slutter lesningen av evangeliet.

RETTFERDIGHET OG FRED

Poetisk tekst: Salme 85, 10 / 11 / 12 Omkved: v 14

Omkved: Retttferd går foran ham, og frelse følger i hans spor.

1. Ja, hans frelse er nær for dem som frykter ham, hans herlighet skal bo i vårt land.
2. Godhet og sannhet skal møte hverandre, retttferd og fred kysse hverandre.
3. Trofasthet skal gro opp av jorden og retttferd se ned fra himmelen.

Fortelling: Matt 5,1-16

Retttferdighet og fred - 1. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jesaja:

En kvist skal skyte fra Isais stubb, et skudd renne opp fra hans røtter. 2 Herrens Ånd skal hvile over ham, Ånden med visdom og forstand, Ånden med råd og styrke, Ånden som gir kunnskap om Herren og frykt for ham. 3 Han skal ha sin glede i frykten for Herren. Han dømmer ikke bare etter det han ser, og skifter ikke rett etter det han hører. 4 Han dømmer småkårsfolk med retttferd, lar de vergeløse i landet få rett dom. Men voldsmenn slår han med sin munns ris, ugudelige dreper han med et pust fra sine lepper. 5 Retttferd er beltet han har om livet, troskap er beltet om hoftene. 6 Da skal ulven bo sammen med lammet og leoparden legge seg hos kjeet. Kalv og ungløve beiter sammen, mens en smågutt gjeter dem. 7 Ku og bjørn går og beiter, deres unger roer seg i lag, og løven eter halm som oksen. 8 Spedbarnet leker ved hoggormens hule, og veslebarnet rekker hånden ut mot hulen der giftslangen holder til. 9 Ingen skader og ødelegger noe på hele mitt hellige fjell. For landet er fylt av kjennskap til Herren, som vannet dekker havets bunn. 10 Den dagen skal folkeslag søke til renningen fra Isais rot. Han skal stå som folkenes samlingsmerke, og hans bolig skal være full av herlighet. (Jes 11,1-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til romerne:

Gjengjeld ikke ondt med ondt, ha tanke for det som er godt for alle mennesker. 18 Hold fred med alle, om det er mulig, så langt det står til dere. 19 Ta ikke hevn, mine kjære, men overlatt vreden til Gud. For det står skrevet: Hevnen hører meg til, jeg skal gjengjelde, sier Herren. 20 Men: Er din fiende sulten, så gi ham

mat, er han tørst, så gi ham drikke. Gjør du det, samler du glødende kull på hans hode. 21 La ikke det onde overvinne deg, men overvinn det onde med det gode! (Rom 12,17-21)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

La ditt rike komme. La din vilje skje på jorden som i himmelen. (Matt 6,10)
Her slutter lesningen av evangeliet.

For retttferdighet og fred - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Amos:

Dere trækker småkårsfolk ned og krever korn i avgift av dem. Derfor skal dere ikke få bo i de hus som dere har bygd av tilhogd stein, og ikke få drikke vinen fra de herlige vingårder dere har plantet. 12 For jeg kjenner de mange overtredelser og de tallrike synder dere har gjort, dere som forfølger uskyldige folk, tar imot bestikkelser og driver fattigfolk bort fra retten. 13 Derfor tier den kloke i denne tid, for det er en ond tid. 14 Søk det gode og ikke det onde, så dere kan få leve! Da skal Herren, Allhærs Gud, være med dere, som dere sier. 15 Hat det onde og elsk det gode, hold retten høyt på tingen! Så vil kanskje Herren, Allhærs Gud, være nådig mot Josefs rest. (Am 5,11-15)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

En gang var dere selv mørke, men nå - i Herren - er dere lys. Lev da som lysets barn! 9 Lysets frukt er all godhet, retttferd og sannhet. 10 Prøv hva som er til glede for Herren! 11 Ta ikke del i mørkets gjerninger, for de bærer ingen frukt. Avslør dem heller! 12 Det som slike folk driver med i det skjulte, er det en skam bare å nevne. 13 Men alt kommer for dagen når det blir avslørt av lyset, 14 og alt som kommer for dagen, er lys. Derfor heter det: Våk opp, du som sover, stå opp fra de døde, og Kristus skal lyse for deg. 15 Pass derfor nøye på hvordan dere lever, ikke som ukloke mennesker, men som kloke, 16 så dere bruker den dyrebare tiden godt, for dagene er onde. (Ef 5,8-16)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin trone i herlighet, 32 og

alle folkeslag skal samles foran ham. Han skal skille dem fra hverandre, som en gjeter skiller sauene fra geitene, 33 og stille sauene på sin høyre side og geitene på sin venstre. 34 Så skal kongen si til dem på sin høyre side: `Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta i arv det rike som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt. 35 For jeg var sulten, og dere ga meg mat; jeg var tørst, og dere ga meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg; 36 jeg var naken, og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg.` 37 Da skal de rettferdige svare: `Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg drikke? 38 Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og kledde deg? 39 Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?` 40 Og kongen skal svare dem: `Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.` (Matt 25,31-40)

Her slutter lesningen av evangeliet.

For rettferdighet og fred - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Tredje Mosebok:

Dere skal ikke gjøre urett når dere sitter til doms. Du skal ikke holde med noen fordi han er fattig, og ikke gi noen rett fordi han er mektig. Rettferdig skal du dømme din landsmann. 16 Du skal ikke gå rundt og baktale dem du er i slekt med. Du skal ikke stå din neste etter livet. Jeg er Herren. 17 Du skal ikke hate din bror i ditt hjerte. Men du skal tale din landsmann til rette, så du ikke for hans skyld fører synd over deg. 18 Du skal ikke ta hevn og ikke bære nag til dine landsmenn, men du skal elske din neste som deg selv. Jeg er Herren. (3 Mos 19,15-18)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' brev til efeserne:

Lev da ikke som før, men legg av det gamle mennesket som blir ødelagt av de forførende lystene. 23 Bli nye i sjel og sinn! 24 Kle dere i det nye mennesket, som er skapt i Guds bilde til et liv i sann rettferd og hellighet. 25 Derfor skal hver og en legge av løgnen og tale sant med sin neste! For vi er hverandres lemmer. (Ef 4,22-25)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes. (Matt 5,6)
Her slutter lesningen av evangeliet.

FORFULGTE OG UNDERTRYKTE**Poetisk tekst: Salme 22, 2a / 2b / 3 Omkved: v 4**

Omkved: Men du er hellig, du som troner over Israels lovsanger.

1. Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?
2. Hvorfor er du så langt borte fra meg? Hvorfor hjelper du ikke når jeg klager min nød?
3. Jeg roper om dagen, Gud - du svarer ikke, og om natten, men jeg får ikke ro.

Fortelling: Apg 6,8-15;6,44-8,1**Forfulgte og undertrykte - 1. rekke**

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Første Kongebok:

Jesabel sendte en mann til Elia med dette bud: "Måtte gudene la meg bøte både nå og siden om jeg ikke i morgen på denne tid lar det gå deg som det gikk med profetene." 3 Da ble Elia redd, gjorde seg ferdig og drog av sted for å berge livet. Han kom til Be'er-Sjeba, som ligger i Juda. Der lot han tjenestegutten sin bli igjen, 4 og selv gikk han en dagsreise ut i ødemarken. Der satte han seg under en gyvelbusk og ønsket at han måtte få dø. "Nå er det nok," sa han, "ta mitt liv, Herre! For jeg er ikke bedre enn fedrene mine." (1 Kong 19,2-4)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus første brev til Timoteus:

Du har fulgt meg i lære og livsførsel, i holdning, tro, tålmodighet, kjærlighet, utholdenhet, 11 og i forfølgelser og lidelser, slikt som jeg ble utsatt for i Antiokia, Ikonium og Lystra. Hvor mange forfølgelser jeg enn har måttet tåle, har Herren reddet meg ut av dem alle. 12 Alle som vil leve et gudfryktig liv i Kristus Jesus, skal bli forfulgt. 13 Men onde mennesker og svindlere vil gå fra vondt til verre. De fører vill og blir selv ført vill. 14 Men du skal holde fast på det du har lært og er blitt overbevist om. Du vet jo hvem du har lært det av. (2 Tim 3,10-14)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Johannes:

Dette er mitt bud til dere: Elsk hverandre! 18 Om verden hater dere, skal dere vite at den har hatet meg først. 19 Hadde dere vært av verden, hadde verden elsket sitt eget. Men

dere er ikke av verden. Jeg har jo utvalgt dere fra verden, og derfor hater verden dere. 20 Husk hva jeg sa til dere: En tjener er ikke større enn sin herre. Har de forfulgt meg, vil de også forfølge dere. Har de holdt fast på mitt ord, vil de også holde fast på deres. 21 Alt dette vil de gjøre mot dere for mitt navns skyld. For de kjenner ikke ham som har sendt meg. (Joh 15,17-21)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Forfulgte og undertrykte - 2. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet hos profeten Jeremia:

Du lokket meg, Herre, og jeg lot meg lokke, du ble for sterk for meg og vant. Jeg er til latter hele dagen, alle spotter meg. 8 Så ofte jeg taler, må jeg skrike og rope: "Vold og overfall!" For Herrens ord er dagen lang blitt til spott og skam for meg. 9 Men når jeg tenkte: "Jeg vil glemme ham og ikke lenger tale i hans navn", da ble det som flammende ild i mitt indre, innestengt i mine ben. Jeg strevde for å holde det tilbake, men jeg greide det ikke. 10 Ja, jeg har hørt mange som hvisker, det er noe som skremmer på alle kanter: "Meld ham! Vi skal melde ham." Alle som jeg hadde fred med, venter bare på at jeg skal falle: "Kanskje lar han seg lokke, så vi kan få ham i vår makt og hevne oss på ham." 11 Men Herren er med meg som en veldig helt. Derfor skal de som forfølger meg, snuble og ikke vinne over meg. De skal stå der med stor skam fordi de ikke hadde lykken med seg - en vanære som aldri blir glemt. 12 Herre, Allhærs Gud, du som prøver den rettferdige, som ser både hjerter og nyrer, la meg få se at du tar hevn over dem, for jeg har overlatt min sak til deg. 13 Syng for Herren, lovpris Herren, for han berger den fattiges liv og frir ham fra ugjerningsmenn. (Jer 20,7-13)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Peters første brev:

Kast all deres bekymring på ham, for han har omsorg for dere. 8 Vær edru og våk! Deres motstander, djevelen, går omkring som en brølende løve for å finne noen å sluke. 9 Stå ham imot, faste i troen! Dere vet jo at deres søsken rundt om i verden må gjennomgå de samme lidelsene. 10 En kort tid må dere nok lide, men all nådes Gud, som ved Kristus har kalt dere til sin evige herlighet, han skal utruste dere, gi dere kraft og styrke og stille dere på fast grunn. 11 Makten er hans i all evighet. Amen. (1 Pet 5,7-11)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Matteus:

Den som tar imot dere, tar imot meg, og den som tar imot meg, tar imot ham som har sendt meg. 41 Den som tar imot en profet fordi han er profet, skal få en profets lønn, og den som tar imot en rettferdig fordi han er rettferdig, skal få den rettferdiges lønn. 42 Og den som gir en av disse små om så bare et beger kaldt vann å drikke fordi han er disippel - sannelig, jeg sier dere: Han skal slett ikke miste sin lønn. (Matt 10,40-42)

Her slutter lesningen av evangeliet.

Forfulgte og undertrykte - 3. rekke

Den første lesningen er fra Det gamle testamentet. Slik står det skrevet i Andre Mosebok:

Så sa Herren: "Jeg har sett hvor vondt mitt folk har det i Egypt, og hørt hvordan de klager over fogdene. Jeg vet hva de må lide. 8 Jeg har steget ned for å fri dem fra egypterne og føre dem opp fra dette landet til et godt og vidstrakt land, et land som flyter med melk og honning. Der bor kanaaneerne og hetittene, amorittene og perisittene, hevittene og jebusittene. 9 Nå har nødropet fra israelittene nådd opp til meg, og jeg har sett hvordan egypterne plager dem. 10 Gå av sted! Jeg sender deg til farao. Du skal føre mitt folk, israelittene, ut av Egypt." (2 Mos 3,7-10)

Her slutter første lesning.

Den andre lesningen er fra Det nye testamentet. Slik står det skrevet i Paulus' første brev til korinterne:

Om ett lem lider, lider alle de andre med. Og om ett lem blir hedret, gleder alle de andre seg. 27 Dere er Kristi kropp, og hver enkelt er dere hans lemmer. (1 Kor 12,26-27)

Her slutter andre lesning.

Slik står det skrevet i evangeliet etter Markus:

Da den sjettede time kom, falt det et mørke over hele landet helt til den niende time. 34 Og ved den niende time ropte Jesus med høy røst: "Eloï, Eloï, lemá sabaktáni?" Det betyr: "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?" 35 Noen av dem som sto der, hørte det og sa: "Hør, han roper på Elia." 36 Da løp en bort og fylte en svamp med eddikvin, satte den på en stang og ville gi ham å drikke. Han sa: "Vent, la oss se om Elia kommer for å ta ham ned." 37 Men Jesus ropte høyt og utåndet. 38 Og forhenget i tempelet revnet i to, fra øverst til nederst. 39 Da offiseren som sto rett foran ham, så hvordan han utåndet, sa

han: "Sannelig, denne mannen var Guds Sønn!" 40 Det var også noen kvinner der som sto på avstand og så på. Blant dem var Maria Magdalena, Salome og Maria, mor til Jakob den yngre og Joses. 41 De hadde fulgt Jesus og tjent ham da han var i Galilea. Det sto også mange andre kvinner der som var kommet opp til Jerusalem sammen med ham. (Mark 15,33-41)

Her slutter lesningen av evangeliet.

REGISTER TIL TEKSTBOK FOR DEN NORSKE KIRKE 2010

ordnet etter rekkefølgen i kirkeåret

I = 1. rekke, II = 2. rekke, III = 3. rekke, A = alle rekker, F = Fortelling, P = Poetisk tekst

Til slutt i registeret er det tatt med forslag til poetiske tekster som kan brukes over flere søndager.

1. s. i adventstiden

P Salme 80, 2 / 3b / 4
Omkved: Sak 9,9a

I Sak 9,9-10

I Rom 13,11-14

I Matt 21,1-9

II Salme 24,1-10

II Åp 5,1-8

II Luk 4,16-23

III Jes 12,2-6

III Åp 3,20-22

III Mark 1,14-15

F Matt 21,1-16

2. s. i adventstiden

P Salme 85, 10 / 11 / 12
Omkved: v 14

I Jes 2,1-5

I Tit 2,11-13

I Joh 16,21-24

II Jes 65,17-19

II 1 Kor 15,50-55

II Luk 21,29-36

III Salme 33,18-22

III Hebr 6,13-20

III Joh 14,1-4

F 1 Mos 17,15-17;18,1-15

F Joh 14,1-6

3. s. i adventstiden

P Luk 1,78/79
Omkved: v 68

I Jes 35,1-10

I 1 Kor 4,1-5

I Matt 11,2-11

II Jes 40,1-5

II Jak 5,7-8

II Luk 3,7-18

III Mal 4,4-6

III 2 Pet 1,19-21

III Matt 11,12-19

F Jes 9,2-7

4. s. i adventstiden

P Salme 145, 10 / 11 / 12
Omkved: v 13

I Rut 4,13-17

I Rom 15,8-13

I Matt 1,1-16

II Mika 5,1-4a

II Fil 4,4-7

II Luk 1,39-45

III Sef 3,14-17

III 2 Kor 1,18-22

III Luk 1,46-55

F Luk 1,39-45

Julaften

P Salme 96,1/3/11

Omkved: v 2

A Jes 9,1a.2-7

A 1 Joh 1,1-4

A Luk 2,1-20

Julenatt / Ottesang

P Salme 139,11 / 12

Omkved: S97 249

A Mika 5,1-4a

A 1 Joh 1,1-4

A Matt 1,18-24

Juledag

P Salme 98, 1 / 4

Omkved: Jes 9,6 (NoS 915)

A Jes 52,7-10

A Hebr 1,1-6

A Joh 1,1-14

2. juledag

P Salme 17, 6 / 7

Omkved: v 8

I 2 Krøn 24,18-21

I Apg 7,52-60

I Matt 2,13-15

II Salme 1,1-6

II 1 Tim 3,16

II Luk 2,15-20

III 2 Mos 33,17-23

III Åp 5,11-13

III Joh 1,14-18

F Luk 2,15-20

Romjulssøndag

P Salme 71,4 / 6 / 7

Omkved: v 5a

I Jer 31,15-17

I Gal 4,4-7

I Matt 2,16-23

II 2 Mos 1,15-21

II Apg 7,17-22

II Luk 2,36-38

III Jes 66,7-11

III Rom 11,33-36

III Luk 2,25-35

F Matt 2,13-15.19-23

Nyttårsaften

P Salme 121, 1 / 2 / 3-4

Omkved: v 8

I Fork 3,1-2.4-7.11a

I 1 Pet 1,22-25

I Luk 13,6-9

II Jer 29,11

II 2 Pet 3,17b-18

II Joh 14,27

III Klag 3,22-26

III 1 Joh 1,5-7

III Matt 11,28-30

Nyttårsdag / Jesu navnedag

P Salme 8, 4 / 5 / 6-7

Omkved: v 2a

I 4 Mos 6,22-27

I Fil 2,5-11

I Luk 2,21

II Jer 14,7-9

II Gal 4,4-7

II Matt 1,20-21

III Salme 72,17-19

III Rom 10,9-13

III Joh 14,13-14

F Matt 1,18-25

Kristi åpenbaringsdag

P Salme 72, 10a / 10b-11 / 12

Omkved: Salme 95,6

I Jes 60,1-6

I Ef 3,1-7

I Matt 2,1-12

II Jes 49,1-7

II Rom 15,4-6

II Luk 2,41-52

III Jes 51,4-8

III 2 Kor 4,2-6

III Joh 12,44-47

F Matt 2,1-12

2. s. i åpenbaringstiden

P Jes 12, 2 / 4 / 5

Omkved: v 3

I Jes 42,1-4

I Kol 1,15-20

I Matt 3,13-17

II 2 Mos 1,22-2,10

II Ef 1,7-12

II Mark 1,3-11

III 1 Mos 28,10-29,1

III 1 Pet 2,1-4

III Joh 1,29-34

F Matt 3,13-17

F 1 Mos 28,10-29,1

3. s. i åpenbaringstiden

P Salme 36, 6 / 8 / 9
 Omkved: v 10
 I Ordspr 9,1-6
 I Åp 21,1-5
 I Joh 2,1-11
 II 1 Mos 24,11-24.58-59
 II Åp 22,16-17
 II Joh 4,4-26
 III 5 Mos 5,23-27
 III Hebr 2,9-10
 III Joh 5,31-36
 F Luk 2,40-52
 F Joh 2,1-11

4. s. i åpenbaringstiden

P Salme 102, 16 / 17 / 18
 Omkved: v 19b
 I Ordspr 14,21-22.25.31
 I Fil 1,20
 I Luk 13,10-16
 II 2 Mos 3,9-12; 4,10-16
 II Rom 9,15-26
 II Joh 9,1-7
 III 2 Kong 5,1-5.9-15
 III Ef 3,8-12
 III Joh 4,46-54
 F Joh 4,46-54
 F Luk 17,11-19

5. s. i åpenbaringstiden

P Salme 29, 3 / 4 / 10
 Omkved: v 2a
 I 1 Mos 15,1-6
 I Rom 4,1-8
 I Mark 2,1-12
 II Salme 107,23-32
 II 2 Kor 1,8-11
 II Matt 14,22-33
 III Salme 103,1-6
 III Jak 5,13-16
 III Joh 5,1-9a
 F Matt 14,22-34

6. s. i åpenbaringstiden

P Salme 48, 10 / 11 / 12
 Omkved: Salme 122,1
 I Neh 8,1-4a.5-6.7b-12
 I Rom 12,1-2
 I Mark 11,15-19
 II Salme 84,2-8
 II Hebr 10,23-25
 II Joh 10,22-30
 III Jes 55,10-11
 III Kol 3,12-17
 III Luk 6,17-19
 F Luk 15,1-10

7. s. i åpenbaringstiden

P Salme 42, 2 / 3 / 4
 Omkved: v 9a
 I Salme 126,1-6
 I Fil 1,2-6
 I Matt 20,1-16
 II Ordspr 4,18-27
 II Åp 22,12-14
 II Mark 13,21-27
 III Salme 119,80-83

III 1 Joh 2,28-3,1
 III Luk 12,35-40
 F Luk 12,35-40

Vingårdssøndag

P Salme 25, 4 / 5 / 6
 Omkved: v 8
 I Jes 27,2-6
 I 1 Kor 1,1-3
 I Matt 20,1-16
 II Jona 3,10-4,11
 II Fil 1,3-11
 II Luk 12,35-40
 III 1 Sam 16,1,4-13
 III Fil 3,7-14
 III Matt 19,27-30
 F Matt 20,1-16

Såmannssøndag

P Salme 119, 130 / 131 / 133
 Omkved: v 132a
 I Jes 55,8-11
 I Rom 1,16-17
 I Luk 8,4-15
 II Jer 20,7-9
 II Rom 10,13-17
 II Mark 4,26-34
 III 5 Mos 6,2,4-9
 III 2 Tim 1,1-5;3,14-17
 III Joh 6,60-69
 F Luk 8,4-15

Fastelavnssøndag

P Salme 86, 5 / 6 / 7
 Omkved: v 11a
 I Høys 8,6-7
 I 1 Kor 13,1-7
 I Luk 18,31-43
 II Jes 52,13-15
 II Kol 1,24-29
 II Joh 12,20-33
 III Jes 53,4-12
 III 1 Tim 2,1-6a
 III Mark 10,32-45
 F Ester 3,7-11;4,1-17;9,20-22
 F Mark 10,46-52

Askeonsdag

P Salme 130, 1b-2a / 3 / 4
 Omkved: v 5
 I Jes 58,4-10
 I Ef 4,30-32
 I Matt 6,1-6.16-18
 II Jona 3,3-10
 II 2 Pet 1,3-11
 II Matt 12,38-42
 III Joel 2,12-19
 III Apg 13,1-4;14,22-23
 III Mark 2,18-20

I. s. i fastetiden

P Salme 25, 5 / 6 / 7
 Omkved: v 4
 I 1 Mos 2,8-9;3,1-8
 I Jak 1,12-16
 I Matt 4,1-11

II 1 Mos 4,1-7
 II 1 Kor 10,10-14
 II Matt 16,21-23
 III 2 Sam 12,1-10
 III Hebr 4,14-16;5,7-10
 III Matt 26,36-41
 F 1 Mos 37

2. s. i fastetiden

P Salme 27, 1 / 7-8a / 8b-9a
 Omkved: v 9c
 I 1 Mos 32,24-32
 I Jak 1,2-5
 I Matt 15,21-28
 II 1 Mos 3,8-15
 II Rom 5,17-19
 II Luk 7,36-50
 III Jes 55,6-9
 III 2 Kor 6,1-10
 III Luk 13,22-30
 F 1 Mos 39

3. s. i fastetiden

P Salme 18, 4 / 5 / 7
 Omkved: v 36a
 I 1 Sam 18,6-16
 I Ef 5,1-2.8-11
 I Luk 11,14-26
 II Job 2,1-10
 II 2 Kor 12,7-10
 II Mark 9,17-29
 III Sak 3,1-5
 III Ef 6,10-20
 III Luk 22,28-34
 F 1 Mos 40,1-41,38

4. s. i fastetiden

P Salme 103, 3 / 4 / 5
 Omkved: v 2 NoS 930
 I 1 Mos 22,1-14
 I Hebr 9,11-15
 I Joh 11,45-53
 II 4 Mos 21,4-9
 II 2 Kor 5,14-21
 II Joh 3,11-21
 III 2 Kong 4,42-44
 III 1 Kor 10,16-17
 III Joh 6,1-15
 F 1 Mos 45,1-15;50,15-21

Maria budskapsdag

P Salme 113, 4 / 5-6 / 7
 Omkved: v 2
 I Jes 7,10-14
 I Gal 3,26-4,7
 I Luk 1,26-38
 II Jer 33,14-17
 II Ef 1,3-6
 II Luk 1,46-55
 III 1 Sam 1,21-28
 III 1 Joh 4,7-10
 III Joh 19,25-27
 F Luk 1,26-38

Palmesøndag

P Salme 118, 20 / 26 / 27
 Omkved: v 1
 I Sak 9,9-10
 I Fil 2,5-11
 I Joh 12,1-13
 II Jes 56,6-7
 II 1 Tim 3,14-16
 II Matt 21,6-17
 III 2 Mos 12,21-28
 III Ef 2,12-16
 III Joh 12,12-24
 F Matt 21,6-17

Skjærtorsdag

P Salme 111, 2 / 4 / 5
 Omkved: v 1a
 I 2 Mos 12,1-14
 I 1 Kor 5,6b-8
 I Matt 26,17-30
 II Jer 31,31-34
 II Hebr 10,19-25
 II Luk 22,14-23
 III 2 Mos 24,3-11
 III 1 Kor 11,23-26
 III Joh 13,1-17
 F Luk 22,14-23

Langfredag

En av de fire
 lidelsesberetningene leses hvert
 år i rekkefølgen Matteus,
 Markus, Lukas og Johannes.
 Matteus leses i 2011.
 Matt 26,30-27,50
 Mark 14,26-15,37
 Luk 22,39-23,46
 Joh 18,1 - 19,30

Påskentatt / Ottesang

P Salme 118, 14 / 15a / 16
 Omkved: NoS 920
 A 1 Mos 1,1-5; 1,26-2,2
 A og 2 Mos 14,1-22
 A Rom 6,3-11
 A Mark 16,1-8

Påskedag

P Salme 118, 14 / 15a / 16
 Omkved: NoS 920
 I Salme 118,17-24
 I 1 Kor 15,1-11
 I Mark 16,1-8
 II Jes 25,6-9
 II Rom 6,9-11
 II Matt 28,1-10
 III 2 Mos 15,1-11
 III Kol 2,12-15
 III Joh 20,1-10
 F Matt 28,1-10

2. påskedag

P Salme 16, 8 / 9 / 10
 Omkved: v 11b
 I Jona 2,1-11
 I Apg 13,32-35
 I Luk 24,13-35

II 1 Mos 45,1-15
 II 1 Pet 1,18-23
 II Luk 24,36-45
 III Jer 31,9-13
 III 2 Kor 5,14-17
 III Joh 20,11-18
 F Luk 24,36-45
 F Joh 3,16

2. s. i påsketiden

P Salme 116, 7 / 8 / 9
 Omkved: v 5
 I Jes 43,10-13
 I eller Apg 1,1-5
 I 1 Kor 15,12-21
 I Joh 21,1-14
 II Jer 31,1-6
 II eller Apg 1,1-5
 II 1 Joh 5,1-5
 II Joh 21,15-19
 III Sak 8,6-8
 III eller Apg 1,1-5
 III 1 Pet 1,3-9
 III Joh 20,24-31
 F Joh 21,1-19
 F Joh 20, 24-31

3. s. i påsketiden

P Salme 23, 2-3a / 3b / 4 /
 5 / 6
 Omkved: v 1 NoS 319 og
 310
 I Esek 34,11-16
 I eller Apg 2,37-41
 I 1 Pet 2,20b-25
 I Joh 10,11-18
 II Esek 34,23-31
 II eller Apg 3,12-21
 II Hebr 13,20-21
 II Mark 6,30-34
 III 1 Sam 15,34-16,13
 III eller Apg 5,27-42
 III 1 Pet 5,14
 III Joh 10,22-30
 F 1 Sam 3,1-11
 F 5 Mos 6,1-9

4. s. i påsketiden

P Salme 30, 6a / 6b / 12
 Omkved: v 5
 I Jes 54,7-10
 I eller Apg 9,35-43
 I Hebr 13,12-16
 I Joh 16,16-22
 II Jes 40,26-31
 II eller Apg 8,26-39
 II 2 Kor 4,14-18
 II Joh 14,1-14
 III 5 Mos 34,1-6
 III eller Apg 9,1-19
 III Fil 3,17-21
 III Joh 13,31-35
 F 1 Sam 15,34-16,13

5. s. i påsketiden

P Salme 84, 3 / 4 / 5-6
 Omkved v 2
 I Hos 14,5-9

I eller Apg 4,32-35
 I 1 Joh 4,10-16
 I Joh 15,1-8
 II 1 Kong 17,7-16
 II eller Apg 2,42-47
 II Rom 12,1-3
 II Luk 13,20-21
 III 1 Kong 8,12-13.27-29
 III eller Apg 11,1-18
 III Ef 2,19-22
 III Joh 17,9-11
 F 1 Sam 17,58-18,16

6. s. i påsketiden

P Salme 66, 18 / 19 / 20
 Omkved: v 1
 I Jer 29,10-14
 I eller Apg 7,55-60
 I Ef 3,14-21
 I Joh 16,22-28
 II Fork 4,17-5,6
 II eller Apg 4,23-31
 II Rom 8,22-27
 II Matt 6,7-15
 III 1 Kong 3,5-14
 III eller Apg 16,25-40
 III 1 Joh 5,13-15
 III Luk 18,1-8
 F 2 Sam 1,2-5.14-17; 12,1-10

Kristi himmelfartsdag

P Salme 113, 5 / 6 / 7
 Omkved: v 3
 I 2 Kong 2,1-14
 I eller Apg 1,1-11
 I Ef 4,7-10
 I Mark 16,19-20
 II Dan 7,13-14
 II eller Apg 1,1-11
 II Rom 10,6-13
 II Luk 24,46-53
 III Jes 61,10-11
 III eller Apg 1,1-11
 III Ef 1,17-23
 III Joh 17,1-8
 F Apg 1,1-14

Søndag før pinse

F Salme 27, 4 / 5 / 13
 Omkved: v 1a
 I Hag 2,3-9
 I eller Apg 1,12-14
 I 1 Pet 4,7-11
 I Joh 15,26-27
 II Sak 14,6-9
 II eller Apg 18,24-19,7
 II Ap 21,22-27
 II Joh 3,16-21
 III 1 Kong 19,3b-13
 III eller Apg 24,10-21
 III 1 Joh 5,6-12
 III Joh 16,12-15
 F 1 Mos 11,1-9
 F Joh 15,26-16,7

Pinsedag

P Salme 104, 27 / 28 / 29
 Omkved: v 30 (NoS 923)
 I 1 Mos 11,1-9
 I Apg 2,1-11
 I eller Rom 5,1-5
 I Joh 14,23-29
 II 1 Mos 1,1-5
 II Apg 2,1-11
 II eller 1 Kor 12,12-13
 II Joh 14,15-21
 III 1 Mos 2,4b-9
 III Apg 2,1-11
 III eller Rom 8,9-11
 III Joh 20,19-23
 F Apg 2,1-18

2. pinsedag

P Salme 29, 3 / 9b-10 / 11
 Omkved: v 2
 I Joel 3,1-2
 I Apg 10,34-48
 I Joh 16,12-15
 II Jes 44,3-5
 II Apg 11,19-26
 II Joh 6,44-47
 III 2 Mos 17,1-7
 III Apg 15,1-11
 III Joh 7,37-39
 F Apg 10,1-36.44-48

Treenighetssøndag

P Salme 100, 1-2 / 3 / 4
 Omkved: v 5
 I 1 Mos 18,1-8
 I Apg 2,22-24.32-33
 I Matt 28,16-20
 II Jes 42,5-10
 II Apg 13,43-49
 II Matt 11,25-27
 III Jes 42,5-10
 III Rom 11,33-36
 III Luk 10,21-24
 F Matt 28,16-20

2. s. i treenighetstiden

P Salme 66, 4 / 5 / 6
 Omkved: v 1-2a
 I 2 Mos 14,15-22
 I 1 Kor 10,1-4
 I Matt 3,11-12
 II 1 Mos 3,21-24
 II Kol 3,8-14
 II Luk 3,21-22
 III Esek 36,25-28
 III Rom 6,3-11
 III Joh 3,1-13
 F Apg 9,1-12.17-28
 F Apg 8,26-40

3. s. i treenighetstiden

P 2 Tim 1, 9a / 9b-10a
 Omkved: v 10b
 I Jes 25,6-7
 I Åp 19,5-9
 I Luk 14,15-24
 II Jes 50,4-5

II Rom 8,28-30

II Joh 1,35-51

III 1 Sam 1,9-18

III 1 Joh 3,1-3

III Mark 10,13-16

F Mark 10,13-16

4. s. i treenighetstiden

P Salme 13, 2 / 3 / 4b

Omkved: v 4a

I 1 Mos 25,27-34

I 1 Kor 9,24-27

I Mark 10,17-27

II Jos 24,19-24

II Hebr 12,1-3

II Matt 16,24-27

III Jes 40,1-2

III 1 Tess 2,5-13

III Matt 9,35-38

F Mark 10,17-27

F Mark 12,37b-44

5. s. i treenighetstiden

P Salme 33, 18 / 19 / 20

Omkved: v 5b

I Jer 23,16-24

I Gal 1,6-9

I Matt 7,15-20

II Ordsp 7,1-3

II 1 Kor 3,10-15

II Matt 7,21-29

III Jer 6,16-19

III Hebr 13,7-8.17

III Matt 18,12-18

F Matt 18,12-18

F Jona 1,1-2,2; 2,11-4,11

6. s. i treenighetstiden /**Aposteldagen**

P Salme 40, 10 / 11 / 12

Omkved: v 9

I 1 Mos 12,1-4

I Rom 1,1-7

I Luk 5,1-11

II Jer 1,4-10

II Apg 20,24-32

II Matt 16,13-20

III Jes 66,18-19

III Rom 16,1-7

III Mark 3,7-19

F Luk 5,1-11

7. s. i treenighetstiden

P Salme 119, 101 / 102 /

103

Omkved: v 105

I 5 Mos 30,11-15

I Gal 5,22-26

I Matt 5,20-26

II 3 Mos 19,1-2.13-18

II Rom 13,8-10

II Luk 6,27-31

III 1 Kong 19,19-21

III 1 Kor 9,19-23

III Luk 9,51-62

F 1 Mos 1,1-2,3

F 4 Mos 6,22-27

Kristi forklarelsedag

P Salme 99, 4a / 5

Omkved: v 9a

I 5 Mos 18,15-18

I 2 Pet 1,16-18

I Matt 17,1-9

II 2 Mos 3,1-15

II Åp 1,9-18

II Joh 17,1-8

III 2 Mos 34,29-35

III 2 Kor 3,12-18

III Luk 9,28-36

F Matt 17,1-8

9. s. i treenighetstiden

P Salme 131, 1 / 2

Omkved: v 3

I 1 Sam 18,1-4

I Hebr 13,1-3

I Joh 11,1-5

II 1 Mos 2,18-24

II Kol 3,12-14

II Mark 10,2-16

III Rut 2,8-11

III Apg 9,36-42

III Matt 13,53-57

F 1 Mos 3,1-24

10. s. i treenighetstiden

P Salme 146, 5 / 6a / 6b-7

Omkved: v 2

I Jer 29,4-7

I Rom 13,1-7

I Matt 22,15-22

II 5 Mos 15,7-8.10-11

II 1 Joh 3,13-18

II Luk 16,19-31

III Fork 5,9-14

III 1 Tim 6,6-12

III Luk 12,13-21

F 1 Mos 4,1-16

11. s. i treenighetstiden

P Salme 1, 1 / 2 / 3

Omkved: v 6a

I Ordspr 3,27-32

I Apg 17,24-30

I Matt 7,7-12

II 3 Mos 19,16-18

II Jak 2,1-9

II Luk 10,25-37

III Amos 9,5-15

III Fil 2,1-4

III Matt 5,43-45

F 1 Mos 6,9-8,22

12. s. i treenighetstiden

P Salme 89, 2a / 2b / 3
Omaved: v 6
I Jes 64,6-65,2
I Rom 9,2-5;10,1-4
I Matt 23,37-39
II 2 Mos 20,1-20
II Gal 4,31-5,6
II Mark 2,21-28
III 1 Mos 21,9-13
III Rom 8,14-17
III Joh 8,31-34
F 2 Mos 19,20;20,1-20

13. s. i treenighetstiden

P Salme 145, 4 / 5 / 6
Omaved: v 3
I Neh 9,19-21
I Hebr 13,5-6
I Matt 6,24-34
II 1 Kong 17,8-16
II 1 Tess 5,16-24
II Matt 11,28-30
III Jes 38,17-20
III Ef 5,15-20
III Luk 17,11-19
F Joh 6,1-15

14. s. i treenighetstiden

P Salme 92, 13 / 14 / 15
Omaved: v 2
I 2 Mos 35,21-36,1
I 1 Kor 12,4-11
I Matt 25,14-30
II 2 Krøn 1,7-12
II Ef 4,7-16
II Luk 12,41-48
III 2 Mos 18,14-24
III Apg 6,1-7
III Joh 15,13-17
F 2 Krøn 1,7-12

15. s. i treenighetstiden

P Salme 67, 2b-3 / 4 / 5
Omaved: v 2a
I 5 Mos 4,29-31
I Fil 4,10-14
I Luk 10,38-42
II Mika 6,6-8
II 1 Kor 12,12-16
II Matt 5,38-48
III Rut 1,7-11.16-19a
III 1 Kor 13,7-13
III Joh 15,9-12
F Luk 10,38-42

16. s. i treenighetstiden

P Salme 119, 35 / 36 / 37
Omaved: v 17a
I 2 Mos 32,14.30-35
I 1 Joh 2,15-17
I Matt 6,19-24
II 2 Mos 36,2-7:
II 2 Kor 8,1-15
II Mark 12,37b-44
III 5 Mos 6,4-9
III 1 Kor 8,1-6

III Mark 12,28-34
F Rut 1,7-11.16-19a;2,8-11;4,13-17
F 2 Mos 1,8-2,10

17. s. i treenighetstiden

P Salme 145, 8 / 9 / 10
Omaved: v 2
I Hos 6,1-3
I Rom 8,31-39
I Matt 11,28-30
II Hos 2,13-20
II 1 Kor 4,3-5
II Joh 8,2-11
III 1 Mos 4,8-15
III Rom 14,10-13
III Luk 6,36-42
F 2 Mos 2,23-3,15;4,10-16

18. s. i treenighetstiden

P Salme 73, 24 / 25 / 26
Omaved: v 23
I 1 Sam 2,1-10
I Rom 8,19-23
I Mark 7,31-37
II Salme 90,13-17
II 1 Pet 4,12-19
II Matt 5,10-12
III Jes 10,5-12
III Jak 2,8-13
III Luk 13,1-5
F 2 Mos 12,1-14

19. s. i treenighetstiden

P Salme 16, 9 / 10 / 11
Omaved: v 8b
I Esek 37,1-5.10-14
I 2 Tim 1,7-12
I Joh 11,31-46
II 1 Kong 17,17-24
II 1 Kor 15,35-45
II Luk 7,11-17
III Job 19,21-27
III Fil 1,20-26
III Mark 5,35-43
F Luk 7,11-17

20. s. i treenighetstiden / Bots- og bededag

P Salme 32, 2 / 3 / 5
Omaved: v 1
I Joel 2,12-13
I Rom 2,1-11
I Matt 21,28-32
II Mika 7,18-19
II 1 Joh 1,8-2,2
II Luk 18,9-14
III Jer 18,1-10
III Jak 5,19-20
III Luk 15,11-32
F Matt 6,6-13
F Matt 21,28-32
F Luk 15,11-32

21. s. i treenighetstiden

P Salme 103, 2 / 3-4 / 5
Omaved: v 8

I 1 Mos 50,15-21
I 2 Kor 13,11-13
I Matt 18,21-35
II Esek 33,10-11
II 1 Pet 3,8-17
II Luk 5,27-32
III 1 Mos 33,1-11
III Ef 4,29-32
III Mark 11,25-26
F Matt 18,21-35

22. s. i treenighetstiden

P Salme 34, 5 / 6 / 7
Omaved: v 9a
I 1 Mos 16,1-16
I Apg 9,1-19a
I Luk 15,8-10
II Ordspr 30,7-9
II 1 Tim 6,17-19
II Luk 19,1-10
III 5 Mos 7,6-9
III 1 Kor 1,26-31
III Mark 5,25-34
F Luk 19,1-10
F Luk 18,9-14

23. s. i treenighetstiden

P Salme 43, 1 / 3 / 4
Omaved: v 5a
I Jes 61,1-3
I 2 Tess 1,6-12
I Mark 10,28-31
II Salme 1,1-6
II 2 Kor 5,4-10
II Joh 5,24-29
III 2 Kong 2,5-15
III 1 Tess 4,13-18
III Matt 24,35-44
F Dan 6,4-24

24. s. i treenighetstiden

Se

7. s. i åpenbaringstiden**25. s. i treenighetstiden**

Se

6. s. i åpenbaringstiden**26. s. i treenighetstiden**

Se

5. s. i åpenbaringstiden**27. s. i treenighetstiden**

Se

4. s. i åpenbaringstiden

Allehelgensdag

(Første s. i november)

- P Salme 89, 16 / 17 / 18
 Omkved: v 2
 I Jes 49,8-10
 I Åp 7,9-17
 I Matt 5,1-12
 II Jes 60,18-22
 II Hebr 12,1-3
 II Matt 5,13-16
 III Dan 12,1-3
 III Hebr 11,11-16.39-40
 III Luk 6,27-36
 F Åp 7,9-17
 F Åp 1,1-2;21,1-5

Siste søndag i kirkeåret

- P Salme 138, 4 / 5 / 6
 Omkved: v 8b
 I Jes 57,14-16
 I Åp 20,11-13
 I Matt 25,31-46
 II Job 28,20-28
 II Kol 1,9-14
 II Matt 25,1-13
 III Esek 47,6-12
 III 1 Kor 15,22-28
 III Matt 13,47-50
 F Joh 18,33-37

SPESIELLE DAGER**Kyndelsesmesse (2. februar)**

- P Salme 63, 2 / 3-4
 Omkved: v 5
 I 1 Sam 1,21-28
 I 1 Joh 1,1-4
 I Luk 2,22-40
 F Luk 2,22-40

1. mai

- P Salme Luk 1, 51 / 52 / 53
 Omkved: v 50
 I Amos 5,14-15
 I 1 Joh 4,16-21
 I Luk 6,31-35
 II Amos 8,4-7
 II Jak 2,1-7
 II Luk 12,54-59
 III 2 Mos 3,7-10
 III Jak 5,1-6
 III Luk 16,19-31
 F Luk 16,19-31

17. mai

- P Salme 121, 1 / 2 / 3-4
 Omkved: v 8
 I Salme 127,1-3
 I Apg 17,24-30
 I Luk 1,50-53
 II 1 Krøn 29,10-15
 II 1 Tim 2,1-4
 II Matt 22,17-22
 III Fork 9,14-18
 III Jak 3,13-18

- III Matt 5,9
 F Luk 10,25-37
 F 2 Mos 3,1-15

Sankthansdagen / Jonsok (25. juni)

- P Luk 1, 76 / 77 / 78 / 79
 Omkved: v 68
 I Jes 49,1-2
 I Apg 13,14b-26
 I Luk 1,57-66
 II Mal 4,5-6
 II Apg 13,16-25
 II Matt 11,7-14
 III 1 Mos 1,11-19
 III Apg 14,8-18
 III Joh 1,1-8
 F Luk 1,5-25

Olavsdagen / Olsok (29. juli)

- P Salme 33, 13 / 14-15 / 16
 Omkved: v 12a
 I 5 Mos 30,19-20
 I 2 Kor 4,6-11
 I Luk 9,23-26
 II Jer 1,17-19
 II Åp 12,10-12a
 II Joh 21,17-19
 III 2 Sam 23,1-4
 III Ef 2,1-10
 III Luk 22,24-27
 F 1 Mos 12,1-5

Mikkelsesmesse (29. september)

- P Salme 103, 19 / 20 / 21
 Omkved: v 22a
 (a+b og ikke c)
 I 1 Mos 28,10-17
 I Åp 12,7-12
 I Joh 1,47-51
 F Matt 18,1-10

Høstakkefest

- P Salme 145, 15 / 16
 Omkved: v 10a
 I 1 Krøn 29,10-14
 I 1 Tess 5,16-24
 I Luk 12,13-21
 II 5 Mos 26,1-11
 II Jak 1,17-18
 II Matt 6,25-33
 III Salme 65,10-14
 III 2 Kor 9,6-10
 III Luk 11,3
 F 1 Kong 17,7-16

Minnedag

- P Salme 68, 20 / 21
 Omkved: Salme 73,26
 I 1 Mos 23,1-6
 I 2 Kor 1,3-7
 I Joh 11,1-5.33-38
 II Klag 3,21-26.31-33

- II Rom 5,5-11
 II Joh 6,37-40
 III Job 14,7-14
 III 1 Kor 15,51-55
 III Luk 20,37-38
 F Joh 11,1-5.33-44

Skaperverket

- P Salme 8, 4-5 / 7 / 8-9
 Omkved: v 10
 I 1 Mos 9,8-17
 I 1 Tim 6,6-10
 I Matt 6,25-30
 II Job 38,1-11
 II Kol 1,15-20
 II Mark 4,35-41
 III 2 Mos 20,8-11
 III Rom 8,19-23
 III Mark 6,30-44
 F Ordspr 8,12.22-36
 F Mark 2,1-12

Kristen enhet

- P Salme 133, 1 / 2 / 3
 Omkved: Salme 134,2
 I 1 Mos 50,14-21
 I Ef 4,1-6
 I Joh 13,1-15
 II 3 Mos 25,35-38
 II 1 Joh 4,18-21
 II Joh 17,1a.13-21
 III 1 Mos 33,1-11
 III Ef 2,11-18
 III Matt 5,23-26
 F 1 Mos 33,1-11

Rettferdighet og fred

- P Salme 85, 10 / 11 / 12
 Omkved: v 14
 I Jes 11,1-10
 I Rom 12,17-21
 I Matt 6,10
 II Amos 5,11-15
 II Ef 5,8-16
 II Matt 25,31-40
 III 3 Mos 19,15-18
 III Ef 4,22-25
 III Matt 5,6
 F Matt 5,1-16

Forfulgte og undertrykte

- P Salme 22, 2a / 2b / 3
 Omkved: v 4
 I 1 Kong 19,2-4
 I 2 Tim 3,10-14
 I Joh 15,17-21
 II Jer 20,7-13
 II 1 Pet 5,7-11
 II Matt 10,40-42
 III 2 Mos 3,7-10
 III 1 Kor 12,26-27
 III Mark 15,33-41
 F Apg 6,8-15;6,44-8,1

Poetiske tekster som kan brukes på flere gudstjenestedager

Poetisk tekst på 3. søndag i adventstiden kan brukes i hele adventstiden.

Poetisk tekst på julaften kan brukes i hele jule- og nyttårstiden.

Poetisk tekst på 3. søndag i åpenbaringstiden kan brukes i hele åpenbaringstiden.

Poetisk tekst på 1. søndag i fastetiden kan brukes i hele fastetiden.

Poetisk tekst på Påskedag kan brukes i hele påsketiden.

Poetisk tekst på Pinsedag kan også brukes på Søndag før pinse og 2. pinsedag.

Poetisk tekst på Treenighetssøndag kan også brukes på 2.-6. søndag i treenighetstiden.

Poetisk tekst på 7. søndag i treenighetstiden kan også brukes på 9.-11. søndag i treenighetstiden.

Poetisk tekst på 12. søndag i treenighetstiden kan også brukes på 13.-16. søndag i treenighetstiden.

Poetisk tekst på 18. søndag i treenighetstiden kan også brukes på 17.-23. søndag i treenighetstiden.

REGISTER TIL TEKSTBOK FOR DEN NORSKE KIRKE 2010

ordnet etter rekkefølgen i Bibelen

I = 1. rekke, II = 2. rekke, III = 3. rekke, A = alle rekker, F = Fortelling, P = Poetisk tekst

1 Mos 1,1-5;1,26-2,2	Påskennatt / Ottesang	A	2 Mos 3,9-12; 4,10-16	4. s. i åpenbaringstiden	II
1 Mos 1,1-5	Pinsedag	II	2 Mos 12,1-14	Skjærtorsdag	I
1 Mos 1,1-2,3	7. s. i treenighetstiden	F	2 Mos 12,1-14	18. s. i treenighetstiden	F
1 Mos 1,11-19	Sankthansdagen / Jonsok (25. juni)	III	2 Mos 12,21-28	Palmesøndag	III
1 Mos 2,4b-9	Pinsedag	III	2 Mos 14,1-22	Påskennatt / Ottesang	A
1 Mos 2,8-9;3,1-8	1. s. i fastetiden	I	2 Mos 14,15-22	2. s. i treenighetstiden	I
1 Mos 2,18-24	9. s. i treenighetstiden	II	2 Mos 15,1-11	Påskedag	III
1 Mos 3,1-24	9. s. i treenighetstiden	F	2 Mos 17,1-7	2. pinsedag	III
1 Mos 3,8-15	2. s. i fastetiden	II	2 Mos 18,14-24	14. s. i treenighetstiden	III
1 Mos 3,21-24	2. s. i treenighetstiden	II	2 Mos 19,20;20,1-20	12. s. i treenighetstiden	F
1 Mos 4,1-7	1. s. i fastetiden	II	2 Mos 20,1-20	12. s. i treenighetstiden	II
1 Mos 4,1-16	10. s. i treenighetstiden	F	2 Mos 20,8-11	Skaperverket	III
1 Mos 4,8-15	17. s. i treenighetstiden	III	2 Mos 23,20-23	Mikkelsmesse	I
1 Mos 6,9-8,22	11. s. i treenighetstiden	F		(29. september)	
1 Mos 9,8-17	Skaperverket	I	2 Mos 24,3-11	Skjærtorsdag	III
1 Mos 11,1-9	Pinsedag	I	2 Mos 32,1-4.30-35	16. s. i treenighetstiden	I
1 Mos 11,1-9	Søndag før pinse	F	2 Mos 33,17-23	2. juledag	III
1 Mos 12,1-4	6. s. i treenighetstiden / Aposteldagen	I	2 Mos 34,29-35	Kristi forklarelsesdag	III
1 Mos 12,1-5	Olavsdagen / Olsok	F	2 Mos 35,21-36,1	14. s. i treenighetstiden	I
	(29. juli)		2 Mos 36,2-7:	16. s. i treenighetstiden	II
1 Mos 15,1-6	5. s. i åpenbaringstiden	I	3 Mos 19,1-2.13-18	7. s. i treenighetstiden	II
1 Mos 16,1-16	22. s. i treenighetstiden	I	3 Mos 19,15-18	Rettferdighet og fred	III
1 Mos 17,15-17;18,1-15	2. s. i adventstiden	F	3 Mos 19,16-18	11. s. i treenighetstiden	II
1 Mos 18,1-8	Treenighetssøndag	I	3 Mos 25,35-38	Kristen enhet	II
1 Mos 21,9-13	12. s. i treenighetstiden	III	4 Mos 6,22-27	Nyttårsdag / Jesu	I
1 Mos 22,1-14	4. s. i fastetiden	I		navnedag	
1 Mos 23,1-6	Minnedag	I	4 Mos 6,22-27	7. s. i treenighetstiden	F
1 Mos 24,11-24.58-59	3. s. i åpenbaringstiden	II	4 Mos 21,4-9	4. s. i fastetiden	II
1 Mos 25,27-34	4. s. i treenighetstiden	I	5 Mos 4,29-31	15. s. i treenighetstiden	I
1 Mos 28,10-29,1	2. s. i åpenbaringstiden	III	5 Mos 5,23-27	3. s. i åpenbaringstiden	III
1 Mos 28,10-29,1	2. s. i åpenbaringstiden	F	5 Mos 6,1-9	3. s. i påsketiden	F
1 Mos 28,10-17	Mikkelsmesse	A	5 Mos 6,2,4-9	Såmannssøndag	III
	(29. september)		5 Mos 6,4-9	16. s. i treenighetstiden	III
1 Mos 32,24-32	2. s. i fastetiden	I	5 Mos 7,6-9	22. s. i treenighetstiden	III
1 Mos 33,1-11	21. s. i treenighetstiden	III	5 Mos 15,7-8.10-11	10. s. i treenighetstiden	II
1 Mos 33,1-11	Kristen enhet	III	5 Mos 18,15-18	Kristi forklarelsesdag	I
1 Mos 33,1-11	Kristen enhet	F	5 Mos 26,1-11	Høsttakkefest	II
1 Mos 37	1. s. i fastetiden	F	5 Mos 30,11-15	7. s. i treenighetstiden	I
1 Mos 39	2. s. i fastetiden	F	5 Mos 30,19-20	Olavsdagen / Olsok	I
1 Mos 40,1-41,38	3. s. i fastetiden	F		(29. juli)	
1 Mos 45,1-15;50,15-21	4. s. i fastetiden	F	5 Mos 34,1-6	4. s. i påsketiden	III
1 Mos 45,1-15	2. påskedag	II	Jos 24,19-24	4. s. i treenighetstiden	II
1 Mos 50,14-21	Kristen enhet	I	Rut 1,7-11.16-19a	15. s. i treenighetstiden	III
1 Mos 50,15-21	21. s. i treenighetstiden	I	Rut 1,7-11.16-19a;2,8- 11;4,13-17	16. s. i treenighetstiden	F
2 Mos 1,8-2,10	16. s. i treenighetstiden	F	Rut 2,8-11	9. s. i treenighetstiden	III
2 Mos 1,15-21	Romjuls søndag	II	Rut 4,13-17	4. s. i adventstiden	I
2 Mos 1,22-2,10	2. s. i åpenbaringstiden	II	1 Sam 1,9-18	3. s. i treenighetstiden	III
2 Mos 2,23-3,15;4,10- 16	17. s. i treenighetstiden	F	1 Sam 1,21-28	Maria budskapsdag	III
2 Mos 3,1-15	Kristi forklarelsesdag	II	1 Sam 1,21-28	Kyndelsmesse	A
2 Mos 3,1-15	17. mai	F		(2. februar)	
2 Mos 3,7-10	1. mai	III	1 Sam 2,1-10	18. s. i treenighetstiden	I
2 Mos 3,7-10	Forfulgte og undertrykte	III	1 Sam 3,1-11	3. s. i påsketiden	F
			1 Sam 15,34-16,13	3. s. i påsketiden	III
			1 Sam 15,34-16,13	4. s. i påsketiden	F
			1 Sam 16,1,4-13	Vingårdssøndag	III

1 Sam 17,58-18,16	5. s. i påsketiden	F	Omkved: v 4		
1 Sam 18,1-4	9. s. i treenighetstiden	I	Salme 27, 1 / 7-8a / 8b-9a	2. s. i fastetiden	P
1 Sam 18,6-16	3. s. i fastetiden	I			
2 Sam 1,2-5.14-17; 12,1-10	6. s. i påsketiden	F	Omkved: v 9c		
2 Sam 12,1-10	1. s. i fastetiden	III	Salme 27, 4 / 5 / 13	Søndag før pinse	F
2 Sam 23,1-4	Olavsdagen / Olsok (29. juli)	III	Omkved: v 1a		
			Salme 29, 3 / 4 / 10	5. s. i åpenbaringstiden	P
			Omkved: v 2a		
1 Kong 3,5-14	6. s. i påsketiden	III	Salme 29, 3 / 9b-10 / 11	2. pinsedag	P
1 Kong 8,12-13.27-29	5. s. i påsketiden	III	Omkved: v 2		
1 Kong 17,7-16	5. s. i påsketiden	II	Salme 30, 6a / 6b / 12	4. s. i påsketiden	P
1 Kong 17,7-16	Høsttakkefest	F	Omkved: v 5		
1 Kong 17,8-16	13. s. i treenighetstiden	II	Salme 32, 2 / 3 / 5	20. s. i treenighetstiden	P
1 Kong 17,17-24	19. s. i treenighetstiden	II	Omkved: v 1	/ Bots- og bededag	
1 Kong 19,2-4	Forfulgte og undertrykte	I	Salme 33, 13 / 14-15 / 16	Olavsdagen / Olsok (29. juli)	P
			Omkved: v 12a		
1 Kong 19,3b-13	Søndag før pinse	III	Salme 33,18-22	2. s. i adventstiden	III
1 Kong 19,19-21	7. s. i treenighetstiden	III			
2 Kong 2,1-14	Kristi himmelfartsdag	I	Salme 33, 18 / 19 / 20	5. s. i treenighetstiden	P
2 Kong 2,5-15	23. s. i treenighetstiden	III	Omkved: v 5b		
2 Kong 4,42-44	4. s. i fastetiden	III	Salme 34, 5 / 6 / 7	22. s. i treenighetstiden	P
2 Kong 5,1-5.9-15	4. s. i åpenbaringstiden	III	Omkved: v 9a		
1 Krøn 29,10-15	17. mai	II	Salme 36, 6 / 8 / 9	3. s. i åpenbaringstiden	P
1 Krøn 29,10-14	Høsttakkefest	I	Omkved: v 10		
2 Krøn 1,7-12	14. s. i treenighetstiden	II	Salme 139,11/12	Julenatt / Ottesang	P
2 Krøn 1,7-12	14. s. i treenighetstiden	F	Omkved: S97 249		
2 Krøn 24,18-21	2. juledag	I	Salme 40, 10 / 11 / 12	6. s. i treenighetstiden / Aposteldagen	P
Neh 8,1-4a.5-6.7b-12	6. s. i åpenbaringstiden	I	Omkved: v 9		
Neh 9,19-21	13. s. i treenighetstiden	I	Salme 42, 2 / 3 / 4	7. s. i åpenbaringstiden	P
Ester 3,7-11;4,1- 17;9,20-22	Fastelavnssøndag	F	Omkved: v 9a		
			Salme 43, 1 / 3 / 4	23. s. i treenighetstiden	P
Job 2,1-10	3. s. i fastetiden	II	Omkved: v 5a		
Job 14,7-14	Minnedag	III	Salme 48, 10 / 11 / 12	6. s. i åpenbaringstiden	P
Job 19,21-27	19. s. i treenighetstiden	III	Omkved: Salme 122,1		
Job 28,20-28	Siste søndag i kirkeåret	II	Salme 63, 2 / 3-4	Kyndelsmesse (2. februar)	P
Job 38,1-11	Skaperverket	II	Omkved: v 5		
Salme 1,1-6	2. juledag	II	Salme 65,10-14	Høsttakkefest	III
Salme 1,1-6	23. s. i treenighetstiden	II	Salme 66, 4 / 5 / 6	2. s. i treenighetstiden	P
Salme 1, 1 / 2 / 3	11. s. i treenighetstiden	P	Omkved: v l-2a		
Omkved: v 6a			Salme 66, 18 / 19 / 20	6. s. i påsketiden	P
Luk 1, 76 / 77 / 78 / 79	Sankthansdagen / Jonsok (25. juni)	P	Omkved: v 1		
Omkved: v 68			Salme 67, 2b-3 / 4 / 5	15. s. i treenighetstiden	P
Salme 8, 4 / 5 / 6-7	Nyttårsdag / Jesu navnedag	P	Omkved: v 2a		
Omkved: v 2a			Salme 68, 20 / 21	Minnedag	P
Salme 8, 4-5 / 7 / 8-9	Skaperverket	P	Omkved: Salme 73,26		
Omkved: v 10			Salme 71,4/6/7	Romjuls søndag	P
Salme 13, 2 / 3 / 4b	4. s. i treenighetstiden	P	Omkved: v 5a		
Omkved: v 4a			Salme 72, 10a / 10b-11 / 12	Kristi åpenbaringsdag	P
Salme 16, 8 / 9 / 10	2. påskedag	P	Omkved: Salme 95,6		
Omkved: v 11b			Salme 72,17-19	Nyttårsdag / Jesu navnedag	III
Salme 16, 9 / 10 / 11	19. s. i treenighetstiden	P			
Omkved: v 8b			Salme 73, 24 / 25 / 26	18. s. i treenighetstiden	P
Salme 17, 6 / 7	2. juledag	P	Omkved: v 23		
Omkved: v 8			Salme 80,2 / 3b / 4	1. s. i adventstiden	P
Salme 18, 4 / 5 / 7	3. s. i fastetiden	P	Omkved: Sak 9,9a		
Omkved: v 36a			Salme 84,2-8	6. s. i åpenbaringstiden	II
Salme 22, 2a / 2b / 3	Forfulgte og undertrykte	P	Salme 84, 3 / 4 / 5-6	5. s. i påsketiden	P
Omkved: v 4			Omkved v 2		
Salme 23, 2-3a / 3b / 4 / 5 / 6	3. s. i påsketiden	P	Salme 85,10/11/12	2. s. i adventstiden	P
Omkved: v 1 NoS 319 og 310			Omkved: v 14		
Salme 24,1-10	1. s. i adventstiden	II	Salme 85, 10 / 11 / 12	Rettferdighet og fred	P
Salme 25, 4 / 5 / 6	Vingårdssøndag	P	Omkved: v 14		
Omkved: v 8			Salme 86, 5 / 6 / 7	Fastelavnssøndag	P
Salme 25, 5 / 6 / 7	1. s. i fastetiden	P	Omkved: v 11a		

Salme 89, 2a / 2b / 3 Omkved: v 6	12. s. i treenighetstiden	P	Salme 138, 4 / 5 / 6 Omkved: v 8b	Siste søndag i kirkeåret	P
Salme 89, 16 / 17 / 18 Omkved: v 2	Allehelgensdag (Første s. i november)	P	Salme 139, 11 / 12 Omkved: S97 nr 249	Julenatt / Ottesang	P
Salme 90, 13-17	18. s. i treenighetstiden	II	Salme 145, 4 / 5 / 6 Omkved: v 3	13. s. i treenighetstiden	P
Salme 92, 13 / 14 / 15 Omkved: v 2	14. s. i treenighetstiden	P	Salme 145, 8 / 9 / 10 Omkved: v 2	17. s. i treenighetstiden	P
Salme 96, 1/3/11 Omkved: v 2	Julaften	P	Salme 145, 10 / 11 / 12 Omkved: v 13	4. s. i adventstiden	P
Salme 98, 1 / 4 Omkved: Jes 9,6 (NoS 915)	Juledag	P	Salme 145, 15 / 16 Omkved: v 10a	Høsttakkefest	P
Salme 99, 4a / 5 Omkved: v 9a	Kristi forklarelsesdag	P	Salme 146, 5 / 6a / 6b-7 Omkved: v 2	10. s. i treenighetstiden	P
Salme 100, 1-2 / 3 / 4 Omkved: v 5	Treenighetssøndag	P	Ordspr 3,27-32 Ordspr 4,18-27 Ordspr 7,1-3 Ordspr 8,12.22-36 Ordspr 9,1-6 Ordspr 14,21-22.25.31 Ordspr 30,7-9 Fork 3,1-2.4-7.11a Fork 4,17-5,6 Fork 5,9-14 Fork 9,14-18 Høys 8,6-7 Jes 2,1-5 Jes 7,10-14 Jes 9,1a.2-7 Jes 9,2-7 Jes 10,5-12 Jes 11,1-10 Jes 12,2-6 Jes 12, 2 / 4 / 5 Omkved: v 3 Jes 25,6-9 Jes 25,6-7 Jes 27,2-6 Jes 35,1-10 Jes 38,17-20 Jes 40,1-2 Jes 40,1-5 Jes 40,26-31 Jes 42,1-4 Jes 42,5-10 Jes 42,5-10 Jes 43,10-13 Jes 44,3-5 Jes 49,1-2 Jes 49,1-7 Jes 49,8-10 Jes 50,4-5 Jes 51,4-8 Jes 52,7-10 Jes 52,13-15 Jes 53,4-12 Jes 54,7-10 Jes 55,6-9 Jes 55,8-11 Jes 55,10-11 Jes 56,6-7 Jes 57,14-16 Jes 58,4-10 Jes 60,1-6	11. s. i treenighetstiden 7. s. i åpenbaringstiden 5. s. i treenighetstiden Skaperverket 3. s. i åpenbaringstiden 4. s. i åpenbaringstiden 22. s. i treenighetstiden Nyttårsaften 6. s. i påsketiden 10. s. i treenighetstiden 17. mai Fastelavnssøndag 2. s. i adventstiden Maria budskapsdag Julaften 3. s. i adventstiden 18. s. i treenighetstiden Rettferdighet og fred 1. s. i adventstiden 2. s. i åpenbaringstiden	I II II F I I II I III III I I I A F III I III P
Salme 102, 16 / 17 / 18 Omkved: v 19b	4. s. i åpenbaringstiden	P		Påskedag	II
Salme 103, 1-6 Salme 103, 2 / 3-4 / 5 Omkved: v 8	5. s. i åpenbaringstiden 21. s. i treenighetstiden	III P		3. s. i treenighetstiden Vingårdssøndag 3. s. i adventstiden 13. s. i treenighetstiden 4. s. i treenighetstiden 3. s. i adventstiden 4. s. i påsketiden 2. s. i åpenbaringstiden Treenighetssøndag Treenighetssøndag 2. s. i påsketiden 2. pinsedag Sakthansdagen / Jonsok (25. juni)	I II II III III II II I II III II I I I
Salme 103, 3 / 4 / 5 Omkved: v 2 NoS 930	4. s. i fastetiden	P		Kristi åpenbaringsdag Allehelgensdag (Første s. i november)	II I
Salme 103, 19 / 20 / 21 Omkved: v 22a (a+b og ikke c)	Mikkelsmesse (29. september)	P		3. s. i treenighetstiden Kristi åpenbaringsdag	II III
Salme 104, 27 / 28 / 29 Omkved: v 30 (NoS 923)	Pinsedag	P		Juledag Fastelavnssøndag 4. s. i påsketiden 2. s. i fastetiden Såmannssøndag	A II III III I
Salme 107, 23-32	5. s. i åpenbaringstiden	II		6. s. i åpenbaringstiden Palmesøndag	II II
Salme 111, 2 / 4 / 5 Omkved: v 1a	Skjærtorsdag	P		1. s. i treenighetstiden	I
Salme 113, 4 / 5-6 / 7 Omkved: v 2	Maria budskapsdag	P		7. s. i åpenbaringstiden 7. s. i treenighetstiden	I P
Salme 113, 5 / 6 / 7 Omkved: v 3	Kristi himmelfartsdag	P			
Salme 116, 7 / 8 / 9 Omkved: v 5	2. s. i påsketiden	P			
Salme 118, 14 / 15a / 16 Omkved: NoS 920	Påskennatt / Ottesang	P			
Salme 118, 14 / 15a / 16 Omkved: NoS 920	Påskedag	P			
Salme 118, 17-24	Påskedag	I			
Salme 118, 20 / 26 / 27 Omkved: v 1	Palmesøndag	P			
Salme 119, 35 / 36 / 37 Omkved: v 174	16. s. i treenighetstiden	P			
Salme 119, 80-83	7. s. i åpenbaringstiden	III			
Salme 119, 101 / 102 / 103 Omkved: v 105	7. s. i treenighetstiden	P			
Salme 119, 130 / 131 / 133 Omkved: v 132a	Såmannssøndag	P			
Salme 121, 1 / 2 / 3-4 Omkved: v 8	Nyttårsaften	P			
Salme 121, 1 / 2 / 3-4 Omkved: v 8	17. mai	I			
Salme 126, 1-6	7. s. i åpenbaringstiden	I			
Salme 127, 1-3	17. mai	I			
Salme 130, 1b-2a / 3 / 4 Omkved: v 5	Askeonsdag	P			
Salme 131, 1 / 2 Omkved: v 3	9. s. i treenighetstiden	F			
Salme 133, 1 / 2 / 3 Omkved: Salme 134,2	Kristen enhet	P			

<i>Jes 60,18-22</i>	Allehelgensdag (Første s. i november)	II	<i>Sak 9,9-10</i>	1. s. i adventstiden	I
<i>Jes 61,1-3</i>	23. s. i treenighetstiden	I	<i>Sak 9,9-10</i>	Palmesøndag	I
<i>Jes 61,10-11</i>	Kristi himmelfartsdag	III	<i>Sak 14,6-9</i>	Søndag før pinse	II
<i>Jes 64,6-65,2</i>	12. s. i treenighetstiden	I	<i>Mal 4,4-6</i>	3. s. i adventstiden	III
<i>Jes 65,17-19</i>	2. s. i adventstiden	II	<i>Mal 4,5-6</i>	Sankthansdagen / Jonsok (25. juni)	II
<i>Jes 66,7-11</i>	Romjuls søndag	III	<i>Matt 1,1-16</i>	4. s. i adventstiden	I
<i>Jes 66,18-19</i>	6. s. i treenighetstiden / Aposteldagen	III	<i>Matt 1,18-24</i>	Julenatt / Ottesang	A
<i>Jer 1,4-10</i>	6. s. i treenighetstiden / Aposteldagen	II	<i>Matt 1,18-25</i>	Nyttårsdag / Jesu navnedag	F
<i>Jer 1,17-19</i>	Olavs dagen / Olsok (29. juli)	II	<i>Matt 1,20-21</i>	Nyttårsdag / Jesu navnedag	II
<i>Jer 6,16-19</i>	5. s. i treenighetstiden	III	<i>Matt 2,1-12</i>	Kristi åpenbaringsdag	I
<i>Jer 14,7-9</i>	Nyttårsdag / Jesu navnedag	II	<i>Matt 2,1-12</i>	Kristi åpenbaringsdag	F
<i>Jer 18,1-10</i>	20. s. i treenighetstiden	III	<i>Matt 2,13-15</i>	2. juledag	I
<i>Jer 20,7-9</i>	/ Bots- og bededag		<i>Matt 2,13-15.19-23</i>	Romjuls søndag	F
<i>Jer 20,7-13</i>	Såmannssøndag	II	<i>Matt 2,16-23</i>	Romjuls søndag	I
<i>Jer 23,16-24</i>	Forfulgte og undertrykte	II	<i>Matt 3,11-12</i>	2. s. i treenighetstiden	I
<i>Jer 29,4-7</i>	5. s. i treenighetstiden	I	<i>Matt 3,13-17</i>	2. s. i åpenbaringstiden	I
<i>Jer 29,10-14</i>	10. s. i treenighetstiden	I	<i>Matt 3,13-17</i>	2. s. i åpenbaringstiden	F
<i>Jer 29,11</i>	Nyttårsaften	II	<i>Matt 4,1-11</i>	1. s. i fastetiden	I
<i>Jer 31,1-6</i>	2. s. i påsketiden	II	<i>Matt 5,1-12</i>	Allehelgensdag (Første s. i november)	I
<i>Jer 31,9-13</i>	2. påskedag	III	<i>Matt 5,1-16</i>	Rettferdighet og fred	F
<i>Jer 31,15-17</i>	Romjuls søndag	I	<i>Matt 5,6</i>	Rettferdighet og fred	III
<i>Jer 31,31-34</i>	Skjærtorsdag	II	<i>Matt 5,9</i>	17. mai	III
<i>Jer 33,14-17</i>	Maria budskapsdag	II	<i>Matt 5,10-12</i>	18. s. i treenighetstiden	II
<i>Klag 3,21-26.31-33</i>	Minnedag	II	<i>Matt 5,13-16</i>	Allehelgensdag (Første s. i november)	II
<i>Klag 3,22-26</i>	Nyttårsaften	III	<i>Matt 5,20-26</i>	7. s. i treenighetstiden	I
<i>Esek 33,10-11</i>	21. s. i treenighetstiden	II	<i>Matt 5,23-26</i>	Kristen enhet	III
<i>Esek 34,11-16</i>	3. s. i påsketiden	I	<i>Matt 5,38-48</i>	15. s. i treenighetstiden	II
<i>Esek 34,23-31</i>	3. s. i påsketiden	II	<i>Matt 5,43-45</i>	11. s. i treenighetstiden	III
<i>Esek 36,25-28</i>	2. s. i treenighetstiden	III	<i>Matt 6,1-6.16-18</i>	Askeonsdag	I
<i>Esek 37,1-5.10-14</i>	19. s. i treenighetstiden	I	<i>Matt 6,6-13</i>	20. s. i treenighetstiden / Bots- og bededag	F
<i>Dan 6,4-24</i>	Siste søndag i kirkeåret	III	<i>Matt 6,7-15</i>	6. s. i påsketiden	II
<i>Dan 7,13-14</i>	23. s. i treenighetstiden	F	<i>Matt 6,10</i>	Rettferdighet og fred	I
<i>Dan 12,1-3</i>	Kristi himmelfartsdag	II	<i>Matt 6,19-24</i>	16. s. i treenighetstiden	I
<i>Hos 2,13-20</i>	Allehelgensdag (Første s. i november)	III	<i>Matt 6,24-34</i>	13. s. i treenighetstiden	I
<i>Hos 6,1-3</i>	17. s. i treenighetstiden	II	<i>Matt 6,25-33</i>	Høsttakkefest	II
<i>Hos 14,5-9</i>	17. s. i treenighetstiden	I	<i>Matt 6,25-30</i>	Skaperverket	I
<i>Joel 2,12-13</i>	5. s. i påsketiden	I	<i>Matt 7,7-12</i>	11. s. i treenighetstiden	I
<i>Joel 2,12-19</i>	20. s. i treenighetstiden	I	<i>Matt 7,15-20</i>	5. s. i treenighetstiden	I
<i>Joel 3,1-2</i>	/ Bots- og bededag		<i>Matt 7,21-29</i>	5. s. i treenighetstiden	II
<i>Amos 5,11-15</i>	Askeonsdag	III	<i>Matt 9,35-38</i>	4. s. i treenighetstiden	III
<i>Amos 5,14-15</i>	2. pinsedag	I	<i>Matt 10,40-42</i>	Forfulgte og undertrykte	II
<i>Amos 8,4-7</i>	Rettferdighet og fred	II	<i>Matt 11,2-11</i>	3. s. i adventstiden	I
<i>Amos 9,5-15</i>	1. mai	I	<i>Matt 11,7-14</i>	Sankthansdagen / Jonsok (25. juni)	II
<i>Jona 1,1-2,2; 2,11-4,11</i>	1. mai	II	<i>Matt 11,12-19</i>	3. s. i adventstiden	III
<i>Jona 2,1-11</i>	11. s. i treenighetstiden	III	<i>Matt 11,25-27</i>	Treenighetssøndag	II
<i>Jona 3,3-10</i>	5. s. i treenighetstiden	F	<i>Matt 11,28-30</i>	Nyttårsaften	III
<i>Jona 3,10-4,11</i>	2. påskedag	I	<i>Matt 11,28-30</i>	13. s. i treenighetstiden	II
<i>Mika 5,1-4a</i>	Askeonsdag	II	<i>Matt 12,38-42</i>	17. s. i treenighetstiden	I
<i>Mika 5,1-4a</i>	Vingårdssøndag	II	<i>Matt 13,47-50</i>	Askeonsdag	II
<i>Mika 6,6-8</i>	4. s. i adventstiden	II	<i>Matt 13,53-57</i>	Siste søndag i kirkeåret	III
<i>Mika 7,18-19</i>	Julenatt / Ottesang	A	<i>Matt 14,22-33</i>	9. s. i treenighetstiden	III
<i>Sef 3,14-17</i>	15. s. i treenighetstiden	II	<i>Matt 14,22-34</i>	5. s. i åpenbaringstiden	II
<i>Hag 2,3-9</i>	20. s. i treenighetstiden	II	<i>Matt 15,21-28</i>	5. s. i åpenbaringstiden	F
<i>Sak 3,1-5</i>	/ Bots- og bededag		<i>Matt 16,13-20</i>	2. s. i fastetiden	I
<i>Sak 8,6-8</i>	4. s. i adventstiden	III	<i>Matt 16,21-23</i>	6. s. i treenighetstiden / Aposteldagen	II
	Søndag før pinse	I	<i>Matt 16,24-27</i>	1. s. i fastetiden	II
	3. s. i fastetiden	III		4. s. i treenighetstiden	II
	2. s. i påsketiden	III			

Matt 17,1-9	Kristi forklarelsesdag	I	Mark 13,21-27	7. s. i åpenbaringstiden	II
Matt 17,1-8	Kristi forklarelsesdag	F	Mark 14,26-15,37	Langfredag	A
Matt 18,1-7.10	Mikkelsmesse (29. september)	I	Mark 15,33-41	Forfulgte og undertrykte	III
Matt 18,1-10	Mikkelsmesse (29. september)	F	Mark 16,1-8	Påskentatt / Ottesang	A
Matt 18,12-18	5. s. i treenighetstiden	III	Mark 16,1-8	Påskedag	I
Matt 18,12-18	5. s. i treenighetstiden	F	Mark 16,19-20	Kristi himmelfartsdag	I
Matt 18,21-35	21. s. i treenighetstiden	I	Luk 1,5-25	Sankthansdagen / Jonsok (25. juni)	F
Matt 18,21-35	21. s. i treenighetstiden	F	Luk 1,26-38	Maria budskapsdag	I
Matt 19,27-30	Vingårdssøndag	III	Luk 1,26-38	Maria budskapsdag	F
Matt 20,1-16	7. s. i åpenbaringstiden	I	Luk 1,39-45	4. s. i adventstiden	II
Matt 20,1-16	Vingårdssøndag	I	Luk 1,39-45	4. s. i adventstiden	F
Matt 20,1-16	Vingårdssøndag	F	Luk 1,46-55	4. s. i adventstiden	III
Matt 21,1-9	1. s. i adventstiden	I	Luk 1,46-55	Maria budskapsdag	II
Matt 21,1-9	1. s. i adventstiden	F	Luk 1,50-53	17. mai	I
Matt 21,6-17	Palmesøndag	II	Luk 1, 51 / 52 / 53	1. mai	P
Matt 21,6-17	Palmesøndag	F	Luk 1, 51 / 52 / 53		
Matt 21,28-32	20. s. i treenighetstiden / Bots- og bededag	I	Omkved: v 50		
Matt 21,28-32	20. s. i treenighetstiden / Bots- og bededag	F	Luk 1,57-66	Sankthansdagen / Jonsok (25. juni)	I
Matt 21,28-32	20. s. i treenighetstiden / Bots- og bededag		Luk 1, 76 / 77 / 78 / 79	Sankthansdagen	P
Matt 22,15-22	10. s. i treenighetstiden	I	Omkved v 68		
Matt 22,17-22	17. mai	II	Luk 1, 78 / 79	3. s. i adventstiden	P
Matt 23,37-39	12. s. i treenighetstiden	I	Omkved: v 68		
Matt 24,35-44	23. s. i treenighetstiden	III	Luk 2,1-20	Julaften	A
Matt 25,1-13	Siste søndag i kirkeåret	II	Luk 2,15-20	2. juledag	II
Matt 25,14-30	14. s. i treenighetstiden	I	Luk 2,15-20	2. juledag	F
Matt 25,31-46	Siste søndag i kirkeåret	I	Luk 2,21	Nyttårsdag / Jesu navnedag	I
Matt 25,31-40	Rettferdighet og fred	II	Luk 2,22-40	Kyndelsmesse	A
Matt 26,17-30	Skjærtorsdag	I	Luk 2,22-40	(2. februar)	
Matt 26,30-27,50	Langfredag	A	Luk 2,22-40	Kyndelsmesse	F
Matt 26,36-41	1. s. i fastetiden	III	Luk 2,25-35	(2. februar)	
Matt 28,1-10	Påskedag	II	Luk 2,36-38	Romjullssøndag	III
Matt 28,1-10	Påskedag	F	Luk 2,41-52	Romjullssøndag	II
Matt 28,16-20	Treenighetssøndag	I	Luk 2,40-52	Kristi åpenbaringsdag	II
Matt 28,16-20	Treenighetssøndag	F	Luk 3,7-18	3. s. i åpenbaringstiden	F
Mark 1,3-11	2. s. i åpenbaringstiden	II	Luk 3,21-22	3. s. i adventstiden	II
Mark 1,14-15	1. s. i adventstiden	III	Luk 4,16-23	2. s. i treenighetstiden	II
Mark 2,1-12	5. s. i åpenbaringstiden	I	Luk 5,1-11	1. s. i adventstiden	II
Mark 2,1-12	Skaperverket	F	Luk 5,1-11	6. s. i treenighetstiden / Aposteldagen	I
Mark 2,18-20	Askeonsdag	III	Luk 5,1-11	6. s. i treenighetstiden / Aposteldagen	F
Mark 2,21-28	12. s. i treenighetstiden	II	Luk 5,27-32	21. s. i treenighetstiden	II
Mark 3,7-19	6. s. i treenighetstiden / Aposteldagen	III	Luk 6,17-19	6. s. i åpenbaringstiden	III
Mark 4,26-34	Såmannssøndag	II	Luk 6,27-31	7. s. i treenighetstiden	II
Mark 4,35-41	Skaperverket	II	Luk 6,27-36	Allehelgensdag	III
Mark 5,25-34	22. s. i treenighetstiden	III	Luk 6,31-35	(Første s. i november)	
Mark 5,35-43	19. s. i treenighetstiden	III	Luk 6,36-42	1. mai	I
Mark 6,30-34	3. s. i påsketiden	II	Luk 7,11-17	17. s. i treenighetstiden	III
Mark 6,30-44	Skaperverket	III	Luk 7,11-17	19. s. i treenighetstiden	II
Mark 7,31-37	18. s. i treenighetstiden	I	Luk 7,11-17	19. s. i treenighetstiden	F
Mark 9,17-29	3. s. i fastetiden	II	Luk 7,36-50	2. s. i fastetiden	II
Mark 10,2-16	9. s. i treenighetstiden	II	Luk 8,4-15	Såmannssøndag	I
Mark 10,13-16	3. s. i treenighetstiden	III	Luk 8,4-15	Såmannssøndag	F
Mark 10,13-16	3. s. i treenighetstiden	F	Luk 9,23-26	Olavsdagen / Olsok (29. juli)	I
Mark 10,17-27	4. s. i treenighetstiden	I	Luk 9,28-36	Kristi forklarelsesdag	III
Mark 10,17-27	4. s. i treenighetstiden	F	Luk 9,51-62	7. s. i treenighetstiden	III
Mark 10,28-31	23. s. i treenighetstiden	I	Luk 10,21-24	Treenighetssøndag	III
Mark 10,32-45	Fastelavnssøndag	III	Luk 10,25-37	11. s. i treenighetstiden	II
Mark 10,46-52	Fastelavnssøndag	F	Luk 10,25-37	17. mai	F
Mark 11,15-19	6. s. i åpenbaringstiden	I	Luk 10,38-42	15. s. i treenighetstiden	I
Mark 11,25-26	21. s. i treenighetstiden	III	Luk 10,38-42	15. s. i treenighetstiden	F
Mark 12,28-34	16. s. i treenighetstiden	III	Luk 11,3	Høsttakkefest	III
Mark 12,37b-44	16. s. i treenighetstiden	II			
Mark 12,37b-44	4. s. i treenighetstiden	F			

Luk 11,14-26	3. s. i fastetiden	I	Joh 6,37-40	Minnedag	II
Luk 12,13-21	10. s. i treenighetstiden	III	Joh 6,44-47	2. pinsedag	II
Luk 12,13-21	Høsttakkefest	I	Joh 6,60-69	Såmannssøndag	III
Luk 12,35-40	7. s. i åpenbaringstiden	III	Joh 7,37-39	2. pinsedag	III
Luk 12,35-40	7. s. i åpenbaringstiden	F	Joh 8,2-11	17. s. i treenighetstiden	II
Luk 12,35-40	Vingårdssøndag	II	Joh 8,31-34	12. s. i treenighetstiden	III
Luk 12,41-48	14. s. i treenighetstiden	II	Joh 9,1-7	4. s. i åpenbaringstiden	II
Luk 12,54-59	1. mai	II	Joh 10,11-18	3. s. i påsketiden	I
Luk 13,1-5	18. s. i treenighetstiden	III	Joh 10,22-30	6. s. i åpenbaringstiden	II
Luk 13,6-9	Nyttårsaften	I	Joh 10,22-30	3. s. i påsketiden	III
Luk 13,10-16	4. s. i åpenbaringstiden	I	Joh 11,1-5	9. s. i treenighetstiden	I
Luk 13,20-21	5. s. i påsketiden	II	Joh 11,1-5.33-38	Minnedag	I
Luk 13,22-30	2. s. i fastetiden	III	Joh 11,1-5.33-44	Minnedag	F
Luk 14,15-24	3. s. i treenighetstiden	I	Joh 11,31-46	19. s. i treenighetstiden	I
Luk 15,1-10	6. s. i åpenbaringstiden	F	Joh 11,45-53	4. s. i fastetiden	I
Luk 15,8-10	22. s. i treenighetstiden	I	Joh 12,1-13	Palmesøndag	I
Luk 15,11-32	20. s. i treenighetstiden	III	Joh 12,12-24	Palmesøndag	III
Luk 15,11-32	/ Bots- og bededag		Joh 12,20-33	Fastelavnssøndag	II
Luk 15,11-32	20. s. i treenighetstiden	F	Joh 12,44-47	Kristi åpenbaringsdag	III
Luk 15,11-32	/ Bots- og bededag		Joh 13,1-17	Skjærtorsdag	III
Luk 16,19-31	10. s. i treenighetstiden	II	Joh 13,1-15	Kristen enhet	I
Luk 16,19-31	1. mai	III	Joh 13,31-35	4. s. i påsketiden	III
Luk 16,19-31	1. mai	F	Joh 14,1-4	2. s. i adventstiden	III
Luk 17,11-19	4. s. i åpenbaringstiden	F	Joh 14,1-6	2. s. i adventstiden	F
Luk 17,11-19	13. s. i treenighetstiden	III	Joh 14,1-14	4. s. i påsketiden	II
Luk 18,1-8	6. s. i påsketiden	III	Joh 14,13-14	Nyttårsdag / Jesu	III
Luk 18,9-14	20. s. i treenighetstiden	II	Joh 14,15-21	navnedag	
Luk 18,9-14	/ Bots- og bededag		Joh 14,23-29	Pinsedag	II
Luk 18,9-14	22. s. i treenighetstiden	F	Joh 14,27	Pinsedag	I
Luk 18,31-43	Fastelavnssøndag	I	Joh 15,1-8	Nyttårsaften	II
Luk 19,1-10	22. s. i treenighetstiden	II	Joh 15,9-12	5. s. i påsketiden	I
Luk 19,1-10	22. s. i treenighetstiden	F	Joh 15,13-17	15. s. i treenighetstiden	III
Luk 20,37-38	Minnedag	III	Joh 15,17-21	14. s. i treenighetstiden	III
Luk 21,29-36	2. s. i adventstiden	II	Joh 15,26-27	Forfulgte og	I
Luk 22,14-23	Skjærtorsdag	II	Joh 15,26-27	undertrykte	
Luk 22,14-23	Skjærtorsdag	F	Joh 15,26-16,7	Søndag før pinse	I
Luk 22,24-27	Olavsdagen / Olsok	III	Joh 16,12-15	Søndag før pinse	F
Luk 22,28-34	(29. juli)		Joh 16,12-15	Søndag før pinse	III
Luk 22,28-34	3. s. i fastetiden	III	Joh 16,16-22	2. pinsedag	I
Luk 22,39-23,46	Langfredag	A	Joh 16,21-24	4. s. i påsketiden	I
Luk 24,13-35	2. påskedag	I	Joh 16,22-28	2. s. i adventstiden	I
Luk 24,36-45	2. påskedag	II	Joh 17,1-8	6. s. i påsketiden	I
Luk 24,36-45	2. påskedag	F	Joh 17,1-8	Kristi forklaresdag	II
Luk 24,46-53	Kristi himmelfartsdag	II	Joh 17,1-8	Kristi himmelfartsdag	III
Joh 1,1-14	Juledag	A	Joh 17,1a.13-21	Kristen enhet	II
Joh 1,1-8	Sankthansdagen /	III	Joh 17,9-11	5. s. i påsketiden	III
Joh 1,14-18	Jonsok (25. juni)		Joh 18,1 - 19,30	Langfredag	A
Joh 1,29-34	2. juledag	III	Joh 18,33-37	Siste søndag i kirkeåret	F
Joh 1,35-51	2. s. i åpenbaringstiden	III	Joh 19,25-27	Maria budskapsdag	III
Joh 1,47-50	3. s. i treenighetstiden	II	Joh 20,1-10	Påskedag	III
Joh 2,1-11	Mikkelsmesse	A	Joh 20,11-18	2. påskedag	III
Joh 2,1-11	(29. september)		Joh 20,19-23	Pinsedag	III
Joh 2,1-11	3. s. i åpenbaringstiden	I	Joh 20,24-31	2. s. i påsketiden	III
Joh 3,1-13	3. s. i åpenbaringstiden	F	Joh 20,24-31	2. s. i påsketiden	F
Joh 3,11-21	2. s. i treenighetstiden	III	Joh 21,1-14	2. s. i påsketiden	I
Joh 3,16	4. s. i fastetiden	II	Joh 21,1-19	2. s. i påsketiden	F
Joh 3,16-21	2. påskedag	F	Joh 21,15-19	2. s. i påsketiden	II
Joh 4,4-26	Søndag før pinse	II	Joh 21,17-19	Olavsdagen / Olsok	II
Joh 4,46-54	3. s. i åpenbaringstiden	II	Apg 1,1-5	(29. juli)	
Joh 4,46-54	4. s. i åpenbaringstiden	III	Apg 1,1-5	2. s. i påsketiden	I
Joh 5,1-9a	4. s. i åpenbaringstiden	F	Apg 1,1-5	2. s. i påsketiden	II
Joh 5,24-29	5. s. i åpenbaringstiden	III	Apg 1,1-11	2. s. i påsketiden	III
Joh 5,31-36	23. s. i treenighetstiden	III	Apg 1,1-11	Kristi himmelfartsdag	I
Joh 6,1-15	3. s. i åpenbaringstiden	III	Apg 1,1-11	Kristi himmelfartsdag	II
Joh 6,1-15	4. s. i fastetiden	III	Apg 1,1-11	Kristi himmelfartsdag	III
Joh 6,1-15	13. s. i treenighetstiden	F	Apg 1,1-14	Kristi himmelfartsdag	F

Apg 1,12-14	Søndag før pinse	I	Rom 9,15-26	4. s. i åpenbaringstiden	II
Apg 2,1-11	Pinsedag	I	Rom 10,6-13	Kristi himmelfartsdag	II
Apg 2,1-11	Pinsedag	II	Rom 10,9-13	Nyttårsdag / Jesu	III
Apg 2,1-11	Pinsedag	III		navnedag	
Apg 2,1-18	Pinsedag	F	Rom 10,13-17	Såmannssøndag	II
Apg 2,22-24.32-33	Treenighetssøndag	I	Rom 11,33-36	Romjulsøndag	III
Apg 2,37-41	3. s. i påsketiden	I	Rom 11,33-36	Treenighetssøndag	III
Apg 2,42-47	5. s. i påsketiden	II	Rom 12,1-2	6. s. i åpenbaringstiden	I
Apg 3,12-21	3. s. i påsketiden	II	Rom 12,1-3	5. s. i påsketiden	II
Apg 4,23-31	6. s. i påsketiden	II	Rom 12,17-21	Rettferdighet og fred	I
Apg 4,32-35	5. s. i påsketiden	I	Rom 13,1-7	10. s. i treenighetstiden	I
Apg 5,27-42	3. s. i påsketiden	III	Rom 13,8-10	7. s. i treenighetstiden	II
Apg 6,1-7	14. s. i treenighetstiden	III	Rom 13,11-14	1. s. i adventstiden	I
Apg 6,8-15;6,44-8,1	Forfulgte og undertrykte	F	Rom 14,10-13	17. s. i treenighetstiden	III
			Rom 15,4-6	Kristi åpenbaringsdag	II
Apg 7,17-22	Romjulsøndag	II	Rom 15,8-13	4. s. i adventstiden	I
Apg 7,52-60	2. juledag	I	Rom 16,1-7	6. s. i treenighetstiden /	III
Apg 7,55-60	6. s. i påsketiden	I		Aposteldagen	
Apg 8,26-39	4. s. i påsketiden	II	1 Kor 1,1-3	Vingårdsøndag	I
Apg 8,26-40	2. s. i treenighetstiden	F	1 Kor 1,26-31	22. s. i treenighetstiden	III
Apg 9,1-19	4. s. i påsketiden	III	1 Kor 3,10-15	5. s. i treenighetstiden	II
Apg 9,1-12.17-28	2. s. i treenighetstiden	F	1 Kor 4,1-5	3. s. i adventstiden	I
Apg 9,1-19a	22. s. i treenighetstiden	I	1 Kor 4,3-5	17. s. i treenighetstiden	II
Apg 9,35-43	4. s. i påsketiden	I	1 Kor 5,6b-8	Skjærtorsdag	I
Apg 9,36-42	9. s. i treenighetstiden	III	1 Kor 8,1-6	16. s. i treenighetstiden	III
Apg 10,1-36.44-48	2. pinsedag	F	1 Kor 9,19-23	7. s. i treenighetstiden	III
Apg 10,34-48	2. pinsedag	I	1 Kor 9,24-27	4. s. i treenighetstiden	I
Apg 11,1-18	5. s. i påsketiden	III	1 Kor 10,1-4	2. s. i treenighetstiden	I
Apg 11,19-26	2. pinsedag	II	1 Kor 10,10-14	1. s. i fastetiden	II
Apg 13,1-4;14,22-23	Askeonsdag	III	1 Kor 10,16-17	4. s. i fastetiden	III
Apg 13,14b-26	Sankthansdagen /	I	1 Kor 11,23-26	Skjærtorsdag	III
	Jonsok (25. juni)		1 Kor 12,4-11	14. s. i treenighetstiden	I
Apg 13,16-25	Sankthansdagen /	II	1 Kor 12,12-13	Pinsedag	II
	Jonsok (25. juni)		1 Kor 12,12-16	15. s. i treenighetstiden	II
Apg 13,32-35	2. påskedag	I	1 Kor 12,26-27	Forfulgte og	III
Apg 13,43-49	Treenighetssøndag	II		undertrykte	
Apg 14,8-18	Sankthansdagen /	III	1 Kor 13,1-7	Fastelavnssøndag	I
	Jonsok (25. juni)		1 Kor 13,7-13	15. s. i treenighetstiden	III
Apg 15,1-11	2. pinsedag	III	1 Kor 15,1-11	Påskedag	I
Apg 16,25-40	6. s. i påsketiden	III	1 Kor 15,12-21	2. s. i påsketiden	I
Apg 17,24-30	11. s. i treenighetstiden	I	1 Kor 15,22-28	Siste søndag i kirkeåret	III
Apg 17,24-30	17. mai	I	1 Kor 15,35-45	19. s. i treenighetstiden	II
Apg 18,24-19,7	Søndag før pinse	II	1 Kor 15,50-55	2. s. i adventstiden	II
Apg 20,24-32	6. s. i treenighetstiden /	II	1 Kor 15,51-55	Minnedag	III
	Aposteldagen		2 Kor 1,3-7	Minnedag	I
Apg 24,10-21	Søndag før pinse	III	2 Kor 1,8-11	5. s. i åpenbaringstiden	II
Rom 1,1-7	6. s. i treenighetstiden /	I	2 Kor 1,18-22	4. s. i adventstiden	III
	Aposteldagen		2 Kor 3,12-18	Kristi forklarelsesdag	III
Rom 1,16-17	Såmannssøndag	I	2 Kor 4,2-6	Kristi åpenbaringsdag	III
Rom 2,1-11	20. s. i treenighetstiden	I	2 Kor 4,6-11	Olavsdagen / Olsok	I
	/ Bots- og bededag			(29. juli)	
Rom 4,1-8	5. s. i åpenbaringstiden	I	2 Kor 4,14-18	4. s. i påsketiden	II
Rom 5,1-5	Pinsedag	I	2 Kor 5,4-10	23. s. i treenighetstiden	II
Rom 5,5-11	Minnedag	II	2 Kor 5,14-21	4. s. i fastetiden	II
Rom 5,17-19	2. s. i fastetiden	II	2 Kor 5,14-17	2. påskedag	III
Rom 6,3-11	Påskennatt / Ottesang	A	2 Kor 6,1-10	2. s. i fastetiden	III
Rom 6,3-11	2. s. i treenighetstiden	III	2 Kor 8,1-15	16. s. i treenighetstiden	II
Rom 6,9-11	Påskedag	II	2 Kor 9,6-10	Høsttakkefest	III
Rom 8,9-11	Pinsedag	III	2 Kor 12,7-10	3. s. i fastetiden	II
Rom 8,14-17	12. s. i treenighetstiden	III	2 Kor 13,11-13	21. s. i treenighetstiden	I
Rom 8,19-23	18. s. i treenighetstiden	I	Gal 1,6-9	5. s. i treenighetstiden	I
Rom 8,19-23	Skaperverket	III	Gal 3,26-4,7	Maria budskapsdag	I
Rom 8,22-27	6. s. i påsketiden	II	Gal 4,4-7	Romjulsøndag	I
Rom 8,28-30	3. s. i treenighetstiden	II	Gal 4,4-7	Nyttårsdag / Jesu	II
Rom 8,31-39	17. s. i treenighetstiden	I		navnedag	
Rom 9,2-5.10,1-4	12. s. i treenighetstiden	I	Gal 4,31-5,6	12. s. i treenighetstiden	II

Gal 5,22-26	7. s. i treenighetstiden	I	Hebr 10,19-25	Skjærtorsdag	II
Ef 1,3-6	Maria budskapsdag	II	Hebr 10,23-25	6. s. i åpenbaringstiden	II
Ef 1,7-12	2. s. i åpenbaringstiden	II	Hebr 11,11-16.39-40	Allehelgensdag	III
Ef 1,17-23	Kristi himmelfartsdag	III		(Første s. i november)	
Ef 2,1-10	Olavsdagen / Olsok	III	Hebr 12,1-3	4. s. i treenighetstiden	II
	(29. juli)		Hebr 12,1-3	Allehelgensdag	II
Ef 2,11-18	Kristen enhet	III		(Første s. i november)	
Ef 2,12-16	Palmesøndag	III	Hebr 13,1-3	9. s. i treenighetstiden	I
Ef 2,19-22	5. s. i påsketiden	III	Hebr 13,5-6	13. s. i treenighetstiden	I
Ef 3,1-7	Kristi åpenbaringsdag	I	Hebr 13,7-8.17	5. s. i treenighetstiden	III
Ef 3,8-12	4. s. i åpenbaringstiden	III	Hebr 13,12-16	4. s. i påsketiden	I
Ef 3,14-21	6. s. i påsketiden	I	Hebr 13,20-21	3. s. i påsketiden	II
Ef 4,1-6	Kristen enhet	I	Jak 1,2-5	2. s. i fastetiden	I
Ef 4,7-10	Kristi himmelfartsdag	I	Jak 1,12-16	1. s. i fastetiden	III
Ef 4,7-16	14. s. i treenighetstiden	II	Jak 1,12-16	1. s. i fastetiden	I
Ef 4,22-25	Rettferdighet og fred	III	Jak 1,17-18	Høsttakkefest	II
Ef 4,29-32	21. s. i treenighetstiden	III	Jak 2,1-9	11. s. i treenighetstiden	II
Ef 4,30-32	Askeonsdag	I	Jak 2,1-7	1. mai	II
Ef 5,1-2.8-11	3. s. i fastetiden	I	Jak 2,8-13	18. s. i treenighetstiden	III
Ef 5,8-16	Rettferdighet og fred	II	Jak 3,13-18	17. mai	III
Ef 5,15-20	13. s. i treenighetstiden	III	Jak 5,1-6	1. mai	III
Ef 6,10-20	3. s. i fastetiden	III	Jak 5,7-8	3. s. i adventstiden	II
Fil 1,2-6	7. s. i åpenbaringstiden	I	Jak 5,13-16	5. s. i åpenbaringstiden	III
Fil 1,3-11	Vingårdssøndag	II	Jak 5,19-20	20. s. i treenighetstiden	III
Fil 1,20	4. s. i åpenbaringstiden	I		/ Bots- og bededag	
Fil 1,20-26	19. s. i treenighetstiden	III	1 Pet 1,3-9	2. s. i påsketiden	III
Fil 2,1-4	11. s. i treenighetstiden	III	1 Pet 1,18-23	2. påskedag	II
Fil 2,5-11	Nyttårsdag / Jesu navnedag	I	1 Pet 1,22-25	Nyttårsaftnen	I
	Palmesøndag	I	1 Pet 2,1-4	2. s. i åpenbaringstiden	III
Fil 2,5-11	Vingårdssøndag	III	1 Pet 2,20b-25	3. s. i påsketiden	I
Fil 3,7-14	Vingårdssøndag	III	1 Pet 3,8-17	21. s. i treenighetstiden	II
Fil 3,17-21	4. s. i påsketiden	III	1 Pet 4,7-11	Søndag før pinse	I
Fil 4,4-7	4. s. i adventstiden	II	1 Pet 4,12-19	18. s. i treenighetstiden	II
Fil 4,10-14	15. s. i treenighetstiden	I	1 Pet 5,1-4	3. s. i påsketiden	III
Kol 1,9-14	Siste søndag i kirkeåret	II	1 Pet 5,7-11	Forfulgte og undertrykte	II
Kol 1,15-20	Skaperverket	II		Askeonsdag	II
Kol 1,15-20	2. s. i åpenbaringstiden	I	2 Pet 1,3-11	Kristi forklarelsesdag	I
Kol 1,24-29	Fastelavnssøndag	III	2 Pet 1,16-18	3. s. i adventstiden	III
Kol 2,12-15	Påskedag	III	2 Pet 1,19-21	Nyttårsaftnen	II
Kol 3,8-14	2. s. i treenighetstiden	II	2 Pet 3,17b-18	Julaftnen	A
Kol 3,12-14	9. s. i treenighetstiden	II	1 Joh 1,1-4	Julenatt / Ottesang	A
Kol 3,12-17	6. s. i åpenbaringstiden	III	1 Joh 1,1-4	Kyndelsmesse	A
1 Tess 2,5-13	4. s. i treenighetstiden	III	1 Joh 1,1-4	(2. februar)	
1 Tess 4,13-18	23. s. i treenighetstiden	III		Nyttårsaftnen	III
1 Tess 5,16-24	13. s. i treenighetstiden	II	1 Joh 1,5-7	20. s. i treenighetstiden	II
1 Tess 5,16-24	Høsttakkefest	I	1 Joh 1,8-2,2	/ Bots- og bededag	
2 Tess 1,6-12	23. s. i treenighetstiden	I		16. s. i treenighetstiden	I
1 Tim 2,1-6a	Fastelavnssøndag	III	1 Joh 2,15-17	7. s. i åpenbaringstiden	III
1 Tim 2,1-4	17. mai	II	1 Joh 2,28-3,1	3. s. i treenighetstiden	III
1 Tim 3,14-16	Palmesøndag	II	1 Joh 3,1-3	10. s. i treenighetstiden	II
1 Tim 3,16	2. juledag	II	1 Joh 3,13-18	Maria budskapsdag	III
1 Tim 6,6-12	10. s. i treenighetstiden	III	1 Joh 4,7-10	5. s. i påsketiden	II
1 Tim 6,6-10	Skaperverket	I	1 Joh 4,10-16	1. mai	I
1 Tim 6,17-19	22. s. i treenighetstiden	II	1 Joh 4,16-21	Kristen enhet	II
2 Tim 1,1-5;3,14-17	Såmannssøndag	III	1 Joh 4,18-21	2. s. i påsketiden	II
2 Tim 1,7-12	19. s. i treenighetstiden	I	1 Joh 5,1-5	Søndag før pinse	III
2 Tim 1, 9a / 9b-10a	3. s. i treenighetstiden	P	1 Joh 5,6-12	6. s. i påsketiden	III
Omkvad: v 10b			1 Joh 5,13-15	Allehelgensdag	F
2 Tim 3,10-14	Forfulgte og undertrykte	I	Åp 1,1-2;21,1-5	(Første s. i november)	
Tit 2,11-13	2. s. i adventstiden	I	Åp 1,9-18	Kristi forklarelsesdag	II
Hebr 1,1-6	Juledag	A	Åp 3,20-22	1. s. i adventstiden	III
Hebr 2,9-10	3. s. i åpenbaringstiden	III	Åp 5,1-5	3. s. i åpenbaringstiden	III
Hebr 4,14-16;5,7-10	1. s. i fastetiden	III	Åp 5,1-8	1. s. i adventstiden	II
Hebr 6,13-20	2. s. i adventstiden	III	Åp 5,11-13	2. juledag	III
Hebr 9,11-15	4. s. i fastetiden	I			

Åp 7,9-17	Allehelgensdag (Første s. i november)	I	Åp 19,5-9	3. s. i treenighetstiden	I
Åp 7,9-17	Allehelgensdag (Første s. i november)	F	Åp 20,11-13	Siste søndag i kirkeåret	I
Åp 12,7-12	Mikkelsmesse (29. september)	A	Åp 21,1-5	3. s. i åpenbaringstiden	I
Åp 12,10-12a	Olavsdagen / Olsok (29. juli)	II	Åp 21,22-27	Søndag før pinse	II
			Åp 22,12-14	7. s. i åpenbaringstiden	II
			Åp 22,16-17	3. s. i åpenbaringstiden	II